

רבים כתבו בספר אשר כתבו לזכרון למלכי ירומי אשר לא כתבו פה כי הם בלתי ראויים להכתב מעם הקדש : ואמנם זה הספר כתבוהו לעם הי ולכן לא כתבו פה רק התלואות אשר עברו על עם יי כי הסגרו מלחמה מהם ובהם או יחגרו מלחמה עם מלכים אחרים ממלכי הגוים : ויהי כאשר חמו הכהנים מההיכל באו שרי רומה בתוך המקדש וישבו שם : ואלה שמותם נויס ואנטיאוס וקרכוס וליאוס וקרקריאוס : וזה אשר קרקריאוס היה איש סופר וכתב בספרו כל אשר ראה בעיניו על כהני יי ועל מקדשו : ויהי אחרי כן ויבא גם פומפיוס ועמו רבים מהרומיים ויבאו במקדש יי : וירא את קדש הקדשים ויחמול עליו ולא שלח ידו בכליו כאשר עשה בכל המקדש : כי מלאו שם כלו זהב הרבה מאד ודרכמוני זהב אלפים ככרים ולא חזה פומפיוס לנבוע בכל אשר מלא בהיכל : וינו ליתר הכהנים לטהר את הבית ולהקריב קרבנות ולהעלות פולוח כמשפט ויעשו כן : ויחן להורקנוס את כל המלכות ויהרוב את כל אוהבי אדיסחובלים ויאמר לאדיסחובלוס בנחשמים להוליך אותו אל רומא וכל ערי ארס אשר לקחו היהודים במלחמה השיב אותם לארמיים וכל הארץ אשר האריבו ממלכי הסמונים השיב אותם ליוסביה וכל אשר היו כנועים תחת ירושלם חפס אותם פומפיוס : נחפשו מלחמותם עבדי ירושלם וגם את ירושלם אשר הייתה גזרת על כל המדינות היחה למס עובד אל רומה וגם גוי יהודה העביר מממלכתו והוסס למס עובד : וידבר יוסף בן גוריון הכהן ויאמר כל זאת הרעה באה לנו מיד הורקנוס ואדיסחובלוס אחים כי הם הם אשר החגרו חטילה וסבבו את הרעה הזאת בירושלם והעבירונו אל מלכות רומה ומאז ירדנו מגדולתינו והיינו כנועים תחת יד מלכות רומה : ויהי אחרי כל וילך וישב פומפיוס אל ארצו אל רומה וישא עמו את אדיסחובלוס עם שני בניו ועם שתי נותניו כי בנו השלישי והוא אלכסנדר ברח וימלט בארץ מצרים ויחבא שם : ויעזב פומפיוס מושל בכל ארץ ישראל את הורקנוס : ואנטיפטר עמו ויעזב עמהם את סבאורוס שר לבא ויחן לו את כל ארץ מצרים להיחל מושל עליה :

פרק מ ויהי כאשר הלך פומפיוס לדרכו אל רומה גם הורקנוס עם סבאורוס וילך אל סלע מדברה להנחם צעמו ואנטיפטר עמהם וישמע אלכסנדר בן אדיסחובלוס כי המה הלכו להנחם בערב ויעל הוא אל ירושלם ויבנה את חומות ירושלם אשר הרם פומפיוס ויאסוף יד חזקה מן היהודים וימשול עליהם : והורקנוס ואנטיפטר כשומעם וישבו עם גדודם וסבאורוס נשאר נלחם בערב וילחם אלכסנדר בהורקנוס ואנטיפטר וינריחם וירדפם : וסבאורוס כשמעו את הדבר הזה ויחזק לבוא להנחם עם אלכסנדר ויבא וילחם בו וגם הוא לא עמד לפניו אז עלה גביאוגס ממדינת רומא אל ארץ ארס לקחת מס ממנה כי היחה תחת יד מלכות רומא ומתשלחה : וישמע את כל אשר עשה אלכסנדר ואשר נלחם עם סבאורוס ויהרוב רומיים לרוב ואשר הצריח את הורקנוס ואת אנטיפטר ואשר בנה חומות אשר הרם פומפיוס הגדול וירע צעיניו מאד : ויבא עליו גביאוגס צחיל כבד מאד מחיל רומיים וחיל ארס ועוד ניסף עמו מחיל יהודה יד גדולה וחזקה מאד והם כל הגבורים אשר היו עם אנטיפטר והורקנוס : ויחבזר עוד עמהם אנטיגוניוס הוא מרקוס כי שני שמות היו לו על חודות גבורתו כי איש גבור היה ובעל מלחמה : ויבאו השנים האלה כולם למלחמה על אלכסנדר בן אדיסחובלוס אל ירושלם : ויבא אלכסנדר לקראתם ועמו מחי מעט

יוסיפון פרה מ

כעשרת אלפים רגלי וחמש מאות רוכבי סוסים ויחגר מלחמה נערים האלה ויפלו במלחמה ששה אלפים מגבוריו ויבחר עם יתר אנשיו ויבא אלכסנדרונה ויתלט שם ויירדפו גבילים עד ציר אלכסנדרונה ויגש אל העיר להלחם עליה ולגור אותה וינא עוד אלכסנדר מהעיר ויחן מרובה על מחנה גבילונים וישלך ארצה מהם הרונים רבים והגבורים אשר נפלו במחנה גבילונים במלחמה ביום ההוא עלה מספרם חשע אלפים וסי גבורים ואז נפל מרקיס ואנטינואוס במלחמה ההוא ויהי מלחמה עצומה ביניהם ואז החל עוד והתחזק גבילונים להלחם באלכסנדר וילחם בו ויפלו ממחנה גבילונים במלחמה ההוא כיה אלף גבורים ואמנם נאח בקרב כי הברית את אלכסנדר והשיב איתו אחר ויבא צעיר וגם רבים מאנשי אלכסנדר הכה גבילונים במלחמה וגם רבים מהם נפלו ממחנהו וילך גבילונים על העיר וילחם עליה במלחמה עצומה וחלף אליו אס אלכסנדר חשם אריסטובולוס וחנך ותחמק לו ותבקש ממנו רצון לעשות שלום עם אלכסנדר בנה וישמע אליה ויעש עמו שלום ויחלק אז גבילונים את מלכות ארץ ישראל לחלקי ויבזר להיות בירושלם הורקנוס מושל ובגריה דם מושל אחר וישם בחמת מושל אחר וישם בלפורי אחר בגליל מושל אחר וביריחו שם מושל אחר :

פרה מא

בעת ההיא ברם אריסטובולוס עם אנטיגוס מעיר רומה אל ארץ יהודה ויבא בקצה ארץ יהודה וישמענו זה אנשים מעם יהודה ויפלו עליו המון רב מעם יהודה וגם פיתיליאוס הרומי הנגיד על ירושלם וספק עמו באלף איש אנשים גבורים כי זכר את כבודו הראשון וירא אריסטובולוס את העם הרב אשר איתו ויבדל את דלת העם מעמו ויבחר מכל העם שמונת אלפים איש מגבורי ישראל גבורי מלחמה אשר לא יסבו פניהם ולא ישובו אחר מפני כל וילא לקראת גבילונים למלחמה אשר בא בחיל כבד מאד היל רומיים וחיל יהודה אשר באו עם גבילונים על אריסטובולוס ויחגר גם אריסטובולוס מלחמה בשמונה אלפים גבוריו ויך בהמון רומיים מכה גדולה מאד הוא ואנשיו וישלך מהם ארצה הרונים רבים וכלם מחיל רומיים כי לא ראה לנבוע בחיל יהודה אשר היה עמו וגם מגבורי אריסטובולוס נפלו בקרב ההוא ז' אלפים וישאר אך אריסטובולוס ואלף גבורים מגבוריו ויבקע אריסטובולוס עם אלף גבוריו את מחנה הרומיים וילך ביניהם הלך והכות עד אשר נמלט בראש ההר וירדפו אחריו הנשאים מחיל הרומיים וישיגוהו ויסב אריסטובולוס את פניו וילחם ברומיים ויהי ביום השלישי להלחם אריסטובולוס עם הרומיים בהר ויפלו גם אלף גבורי אריסטובולוס אחר הרב להכות במחנה הרומים עוד וישאר אך אריסטובולוס לבדו וילחם גם הוא וימת רבים מחיל הרומיים לבדו ויפגעו את ראשו גבורי רומה בפלעים גדול עד כי נסתך כובע הברזל אשר על ראשו ויפול לארץ וילכוהו אז וישאוהו אל גבילונים למען עשות בו משפטים ויקבלהו הוא וילך וירפאהו מן המכות ויאסרהו עוד וישלחהו אל רומה אסור בנכסותים ויביאוהו אל הישים המושל ברומה ולא הציתוהו ואמנם אסרוהו והסבאו והישים ויופציו לא ידעו דבר כי הישים נזה לתלות אותו והם תלו איש אחר תחתיו ותכף בקשו מהישים ויקברוהו ולא מת אריסטובולוס עד סוף פמטלת שישים מעדינת רומה כאשר נודיע עוד בסי' הששי והוא ספר מלחמות ימי והימים אשר מלך אריסטובולוס

יוסיפון פרק מב נב

אריסטובולוס על נוי יהודה שלשה שנים וששה חדשים והוא היה איש יקר רוחו נביר
ורחב ידים יפה עינים ויפה חווא :
והיה יוסף בן יוסף

פרה שנים וארבעים

אחש אריסטובולוס הצלך למס כי כחצ גביאונס ויודיעהו את חכמה וכשמוע הישיש
את סלמת האשה חמל עניה וישלח לה את בניה ולא בנותיה . ויהי אחרי כן וילך גביאונס
ויעבור את נהר פרת וילחם על פרס ועל מרי ויכניע כי כבשאותם פומפיוס הגדול וכאשר
הלך משם פשעו ולכן הנך גביאונס עליהם וינחום ויכניעם וישימם למס עובד . ובעת
ההיא פשעו אנשי מצרים כי אמרו לא ניתן עוד מס לממלכת רומא וישלח חלמי אל
גביאונס נבא לעזור לו ולהקים ממלכת רומא על ארץ מצרים . וישלח גביאונס אל
הורקנוס ואל אנטיפטר לבוא אליו ללכת יחד אל חלמי לעזור לו . וילא אנטיפטר מירושלם
בחיל כבד מאד מפיל יהודים ומחיל הבוים אשר היו עובדים אל רומא ועמו כל חיל יהודה
ובנימן . ויבך עם החיל לעזרת גביאונס וימלאהו בדמסק נסובו מארץ פרס ויאמר
גביאונס להקדים ללכת מצרימה לפחוס את הדרך ואחר יבא הוא אחריו . ויעש
אנטיפטר כמאוו . ויבא גביאונס מצרימה ויושב את חנני במלכותו ויעזרהו ובעת
ההיא נהיות אנטונינוס עם גביאונס במצרים ויוסף צור אלכסנדר בן אריסטובולוס
למרוד ויאסף יד גדולה מבחורי יהודה ויפשוט בהר גריזים ויך את משמרת הרומיים
אשר עזב גביאונס שם וגם כל הרומיים בער מארץ יהודה . ויהי כשמוע גביאונס כן
וישלח את אנטיפטר לדבר באזני העם אשר מרדו דברי שלום ויוכיחם ויבטיחם שלום
ויסיבם אל ממלכת רומא אל גביאונים וילך אנטיפטר ויוכת את העם וישנעו את
סוכתו וישב אחס אל גביאונס רק אלכסנדר לא אבה לשמוע אליו ויקם לו
סלסים אלף גבור בחור מיהודה וילך אל הר תבור ויערוך מלחמה לקראת גביאונס
ויפלו עשרת אלפים מבגוריו וינס בעשרים אלף : וישב גביאונס ויבא אל ירושלם
ויסדש את המלוכה כהורקנוס וגם את אנטיפטר המסיל על כל עם יהודה וילא משם
וישב אל רומא . ויהי לתקופת הסנה וישמע הישיש אשר ברומא ועמו ש"כ יועניו כי
פשעו פרס ועדי בממלכת רומא ויחר אפו ואפס . וישלח בעצמם את גריסוס בחיל כבד
מאוד ויעבור גריסוס יפו דרך ים ויבא תחלה אל ירושלים ויבא אל היכל יי וישלח יחד
לקחת את כל האוצר והזהב בהיכל ה' וימלא שם אלפים ככרים דרכמוני זהב . ובימים
ההם היה שם כהן גדול ושמו אלעזר והוא איש צדיק וירא ה' מאד מאד : ויאמר הכהן
אל גריסוס למה חסלת ירך לשלול את היכל ה' ולגעת בכלי הזהב אשר בו אשר לא יגע
בו פמפיוס ושירים חמרים אשר באו אל ירושלם ועתה השבעה לי כי לא תקח את הזהב
הזה ואח הכלים האלה ועלי לתת לך קורה אחת של זהב משקלה שלה מאות מנה אשר
לזהב ובקורה ההיא היו חלויים כל בגדי חכלת וארנמן אשר כסו בס שערי קדש הקדשים
ולכן נעלמה הקורה מעין כל ולא נראתה לעין רק לכהן ההוא אלעזר הכהן
הגדול אז וישבצ לו גריסוס אשר לא יגע בכלי ההיכל ולא יקח מכל הזהב אשר בהיכל
אלתי כי יקם את הקורה . ויתן לו אלעזר כהן את הקורא והוא היחה מעטי ידי
אומן ושלש מאות אש' לזהב משקלה . ויאמר יוסף הכהן ש' מנה הוא בעדו לאמנה
והמנה

יוסיפון פרק מב

והמנה שנים רטולו וסלי הוא אשר יעשו אנקיאס ששים הרטולו ולכן מהיום
 והלאה כל אשר ישאל על המנה יעיד עליו בעדות יוסף בן גוריון ויהי כאשר לקח
 גריסוס את הקורה המיר את שבעתו ויסללה ויקח גם את כל הזהב הנמלא בבית יי'
 משקלו אלפיים ככרים דרכמוני זהב וגם את כל כלי הזהב משקלם יותר מאלפים ככרים
 זהב פיהר ויאמר עוד יוסף בן גוריון הכהן רבים ארזים ושונאים אשר שגלו את גוי
 יהודה והחריבוהו והעבירוהו לא עשו לגוי יהודה בזה הרשע ואס לא יאמינו השומעים
 לפדותי על דברי עושר הנמלא בבית מקדש אלהינו ידעו באמת כי כאשר העידותי עליו
 בן הוא ודברי נאמנים ולא נמלא בהם שקר כי רבים ממכרי הארץ מלכים גדולים שלחו
 מנחה אל הוכל יי' מדי שנה בשנה כלי כסף וכלי זהב לכבד את פני יי' ולבקש ממנו
 עזר גם גויסרבים נתנו מס להיכל אלהינו מדי שנה בשנה כלי כסף וכלי זהב וזה כל
 ימי היות עם ה' בהללסה ולא חטאו לה' אלהינו ובימים ההם היו היהודים עשירים
 הרבה מאד ולא היה נחשב אללם למאומה לא הכסף ולא הזהב וסופרים רבי' נאמנים
 העידו על זה כמוני והם הם מסופרי הגוים וכן העיר יקנולאוס הסופר הנאמן מדמשק
 וכן דבר ספרינו מכפפור בספרו וזולתם סופרים אמרים רבים העידו על זה כמוני
 על דבר עושר היהודים ובימים ההם שלח מחדרת מלך ארמניה אל העיר הנקרא כירו
 אשר היא בקצה ארץ אסיה ויקח משם את הזהב אשר הניחה שם קלעאפטרס מלכת
 מלרים קודם ליי' וגם לקח עוד ארבע מאות מלרים אשר הקריבו היהודים לשלום אותו
 אל היכל נבי אלהינו ויהי משקל הזהב ההוא ככרים שמונה מאות מלכד הזהב אשר
 הקריבו היהודים היושבים בארץ אסיה ולא היה מארץ יהודה ולא מארץ
 אלכסנדריה רק הזהב הזה היה מיושבי אסיה ויהי אחרי אשר לקח גריסוס את
 הזהב הנמלא בהיכל יי' ויגן למלחמה על פרס ומדי ויפול עמו וכל חינו ביום אחד
 ויגברו עניי אנשי פרס בחרב ויצערוהו ויטעירוהו גם גברו עוד אנשי פרס בחרב ויבואו
 בארץ ויקחו את ארס מיה אנשי מושבי רומה וימשלו בה עד בוא קאסיואוס והוא היה
 איש גבור חיל ממדינת רומא וימלט את ארס ממלכת פרס וישיבה אל ממלכת רומא
 ויבדים חיל פרס מארס וישב קאסיואוס ויבא אל ארץ יהודה וימלא את עם יהודה
 כלחם על הורקנום ועל אנטיפטר ויבזר את הורקנום ואת אנטיפטר ותשקוט הממלכה
 ביד הורקנום ויסד משם קאסיואוס ויגן ויעבור את נהר פרת וירס חרב על מדי ועל
 פרס ויעש מלחמות עלומות בהם עד אשר הביט אותם כממלכת רומה ויכניעם כאשר
 הבניעם פומפיוס בהוותו במזרח כר לבא רומי ויהי בימים ההם וחמת ארס היה
 בזומא אשת ארס מהשלט מאות וכי יושבי רומא ויהי במוחה ויתענגט הילד בצמנה
 ויתרוגן ויפתחו את רחמה ויוליאו את הילד חי ויתנוהו בעינת וימי הילד ויגדל ויקראו
 את שמו ויליאו כי בחדש אב אשר שמו יוליאוס ילא הילד ממעי אמו ויקראו עוד
 את שמו ליזר בלסון יוני ובלסון רומא קיסר כי כרותה היה אמו בו וקיסר יאמר
 בלסון הקדש כרות ובלסון רומי קיסר וליזארו ביאורו ביוני מישל כרות וקיסר ברומא
 משמעו גם כן כרות ובכרחה וכרות וביאור הנקרא המושל בזה השם להיות הנקרא בו
 מושל על כל המלכים המולכים בארצו ובהק רומי לא יקרא בורה המושל בכל מלכי הארץ וכבר
 היה משפט שם קיסר ברומא בימים הקדמונים אבל הסירוהו ממלכת רומא לסנה
 אשר בחבנו בספר השלישי ויפקדו את הממלכה ביד היבשים ויושבי רומא ועדותו
 חמלאנה שם ובימי זה הקיסר הגיע יום הסרת מערכת הימים והיועלים ממדינת רומא

ובזה פקודתם ומצותם כאשר נודיע בספר הששי הזה אשר זה ייתר דברי ספורי כל
 ימים מהישישים המושלים ברומא מעת הפקידו הרומים ממעלת רומא ביד ישיש גם יתר
 ספורי כל כח וכת מכתות היועלים אשר היו בזמן כל ישיש וישיש מהישישים המושלים ברומא
 הלא הם כתובים על ספרי אני יוסף בן גוריון הכהן הנקרא גם הוא יוסיפוס אשר כתבתיו
 בזמן יוליאוס הקיסר והוא אשר אני ממחיל סספ' הששי בעדות ספורו ובספר ההוא כתבתי
 את כל התלחות אשר מלאו את מדינת רומא ואת עמה מיום הוקדה עד חרבן הבית
 השני אשר גלה יקר תפארתנו ממנו גם כתבתי בו כל העתידות היעודות לזא זה אחרי
 מותי עד תחרב וחשומם כאשר קבלתי מפי חכמי ישראל אשר היו קרובים לנביאים גם
 מפי חכמי גויס אשר היו נאמנים בהמחמס ורק עם חכם ונבון היה הגוי הקטן
 הוא עם ה' והוא סגולה לאלהי השמים ואלהי הארץ מכל הגויס הנמצאים בארץ *
 ומי כיי אלהינו אלוה אחד מיוחד לזכו בממשלתו ואין זר אחר ומי כענו ישראל גוי אחד
 בארץ :

נשלם ספר החמישי

ספר ששי

הנקרא מלחמות ה'

פרק שדשה וארבעים

כה אמר יוסף בן גוריון הכהן והוא
 יוסיפון ולקטן השם יוסיפון והוא הנק'
 יוסיפוס ביוני גסיפוס ברומי * זה הס' הוא הס' אשר קראתיו מלחמות יי' להיות בו
 ספור תלחות חרבן בית מקדשנו וארץ קדשנו ותפארתנו * בשנת קל"ד שנים להמלא
 סק הקסריות צבולם והוא החק הנקרא ביוני אמפראטיא נולדתי אני ככתוב בספר הג'
 ובשנת קפ"ה שנים להמלא זה החק נולד יוליאוס הקסר הגדול אשר נתחיל בזה הס'
 ספורו ותחמנו הס' החמישי בו * ואני הייתי אז בן ג"א שנה שנה שהולידו הילד
 הנקרא יוליאוס ממעי אמו ובשנת התחלת המלכות הישיש והיועלים ברומי עד היות אמו
 הרה בן קל"ה שנה ומהי ממעלתם עד שנה י"ט למספר מולא הילד הזה הנקרא יוליאוס
 ממעי אמו ואני אז בן ע' שנה וק"ה שנה עמרה הממשלה ברומא ע"פ ישיש ויועלי *
 וזה תחלת בנין רומא * בשנה ו' שנים לחזקיהו מלך יהודה היו בצקעת רומי שני אחים
 יוניס שם הגדול מאייה ושם הקטן יונייה ואז היו חדשי השנה אלל היונים ח' חדשים
 לזכר * וכאשר גברו שני האחים האלה מאייה ויונייה ויבנו בצקעת רומי מגרש הקסריות
 ועורנו עומד עד היום הזה הוסיפו על שמם ב' חדשים בשנה לזכרון שם להם ומהי
 השנה מלא על פיהם ו' חדשים ונקרא ג"כ שם הגדול מנ' האחים האלה רומילוס ופל
 שמו נקראת רומי * ושם הקטן רומיליאוס ועל שמו נקראת רומא וכאשר בא זמן מלכות
 יוליאוס ואחריו אנוסטוס והיו מלכים חכמים הוסיפו עוד הרומיים ב' חדשים בשנה
 לזכורם ולזכרון שם להם לתפארת ומהי השנה מלא על פיהם י"ב חדשים ותכון מלכות
 יוליאוס על עם רומי בחזקה וימלך עליהם בכבוד כי הילד הזה יוליאוס בן י"ט שנה
 משל בחזקה ברומא בסק הקסריות כמשפט הקיסרים הראשונים ויסר בשנה הראשונה
 למלכותו את הממשלה

אשר

יד

יוסיפון פרה מג

אשר לרומא מהיוותה ביד ישיש ויועלי וסחי מאז ביד קיסריות עד היום הזה ויהי כאשר
גדל הילד הנקרא יוליאוס ויהי בחור רודף בנבול בן כ' ה' נביר מלחמה והוא י"ט שנה
שלמות מלכד חדש אדר . וכשלוש הישיש אשר היה אז מושל צרומי בעלת הש"כ יועלים
כמשפט הממשלה אשר היתה סובבת צרומי על פי ישיש ויועלים את פיתפיוס ללד מזרס
צממטלת שר לבא רומי בעלתו ובעלת הזקנים היועלים שלח גם את יוליאוס והוא בן
י"ט שנה ללכת במערב ולהכניע את כל מערב תחת ממשלת רומי . וילך יוליאוס זה
לשר לבא על חיל הרומים המערב כאשר הלך פומפיוס לשר לבא על חיל הרומיים במזרס . ויגבר
יוליאוס על כל חיל המערב ויכניעם ויביאם תחת ממשלת רומי ויכנע את גוי פרחקים את גוי
בריקמוס ואת כל מלכי המערב עד ים חוקיאנוס בנלוס ובצורה ויהי בהיותו בן
כ"ג שנה כי ארכעה שנים נלחם עם מלכי המערב ויפן וישב אל רומה בנלוס ובצורה
והוד וכביד ויגבה לבו על ככה ויאמר לעם הרומיים ולכל גבורי החיל אשר ברומא אני
אמלך על כל ממשלת רומה ואני אהיה לקצין וקיסר עליה כי לי ראוי חק הקסריות
וכשמוע הישיש וה"כ יועלים אשר לרומא לאמר כי יוליאוס מדבר כה וכה וישלחו אחריו
ויאמרו לו האמת גבה לנך לדבר כה וכה . ויען אחס ויאמר הצניד לכס זה הגיר
אמת וכה דברתי וכה אעשה ולא אפיל מדגרי ארצה . והוא היה קרוב לישיש ויענהו
הישיש ויאמר אליו לולא נחמול על ילדוהך ועל מיעוט דעתך הלא שפפנוך כבר לבן
מות כי חבגוד וחמרוד בחק ממשלת רומה והלא שמעת אס לא ידעת כי לא נסבול מלך
עלינו גם לא חק קסריות ועל זה נשבענו וקיימנו ברית מימי תראכינוס המלך והוא
הקיסר הראשון היותר קודם אשר הופקד על ממשלת רומי בשנת כ' לבנין המדינה והיה כאשר
פגע בממשלתו אשר להם אשת איש בחזקה ותתעלז האשה על ככה ותדקור את נפשה
ותמת כי הרגה אז נפשה מאז נשבעו אבותינו וקבלו לקיים בניהם הבאים אסריהם את
שבועתם לבלתי ישימו עוד מלך וקיסר עליהם ויהי בן עד צא אלכסנדרוס מקדון ויכל
כל ממלכו הארץ וימשול על רומי ויכהגה ברצונו עד יום מותו ואחרי מותו באו מלכי
אחרים ברומה מלך אחר מלך בבלתי חק הקיסר' עד בא אמפיראוס בן אפטולימוס
אוגלוס וישב את חק הקסרים הראשון עוד במדינת רומה ויהי בן עד בא זמן חנסונינס
החושק למלכות מצרים ויפשע גם הוא צחק הרומיים וישיירוהו הרומיים מחק הקיסריות
וישבעו פיד כאבותיהם הראשונים בזמיר כל שבועה לקיים ברית לבלתי היות עוד קיסר
ברומה ויהי בן עד היום הזה . ואיך יעלה על לבך עתה להפר ברית ממשלת רומה הוי
סכל ומחולל דוס לך מדבר כדברים האלה ולמה תפשע בנפשך והלא מאז ועד עתה זה
שנים רבות ק"ה שנים לא מלך מלך עלינו ואף כי עלכו קיסרים מעולים מאגיסטס
הראשון הקיסר הנה בעלת ש"כ יועלי רומי מנכו ולא בחזקה ואתה תחלל את מנוס
אבותינו ואת בריחם תפר כי יגבה לנך לאמר אני אמלך ואני אשיב חק הקיסריות
למשפטו הראשון הלא בן מות אתה כי תמרוד בממשלת רומי וצ"ד ישישיה ויועליה
והלא מראה אז פומפיוס מתברך אשר גם הוא עשה גדולות במזרס ונלחם וגבר על כ"ב
מלכים ויכבוס כ"ב ממלכות גם הכניע את עם יהודה אשר הוא גדול ואדיר והוא לא
עלה על דוחו הוללות ולא שאל לא מלכות ולא קיסריות . ואיככה יעלה על רוחך את
ההוללות ויגבה לנך לאמר כי חשיב חק הקסריות למשפטו ואתה ידוע יהי לך כי לא נקבל
לא שוחך ולא את זולתך לקיסר ולא למלך ולא חמלוך עלינו לא אתה ולא זולתך והשמר

לך ושמור נפשך מאוד פן תדבר עוד בדברים האלה כי משפט מות נשפוט אותך ביום
 דברך עוד בדברים האלה • ויען עוד ויאמר עשו את אשר תוכלו כי אני אהליך עליכם
 אחס פני ואתי מלכם ואלא מפניהם נחרי אף ויחשבוהו הזקני לפתי ושועה ומשוגע
 ויאמר הישים להמיתו וסזקנים מנעוהו מזה כי ה' בן קרובו • ויוליאו ויאלמלפני העלה
 ויחגלי וישחרר ויתראה קיכר מלכות הקסריות צראשו וילכו אחריו כל גבורי חיל רומא
 ויתגר עלממה גדולה ברומה וישפוך דם נפשות רבות לאין מספר וימלוך בחזקה ויפנו
 אחריו כל הרומיים וילך אל בית העלה וסז הישים והיועלים מחיעלים מה יעשו על זה
 וילכו לגבוריו ויבאו אל בית העלה פחאיו ויוליאו את הישישויו ויפירו את ראשו מעליו
 וילכו עוד להסיר ראשי כל היועלים מעליהם ויעשו כן בגדולים מהם והנשארם בכו וילעקו
 ויחננו לפני יוליאו ויאמרו לו יחי ארונו הקיסר לעולם לך נאה להיות קיסר ואנחנו
 מודים ממעלת קסריותך והננו לך לעבדים ואתה לנו למלך ולקיסר • ויקבלם אז כי חלו
 פניו נכבדי הרומיים וילכו ויהרסו את בית העלה מיד ויסר ביום ההוא את חק ממעלת
 ישים ויועלים ממדינה רומא • וימלוך קיסר והוא אשר שמו יוליאו אז בחזקה ולכל מלך
 מהמלכים אשר מלכו אחריו קראו קיסר על שמו • ויהי כשמוע פומפיוס בארץ כפתור
 כי מלך קיסר ברומא וכי הברית את הישים ואחרים ספרו לו כי הרנו כאשר הוא האמת
 וכי הרג רבים מש"כ יועליו ויאסוף פומפיוס את כל ממלכות הארץ אשר מקרום הישים
 והיועלי תחת ממעלת ידו לבא להלחם בקיסר יוליאו • ויהי כשמוע הקיסר בן ויוליאו
 אריסטובולוס מבית האסירים אשר לזה הישים לגדודו להמיתו ולא המיתוהו רק החזיקוהו
 כי סמלו על יפיו ועל גבורתו • ויתן לו לבא שני לגיונים אשר הם י"ב אלף איש וילכו
 עליו ללכת בארץ ארם להשמיד ולהמית • וישלח עוד הקיסר לעם יהודה להתחבר עם
 אריסטובולוס ללחום עם פומפיוס מאחור כי אריסטובולוס יתלצהו מלפנים מארם וישמע
 פומפיוס את הדבר הזה ויירא מאד מפני אריסטובולוס וישלח אגרת לחזיריו אשר בירושלם
 ויודיעם הרבד וישלחו אנשי ירושלם אנשים לקראת אריסטובולוס בארם בדברי שלום ויאכלו
 וישתו עמו וישקוהו סם המות וימחווהו סם ויעבור פומפיוס כתימה וילחם בקיסר ויפלו
 סללים רבים מחיל פומפיוס וינס פומפיוס מפני הקיסר וידרפהו וידביקהו וימיתהו וימלוך
 הקיסר יוליאו על כל ממעלת רומא ויעבור הקיסר למלכות מזרי ויבקש לבא אל מזרי
 ולא קיבלוהו אנשי מזרים כי עזר ידי שרי פומפיוס עמהם • ויקם לו אנטיפטר יד רמה
 מגבורי יהודה וילך בעזרת מחרדת לקראתו ויגבורו שניהם יחד וילכו לבא אל מזרים ויסנו
 על פלוסיו וילחמו עליה • וילחם מחרדת בחומת העיר ואנטיפטר נלחם בשער • וילכו
 אנטיפטר את השער ויבא אל העיר הוא וגבורי יהודה ויכו את העיר לפי סרב ויקחו את
 כל שללה ויסעו משם וילכו עד מקום הנקרא טיראוי וימלאו שם יהודי מזרי מהיהודים
 היושבים במזרים חיל גדול מאד וילאו לקראת מחרדת ואנטיפטר לבלתי מוכס לעבור
 מזרים • ואנטיפטר צראתו כי הם יהודים וכי חיל גדול מאד וילך אליהם ויראה להם
 את הכתב שכתב להם הורקנוס המלך בדברי אמוה ושלום להיות ידם עם הקיסר ולקבל את
 מחרדת • באהבה • ויעשו כן היהודים המזריים ויקבלו את מחרדת •
 ויסעו משם מחרדת ואנטיפטר ויבאו עד המקום הנקרא שמו דלחה • והנה חיל מזרים
 בא לקראתם והיא חיל גדול מאד • ויבהל מחרדת ויסב פניו ויזרם וילכו אחריו ויחגרו
 עלממה עמו ויכניעו את קרן הימנית אשר לו וירא אנטיפטר את מנוסת מחרדת ואת מפלת

שריו וירץ בני אלפים איש צהור מיהודה וימלט את מחרדת מן המות וישב אחור את כל חיל מלרים וינוסו מפניו ויכס מכה רצה ועלומה מאי וילחם על שפת היאר ויפלו המלרים צהר על שפת היאר והמלט מהחרב את ציוריו לכוד ויכבש אנטיפטר כל מלכות מלרים ומחרדת עמו וישלח מחרדת אל הקיסר ויגד לו את כל הגבורה והנאות אשר עשה אנטיפטר במלרים ואשר הכניע את גאון מלרים והשב השיבם לממשלת קיסר ואשר לקח במלחמה ואשר הופלע בפלעים רבים וגדולים ונרפא וישמע הקיסר את הדבר הזה ויאמר אל הקיסר בדמשק וישמח בהם ויהי כבוד אנטיפטר אליו ויעמוד לפניו ויאמר לו הקיסר שמעתי את כל התלזה אשר מלא אותך ואת הגבורה והנאות אשר עשית במלרים בעבורנו ואשר השיבות את מלרים אל ממשלתנו ועתה עלינו לכבדך על דבר כחך וגבורתך שאל ממנו את אשר תרצה ואנחנו נעשה וואו צא אנטיגנוס בן אריסטובולוס הקטן וילעק לפני הקיסר ויקרא הושיעה לפני הקיסר ויספר לו על אביו ואשר הבקוהו אנשי ירושלם סם המות חברי פומפיוס בעלת הורקנוס ואנטיפטר אוהבי פומפיוס ויוסף עוד אנטיגנוס בן אריסטובולוס ויאמר אל הקיסר אתה ידעת כי הורקנוס דודי ואנטיפטר אוהבי פומפיוס היו והם אויביך ויען אנטיפטר לפני הקיסר ויאמר אני הייתי אוהב לפומפיוס כי גמלנו טובה והיתה חסת ידו כל ממשלת רומא אשר בארץ בימים ההם ואני נלחמתי אז את מלחמותיו ואל המלחמה הזאת אשר נלחמתי ושמתי נפשי בכפי והכנעתי את כל גאון מלרים לממשלת הקיסר על אהבת הקיסר ועל שמו נלחמתי ולא על שם פומפיוס ואהבתי כי ידעתי כבר זה כמה ימים אשר פומפיוס נח ועל מי הופלעתי אזי בפלעים אשר עיניכם רואות היום ויפשוט את בגדיו ויראה את פלעי ראשו ואת המכות אשר היו בצפרו ויען ויאמר יענו צי פלעי לעדים כי לא היו אחי בחיי פומפיוס אלא במלחמ' שנלחמתי לאהבת ארנוי הקיסר ועל שמו הפלעתי צם ויען הקיסר ויאמר לו אנטיפטר שלום לך גביר יהודה ושלום לכל המבקשים שלומך ועוזתך כי העיד פלעך על גבורתך ומכוחך היום על אנשי המלחמה אשר לי עד אשר אלחם פם הבוי אשר מעבר לנהר פרת ואנטיגנוס ואז תשוב לאנשיך ולעריך וישם הקיסר את אנטיפטר על לבא רומא לשם מהיום ההוא והלאה עד אשר הכניע את כל גאון מזרח ואת כל ארץ הודו ואחרי כן שב אנטיפטר לארנו ולעירו אל ירושלם עיר הקדש ויוליחם קיסר הלך אל רומא ויאמר יוסף בן גוריון הכהן אף סופרים אחרים העירו כעוני על דברי גבורות אנטיפטר בעת ההוא וכה דבר ניקלום מדמשק בספרו וכה דבר סחרזון הכפחורי בספרו וכה העירו סופרים אחרים רבים :

פרב ארבעה וארבעים

וישב אנטיפטר בעת ההיא לירושלים להורקנוס מלך יהודה אחרי השלימו מלחמת המלחמה אשר שלח אותו עליה ואז צנה הורקנוס את חומות ירושלים אשר הרס פומפיוס וימלוך לבטח אל המלחמה היה איש חס וישר והיה עלל מאד ללאת ולבא במלחמות וירא אנטיפטר את עללותו וישם את לבו פקידים על כל עם יהודה על פי הורקנוס וישלח את פסילו צנו הגדול וישימהו נגיד על ירושלים ויקח את צנו השני אשר שמו הורדוס וישם אותו נגיד על ארץ הגליל והוא נער קטן בן ט"ו שנה לבד ויהי בעת ההיא וילא מירושלים איש שורד צהור ושמו חזקיה שר הפרילים והוא היה שורד ופריץ אשר במירולתו היה מרעיד כל אדם

והוא היה אשר השחית כל ארץ ארם ויהרדן תמיד את צחורי מלכי ארם צחרצ ויהרדן
 את עריהם ואת מנצריהם וישחית תמיד את ארלם עד צלי חנולה ובכל מקום אשר
 היה צו חיל ארם הם לא ידעו דבר והנה חזקיהו הפריץ עליהם ורצים עמנו ונצחורי
 הפריצים ויתצוהו כל אנשי ארם מאימת מרולתו ולא היתה להם תקומה לפניו
 ובהיות הורדוס בן אנטיפטר שר ונגיד צביל וישלח אליו אגרת סיתקוס בן דודו
 של קיסר המלך שהפקיד הקיסר בכל ארץ ארם לאמר מן סיתקוס בן דודו אשר
 לקיסר להורדוס בן אנטיפטר שלום ידוע יהיה לך כי שמענו שהופקדת נגיד
 צביל ושמחנו מאד בך ועתה זכור נא אהבת הקיסר אשר אהב חניך ואשר כבדו
 ועתה לחוס את מלחמת הקיסר ומעלה מן צעיניו כי הנה חזקיהו שר הפריצים אשר
 צאלכם ישחית את כל ארץ ארם אשר אני נגיד עליה ואין תקומה לארמיי לפניו
 ועתה לך וכלחמת צו והרגת אותו ותקבל מנחה גדולה מאת הקיסר ומנחתי וישמע
 הורדוס אל סיתקוס וילא ויפגע בחזקיהו והוא צא לבטח אליו ויכהו ויהרגהו ואת
 כל חזירי הפריצים הרג וישמע סיתקוס את הדבר הזה וישלח לו מנחה כסף וזהב
 ואין יקרה על אשר נלחם באנשי חזקיהו וימיתו ועל כן כבדו מאד ויעשיר
 הצמור הורדוס מאד בכסף ובהבז כי העשירוהו הרוניים על אשר הרג את חזקיהו
 וישמעו שרי יהודה מה שעשה הורדוס לחזקיהו ויתעצבו האנשים מאד ויאמרו אל
 הורקנוס עד מתי תשא עליך את עונת אנטיפטר וצניו כי הנה כל המלכות צידם
 וגם כל אשר הם מנצקים לעשות יעשו כי אנטיפטר מאולדותך ומהונך יתחלה למלכי
 רומא וגם הנה פסילו צנו היום נגיד צירושלים וכל אשר הוא מנצק לעשות צירושלים
 יעשה ואין לך במלכות יהודה חלק רק השם לבד כי כל המלכות צידם גם הנה
 הורדוס צנו נגיד על כולנו והוא הרג את חזקיהו האיש הגבור אשר מאימתו ומפחדו
 נצוהו כל הגוים ורעדו כל האויצים השכנים לנו והיה אהוב לעמו ואהב להם ומפחדו
 ומנהיל ומחיר ומפריד את כל העמים ועתה הצא נא את הורדוס בן אנטיפטר
 במשפט לפני חכמי הסנהדרין הקדושים כי אתה תלך ולך דבר מלכות והי כאמרם
 אליו יום ויום כדברים האלה ועוד כי אמות הצמורים אשר היו עם חזקיהו היו
 לועקים לפני הורקנוס צוואו תמיד לפני היכל יי על דבר אשר הרג הורדוס את
 צניהן ואלות הורקנוס לשלוח לפניה את הורדוס במשפט ולהעמידו לפני הזקנים
 שהיו צינים ההם והי כשמוע בן אנטיפטר וישלח לצנו הורדוס מכתב לאמר בקראך
 הורקנוס לבא אליו צא מהר ואל תעמוד רק השמר לך פן תצא יחיד מארץ צא בחיל
 ופגדורים ובצאך העירה אל ירושלים לא תצא צרצ עם כי אם צמתי מעט בגבורים
 וכשלות הורקנוס את הורדוס ויעש הורדוס כאשר לוהו אציו ויצא צנתי מעט לירושלים
 וכלם גבורים ויעמוד לפני זקני הסנהדרין והוא מלוצב בארנמן וראשו מוסק
 ויהי כעמדו לפניהם מלוצב בארנמן וראשו מוסק והוא עם גבורים עמו חגור חרב
 ויתצלו הסופטים וזקני הסנהדרין מפני גאותו וכאשר שאל בשלומם המרישו ולא
 ענוהו דבר גם אשר הלשינו אותו ערס צוהו היו שם וימרישו ולא פתחו פיהם לדבר
 ואז היה שם שמאי ומנחם חלמדי הלל הזקן לפי מה שידעתי אני יוסף בן גוריון
 בעדות כאמרי ויען שמאי ואמר לפני הזקנים והסנהדרין כדברים האלה דבר לי
 אליכם קדושי יי כי ראיתי היום דבר חדש צייכס לא ראיתי כמוהו מעודי מערת

יוסיפון פרק מד

לכם כי הנה כל החוטא העומד למשפט עליו לעמוד בלבוש שחור ושערותיו מלאות
 עפר לזקם רחמים על חטאתו אשר חטא • ואמנם זה הנחור הורדום יעמוד לפניכם
 בלבוש ארגמן וראשו מוסרק והוא חגור חרצ וסציוגבורים עד אם יענש במשפט
 יחגור להרוג העונשים אותו ראו זה חדש הוא ציניכם ואני לא אפלא מהורדום כי
 הוא יעשה כל זה למלט נפשו ממות אם יוכל • אבל אפלא מהם אשר אחס חטאתם
 ליי כי נשאתם פניו בדבר הזה עקב אשר עזבתם אותו לעשות כדברים האלה • ולכן
 הנה ימים צאים והורדום זה אשר נשאתם פניו במשפט ימלך וימשול עליכם ויהרוג
 לקליניכם ולא ישא פניכם במשפט • ועוד הורקנוס המלך אשר חתל עליו על ככה
 הנה הוא לא יחמול עליו אז רק הוא יהרגו ויקבל מלכותו • ויהי כשמוע זקני
 הסנהדרין והשופטים אשר שם את דברי שמאי ויאמרו איש אל רעהו הטיב שמאי
 את אשר דבר • ויהי צאמור שמאי כדברים האלה והחכמים אשר שם והזקנים צניעים
 זה צפני זה והורקנוס המלך שומע ויען גם כן ונחם החצר לשמאי ויאמר לפני
 הזקנים והסנהדרין כדברים האלה מה לכם כי חציטו איש צפני רעהו למה חגורו
 מפני איש ואחם ידעתם כי המשפט לאלהים הוא חדלו לכם מלהחניף איש את רעהו
 ושפטו משפטי דוק יהיה השםעמכם כי שמאי רעי הטיב את כל אשר דצרוירא הורקנוס
 את פני זקני הסנהדרין והחכמים אשר היו שם כי נשחנו לרע על הורדום • ויאמר
 הורקנוס אל חכמי הסנהדרין נפנה ונלך היום איש לביתו שכבר פנה היום ולמחר
 נשוב ונבוא למקום המשפט לחקור ולדעת דקדוק המשפט • והורקנוס המלך לא דבר
 את הדבר הזה רק למלט את הורדום מן המשפט כי ראה את חזרת השופטים אשר
 נחזרו כלם יחד לשפט את הורדום במשפט מות ויקם הורקנוס וילך וגם כל
 השופטים הלכו איש לביתו ויהי צלילה ההוא וילא הורדום צירושלים עם גבוריו וילך
 אל אנשי גדודו וינס עמם וילך בארם דמשק אל סיתקום אשר הופקד מפי סקיסר
 על כל ארץ ארם ויספר לו את כל אשר קרהו צירושלים ואז הפקידו סיתקום נגיד
 על ארץ ארם • ויהי לחקופת השנה ויאסוף הורדום את כל צבא ארם ויצא על הורקנוס
 למלחמה וילאו לקראתו אניו אנטיסטר ופסילו אחיו ויאמרו לו רשע ואויב רע ולא
 תזכור הנמול אשר גמלך הורקנוס כי הילך מן המות ולא הביאך במשפט ואחם
 תגמלהו רע על גמולו הטוב ודע כי מה שאתה עושה בעלת נועלים רעים אתה עושה
 והנה הוא אהבך כבנו ואחם חוטא לו • ועתה חדל לך מעליו פן אשמת וחסאת לאלהים
 ואם לא תחדל אל תאמר בלבבך כי נלחמה בחזק יד ונלחמתי כי כל גבורות המלחמות
 עתה אלהים המס ולמי אשר יחפון האלהים יחן בצורה • ויהי כשמוע כן הורדום
 יילך וישב לארם אחר אשר הראי את גבורתו והשמייע אותה :

פרק חמשה וארבעים

ויהי אחר הדברים האלה וישלח הורקנוס
 מלאכים לרומה לחדש הצרית עם
 יוליאוס קיסר כי אז נשלם זמן הצרית והאמני שהיה ציניהם • ועתה נאה לנו לספר
 אהבת הרומיים אשר היתה להם באבותינו כי כלם אהבו את אבותינו בעבור כסם
 ובעבור אמונתם כי גבורים וגאמנים היו אבותינו ועל כן כל מלכי הארץ צימים
 בהם ויחפון בהם ויבאם אל סמאיה קצת זמן שהיה יוליאוס יי יתהס

ההם אחזי לכרות ברית עמהם על דבר כחם ואמונתם וגם מלכי פרס ומדי שלחו להם מנחות ואגרות הרבה לשלום ולכבוד שלחו מלכי פרס ומדי אל ירושלים . אחז אחי יוסף בן גוריון הכהן לא כתבתי מכל אגרותיהם רק מעט . ואגרות הרומיים כתבתי כלם בספר שעשיתי לזכרון מלכי רומה ואודותיהם ואמנם בספר הזה אשר כתבתי לכל הזקנים לא כתבתי מאגרותיהם רק מעט . ואלה דברי האגרת אשר שלח יוליאוס קיסר אל שרי רומא אשר ישבו בצלדון וצור לשמור הארץ לאמר יוליאוס קיסר לשרי רומא אשר צלור וצלדון שלום . ידוע יהי לכם כי קבלתי אגרות הורקנוס מלך יהודה ושמחתי באגרותיו ובאהבתו ומדשתי ברית עמו . ושלחתי לכם דברי ברית כתובים באגרת הזאת בכל אשר היו כתובים באגרת הורקנוס ששלח אלי . ולכן אחי מלוה אתכם אשר תכתבו את דברי הברית הזאת בצלשון רומי או בצלשון יוני צלוח נחשת וחשימו אותם זהיכל יאמץ שצלדון במקום גבוה להראות ולהקרא ועשו כן למען לא ישכחו דברי הברית הזאת וזה ידוע לכל אהבת הרומיים עם גוי יהודה . כי הורקנוס המלך ועמו גוי יהודה המה היו מלא זרוע לרומיים והם עזרו אותנו לעשות צגויים כי כאשר נלחמו במלכים הורקנוס שלח את אנטיפטר גבורי יהודי לעזור את מחרדת על מלכים והוא אשר הליל את מחרדת מן העמית ויך את גאון מלכים ויעצרי לנו והיהודים עזרו אותנו במלחמותינו עד משלנו בארץ הודו על כן אחי יוליאוס קיסר מלוה לכל היושבים בחוף הים מעזה ועד לידון לתת מם להיכל אלוה הגדול שצירושלים : וזה המם אשר יחנו היושבים בין עזה ובין לידון לכבוד היכל האלוה הגדול אשר צירושלים חמים איפות חלק ופעם מאות וחמשים וחמשה מדי שנה משלח שיחנו יושבי לידון כי הלידונים לחזקם ולרוצם יחנו להיכל האלוה הגדול אשר צירושלים עם לנדס ואת ארץ לוריאוס אשר היחה לממשלת יהודה ושרי רומה צימי פועפיוס הגדול נחום למלכי ארם ואחי מלוה לקחתה מיד ארם ולהשיצ' להורקנוס בן אלכסנדר מלך יהודה וכל הארץ עד פרת ולעצר פרת אשר לקחו במלחמה מלכי הססמוניס והיחה לממשלת יהודה ופועפיוס השיצה לצעלי . ואחי יוליאוס קיסר מלוה להשיצ' את כל הארצות האלה להורקנוס ולשרי עם יהודה שצירושלים כי אצותיהם לקחום נחרצם . ולכן תהיה להם למחלה וירושפה . גם כל ארץ אולת הארצות הנזכרות אשר לכד במלחמה ויצאו שרי רומא ויקחוהו מידם ושיצה לצעלי אחי מלוה להשיצ' להורקנוס ולשרי יהודה . וכי מלך ושר מכל לשון עם ועם מדיני ומדיני אשר תחת ממסלת מלכותי . אשר יפר את בריתי ואשר יזיד לצלתי . עשות מלות המלך אז השר ההוא יהרג נחרצ וארלו מעצז שממה מצלי יושב אדם ובהמה . צימים ההם כל מלאכי הגוים שהיו באים לפני הקיסר לדבר לו מחק הקסריו היה כי ידברו עוועדיש ולא ישבו . והמלאכים אשר שלח אז הורקנוס ישבו עם יוליאוס הקיסר במקום יושבו לפני כל מלאכי הגוים אשר באו אז אל יוליאוס ומלאכי הגוים כלם היו יודעים עמו צעמדם על רגליהם רק מלאכי הורקנוס הושיצ' עמו ודברו לו במלאכותם ציטצם . והם ישבו עמו כנגדו לראות צמחולת הסוסים צעגלות ובמלחמות החיות הכלחמות לפני הקיסר עם צני אדם גבורים ערועים . גם כי היו מציטים בכל מלאכות הטיוול אשר היו עושים לפני הקיסר לשמח את נפשו והמה יושבים עמו צמוצו בכבוד גדול . ואלה שמות המלאכים ששלח הורקנוס אל קיסר צראשס שלח לסימכוס בן פאומיוס . ואחריו צמדריגה

אלכסנדר בן תודרוס ואופסקלרוס בן צוריאה ויהונתן בן חנניאל • אשר יוסף הכהן
אגרות הרבה כתבנו בספר הרוויים ולא כתבנו אותם פה כי הרבה יש לספר בהם :

פרה ששה וארבעים

בעת ההיא צהיו יולאוס קיסר צהסקט ושלוה
ובהתפללו צהיכל יאצים שצרווא • ויקומו עליו
אויצים אשר טנאוהו אשר נטארו וואוהצי פועפיוס ויתקע וצגופו וצצטנו שלשים חניות
יחד ויהרגוהו בתוך ההיכל • ואלה שמות האנשים אשר הרגוהו קאסיאוס וצרותוס
ועממס כ"ח גבורים כלם יודעי מלחמה בחנית • ואז ילא קאסיאוס ומנדינת רוזם
צחיל כנר מאד ויצא אל ארץ אסיאה וישחיתה • ויסע ונשם וילך אל ארץ יהודה ויענוס
את הארץ ע' ככר זהב • וירא אנטיפטר כי מתויליאוס הקיסר ויצקס לנקוס בקוואתו
ולהלחם בקאסיאוס ולא יכול כי היתה עם קאסיאוס יד גדולה וחזקה מכל הגוים •
אז חלק אנטיפטר את כל ארץ יהודה לשני צנני להילחם את הנס ולתתו לקאסיאוס •
ויוליא הרודוס את המס אשר נתן לו אציו אשר נגש מארץ יהודה ויציהו לקאסיאוס
וימלא צעיניו חן ויאהבהו כנפשו • ויקח קאסיאוס את הזהב מארץ יהודה וילך עמו
מקדוניה כי ירא לשון אל רומא על דבר אשר הרג את יוליאוס הקיסר ואז נעלו שרי
יהודה להרוג את אנטיפטר ויקס מלכיה ויצט לשלוח יד צאנטיפטר ויודע הדבר
לאנטיפטר ויאסוף את כל גבוריו ואת גדודיו להלחם במלכיה • וירא מלכיה מאד
מפני אנטיפטר וישבע לו מלכיה על הדבר הזה • ויאמן אנטיפטר לדברי מלכיה ויעש
עמו שלום ויקראו שניהם במשחה היין לפני הורקנוס וישכור מלכיה את שר המשקים
אשר להורקנוס ויתן לו זהב הרבה ויתן מס המות צכוס לאנטיפטר וישתהו ויהרגוהו •
וימת אנטיפטר איש גדול וכבד וגבור ונשועי יהודה ועד כה צא יומו והגיע גבול קץ
חייו והיה האיש ההוא למגן לעם יהודה ולעיר הקדש צחרצו כל ימיו ואחר כן קבל
חלקו וגורלו מהמות • וישמע הרודוס לכל אשר עשה מלכיה לאציו ויצא עליו ציד
דמה לנקוס נקמת אציו וימנעהו אחיו פסילו כי אמר פן תהיה מלחמה גדולה צירושלי
על ככה וישפוך דם רב צקרצה וימותו רבים נקיים • אבל יעלו להתאחר ולהרוג את
מלכיה צערמה • וישלח הרודוס לקאסיאוס ויודעהו כל אשר עשה מלכיה לאציו וישלח
קאסיאוס להורודוס לאמר נקוס נקמת אציו מאת מלכיה החוטא לכם • והיה כצואי
אל עיר לוד יצא הורקנוס ומלכיה אלי וגם אתה ואחריך תצאו אלי שם ויהי צבאכם
אלי שם קומו ותנקמו נקמת אצים מאת מלכיה ויעם כן הרודוס • ויהי צבא
קאסיאוס אל עיר לוד וילך לו הורקנוס וכל שרי יהודה ועממס מלכיה ופסילו והורודוס
היו עם קאסיאוס • ויפתה מלכיה את פסילו ואת הרודוס עמו וידבר אליהם בדברים
האלה אל תחשצו עלי כי לי יד צמות אצים נשבע אני לכם צאלהים כי אני נקי מכם
אצים וצעלי מותו לא הייתי • והי כי נשבע להם ויאמינו לו הצמורים לעיניו
אנכם נסחר נועלו להרגו כי ידעו כי נשקר נשבע גם ידעו צאמת שמלכיה הרג את
אניהם • והי צהיותם צלור עם הורקנוס ויצאו אל קאסיאוס גצירי רומא ויעש להם
קאסיאוס משחה גדול וגם את הורקנוס ואת אנשיו קרא אל המשח • ההוא וישעמ
עממס ועם גבוריו וילו קאסיאוס לגדודו לאמר כל אשר יאמר לכם הורדוס שמעו
ואל תמרו את פיו פן תמותו • והי לאחר המשחה וישכצו משכצו הלשרים • והי אחרי

משכב הלחמים צננות הלל ילא הורקנום צעיר אל השער לרוח היום ועמו מלכיה
ופסילו והורדום וינו למלכיה וישצ לפניו וגם לפסילו והורדום ליה וישצו לפניו וירמזו
הורדום אל גבורי הרומיים על מלכיה וידלגו על מלכיה צחרצות שלופות וירמזו
על ראש ארצותם כאשר היו יושנים ויהרגו את מלכיה לצדו . ואת הורקנום ואת
יתר שריו לא נגעו . ויתצהל הורקנום וחסר דעתו ומנוכי נצהל וכמעט שצ דעתו
אליו . וישאל להורדום מה זה ועל מה זה נהרג מלכיה ויאמר הורדום לא צדעתי
אלל קסיאוס לזה להרגו כפי הנראה . ויען הורקנום ויאמר אמנם כי אישרעוצליעל
היה מלכיה כל ימיו ולא דבר הורקנום הדברים האלה כי אם ניראה :

פרק שבעה וארבעים

ויהי אחרי הדברים האלה ויסע וילך
קאסיאוס מקדוניה לקראי אקחציאנו
בן אחי יוליאוס קיסר ומרקו אנטוניו גבור חיל ומיוח' ממיוחסי רומא הגדולים
שצאו מרומא להלחם עם קאסיאוס ולנקום נקמת יוליאוס קיסר ממנו עקב אשר
הרגו . ונעת הסיא התגברה מלחמה גדולה צארץ יהודה כי פילוס צא מדמשק בחיל
כבד מאד מחיל רומיים לעשול צארץ יהודה . ויאמר פסילו בן אנטיפטר לפילו
הרומי טוב לך ולך אל דמשק אל המקום אשר הניחך קאסיאוס צו כי אין לך חלק
ונחלה צארץ יהודה . ולא שמע פילוס אל פסילו ויחגר צו מלחמה וילחם על
פילו וישלך מחילו רצים הרגים ארלה וכמעט נפל גם פילוס במלחמה הסיא אמנם
צרח ונמלט אל קריה אחת קפנה וילכוד פסילו את הקריה וילכוד גם את פילו חי
וישלחו וילך כי צכה לפניו והתחנן לו לצלתי יתרגו . וקאסיאוס נלחם באוקחציאנו
הצחור ובאנטוניו גבור הרומיים ומהי ציניהם מלחמה גדולה ועלומה מאד ויפלו
ציוס ההוא יותר מקי אלף פגרים מתי' במלחמה הסיא וינכס קאסיאוס מפניהם
וירדפוהו אוקטוניו ואנטוניו ויכוהו וימיתוהו וימלוך אוקטוניו לקיסר תחת יוליאוס
אוקטוניו על דבר שהוסיף מעשלה על כל אשר היו לפניו בחמתו כי אגוסטו' נלשון
רומי מליץ וחכם . ועל כן נקרא כל אחד ממלכי רומי אחריו אגוסטו' וכל שם
אוקטוניאוס קיסר על שם יוליאוס דודו . ויהי כאשר נלח אוקטוניאנו אגוסטו' אנטינו' את
קאסיאוס ולצריחו' וימשול צארץ מקדון וצנקה' פוליו' אז צאו יהודים מארץ אסיאה
צמנחות גדולות להורקנו' מלך יהודה ויגידו לו לאמר הנה הקיסר אגוסטו' צאכך
אסיא וישלח הורקנו' מלכאים וצידם כתר מלכות ואצנים יקרות לאגוסטו' ולאנטוניו
סגרו למדע הנרית עם אגוסטו' כאשר היה צין הורקנום וצין יוליאוס דודו וישאלו
מאת אגוסטו' להשיצ את השני אשר שנה קאסיאוס מארץ יהודה ולעזוב ליהודים
היושנים צארץ יון וצארץ אסיאה אשר נמכרו צימי קאסיאוס ולשלחם חפשי לצוא אל
ירושלם ולישצ צה צהשקט וצשלום וישמעו אגוסטו' ואנטוניו את כל אשר שאל הורקנום
מלך יהודה וישמחו צו מאד וישלחו אליו אגרת . ואלה דברי האגרת אשר שלחו
אגוסטו' ואנטוניו אל הורקנום מלך יהודה לאמר . מן אוקטוניו אגוסטוס הקיסר
ומרקו אנטוניו חצרו אל הורקנו' מלך יהוד' שלום ואמת ידוע יהיה לכם כי קבלנו
אגרתכם ומנחותיכם מיד לרומתים בן מאוסיליו ויוסף בן עניאוס ואלכסנדר בן סודרו

יוסיפון פרק מז

מלכיים אשר שלחם אלינו כאפסיאן לברו צרית עומם והנה כרתנו צרית עומם
 בגללכם כחפלקם ושמונו בשלומכם וציועוכם ודעו כי עד עתה נלחמנו עם קאסיאן
 מלחמות גדולות ועלמות אשר הרשיע להרוג יוליאן קיסר והשצנו את רשעתו
 עליו ונלחנו רשעתו צקעת פוליסו והרגנו אותו ואת צריתו חצרו ונמליטה את
 ארץ אסיאה וידו כאשר תמלט המילדת את האשה היולדת מלידה ציוס אשר חלד
 וכאשר ימלט הרופא המהיר והיודע את החולה הפתיד לחיות ולקום מחליו מכוזר
 חליו כי נתנו שני הרשעים הנזכרים את כל ארץ אסיאה למרמס כטיט חולות
 ולא חמלו לא על נקיי ולא על היכל ולא על עיר ולא שמונו שצועה לארס אשר
 נשצו לו ולא קיימו צרית למי אש כרתו לו צרית והנה עומם שצ צראשם ועל
 קדקדס חמס ירד ונשאו את עומם וימלכו צרשע וצעול על ארץ מקדון וארורה
 אדמת מקדון אשר קבלה אותם ואשר החציאתם ואשר החציאה את רעתם צין עפרה
 כאשר תחציא הזונה הרעה את גלוליה עמה תחת שמלותיה כי כן החציאה ארץ
 מקדון בתוכה את כל רעת קאסיאן וצריתו ואחם היהודים שמונו וגילו בשלומנו
 ותצטחו בצריתו כי אחם אהונו וראשים על כל אנשי שלומנו והיהודים אשר
 בארץ אסיאה שלחו אגרת אל הורקנו ואל שרי יהודה ואלה דברי האגרת ידוע
 יהיה לכם כי נהרגו הרשעים והמשחיתים אשר השחיתו לנו ואת כל הארץ ועתה
 ישמח המלך הורקנו וכל עם יהודה ותשמח עיר הקדש ירושלם המהולל וישמחו כהני
 אלהינו אשר הוא האלוה הגדול הגבור והטורא והאדיר הנקרא שמו צהיכל ירושלם
 וקמו את המנחה אשר שלחנו אליכם לכבוד אלהינו והתפללו בעדנו לאסוף אלהינו
 את פזורנו אליכם והתפללו בעד חיי אדוננו אגוסטו הקיסר מלך רומא וצחיי אנטונינו
 חצרו ודעו כי שלח אגוסטו קיסר בעלת אנטונינו חצרו בכל ארץ ממשלתו עד
 מעבר לים הודו ועד מעבר ארץ צריטאניה והיא ארץ ים אוקיאנו וילו את כל
 מקום אשר בו איש או אשה מזרע היהודים עמד או אמה לשלם חפשי כלל פדיון צמלו
 הקיסר אגוסטו ואנטונינו חצרו וצעל העבד העברי או צעל האמה העבריה יפרעו
 לו מחיר העבד או האמה מאולדות הקיסר אגוסטוס הנמלאי בכל ארץ וארץ ועתה
 שיטו ושמונו והללימו עם הארץ הקדושה כי הקיסר וחצירו אנשי שלומנו ויהי
 אחרי כן וישצ אגוסטוס הקיסר וילך אל עיר רומא וישצ על כסאו ואנטונינו חצרו
 ומשנהו לא שצ עדין אך הוא צפיסאן וישלח עוד אגרת לשרי חיל רומא היושבים
 צנור לאמר מדוע לא הסיצו את הארץ אשר לקחתם מארץ יהודה צימי קאסיאן
 איש הצליעל ועתה דעו לכם כי חרב אליכם צמירה אם לא תסיצו את הארץ אל
 היהודים אשר הם אנשי שלומנו ותמסרו להשלים עמם ועל זה אני מרקוס אנטונינו
 כשצע ולא אחי וישמעו השרי את מלות אנטונינו ויעשו כלם כאשר לום ויהי
 אחרי כן ויסע וילך אנטונינו בארס ומלך חליו קלעאפטרה מלכת מלרים ויתסקה
 וישכב עמה אנטונינו ויאחזה ותקלעאפטרה את אנטונינו ככשפיה לעשות מהיום
 ההוא ותלכה כרלונה כי הטמו צרוב כשפיה ואז צאו ק' זקנים עגדולי יהודה אל
 אנטונינו וילשינו את הורדוס ואת פסילו אחיו ויאצרו לו לאמר הנה אלה צני
 אנטונינו לקחו הממלכה מיד הורקנו בחזקה ולא נשאר להורקנו צלתי השם כי הם
 הם העוליים והמציאים וישאל אנטונינו את הורקנו אם אמת הדבר ויען
 הורקנו

הורקנות ויאמר חלילה להם מזה כי אם הורודוס ופסילו עצדים כאמנים הם ליי ואוהבים אותי הרבה מאוד וישמח מאוד אנטונינוס על דברי הורקנות כי אהג אית הצחורים בעצור אנטטיפטר אציהם כי אהג גדול היה אנטונינוס לאנטטיפטר אציהם ואיש שלמו . ויהי כנא עוד אנטונינוס אל מצלר לור אשר על שפת הים יוסיפו עוד ללכת אליו רבים מנצורי יהודה להלשין לצחורים הנזכרי ויקלוג עליהם אנטונינוס ויתן מהם צבית האקורים ט"ו אנשים אשר לעקו על הורודוס ופסילו גם מן הנועקים על הורודוס ועל פסילו הרב כי נשא פנים להם ויכזדם וינשאם וישלסם ירושלימה בכבוד גדול . וישג אנטונינוס וילך אל רומה אחרי אשר כנש לכל ארץ מעלכות פרס :

פרק שמונה וארבעים ויהי אחרי הדברים האלה וילא אנטונינוס בן אריסטובולו וירושלי ימרו צהורקנו

דודו וילך אל ארץ פרס ויד גדולה עמו משועי יהודה וילך אל פגורוס מלך פרס לאמר . כי יתן לו אלף ככרי זהב ות"ת נשים מן הנשים השועות והיקרות אשר ציהודה רק תהיה ידו עמו לעזרתו לקחת העלכות מיד הורקנות ולהרוג את הורוד' ואח פסילו אחיו . וישמע פגורוס אל אנטונינוס בן אריסטובולו ויאסף חיל לרוב חיל פרס ומדי ויצאו בארי וילכדו את הארץ ויכו לכל הרומיי אשר מלאו זה מאנשי אנטונינוס שר נבא רומ' וישלח פגורוס את שר המשק' אשר נז צחיל כנז לירוש' ועמו אנטונינוס בן אריסטובולו וילו אותם המלך לאמר כה תעשו צוואתם לירושלים קראו לשלוי העיר טרם אשר תצאו העירה וצוואתם העירה תתגרו מלחמה והרגו את הורקנות ואת הורודוס ואת פסילו ונתחם המלכות לאנטונינוס בן אריסטובולו . ויצאו ירושלם שר המשקה אשר למלך פרס ואנטונינוס בן אריסטובולו . ויקראו את שלום העיר ואת שלום העם ויצאו העירה ויתגרו מלחמה צהורקנו בתוך העיר . ואז הליצ גצורים לשמור מעצרי המקומות והורודו' ופסילו אחיו וכל עם הגצורים על החומה לשמור עלות החומה . ואנשי פרס ואנטונינוס החילו להכות צעם ולצח את העיר . וירד אליהם הורודוס עם צחוריו מהיכל המלך הורקנות ויתגר צם מלחמה צרחו העיר ויצריחם ויך צהם מכה רבה וגם פסילו אחיו ירד מן החומה ויך את כל העומדים לנגדו . וילחמו שני האחים הורודו' ופסילו באנשי פרס ובאנשי אנטונינוס וילחמו צכת ובצור' וינלחו אותם ויהי מקץ ז' ימים ויקר' שר המשק' אשר למלך פרס את הורוד' ואת פסילו אחיו ויאמר אליהם עד מתי תהיה המלחמה הזאת צעיר הקדש חדלו לכם ממלחמה ולכו לקראת פגורו' מלך פרס אדוני והתחצרו עמו ותהיה ידו עמכם כי טוב לו צהיותכם אתם אוהבים באשר אתם גצורים מהיות חצרי אנטונינוס אשר איננו שות דבר לפני גצורתם . ולא האמין הורקנות לדבריו אבל הורודוס ופסילו האמינו לו ויעשו כאשר דבר להם והלכו לקראת פגורוס מלך פרס וימלאו אותו בארס דמשק ויקבלם בכבוד גדול לעיניהם אבל צפתר יעץ לתפסם וישם עליהם אורבים צלילה לאסור אותם צנחשמים . ויקומו הורודו' ופסילו צלילה והנה אורבים סציצות הצית צכלי מלחמתם ולא ידעו כי צעצורם הם עומדים . אז צאו אלילאות וארמילה מעשירי ארס ויגידו אל פסילו את כל ערמת פגורוס מלך פרס אשר הטה את אנטונינוס צאלף ככרים זהב ואשר דבר לו לתת לו ת"ת נשים משועות

יוסיפון פרק מה

יהודי ויחמדו עשירי ארם אל פסילו הנה לך ספינה ערוכה צים ללכת לדרכה המלט
 זה ולך אל ארץ יהודה כי בחוף הים היה פגירום צימים ההם וימאן פסילו לנרות
 ולעזוב את הורדו לזדו ויגשאל פגורו מלך פרס ויחמד אליו השחת והפחת צריחך
 עמנו כי עתה ידענו אשר אין אמונה בעם פרס אם אמת אשר שמענו גם ראינו
 צעינינו על העלה אשר יעלה עלינו ואנחנו צאנו אליך צצריה הצטחה ואמונה ואם
 מסוכר ומון אמה ואין עמך זהב הלא הורקנום יש לאל ידו למה לך כפלים ככל
 אשר דבר לך אנטיגנוס רק אל תשלח ידך באנשים אשר כרתה צריה עמהם וכשמוע
 פגירום כן וישמע ויכחש ויצטיחם צדצרים לאמר שמיעת סקר וכזז שונעתם עלי כי
 לא תשנתי זאת ולא עלתה על לבי המהשנה הזאת לעשות את הרע הגדולה הזאת
 לאחוז את אנשי סלומי ולאסרם ויחזקם ויצטיחם צדצרים האלה וישונו וישכזו ויניחו
 לצטח ויהי צשכצם ויפלו עליהם גדודי פרס פחאום ויתפסום ויאסרום צנחשמים
 וייקץ פסילו משנתו והנה ידיו אסורות צצרזל ואז קפץ פסילו כה וכה וידלג וינקה
 לשלוק חרצו ולא יכול כי היו ידיו אסורות וישא עיניו וירא והנה אצן אחת גדולה
 וירץ אל האצן וידלג ללכת על הארץ וינפץ את ראשו על אצן צכח חמתו וימת וטרם
 מותו וחגד לו אשה על הורדו כי נמלט וישמח פסילו ויחמד שמתתי צמיתתי כי
 ידעתי אשר עזצתי גואל דמי ונוקם נקמתי וכדצרו צדצרים האלה וימת ויאסף אל
 עמיו וישאר הורקנום אסור צנחשמים ויקח אנטיגנוס את דודו ויקלץ את אזניו למען
 לא יכהן עוד כי יהיה צו מוס ויגלה אותו צצלה צחוך סיהודים וישמע הורדוס את
 כל אשר עשה מלך פרס לפסילו אחיו ולהורקנום מלך יהודה ויצא אל ירושלם ויקח את
 אמו ואת חותנתו ואת מרים ארוסתו והיא צת אלכסנדר צן אריסטוצלו ואתה
 אלכסנדרה צת הורקנו אשר הזכרנו למעלה והנערה יפת תואר ויפת מראה מאד וישם
 הורדו הנשים על הסוסים ועל הפרדי וילאו מירושלם לילה ועשרת אלפים מגצורי
 יהודה עמו וישם פניו ארץ אדום ויהי צדרך וחדנה הנשים והילדים וחתפון
 אמו את הרכב אשר לה ותעמוד כי אחרו הנשים נמותה נא צירושלים עיר הקדש
 ולא נרחק ממנה וישלוק הורדו את חרצו וינקה להרוג את נפשו כי ירא לאמר
 פן יצאו האויצים וישיגו אותם ואת הנשים וירולו צחוריו ויתפסו את ידיו
 ויאמרו הלא חרפה היא זאת לאיש חכם כמוך להרוג את נפשך צלא כבוד אצל
 העצורנה הנשים לפנינו ואנחנו נעמוד פה עד צא חיל פרס אשר ילא לרדוף אותנו
 וידעו את מי הם רודפים ויהי ככלותם לדבר ותעצורנה הנשים וילכו אל אדום
 ויעמוד הורדו וכל אשר עמו כעשרת אלפים איש ויהי עד כה וכה והנה עליהם
 שר המשקה אשר למלך פרס ועמו גדודי פרס יד גדולה וחזקה מאד וילחם צם
 הורדוס הוא ואנשיו ויכוס ויליעוס ארלה ויצריה את שר המשקה ויגם לירושלים
 מפני הורדוס וגם יהודים רבים מאנשי אנטיגנוס רדפו אותו וישיגוהו וילחמו עמו
 ויפלו צידו ויכס מכה גדולה מאד וצמקוס ההוא אשר הכה הורדוס את היהודים עשה
 עיר והיכל גדול צמנה פראסוני למלכו ויקרא את שם העיר סי רואם והיא רחוקה
 מירושלים ששים רים :

וילך

פרק תשעה וארבעים

וילך הורדוס לדרכו אל ארץ אדום וילא
 יוסף אחיו לקראתו ויוסף עמו ויצאו
 את האנשים במלואם אשר לאדום ויתנו צעיר חטים ומים ועלים ואנשי מנחמי ואת
 יוסף אחיו עמם וילו ליתר העם ללכת בכל ארץ אדום למלוא להם מחיה ונתן להם
 דרכמוני זהב כדי מחסורם והוא עבר צמחי מעט לדרכו אל סלע מדברה אל מלוק
 מלך הערב כי מלוק היה אוהב להורקנום ולהורדוס מתעול שלשי ולא זכר מלוק
 מלך הערב את המסד אשר עשה עמו הורקנום ויואל מלוק הערב להסגיר את
 הורדוס ציד אנטיגנס וציליה ההוא המסיר עטר רב וימלא הצרות מים ויחשוב מלוק
 כי לא יצרח הורדוס בגלל המים הרב אשר המסיר ציליה ההוא והורדוס צרח צלילה
 ההוא והי צבקר ויחפש אחרי מלוק ולא מלאו וילך לו מאד והורדוס נסע ונא עשם
 אל מלרים אל קלפאפטר מלכת מלרים ותקבלהו העלכה בכבוד גדול ותבקש לעשותו
 שר לבא וימאן הורדוס כי מהר ללכת אל רומה ותתן המלכה לו עושר גדול וספינות
 לשאת אותו כתימה היא איטליא ויצא הורדוס צספינות ויסע למלרים פעמים כי
 החורף היה ויתחזקו הרוחות עליו וצפסם הג' כתימה הרוח ויעצור את הים ויצא למחוז
 הגדול אשר בארץ רכטא אשר בקצה ארץ איטליא ושם היה פקיד אחד לאגוסטוס
 הקיסר המושל ברומה ויקבלהו בכבוד גדול ויתן לו סוסים ואנשים ויוליכוהו לרומה
 וילך ויצא אל רומה ויתן צבית אנטיגנס ברומה הוא אוהבו והוא הנקרא עוד מארקו
 גבור רומה ויספר לו את כל אשר קרהו וכי עמד אנטיגנו' על הורקנו' דודו ויאסרהו
 צנחשמים ויקלץ את אזנו לצלתי היותו כהן עוד ושהרג את פסילו אחיו וכי המתנה
 עם פגורו מלך פרס ויחלל את מלכות רומה וישען במלך פרס ויהי כשעו אנטיגנו'
 ואגוסטו' והישישי' אשר ברומה שחללו פגורו מלך פרס ואנטיגנו' מלך יהודה את
 מלכות רומה ויועלו יסדיו ולא אחר הדבר צעלחם ויקראו את הורדו' וישימו
 כתר מלכות בראשו וילו אגוסטו' את העם לתקוע צשופרות ויתקעו צשופרות
 וירימו קול ויריעו חרופת שמחה ויאמרו מלך הירודי' ציהודי' וצירושלם עיר הקדש
 וילאו אגוסטו' ואנטיגנו' והורדו' צחוכם ויצאו אל צית אנטיגנו' כי ערך להם
 משתה גדול ויקרא אגוסטו' את הישישים ואת כל זקני רומה ויאכלו וישתו עמו
 וישמחו מאוד מאוד על הורדו' אשר מלך ויחדשו צרית עמו ויכתבו את היום ההוא
 צתחלת מלכות הורדו' ויכתבו את הצרית כל צחשת וישימו אותם צהיכל העלכות
 והקצרות אשר ברומה לקרוא צה הצרית כל הימים ויהי אשרי הדברים האלה ויצאו
 אנטיגנו' והורדו' צספיני' לבא להלחם עם פגרוס מלך פרס ועם אנטיגנו' מלך
 יהודה ועמם ספינו' ואניות רבות וחיל גדול ואדיר כצד מאד וילא אנטיגנו' צאנטיגנו'
 ויעצור שם להלחם צפגורו' מלך פרס והורדוס ילא אל תלפירה היא עכו ועמו חיל
 רומיים יד גדולה וחזקה עמו ואז היה ינטאריא' וסלקו' גבורי רומיים אשר שלח
 אגוסטו' צעת ההיא אנטיגנו' וכל חילו חוכים על המלודה אשר לאדום כי שם היו
 צני צית הורדו' ואמו ומותחתו וארוסתו ויוסף אחיו וילמאו לעי' אנשי העיר כי
 אנטיגנוס הרס את כל תעל' העי' הצאות העירה וכל אנשי העיר נלאו כצד מהמלחמה
 וילאו לפתוח את העיר ויוסף אחי הורדוס אשר היה צחוכם חשע לצרות למלך הערב
 ולא אנה לצרות אליו כי שמע אשר נחם מלך הערב על דבר שלא קבל להורדוס

יוסיפון פרה מט

צצרחו מפני אנטיגנוס וימנעו אלהים (עלצרות וימנעו) לאנטיגנוס כי אלהים נתן
מסר על הארץ כליתה היתה וימלא את כל הצורות מים ויחשוב מלך הערב כי על
זה יחדל הורודו מלצרות ואז ילא הורודו מעכו וכל הגדוד אשר שלח אנטיגנוס
(עמו) עם שרי רומה לעזרתו עמו ויצאו אל המלכה על מחנה אנטיגנוס וידיעו את
יוסף אחיו טרם וצאם כי הם גאים וילא יוסף אחיו מן העיר ויתחבר עמהם וילחמו
באנטיגנוס ויכו את מחניהם וינכס אנטיגנוס אל ירושלם ויולא הורודו את כל אנשי
ביתו מהמלכה ויאסוף את כל חילו כי נפלו עליו יהודי רבים וחיל גדול לרוב
ויצא אל ירושלם וימן עליה הוא ושרי הרומיים עמו והם הסרים אשר שלח אנטיגנוס
לעזרתו ולא חזו שרי הרומיים להלחם באנטיגנוס ויפרו את מלכות אנטיגנוס כי
נתן להם אנטיגנוס שחר אבל לא היה לריק הורודו אל עזרתם כי היה חיל גדול
צהיהודים בעזרתו וימן הורודו בירושלם וילחם באנטיגנוס וילך על ירושלם וילכו
ויעזבו קול בכל מחנהו לסבב את העיר ויסבבו את העיר : ושרי רומה אשר צאו
עמו והם בנשריאו וסילון ופרדיליו אשר לקחו שומד מאנטיגנוס לא חזו לגלות הדבר
ואל הורודו מהשחר אשר לקחו וינש הורודו אל החומה ויקרא צקול גדול לאמר
יאמר שמואל אלי והאזינו לי וצאו להסלים עמו כי טוב לכם להסלים עמי מלהלחם ויחרישו
אנשי העיר ולא ענו לו דבר ונחון לירושלים היו מערות גדולות וכאשר שמואל
פרילי ירושלם כי הורודו צא נחצאו שם לארוב לו ויודע הדבר להורודו וימן שם
וילכו למרשים ויעשו ככלי צדל גם עשו תיבות עץ גדולות ויקטרום ככלי צדל אשר
עשה וימלא את התיבות צחורים גבורים ככלי מלחמה וגם לחם ומזון שם בתיבות
עמהם וימן צידם מנאות ארוכות להוליא את הפריילים מן המערות אשר היו שם
ויורד את התיבות צדלם ההר ויתנס על פי המערות ויראו הפריילים מאד ללאת מן
המערות ואז אחי מן הצחורים חבור חרב תפש צידו את ככל הצדל אשר התיבה
תלויה בו וידלב ככל ויקפוץ צחוך המערה ויהיו רבים מן הפריילים ויתפוש את
פגריהם צמגל וישמעם צעמק המערה ויעשו כן כל הצחורים ויהרגו כל הפריילים מכל
המערות ולא נשארה רק מערה אחת כי לא שמו תיבה על פיה ושם היה זקן אחד
עם אשתו ושבעה בנים ויעמוד הזקן על פי המערה ויאמר אליהם לאו וילא לאחד
מהם ויסלוק הזקן חרבו וימיתו וגם השני המת וגם את השלישי וגם כל שבעת
בניו עד חומם ואף כי המלך הורודו חמל עליהם וילעק ויתחנן לזקן אשר
לא יחרוג לבניו ולא שמו הזקן ההו למלך ויחרף ויגדף ויקלל את המלך ואחרי
כן הרג לאשתו וישמטה צעמק אחרי צניה גם אחר זה הרג לנפשו ויפול צעמק
על פגרי בניו וימת ויהי אחרי הדברים האלה ויוגד להורודו כי כלם אנטיגנוס
צפגרו מלך פרס ויהרגו והוא יושב על נהר פרס וילך הורודו לקראתו וימלא
קסל גדול בדרך אשר רגל לעצור לעזרת אנטיגנוס ולא יכולי כי הערביים היו בדרך והיו
הורגים לכל המולאים כי ילכו אל אנטיגנוס לעזרתו ויודע הדבר להורודו וילכו הוא
וצחוריו אליהם וימלאם וילחם צם ויך אותם לפי חרב אז שלח אנטיגנוס חיל
רכב ופרשים ועמדת זהב גדולה עמדה אל המלך הורודו על אודות העזרה אשר
עזרו ועל אשר סלה את הערביים ויפתח לו את הדרך וילך המלך אליו וילא אנטיגנוס
לקראתו ויסבקהו וינשקהו וישמח עמו שמתה גדולה ויהי אחרי כן אשר הכה אנטיגנוס

את פגירו מלך פרס וישם אנטיגנוס פניו לזא מצרימה ויתן אל העלך הורדו
את סיסואוס שר לזא ועמו חיל כזר ויד חזקה מנצרי רומא וישלח אגרת אל כ
שרי ארם לאמר : מרקוס אנטיגניס מושל מלכים לכל שרי ארם מודיעכם לשלום
ידוע יהי לכם כי המלך הורדוס הומלך על כל יהודה כאשר לזה אוקתציתוס
אגוסתוס מלך המלכים וכאשר לויתי אני ושאר הישישי היועלים אשר צרומא
ועתה השמרו לכם פן תמנעו לשלוח אנשי מלחמתכם לעזרתו כי ילחם על אנטיגנוס
כי אם לא תמנעו ללכת לעזרתו כאשר לויתי לכם חרצ יצא עליכם ודבר גדול כי
אני מרקוס אנטיגנוס נשבעתי על זה ולא אמיר ויהי אחרי כן וילך הורדוס עם
סיסואוס להלחם על אנטיגנוס ועתהם חיל רומא וכל לזא ארם ויוגד דרך להורדוס
על אודות יוסף אחיו אשר מת בעלממה כי הרג אותו פפוס ואת כל לזא הרומיים
אשר ציהודה שצאו תחלה עם הורדוס ויצריח את שריהם ויעמוד יוסף אחי הורדוס
ולא אזה ליום וילחם בפפוס ויפול יוסף וימת במלחמה ויפלו ציוס ההוא מלזא
רומא ל"ו אלף אשר הרג פפוס ויכרות את ראש יוסף אחי הורדוס וישלח אותו
אל ירושלם אל אנטיגנוס מלך ירושלם ויקנהו פרודה אחי הורדוס צבי ככרי זהב
ויקצרתו בקצרות אצותיו ויגידו למלך הורדוס את הדברים האלה והוא כזר ידע
גם כן את הדברים האלה כי בחלוס ראש את כל אשר קרה לאחיו ויתחזהל המלך
ויתחזהל מאד ולא אחר לעשות נקמה ויעצו את סיסואוס עם כל הלזא ויקח י"ז
אלף רומיים וכי אלף יהודה ויצא בלצנון ויעצור ויעתק משהם וילך להלחם על הלזא
אשר שלח פפוס לקראתו ויתלחם צירכתי הגליל ויכס מחלי היום ועד ערב עכה
רבה מאד ויהי צערצ וינו המלך אל כל צמוריו לאכול ולשתות
והוא עם אנשי צית צאו אל תוך צית אי גדול אשר היי שם
ויהי באכול המלך ויפול פתאום כל הצית ההיא על המלך ועל אנשי ציתו
ולא מת המלך ולא הופלע צפלע לא הוא ולא אחד מאנשי ציתו ועל כן האמינו כל
העם כי הוא מלך אהוב לאלהים (ויאמר יוסף הכהן בן גוריון הכהן כי כן העידו
גם כן סופרים אחרים מסופרי הגי' כי המלך הורדוס היי אהב לאלהים) ויהי
ממחרת וילא הורדוס להלחם על אנטיגנוס ועל פפוס העומדים לבגדו במחנה כזר
מאד ותחגר מלחמה גדולה ציניהם ויכס אנטיגנוס אל ירושלם ופפוס עמד שם וילחם
בהורדוס ויפלו ציוס ההוא פגרים רבים וגם פפוס בצור יר שלם הוכה והופלע במלחמה
ההיא ויכרות פרודא את ראשו ויציתה לפני המלך הורדוס אחיו וינו המלך ויקצרהו
כי ראש שר ככזר היי והצמורים אשר נסו מהמלחמה צאו ויתחצאו צנתי המקום
ההיא וזה המלך הורדוס ויהרסו את הצתים עליהם וימותו וינקו את נקמת אחיו
ויהי צערצ וינו המלך לגדודיו לאכול ולשתות והוא צא במרחץ עם שני נערים קטני
ושם התחצאו מנצורי פפוס גי אנשים אשר נסו מהמלחמה וחרצית שלופות צידיהם
ולא נבעו את המלך וידעו עוד העם כי מן האלהים היה המלך ויסע משהם
הורדוס וילך אל ירושלם הוא וכל מחנהו עמי לי אלף משובעי יהודי ויצא עוד
סיסואוס אליו כי שלח אותו אנטיגנוס לעזרת הורדוס ויצא אליו צעם כזר וציד
חזקה ועמו חיל רומיים וכי מלכתי ממלכתי ארם ויחנו על ירושלם צמנת גי למלכו
הורדוס אשר הועלך צרומה וילחמו על ירושלם עד תחליהם כדי לתלכותו ויעשו מלחמות רבות
כי

יוסיפון פרק מט

כי פעם היו יולאים אליהם לעלמתי ומכים בהם מכה רבה ולא היו יכולים להצריחם
 פעל ירושלם . ופעם היו יולאיי וסורפיי את הסוללות בלש ועושי כלות וגבורי
 פחון לעיר . ויהי אחרי כן ויתגברו חיל הורדוס על חיל אנטיגנוס ויצרחוהו העירה
 אל חוף החומה כי מתימעת נשאר עס אנטיגנוס כי נפלו גבוריו במלחמה . ויהי
 אחרי כן ויקומו כלילה כי גבורים מגבורי הורדוס וירימו סולמו על החומה ויעלו
 למריהם גבורי סוסיאום כי שומרי החומה שכזו עיפיים . ויהי בעלותם ויכו את
 השומרים וירלו אנשי המלחמה אשר עם הורדוס וישברו השער ויעלו אנשי העיר
 ותלכו ירושלם עיר הקדש ויצאו הורדוס וסוסיאום העירה ויכו שרי סוסיאום
 בלנשי העיר מכה רבה ועלומה מאד ולא חמלו על צמור ועל צחלה ועל זקן ולשם
 ויקלוק הורדוס על שרי סוסיאום ויאמר אל שרי סוסיאום אם את כל העם תאכל
 חרב אני אנה אעלוך . ויהי כשמוע סוסיאום ויעציר קול לאמר כל הסורג נפש אחת
 צות יומת . וירלו שרי סוסיאום אל ההיכל ויבקשו לפתוח את ההיכל ולראות
 קדש הקדשים ולא יכלו כי המלך הורדוס שלף את חרבו ויעמוד לפני שער ההיכל
 וצחיריו עמו ויצרחו הרועיים מלראות את קדש הקדש כי אמר המלך עוז לנו
 למות ולא יראו גוים סחרי ה' וגם את כל שלל העיר הליל . צעת שהיא נתן
 סוסיאום אל היכל ה' למנחה עמרת זה גדולה כי ירא מאד מן יקרהו דבר
 מאת ה' על אשר נלחם בעיר ה' וזאת היא הרעה שצאה לירושלם עיר הקדש צימי
 שרי רועיים מרקים אנטיגנוס אגריפס וצנדיא והגלוס בשנת קפ"ה לאתלירוי בחדש
 הרביעי ציוס הלז . ויהי אחרי כן וילך סוסיאום אל אנטיגנוס למרדים ואנטיגנוס
 אסור בנחשתיים וישלח הורדוס כסף וזהב לרוב אל סוסיאום להרוב את אנטיגנוס
 ויבקש להרבו בעלת הורדוס כי ירא הורדוס מן תשיצ אליו המלכות עוד ויהרגהו .
 ויהי כאשר נהרג אנטיגנוס אז מלך הורדוס לצעת על יהודה :

פרק חמשים

ויהי כאשר מלך בכל אות נפשו ויכבד את כל היהודי אשר
 היתה תחלת ידם עליו לעזרתו ויכבד את הלל הזקן מאד .
 והוא שר הפרושים גם כבד את שמאי תלמידו כי הם היו תפלה בעלה אשר יעלו את
 העם להמליך הורדוס כי אמרו הפרושים מאת יי הוא זה צעזור עון העם ועוז
 צימלון טרם . שפך דם לרוב בקרב ירושלם על כן הורדוס כבד את כל הפרושי
 ואת כל אוהביו אבל על אויביו לא חמל כי הרב אותי לפי חרב ולקח את זהבם וכסף
 ואסף זהב וכסף באולרותיו לרוב ועוד נלחם בכל הגוים אשר סביבותיו וינלחם ויקח את
 זהבם ואת כסףם ויתנהו צניחו וישם שומרים בשערי לחסם כל היולא מירושלם ולמי
 שימלא אתו כסף או זהב יקחיהו השומרים ויציאוהו אל המלך . וגם אל המתיים
 חפשו השומרים מן יסחירו האנשים זהב בעריסותיהם בנשאל אותם אל קצרותיהם .
 ויתעשר הורדוס מכל המלכים אשר היו לפניו צניח שכי . צימים ההם והורקנוס בן
 אלכסנדר מלך יהודה היה בגלות בארץ פרס אשר הגלה אותו אנטיגנוס בן אריסטובולוס
 אחיו אל פגרוס מלך פרס אוהבו . ויוליכהו בצלה צחון המין היהודים היושבים שם
 וישב בחובם . ויקבלוהו היהודים אשר צעזר הכהר למלך ויכבדוהו כעשיית יי ולא
 חסר דבר מן המלכות אשר מלך בירושלם רק(על) אשר לא שרת את היכל יי . ויהי

יוסיפון פרה נ

בשמוע הורקנוס כי מלך הורודוס בן אנטיפטר אוהבו אשר הוא גדלו ויאהבהו כצנו
 ויחאו הורקנוס לצא לירושלם כי אחזחו תאוה גדולה על מקדש יי' . וישמע הורודוס
 כי הורקנוס צבצור גדול צבצול ויירא מאד פן יצא צעלילו ותשצ אליו ממלכת יהודה .
 וישלח מלאכים למלך פרס לאמר . הורקנוס אשר הוא עמך צארלך הוא גדלני והוא
 חסוד צעיני כאני והוא חסיד והוא היום צגלות אשר הגלה אותו אנטיפטר בן אריסטובולוס
 אחיו עם המלך פגירוס אשר מלך לפניך צפרס . ועתה כי הומלכתי אני ציהודה זכרתי
 את חסדו ואת טובתו שעשה עמי . והנני שולח לך מנחה כסף וזהב ואל תמנעוהו מלצא
 אלי . ולו יצא אלי כי כבד חכדהו ואשלם לו גמולו ואגמלהו טובות אשר עשה עמי
 ועם אני . ואם לא תאזה לפלחו דע כי מלחמו רצות עליך מלצא יהודים ורומיים
 ויהי כשעוע כן מלך פרס וישלח אל הורקנוס צצול לאמר אם אהצת ללכת ירושלם אין
 אני עונעך צצול איעלך שלא חלך ותשמר מפני הורודוס כי איש דמים הוא פן יסחית
 את סינחך . וגם סיהודים היום צצים צצול דצרו להורקנוס כדצרים האלה לאמר אל
 תחשוב צלצך כי מאהצת סלח הורודוס אחרך להציאך אליו כי אם תקנאה על דצר
 המלכות כי המלכים לעולם אינם גומלי' טובות לצני אדם אשר יעשו להם טובות
 צהיותם צשפלות . כי הכצור צהיותם צגדולה ימיר אותם והגדולה תהפוך את לצם .
 ועוד כי אתה חדע כי לא תוכל לכהן צירושלם צעצור המום אשר שם צך אנטיפטר
 צן אריסטובול' אחיך כי קלץ את אצוקך ועתה שצ עמנו כי לא תחס' דצר ציינינו כי אתה צעינינו
 כמלך ולכן שצ צמקומך ואל תתגרה עוד צמלחמות ירושלם לרעה : ולא אזה הורקנו'
 לשמוע להם וילך הורקנוס אל ירושלם וילא הורודוס לקראתו הוא וכל סריו אמו ויחצקהו
 וינשקהו ויצאחו אל ציתו ויכדהו מאד לעיני הכל ויעם לפניו תמיד משה ויקראהו
 אני לעיני כל העם וצסתר לוה לקחת את נפשו . ותשמע אלכסנדרה צת הורקנוס
 את מרימי היא מרימי אשת הורדו' צת אלכסנדר' אשר ילדה לאלכסנדר צן ארוסותנולוס אחי
 הורקנוס אציה . ותאמר אלכסנדרה אל הורקנוס אציה השמר לך אני מפני הורודוס
 כי לא יעשה לך כל זה רק להרגך . צצל שמע צקולי ולך וצרת לך אל מלוק מלך
 הערב פן יסחית צחרצ את סינחך איש דמים הזה . ולא אזה הורקנוס אציה לשמוע
 לה ותפלר צו מאד ותליקהו ויקראו את רוסטיאו' והוא אחד משובעי יהודה ויאמינו
 צו ויגלו לו את הסוד כי סיה רוסטיאו' משובעי יהודה ויהי אויב להורודוס על אשר
 הרג את אחיו ולכן גלו לו את הסוד ויתנו לנו שוחד . ויכתוב הורקנוס כתצ אל מלוק
 מלך הערב לשלוח אליו מלוק אנשים וסוסי' צסתר ולהעמיד צמקוס אגם החומר לשאת את
 הורקנוס אל מלוק מלך הערב לצרות מפני הורודוס : ויהי כאשר קצל רוסטיאו' את
 האגרת הזאת צידו וימלא עלילה להיותו אהוב למלך הורודוס . ויתן את האגרת ציד
 הורודוס כאשר סיתה חתומה צחותם הורקנוס וגילה לו את כל הסוד אשר דצר לו
 הורקנוס ואלכסנדרה צחו ויהי כאשר קיצל המלך את האגרת מיד רוסטיאו' ויהלל
 אותו ויצרחהו ויכדהו ויתן לו מנחה גדולה זהב וכסף ויאמר אליו המלך לך לדרך
 למקום אשר שלחך הורקנוס וקח האגרת צידך אשר כתן לך הורקנוס חתומה צחותמו
 ובאשר תקצל תשובת האגרת אשר יתן לך מלוק מלך הערב הציאנה אלי ואת האנשים
 ואת הסוסי' אשר ישלח לשאת עליהם את הורקנוס הראם אלי ואלכדם . ויעם
 רוסטיאו' ככל אשר דצר לו המלך וילך אל מלוק מלך הערב וישצ אל הורודוס העלך

יוסיפון פרק נ

ויתן לו את האגרת אשר שלח מלוק אל הורקנוס לזא אליו ויקבל המלך את האגרת
וישלח גדודים אל אגס החומר וילכוד את האנשים והקוסים אשר שלח מלך הערצ
לשאת את הורקנוס. וישלח המלך אל ע' הזקנים לאמר אספו למעמדכם ויהיו צו כל
חכמי הסנהדרין כי דבר משפט סתר לי עליכם עם אחד מגדולי העם • ויתקצלו כל
חכמי הסנהדרין במקום המושב אשר לנסהדרין ויודיעו את המלך לאמר הננו כלנו יחד
צמוס המשפט וילך המלך אל מושב הסנהדרין והורקנוס עמו • ויהי כי היו כלם שם
ואיש לא ידע את לב המלך ונה הורקנוס לא חשב כי הקצוץ למשפט בגללו • ויאמר
המלך לפני כל הסנהדרין אשאלך והודיעני הורקנוס אם יש לך צרית ציך וצין מלך הערצ
ואם שלחת אליו שליח לשלוח לך קוסים במקום ידוע להוליכך אליו • ויאמר הורקנוס
אין צרית צינו וציני ולא שלחתי אליו שליח ולא צאה אלי אגרת • ויילא המלך את רוסטיא
הגליח ואת האגרת ואת אנשי מלוק אשר לכד ואת הקוסים ויראם לפני הע' זקנים •
ויאמר אליהם שפטו נא החכמים היש משפט מות לאיש הזה כי יחרש למלך רעה והוא
יושב לצטח אחר ויענוהו לאמר יש ויש עשה צו כרלונך • וילו לאחד מגדוריו להסיר
את ראש הורקנוס מעליו ויכהו הגדור ויתז את ראשו וימות הורקנוס איש לדיק טוב זקן
ומעודו צמלכותו לא עשה רעה לאדם ויעצרו עליו לרות ותלמות רצית מנעוריו מיום
אשר נחה אמו ויקבל הוא את המלכות • וימלוך אז ג' חדשים וילחם אז אריתחובלום
אחיו עמו ויקח מידו את המלכות בחזקה ולקץ שנים הושב עוד צמלכותו וימלוך על
ישראל ארבעים שנה • ואחר כן נלחם צו אנטיוגנו' בן אחיו וילכדהו ויקלץ את אמו לצלתי
היות כהן לעולם ויגלהו כשדימה • ולקץ ג' שנים מלך הורודוס אשר הוא גדלו צפת
צנו ויהרגהו וישלם רעה תחת טובה עקב אשר הלילו היא ממשפט מות צהרגו את
חזקיהו • ולא נמלא כל ימי הורקנוס כי עשה רע צעיני יי' רק כי החניף את הורודוס
צשפכו דם נקי כי הרג לחזקיהו ויגלט הוא את נפשו ממות יי' הצילו צידו ויעש
צו הוא דבר שמיא ומנחם :

פרק נא

ויהי אחרי הדברים האלה ותתעצבנה הנשים מרימי אשת הורודוס
ואלכסנדרה אמה ותבעסנה על הורודוס ותשנאנה אותו מאד על
אשר הרג הורקנוס הזקן אביהם • והמלך הורודוס נתן את הכהונה לאחר מן הכהנים
הצורים כי לא היה מזרע חשמונאים ושמו חננאל • ותשלם אלכסנדרה אל קלעפסרה
מלכוז מלרים רעותה אשת אנטוניוס גבור רומה להתחנן לפני אישה לאנטוניוס לשלוח
אל הורודוס מלאכים וללוות לו לקחת את הכהונה מאח חננאל ולתת אותה לאריתחובלום
בנה • ואריתחובלום בנה היה בן ע"ו שנה יפה תואר ויפה מראה ובימיו לא נמלא
כמוהו ציפיו במראהו ובתארו וסוף אחי מרימי המלכה אשת הורודוס סמך וכן אלכסנדרה
אשר ילדה לאכסנדר בן אריתחובל' ותעש המלכ' קלעפסרה כדבר המלכה אלכסנדרה
רעותה ותחנן אל אנטוניוס בעלה לשלוח מלאכים אל הורודוס וללוותו לקחת את
הכהונה מאח חננאל ולתת אותה לאריתחובל' הנער להיות כהן גדול וישלם אנטוניוס
אחי משריו ושמו יוליא' ירושלימה לחלות את פני הורודוס המלך לעשות רצון אשתו
קלעפסרה ורצון אלכסנדרה ממותיו צא יוליא' ירושלים וידבר אל הורודוס בדבריה האלה
וימאן הורודוס לעשות כן ולתת הכהונה לאריתחובל' כי אמר אין זה משפט דין חורה
צישראל להסיר הכהן הגדול מגדולתו בעודנו סי ולהעמיד אחר במקומו • ויהי בהיות יוליא'

יוסיפון פרק נא

בירושלם וירא אריסטובלו' הנער ביפיו בתארו ובמראהו וגם ראה את מרימי אחותו והיא
 יפת תואר ויפת מראה מאד ויחבהל יוליא' על יופים כי לא ראה כמותם בכל הארץ
 ובכל הגוים ויאמר יוליא' אל אלכסנדר' למי ילדת אלה אחת כי לא נתמצר עמך אישך כי
 אם מלאך אלהים על כן ילדת ילדים כאלה * ועתה שמעי צקולי וחקקי את תבינתם
 ורקמי את רקמת כלם סגיהם ושלחי חבניתם בידי לאנטונינו' והיה צראתו את כלמי
 הצמור והצמורה בןך הוא יעשה כל חפלים * וחפס אלכסנדרה כדברי יוליא' וישלח את
 כלמיהם לאנטונינו' וכראותו כלמיהם ויפס וחזער בו תאותו וילך תועבתו גבר וישלח אגרת
 להורוד' לאמר * ען מדקום אנטונינו' גבור רומי להורוד' מלך יהודה שלם * זכור החסד
 שעשיתי עמך אשר עזרתך להמליכך על כל יהודה * ועתה אסלה פניך ושלח אלי הנער
 אריסטובלו' ואשימה עיני עליו ואל נא תזנע מלשלתו אלי ואם לא תשלחהו מהרה אלי
 דע כי מלחמות הרומיים עליך * ויהי כקרא הורוד' את האגרת וידע כי בעבור יר
 תועבתו התאו אל סנער לראותו וימהר וימן אל הנער הכהונה ויכתוב לאנטונינו' מכת'
 לאמר * לא יוכל הנער ללכת מהמדינה כי כהן גדול הוא במקום חננאל כאשר צוית
 ואם ילא יצער מהמדינה יתעוררו מלחמות רבות בין היהודים על ממעלת הכהונה וישפך
 דם רב בינינו * ואני שאלתי את פי הזקנים לקיים מצותך ולשלוח לך את הנער ואמר
 לי ערס ימותו ולא יתנו הנער ללכת מהמקדש כי כן מצות החורה * ויהי כי שמע
 אנטונינוס הדבר הזה ויסדל לשלוח את הנער * והמלך הורוד' הוציא את חננאל מהכהונה
 הגדולה ויחנה לארסטובלו' אחי אשתו והוא נער בן ט"ו שנה * ומתחלה סק החורה
 כהונה גדולה היה לשרת הכהן הגדול עד יום מותו * אבל אנטיוכ' אפופאנוס הוא
 הראשון אשר חלל הכהונה בהוצאו הכהן הגדול אשר היה בימיו ויעמד במקומו את
 סנניא והפני הממלל הוא אריסטובל' אשר הסיר את אחי הורקנו' והשלישי ששלח ידו
 להפכיר כהן גדול להשים אתר תחתיו הוא זה הורוד' המלך אשר השליך את חננאל מן
 הכהונה הגדולה ויחנה לאחי אשתו אריסטובלו' ואמנם הורוד' המלך לא עשה זה לחלל
 הכהונה רק למלט את הנער מתועבות אנטונינוס גבור רומי אשר היה מבקשו לתעבור
 גם עשה זה בגלל המריבות שהיו בביתו עליו מאשתו וסותנתו וכדי להשלים את מחלוקת
 ביתו עשה זה * ועם כל זה כי עשה את המעשה הזה לא נח בביתו ולא שקט כי שנאוהו
 סותנתו ואשתו על אשר הרג הזקן הורקנו' אביהם * וילא הורוד' ממקום מושב המלוכה
 כי קראו את ממנלי הסודות המספשים שהיו לו ויורהו לשמור את סותנתו כי סורסת
 עליו רעות בקשר פן תגרם עליו את העם וישם המלך בלבו את הדבר הזה וילך לשמור
 את אלכסנדרה ויהי אחרי כן ותשלח אלכסנדר' אל קלעאפטו' שרונה לברות אלי' מפני הורוד'
 המלך לבא למרים * וחפס לה אלכסנדרה שתי תיבות כדמות תיבות המחים היוצאים
 מירושלם ללכת להקבר בחברון או במקום אחר * ותשכב היא בתיבה אחת ובנה בתיבה
 אחרי' ותסדר להוציא אותם מירושלם ולהוליכם בו עד ים יפו מקום אשר שלחה קלעאפטרה
 את הספינות אשר אתה לשאת את אלכסנדרה ואת בנה ולהביאם אליה * וילך סביון והוא
 אחר מיועלי אלכסנדרה ויספר הדבר אל המלך * ויאמר המלך אליו לאמר שאו התיבות
 אשר צחולס אלכסנדרה ובנה כאשר דברה לכם סיא * ויהי בנשאתם אותם הביאות לפני
 ואשר בחור התיבות ויעשו הנושאים כן כאשר צוה סביון ויביאו את התיבות לפני המלך
 ויפתח את התיבות והנה אלכסנדרה ובנה בחוסם ויאמר המלך אל אלכסנדרה מה תאמר

יוסיפון פרק נא

כי יהיה משפטך היום הזה עד מתי לא תבושי מעשיות כדברים האלה וגם על כנה
 גמר ועליה גער עוד ויזכרם כדברים וישלח להם המלך גם העון הזה בגלל אהבת מרימי
 אשחיו • ויהי מקץ שנה אחת בה הקובות ויעל אריסחובלום הכהן הגדול על המזבח
 להקטיר כבדיו שרר אשר לכהן גדול בעבודתו וירא העם את הכסוד עומד על עמדתו ואפוד
 במדיו חגור בו והוא בחארו וביופיו ונדמותו כמלאך אלהים • וישמע העם שמעה גדולה
 עד אשר נכו מרוב השמעה ויזכרו את יי ואת הכהן הגדול • ויסדר המלך מאד ויאמר
 עלבו אם לא אסיר את הנער הזה מלפני מהרה תשוב אליו המלכות כי לז כל ישראל
 עליו להמליכו • ויהי אחרי ההב וילא המלך מיכוסלס הוא וכל בני ביתו וילך לירימו
 (היא העיר הגדול'מקום אשר שם עוד עץ האפרסמון הוא בלסאמן והיה העץ אשר עמנו ילא
 השמן הטוב אשר על שמו נקראת העיר עיר ירימו על דבר הריח וגם נקרא כן על שם
 הריח אשר הודענו למעלה) ויהי בלכת המלך שם ואיש לא ידע את לבו ויעש משחה
 גדול לכל השרים הנאים עמו שם וישב המלך במשחה • ויאמר המלך אל אריסחובלום הכהן
 גדול שב אחי וישב הכהן אל המלך וכל שריו ועבדיו ישבו לפניו איש ואיש לפי כבודו
 ומעלתו וישמח המלך הוא וכל שריו ועבדיו במשחה ההוא מאד מאד • ויהי אחרי המשחה
 אחר הנארים ילא סגלך והכהן הגדול הכסוד ושרי המלך חל הנטות ואל מעינות המים
 לראות איך ישיעו במים הנחורים עבדי המלך כי שם צריכות מים גדולים עמוקו מאד אשר
 תמלאנה מימי סמעינות ויעמוד המלך על צריכה אחת עמוקה וירא את עבדיו ששטים במים
 ומשחקים ומחגרים דרך לחוק והחוק להטביע איש את רעהו במים ויקראו הנחורים אל
 אריסחובלום בעלת המלך ויאמרו לו רד נא אלינו לשוט ולשחק איתנו במים • ויאמר אריסחובלום
 אל המלך ארדה נא ואשוט במים עם הנחורים ואשחק עמהם • ויאמר המלך למה זה תרד
 עמה מה נאה לכהן גדול להחערב עם משחקים ומהחלי ויפחדו הנער כי הנערות הן
 גובר על כבוד הכהונה ויאמר למלך ארד ויהי מה • ויאמר לו המלך עשה כספך • וירד
 הנער לשוט במים עם הנחורים וינא המלך וינא הכיתה כי ידע אשר עלתו חקום ועבדי
 המלך כחקו במים עם אריסחובלום עד פנות היום ויטביעו את אריסחובלום במים עד
 אשר המיתוהו בעלת המלך וישמע העם כי מת אריסחובלום ויבאו את קונם וינכו וגם
 כל שרי המלך ועבדיו נכו • וחלעקה הנשים אלכסנדרה ומרימי ותשאנה קולן ותנכינה •
 ויאמר המלכה מרימי אל המלך באזני כל העם ראו הנודד ואיש הדמים איכה נשארתי
 צר ככל משפחתי ולא די לך כי הרגת את הורגנו המלך הצדיק ולקחת את הממלכה
 בחרבך ולא חמלת על שיבת אחי אבל גם הילד אחי הרגת ולא חמלת עלינו • הנני שומעת
 מכל משפחתי ואחיה שמח • וחלעק ותנכה המלכה לעיני כל העם מאד וגם המלך הוררום
 ככה כי נכערו רחמיו על לרם אשחיו וגם בזכרו יופי הנער וידום כאבן ולא ענה דבר
 וידעו כל העם כי מאתו היחה זאת המיתה לאריסחובלום הכסוד • ויעש משחה גדול
 ובזר נקברו ויקברו בקבו' את המלכים וחלכסנדרה אם הכסוד בקסה להמית את נפשה
 ואמנם נחרה צמיס למען חמלא עלילה לעשות נקמה בהורדו • ומהיום ההוא והלאה
 לא דברה מרימי המלכה עם קפרון אם המלך ועם שלומית אחותו משנאחם אותן ותקלל
 אותן חמיד ותחרפנה וחסרף גם את משפחתה באמרה כי משפחת אם המלך מעורבת ואינה
 משפחת ידועה וקפרון אם המלך הגידה למלך את דברי אשחיו ולא האזין לה המלך לדבריה
 ולא הוכים את מרימי אשחיו על ככה מאהבתי אותה כי ביותר אהב אותה והיא נ"כ בעם

בלהבתו וחסרף ותקלל עוד את משפחת המלך : פרק

פרק שנים וחמשים

נעת ההוא החעוררו מלחמות בארס ובפרס כי
 פשעו במלכות דומא והיה זה כי נתן אורחם
 מרקום אנטונינוס נבא דומא היושב במארים ויחנס במחנה אל קלעאפטרה אשתו והיה
 כל אשר תאמר קלעאפטרה לאנטונינוס היה עושה רצונה וחסיתהו על המלכים האלה
 לקחת את ארנס לחזה לה ולקחת את כספס וזהנס למחם לה וכן עשה. ויהרוג מלכים
 אדירים בגללה ויתן לה את כספס וזהנס וכל אשר להם וחסיתהו עוד להרוג את מלך
 יהודה ואת מלך הערב ולחת לה את ארנס ואת שללם. * וכדבר הזה לא שמע אליה
 אנטונינוס כי שבה דעתו אליו כאשר תשוב דעת המשוגע אליו בהחרפאו מחליו ויאמר
 אנטונינוס אליה לא טוב הדבר להרוג מלכים גדולים כאלה כי לא נוכל על זה במשפט
 אם לא בשפיכות דמים רבים בחזקה ממני ומהם. * כי הורדוס מלך יהודה אהב הוא
 ובעלת אגוסוס הקיסר וישישי רומה ויופליה הומלך ולא נאה לעשות כן ולהפר ברית
 גם כי הוא מלך מיוחס אשר הוא יהודי עדם הכבוד והמלכות אבל מלך הערב אם
 אוכל בו מעשה כרצונך. * ועל מלך הערב לא חמל אנטונינוס ויהרגו ויתן את שללו ואת
 כל ארצו אל קלעאפטרה אשתו. ויהרוג עוד מלכים אחרים רבים ויתן לה את שללם
 ואת ארנס. * וילא עוד אנטונינוס ממארים ויאבה ללכת להלחם בפרס וחלא עמו
 אשתו קלעאפטרה וחלך עמו עד זהר פרס. * וחשב המלכה משם ללכת מארימס וחבוא
 אל ארץ יהוד' אל עיר הרים ופירם אשר בה עץ השמן הטוב. * ויעם סורדוס לה
 ולעבדיה משחה גדול ויכדה שם מאוד. * וחסיתהו המלכה קלעאפטר' לשכב עמה וימאן
 המלך הורדוס ויאמר אליה חלילה לי מזה וחסיתי לאלהים ולאנטונינוס אישך אהבי
 ויועץ המלך עס יועציו להביא אותה החדרה ולהרוג אותה להליל רבים מדעתה. *
 וימניעוהו יועציו לעשות זה ואמרו לו חלילה לך מעשות זה כי אם תהרג' הנה אנטונינוס
 חושק' ואוהבה מאד ויתעוררו בגללה צינך ובינו מלחמות גדולות. * ויהי כשמוע המלך
 בן ויסדל מהרוג אותה אבל נתן לה כסף וזהב ואבנים יקרות כדי המלך ויוליכה עד
 מארים וישב הוא בירושלם. * ואנטונינוס נלחם בארס וילכדה ומסס נסע וילחם בפרס
 וילכדה. * ויצא אנטונינוס את אחרבן מלך ארמניה ואת שאר מלכי פרס אסורים
 בנסחטים ואת כל עדיהם וכספס וזהנס ויחנס מחנה אל קלעאפטרה לעבדים ומלכות
 הארצות נתן לה לשפוט. * על בן הגויס שנאו את אנטונינוס כי נתן לה בידו מלכים
 גדולים ואדירים ועשה היא קלון רב להם לחתם ביד אשה היא חסוקתו קלעאפטרה
 בעברים ואת נשיהם כשפוט. * ויהי אחרי הדברים האלה וקלעאפטרה הסתו בדבריה
 לאנטונינוס להלחם עם אוקטביאנים אגוסטוס המולך רומא ומושל לעבר מארץ הדוד ועד
 ברפאני אשר על ים אוקיאנוס במערב ויערוך אנטונינוס סליו להלחם עמו בשנה
 שביעית לאנליפארוס וקנן סיל כבד ואדיר ועצום מאד כי שמע לדברי קלעאפטרה
 אשתו לבקש מאת הורדוס ללכת איתו. * והמלך הורדוס קנן סיל לרוב סיל יהודה וכל
 הגויס אשר כבש ביד רעה ומזקה מאד. * וגם מלך מארים הרבה אניות רבות לעזרת
 אנטונינוס ללכת עמו כחימה ולהלחם באוקטביאנוס אגוסטוס. * ויהי כבוא הורדוס
 מארימה ויאמר לו אנטונינוס לא תבוא עתה עמנו פן יפשעו כל המלכות בלכתי כחימה
 להלחם באגסטוס. * אבל טוב אשר תהיה לנו לעזרה בעבר זה ולך להגלות את מלך
 ספרד כי אז פשע נדומה מלך הערב. * ויהי כשמוע הורדוס את הדברים האלה וישמע
 בלבו

יוסיפון פרה נב

א

כלבו מאר ויאסוף פרשים וילך אל ארץ הערב וישחיתה בהרב ובאש ותשלח קלעאפטרם
 את אנטיאוס שר לבאה לעזרת הורדוס • ותאמר אליו בסתר חסי עלתך עם מלך הערב
 והיה בקרבכם אל המלחמה עמוד מאחור למחנה היהודים והכה מאסור ומלך הערב
 יכם מלפנים ויבואו היהודים בחוך אלה מזה ואלה מזה ויפלו גבורי יהודה שם עם הורדו
 מלכם ואקם אני את הארץ יהודה ואמלוך עליה וילך הורדוס לארץ הערב ועמו אנטיאוס
 הרומי שר לבא קלעאפטרם וישלח אנטיאוס בסתר את דברי המלכה קלעאפטרם למלך הערב •
 וילא מלך ערב לקראתם בעם עצום מאד ויעמוד המלך במחנה ירושלים וישלח את לבא
 יהודה ראשונה לקראת מלך הערב ותחגר ביניהם מלחמה גדולה מאד ויגברו היהודים
 בחלח המלחמה ויכו בערב מכה רבה וינוסו גבורי הערב מפניהם • ויך אנטיאוס את
 רבות מחנה היהודים מאחור ויזנבם כאשר לוחה אליו המלכה קלעאפטרם ויפנו היהודים
 ויבואו והנה להם המלחמה פנים ואחור ויסבו פניהם להלחם באנטיאוס ובמצריים מאחור
 ובערב מלפנים ויבואו היהודים בחוך הערביים ובחוך המצריים וילחמו עם מלך הערב
 ועם אנטיאוס אלה מזה ואלה מזה והיהודים בחוך ותהי שם מפלה גדולה ליהודים ויפלו
 רבים במלחמה ה היא וימחר המלך הורדו וילא מהאהל במחנהו בסוסיו וברכבו ויך את
 חיל אנטיאוס מזה וינם אנטיאוס מפניו • וגם את חיל הערב הכה מכה גדולה וסלה
 מהמונס פגרים רבים ארצה וירדפם וינוסו לערי מצריהם וישוב ירושלם :

פרה נב

ויהי צימים ההם ותרעש כל ארץ יסודה ויהי רעש גדול ואדיר אשר
 לא היה כמוהו צימי עזיה מלך יהודה ועד היום ההוא ויעזבו רבים
 בארץ יהודה ממפלת הערים והבתים ומהפחד • גם מקנה רב מחו צימים הסם ברעש
 ההוא וגם אנשים ונשים וסוף מחו בירושלם כי אלפים נפש מלכד אשר מחו בערב
 יהודה • ויצהל המלך הורדוס וכל עם יהודה ויחרד לב המלך ולב עם מאד וישלחו
 מלאכים אל הגוים אשר סביבותיהם ויעשו עמהם שלום מקניב וישלח הורדוס מלאכים
 למלך הערב לעשות עמו שלום ויחפוש מלך הערב את מלכי הורדוס וישחפס מחוך לעיר
 הנקרא סלע מדברה עיר מלכותו • ויאסוף כל חילו חיל הערב וחיל גוים אחרים ברצו
 ועם רב כחול אשר על שפת סים לרוב ויועץ לבא בארץ יהודה ולששסיתה כי שמע כי
 אבד ברעש כל באון יהודה • וישמע סמלך הורדוס כי שחט מלך הערב את מלאכיו וישמע
 אל לבו מאד ויקרא לשריו ואל גבוריו ואל כל העם וידבר באזניהם בדברים סאלה שמעו
 קדושי השם אחי ורעי את אשר אני דובר באזניכם היום • ידעתי כי רבה גדולה באה
 אלינו בשנה הזאת ועל כן ירחתי לדבר באזניכם דבר מאשר אדבר היום פן יהיו לכם
 דברי לחלוא וסודם כי מרי נפש אתם וקלרה נפשכם בעמל המלחמות לשמור את עם
 ה' ואת ארצי חבל לא אוכל עוד לסבול עוומר לכם את דברי חובתי ומלהגיד לכם את
 מצבון לבי • ועתה שמעו והסו אזניכם עם לבבכם לאמרי פי ואשר אחר דבר ענה
 הלום יגיד אלי את דברו וכי יבא דברו תיושר בעלת כלנו וכדברותו וכי לא יהיה דברו
 דבר ענה נכונה והפיונו אליו תשובה על דברו כמשפט עד נסיר מלבו את מחשבתו
 ויהפך לבו אל העלה הנכונה אחס ידעתם כי באסירים ורצני אסורים נלחמנו עם
 הגוים עד עתה להראות כחמו וגבורתו ולשלוט שלל ולבזו בו ופעם נלחמו ופעם נפלטו
 ופעם קמנו ונחמוד כדרך כל גרודי העולם • אף כי אנחנו בהיות עזרת אלהינו אחר
 תגוים

הגוים הנלחמים אחת כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתצודד ונלחמנו ולקחנו את חרמם ואת רכושם ועתה הנה הערביים האלה המתגרים בנו ושומרים אותנו מצעמת רוע לב ומרמה בלצם והאלפים פקר את עונם ויגל את רוע בלצם אלינו ובחנו צקודם לרעת מרמחם כי הרנו מלחכינו אשר שלחנו אליהם על דבר שלום וישפכו דם נפשות נקיים על לח חמם בכפיהם ולו לא היה רצונם גהודות לשלוםם עמנו מדוע יהרנו מלחכינו ואיה נמלא בעולם אומה תסרוג מלחכים אשר ישלחו אליה אף אם יבאו אליה בדברי נאמה וכעס והפרת ברית אף כי אלה המלחכים אשר הלכו אליה בדברי שלום וקיום ברית וכי תאמרו אלי לא פשעה בזה אומה הערב רק מלכה כי המלך בכל אומה יעשה כרצונו הנה האמת האמרו כי כל מלך יעשה בעיר בלצנו וכנפשו אבל באמונה הנד הוגר לי על פי אנשי הערב נאמנים אזהבנו כי בעצת כל יועלי ממלכת הער שחט מלך הערב את מלחכינו כי אמרו לו עתה כי יבקשו עם יהודה שלום מעמך לא נשארה להם גבורה ולכן השמר לך פן חסלים עמהם אמנם התאזר והתגבר להשמידם ולהשחיתם כי עתה נפל באונם ולא יעמדו לפניך ואם אחת עתה חפצוכם ולא חשמידים לימים יגברו והיו לך לשכים וללגינים ולמען תשפיל באונם לארץ החגר גם מלחמה אחת ראשונה והראש להם כח וגבורה וכי לא תירא ולא תפחד מהם עד אשר חק המלכים חסוד כי חשט מלחכיהם ואז חפיל עליהם אימתך ופחדך כי יאמרו לא עשית זה רק כי בטחת ברוכ גבורתך ועצמת חילך ולא תהיה עוד רוח בלש לקום מפניך ומפני אנשיך ומלכם כשמוע את דבריהם לקח את מלחכינו וישחטם לפניהם ולו המלך מרצונו ומנפשו לבר עשה לא היה שוחטם לפניהם פן יאשימוהו ועתה אנחנו כי נבא אליהם למלחמה אם יש את נפשכם לשמוע לעצתי לא על שלל ולא על רכוש ולא על כבוש ארץ נלא ואמנם נלא אליהם למלחמה לנקום נקמה מהם כי שפכו דם נקי בחרמם ויהרנו את מלחכינו אשר שלחנו אליהם לדרוש מהם שלום וברית והנה אני אפלא מאד אם תיראו מהם ומהמונם כי ידעם כבר אשר בכל המלחמות נלחמנו וכל קרב אשר היי ביניהם ובינינו הפלנום ואם תאמרו כי ירך לבבכם מן הרעש אשר בא בחרמנו בשנה הזאת ותחשבוהו לאות רע ולאות מפלה אשיבכם מילן על ככה כי חנם תיראו ותביאו מורך בלבבכם מזה כי הרעש הזה לא הרע לנו אבל העיב לנו כי בגללו יתגרו הערביים בנו להלחם ואנחנו נגבר עליהם ונשמידם ולא יירא מהם עוד ולולי אשר יבסחו הם באות סרעש הזה וישפכו כי הוא אות רע לנו לא יבאו להלחם בנו אבל שמעו כי אבד אותנו הרעש וכי סרה אף הינו כי הביא רעש בחרמנו ולהי זה אות כי יבאו עלינו לבסוף ואם לא תחשבו זה אבל תחשבו כי האלהים הביאו בחרמנו למען חשבה הם וזולתם המחשבה הזאת ויתגרו בנו מלחמה ונשמידם ונפילם ולא יוכלו קום והנה עוד אות לכם ברעש נסוב וכי מרצון האלהים לעשות המלחמה הזאת מהדבר אשר אומר לכם הביסו ורשו ושימו לבבכם להצין במתים שמחו ברעש כי לא מחו בו מאנשי המלחמה אשר לחנו אחר אבל העתים בו כלם הזקנים וגשים וטף וכל בעלי מורך לב והם יחשצו כי מחו אנשי מלחמתנו ולכן יאמרו הנה הזאת הבאה עלינו מהרעש הנה היא להם עוד וגבורי ובוסחי על זה כי הוא להשמידנו ולהשחית ארצנו והנה הם לשוא ולשקר בוסחים בזה ואוי על הבוסת בעפלת אויבו כי לשוא הוא בוסת למען אשר כל העולם כולו בעל שינוי ותמורה וברגע אי ישתנו מקרה בני אדם מטוב לרע ומרע לטוב

יוסיפון פרק נג

לשוב ולכן לא נאה לאדם לנשים בנבירתו ובפשרו ולא להחזבל בלדתו ומכאן כי
התמורות והשנויים אלהים לחי חרם • ואחר יסועה נרה ואחר נרה יסועה • אחר
תקומה מפלה ואחר מפלה תקומה • והנה אחס ידעם כי צמלמ האחרונה שללממו
עם הערביים האלה להיות אחנו מרמת אנפיוס לונז אח מחנהו מאחור ובאחרונ'
לא יפמדו לפנינו אבל הכינוס עד אשר צדמו ונסו מפנינו וכן פשינו גם למחנה אנפיוס
הבוגד בעלמ ממלכתו והסירו היראה הזאת שכלצכס ממפלת הרעש אשר הפיל בתים ובחוס
נפשות וזה לא חסכו לאות רעיואולי חאמרו כי בגלל האות הזה לא תלסמו עם האדם
בשנה זאת אמרו אלי אם יש רצון האלהים לעונותינו ואם מצקס להשמידנו ולכלותינו
האין אחו כי אם כלי הרעש והלא בשכבנו על ערשופינו יסור נשמת חיים מגופינו
ובלכתנו ובקומנו ובשכנתנו הלא היחוסים והנמלי יסעידנו כי ירלה הוא ועוד השמח' נלמח
מכל זאת כי האויר אשר נחנו בו אם ישחנה צרנונו לרע כליל' א' נהיה כנו פגרים
מחיס אנשים ונשים וסוף זקנים בחורים ונערים גדולים וקטנים יונקים ובמולים ומי
יופל לעמוד לפניו • אבל הוא ברסמיו רופא לכל מחלותינו וסולח לכל עונינו וכחפלו
ענה אחנו וסתר אח לבנו מעון כי הביא עלינו הרעש לצען נשוב אליו צל לבנו וירחמנו
כי הוא מרבה לסלות • והנשאים לחיים ממנו הנה הם נקים מפשע ומחטת כי לקינו
במלקות הרעש ושכנו אליו וירחמנו ולא יעני' אחנו עוד • ותמיד נודע אשר אחר תלחה
ויגיעה מנוחה ואחר מכאוב רפואה ואחר נרה יסועה ואחר מלחמה שלום ואחר חרון אפ
בחי רחמים ועתה גוי קדוש חזקו ואמנו כלצ נכון ונלחמה באויבינו ונשמידם כאשר עש'
לבותינו הראשונים בדורותיהם ולנקום נקמם מלאכינו מהם ואם לא תעשו ככה ארע
כי מתה הפלה שלנו ותאבד האמונה מציינו ומה יש עוד כי אם להיותנו לעבדים לכל
גוי • ואלה הגוים וסקס כי צחק הרומיים ובחורתם ובחק היונים ובחורתם וכן צחק
פרס ומדי ויחר חקי הגוים המלאכים אשר ילכו שלוחים מגוי אל גוי ומעם לעם אם
על מדרש מלחמה ואם על מדרש שלום הנה הם נקראים מלאכי אלהים ויכבדו וינוסאו
ויסמרו לפני כל מלך וגוי • ואף כי יהיו מלאכים יבאו ממלך א' למלך אשר מרפות
וגרופים וקללות נפרות והפרות ברית אף כי יהיו מלאכים ידרשו ברית ושלום וישפוך
דם מלך מהמלכים אנה יולך מרפתו ואיפא יעלים צטתו וקלונו • ועתה חזקו ואמנו וקימו
ונלא על הערביים האלה להלחם לנקום נקמם מלאכנו אשר שלחם האלהים על ידינו
למדרש שלום וברית והם שפכו דמם על לא חמם • ונמחר לעשות ז' וללחח למלחמה
לצען נשלים אח רצון ה' והוא יעזרנו טרם יעשה הוא נקמות בנו ברבר או בסבה אחרת
מהשחתה כי אחו סבות להשחתה ויש כאשר אחו סבות לשלום ואמונה ואם נקום נקמת דם
המלאכים אשר שלחנו הנה ה' אלהינו ישלח מלאכיו לפנינו וילחם מלחמותינו ויעזרנו לנקום
דם מלאכינו השפוך ולהשמיד אח אויבינו מפנינו • ואחס סברי ורפי אם תמלאו בדברי
מחוס עשו כענתי ואם יש אחכס ענה נכונה עזאת סבו אותה ונשמעה ואחס שלום •
ויהי כשמוע היהודים כלס אח הדברים האלה ויחפוררו כלס למלחמה ויאמרו אל המלך
כלס פה אשר זאת הפלה היעוזה אשר יענח היא ענח ה' ואין עוד ענה אחריה • וירא
הורדוס המלך את לב הפס והנה הם כלס כאיש אחד להלחם בערב ויהלל אח ה' על
ככה ויעל עולות ושלמים לה' אלהינו ויאסוף אח סילו ויעבור אח הירדן ועמו פרשי
רבים ויר חזקה ועזומה מאד חיל יהודה ובנימן כלס נבירים אשר לא ישובו סניהם מכל

יוסיפון פרק נג

גוי * וילך ארצה ערב וילך מלך הערב נקראתו ועמו חיל כבוד מאד כחול אשר על שפת
הים ויפרכו מלחמה היהודים עם הערביים ויפלו במלחמה הראשונה מהערביים הי' אלפים
איש * ויחזק עוד מעמד המלחמה וילקטו עוד עמהם ויפלו עוד מהערביים ארבעה
אלפי איש ויגסו הערביים מפני היהודים וירדפו היהודים עד מקום תחנות ייבואו הערביים כמקו
תחנות והערביים נלחמו זה בזה בחוץ תחניהם לאחר כי אלהים הוא הנלחם עמהם
במשפט כי הרגו את מלאכי יהודה אשר באו על מדרג שלום על לא חמם בכפיהם וישם
המלך הורדוס את תחנה היהודים לפני תחנה הערביים ולא עזבו אותם ללא תהמחנה
ולקחת מים * וישלחו מנחה אל המלך הורדוס עם מלאכים לדרוש שלום מעמו ולא קבל
המלך את מנחתם ולא ראו מלאכיו את פניו לכל לזה לכל יגע בהם איש לרעה ולשלח
עד לבתם בשלום אל אדוניה * כי הקסה המלך הורדוס את רוחו ואמץ את לבו
לעשות נקמה בערביים ולא ישוב חזר * ויאמרו הערביים איש אל רעהו עד מתי נשב
במחנה ולקבול פול הזמא קומו ונלחם על היהודים למנחתם כי טוב מותנו במלחמה ממותנו בלמא ויבואו
הערביים מהתחנה ויערכו עם היהודים מלחמה גדולה מאד והיהודים התאזרו נקראת הערביים
ויהרגו מהם שנבעת אלפים גבורים * ויהפכו הערביים עורף לנוס ויגסו וירדפם המלך
הורדוס עם כל עמו עד ערי מצריהם ויך בהם מכה רבה ועלומה אשר לא חסוער ולא
תקופר מרוב * וילכוד המלך הורדוס את ערי מצריהם ואת כלע מדברה ואת כל
פריהם ויהי הערביים הנמלטים עבדים למלך הורדוס כל ימי חייו וישב המלך ירושלמה
וכל תחנה סיהודים עמו בשלום ובכבוד ולא נעדר מהם איש ויתנו הודות והלל ליי ועננות
בית יי כי שלל רב הביאו עמהם אשר לקחו מעם הערב ומעם הזרבר עושר גדול
מאד :

פרק ארבע וחמשים

בזמנים ההם ואנפונינו נלחם באוקסנוס
אגוסטוס ויסוק ויעבור אגוסטוס על אנפונינו
וינלסו וילכוד אגוסטוס את הממשלה בלה ויבא באניה אל רורו לבוא מצרימה ויגד
להורדוס כי נאבד אנפונינו ויאר לו מאד כי אזהבו היה וישם את נפשו בכפו ויתן אל
לבו לקדם פניו עננה ראשונה וילך אליו : ויעץ ללכת לאגוסטוס אל רודוס אי היוני
אשר אשר קדם במנחתו וינו לביתו כי ירא מאד * ויתן את קיפרון אמו ואת שלומית
אחותו לפרודא אסיו וינו עליו לשאת אותם במלדה אשר לארס * ואת מרימי אשתו
עמיתו ואת אלכסנדר * אמה נתן ליוסף בעל שלומית אחותו ולפומי אי יס לורי וינו אותם לשאת
אחם לעיר אלכסנדריה אשר במלרי' או לעיר אלכסנדרוני אשר ביהוד' וישביעם ללחמם אסיה שמעו
אסיה רבו את אשתי ואל ישמע בה זולתי והרגו את אלכסנדר' אמה והוא בל באני וילך אל אגוסטוס
מלך רומי ויירא מאד מעמו כי אגוסטוס חשב להרוג את הורדוס על האהבה אשר
היתה לו עם אנפונינו וכי שמע כי גם הו' בל עמו לולי אשר מנעו אנפונינו מלכת
עמו * ויהי כבואו לפני אגוסטוס לא הסיר מעליו עכל עדיו הפלכות כי אס הנזר לברר
ויבוא וישתחו לאפיו ארצה : ויאמר הושיעה אדוני הקיסר : אני שמעתי כי קלפת עלי
ואומר אברם ואמלץ מקלפך אל רמתיך ואחיה חכם כמלאך אלהים האזין לרברי ויאמנו
אליך * אס קלפת עלי בגלל האהבה אשר היתה לי עם אנפונינו אני לא אסתיר מעך
דבר כי אמת הוא אשר הייתי אהב לאנפונינו בהיותו צדיק ואהב לגדולת מתשלחך כי
הוא עזרני על ממשלתי במלכותי במלכותך וקיים צדקתך אחר כעבד באען אליך * ואס
צדיק

יוסיפון פרק נד

בחיים שודנו אני אוהבו וכל אשר יגיד לך אודות האהבה אשר הייתה עמו יצחק
 ומה גם עתה ילשין איש אחי לפניה על אודות אהבתו ואני הראיתי זה כי נועלתי לבוא
 אחר עליך למלחמה כתימה ולא עצרתי מזה דבר * ולא יכולתי לעבור עמו בגלל מלחמת
 הערביי וגלל העלה הרעה אשר יעלמו קלעאפסרה אשתו לבלתי שאת אחי עמו ולבלתי
 יצטח בי * ועל כן לא הרימותי חרבי עליך ולא נלחמתי בך : ולא מעורך לב ולא
 מיראת עלחמה ולא כאיש אשר יעוצ אהבו ביום מלחמה ולרה עזבתי את
 אנטוניו כי לא לי מאד על ככה גם בושתי נכלמתי בעיני אשר לא עצרתי עמו אבל
 עזרתו בגדודים ולבא אניות נושאות כלי מלחמה ובר ולקסומזון לרוב האהבה אשר אהבתי
 אחי אסר עצרתי עמו בארץ כחיס למקום המלחמה להלחם בך היית רואה אותה בעיניך :
 אבל לא הייתי שם ולא חוכל להכירה היטב כי אהבתי האוהב הנאמן לא חוכר כי אם
 ביום נרה והנה עתה הגדתי לך האמת ולא אסתיר ממך דבר פן אהיה בעיניך כאיש
 העוזב את אוהבו ביום נרה ואם אמת כי משפטך כבר קבלתי עלי ויראתך בעיני
 למה איני ואפסד ממשפטך והנני היום בדרך והלא אם אעלים האמת ממך בזה
 לא תבטח בי ולא תאמין לי בדבר ובמשפט מלך לא יועיל לאדם כוז ורשע כי אם
 אמת לך דק ויושר * ואשר יבז בעיני ילכד ואשר ידבר אמת הלא אם פשע ירוחם והמושל
 עליו ישא לעונו ועם כל זה אני לא הייתי בא בעזרת אנטוניוס כי אם על אשר הגיד
 לי כי אתה התחלת בעול עליו והאכפת רשע ופגאת לך אבל לא ידעתי הדבר כאשר ידעתיו
 אחר כן ואם ידעתי לא היה עובר אליך לעולם : אמנם או היה שומע מפאתי או הייתי
 נלחם בו אני עם מלכים אחרים הנמצאים בעזרי והם תחת ממלכתך טרם עברו אליך
 והיינו משמידים אותו ולא היה מביא טורח מלחמה עליך כחק העבדים הנאמנים אשר
 ילחמו מלחמות אדוניהם ככל הצוגדים ועם כל הקושצים לצבוא בס * וכל המלכים שעברו
 עמו כבר נשבענו להגדיל ממלכתך ולהחפיל אל האלהים בעד סיך וקיום מלכותך אבל
 לא הכרתי בו בגד בוגד אך הוא היה לועק שמם ממך לאמר כי הסתלת לחשוב עליו
 מחשבות לרע מבלתי תטאת ופשע וכי אתה הוא מבקש את נפשו ואת נפש יתר מלכים
 אשר בעזר : אז אחרתי לעבור עמו ואם דבריו אמת אזיל עשוק מיר עושקו * ואם לא
 אמצא נכון בדבריו אפגעהו בפגע הראוי לצוגדיסוכי ידעה אשתו את מחשבותי עמו יעלתי
 לבד יעצירני עמו וחאמר אליו כי אצבד בו ולא נחנני לעבור עמו ונשארתי לצדי להלחם
 עם הערביי וסלחה אשתו עמי את אנטיוח' שר לבאה בקשר מרמה ועלה רעה בינה
 ובין מלך הפרצ להשמירני ולהפילני ולמשול הוא בארלי ובמלכותי * וכי ראה האלהים
 בעיני אמלני וסזקני והשמדתי את שר מלך הערב גם את שר חיל קלעאפסרה וגם אנטיוח'
 שר לבאה יוראה עתה אשר גברת על אנטוניוס והשפלתו ואבדתו לא תחשוב כי לא נלחמתי
 כי אם בחילך ובעזרת צבורי הרומיי לבד : אבל דע כי הראשון הנלחם היה חוסר דעתו
 והאמינו לעלם אשתו ותנחמהו קלעאפסרה בזותה ובכשפיה * והשני רוע בגידתו כי בגד
 באדוניו וכה משפט כל בוגד באדוניו וליפול כל ימיו לפניו כי זה רצון האלהים ומוסק
 על זה יושר דעתך וסוב שכלך ועלך * ולו שמע לעלתי להדגה לא היה צא לזה * ומה
 גם עתה כי ידעתי באמונה אשר היא הסיחתו לבא עליך במלחמה ולא עלה אל לבו
 זה לעולם * ולכן אדני הקיסר אם עדין הוא בחיים אני אוהבו ומבקש סיבתו אם

הוא

יוסיפון פרה נד

הוא בלתי בוגד ורשע ועול וחמס הגיעוהו מאת ממסלתך על לא פשע והנני מוכן להלחם
 בך וכל אויבך הם אויבי ואוהביו הם אוהבי * ואם הוא בוגד הנני ראשון לפגוע בו כאח
 מעבדיך הנאמנים * ואם לא בדך כאשר שמעתי והיה בוגד כאשר נראה אלי מענינו כן
 יאבדו כל אויבי אדוניהם והבוגדי' ולך ולכחר מלכותך שלום והנה אני עתה למשפט
 אני עומד ואוהבים רבים לנו וכן אויבים ואויביו ידעו כי נקמה ננקום מהם במשפט
 ומזה לא ימלטו ואוהבנו ידעו כי נמות על אהבתם ויבטחו וישענו בנו ביום צרה כל
 אוהביו באמונה ובמצות אמת * ויהי כדבר הורדוס כדברי'האלה ויען אגוסטוס להקיסר
 דיאמר אליו לך נאה באמת למלוך ויסכר פה כל דובר עליך לרעה : כי ידעתי מעתה
 אשר נאמן אתה לאוהבין ואת אהבתם תשמור ולא תבז לנלוחה ואם תעמוד למשפט
 כהיום כי הכך היום לפנינו ובידינו להמיתך ולא תבז לנלוחה אלא תהיה לך
 עם אנטונינו אויבנו אשר את במשפט מות הבוגדים על אדוניהם ומעתה נאמין כי תהיה
 אוהבנו ונבטח באהבתך הנאמנה * ואנחנו נסיב לך כפלים ממה שהיצי אנטונינו ונתן
 לך נאמנו אותו בחייו במלכותה ועתה אנחנו בדריכות וברחבידי' והנני מזומן להשלי' שאלתך
 בכל אשר תשאל ממני ואם אתה היית אוהב נאמן לאנטונינו הנה הוא לא במשפט עשה עמך
 ולא כגמולך עשה לך כי שמע לעצת קלעאפטרס ולא שמע לעצתך ובשר בכספיה והאמין
 בו ולא האמין אליך * ולא תפלא על זה כי כאשר עשה לך כן עשה לי אשר בגלל קלעאפטרס
 עזב אהבתי ונהפך לי לאויב על לא חמס בכפי * ויקח אגוסטוס את נזר המלכות וישם
 אותה בידו בראש הורדוס המלך ויוסף לו מלכות וממשלה בפלים על אשר היה לו וילך
 אחר הורדוס עד ארץ מצרים ויקח אגוסטוס את כל המלכות והממשלה אשר נתן אנטונינו
 אל קלעאפטרס ויחנס להורדוס וימליך שם אגוסטוס את הורדוס ויחן לו עוד ד' מאות
 צבד' במגיני' מגוי הנקראים גילוס וכבדו מאד וישב הורדוס אל ירושל' וימלא את כל
 ביתו צבאלה כי יוסף ושומי איש לורי אשר פקד אוחס המלך לשמור את מרימי אשתו
 גלו את מסתורי המלך ואת סודותיו אשר לוהם להרוג את מרימי אשתו כי ישמעו
 אשר יקרהו אסון ולא ישמע בה זולתו אסרי מותו : ויהי כשמוע האשה זה ותחלצ
 מאד וכאשר דבר אליה המלך סמיר והגיד לה את כל היקר והגדולה אשר הייתה לו
 לא שמעה ולא הסיבה את פניה ולא האזינה אל דבריו רק קללה אותו ואת ממשלתו
 וירא הורדוס את שנאת אשתו ויזר לו מאד על ככה כי אהבה המלך מאד מאד * ויהי
 היום ויהי מריבה בין שלומית אשת המלך אשת יוסף ובין המלכה מרימי * וסקסוק
 המלכה על שלומית וסחרס' וסחרס' אשת המלך אשת יוסף בשקר ותלשן את המלכה אל
 המלך לאמר דע כי בהיותך עם אגוסטוס שכב יוסף בעלי עם מרימי המלכה ועתה ראם
 מה תעשה ולא האמין המלך לדבריה כי ידע אשר אשתו לנועה מחפול שלום * אבל
 בגלל השנאה אשר הייתה שונאה אותו כמעט שם המלך את הדברים האלה אל לבו *
 ויקרא המלך את אשתו וישאלה ויאמר לה אמרי נא לי מה השנאה הזאת אשר תשנאי אותי
 ממדש חנם ולא אהבתי כחמול שלום ואני אוהבך מכל הנשים : והנני נשבע לך
 אשר מיום אשר באתי אליך לא באה אלי תאוה מאשה זולתך ואין אתי אהבת אשה כי
 את אהבתך * ולא תאות אשה כי את תאותך יתען אליו מרימי אש' אומר אהבתי כאשר
 דברת לא היית לי אויב כאשר שמעתי * מי שמע כזאת ומי ראה כאלה להיות אדם
 אוהב לאדם חדרו והורגו אשר אמרת אל יוסף להרגני ביום אשר הלכת אל אגוסטוס

יוסיפון פרה נד

קיסר רועא : ויהי כשמוע המלך את דברי המלכה ויחרר חרדה גדולה עד אשר ולא פנה
לסבקה ולנשקה כפעם בפעם * וילעק ויאמר בלבו אמנם אחת הדבר אשר שמעתי הנה
האות עליו : כי לא בלה יוסף את סודי אליה כי אם שכב עמו * וילא המלך מצית
המלכה ויבכ בנים אחר * וחרא שלומית אחות המלך כי האמין המלך לדבריה אשר
אמרה לו מאשתו וחקם אחר פקריסי המלך מן המשקים אותו ותחן לו שומר כסף והב
וסם המות בידו ותאמר אליו קם בידך את הפס הזה והלכה אל המלך ואמרה אליו
מרימי חסדך נתנה לי כסף והב ונתנה לי את הפס הזה ותאמר אלי לך והשקה המלך
את המשקה הזה למען יאהבני כי משקה לאסבה הוא ואולי ישוב דעת המלך אלי
כבראשונה ואני אסיב לך ויעם הפקרים ככל אשר נותה עליו שלומית ויאמר עוד הפקרים אל
המלך ואני אמרתי אולי הוא משקה רע ולא אציתי להשקותו למלך : ויחרר המלך על
ככה ויאמר לפקרים ואיה המשקה הביאתו אלי : ויביאוהו לפניו ויחנהו לאיש אשר היה
עליו משפט מות וישת ממנו ויעת מיד : וילא המלך ללכוד את מרימי ואת יוסף ואת
שומי איש לזכר וילכדם : וילכוד גם פקרים אחר אשר היה פקריסי מרימי וילא ליסרו
ביכורים גדולים * ובמוקד פלגים רעים למען יודה על דבר המשקה ולא הודה מאומה
כי סקר היה מאת שלומית : אמנם הודה כי אשתו שנחתו על דבר אשר דברו לה יוסף
ושומי לפניו המגלי סוד המלך למען ימלאו חן בעיניה חס ימלאו אסון בלכתו אל חגוססוס
כי סכנו שהוא ימיתו וילא המלך הורדוס מיד ויהרגו את יוסף בעל אחותו ואת שומי
לורי ואת מרימי המלכה לזה המלך לשמרה במשמר עד האסף זקני הסנהדרין אשר היו
בימים ההם להעמידה לפניהם בתשפט התורה * ותאמר שלומית ויועליה אשר היו יועלי
רשע ויאמרו אל המלך ידוע יהיה לך כי אם תחיה מרימי עוד יום אחד עתה יקום עליך
הפס כי יאספו משרתי המלכה בכל המקומות ולא יתנוך להמיתה אם לא בבהלה ומלחמה
ואם עתה תמיתה הנה היא חמות בלא בהלה ומלחמה ולא יעלה על לב איש לקוי ולבקש
נקמה עמך : ויאמר המלך הנה היא במשמר עשו בה כרצונכם ויועליה מהמשמי ויוליכוה
לילה מסוך לעיר וימיתוה * ואלכסנדרה אחת ידעה הדבר ותלא ותלעק ותקרא אל
שלומית ותאמר אליה כדברים האלה * לאי סוררת אשר סוררת באישך ותמיתי אותו בזונך
וזונך ויך ותקלל בקול רם לאמר התחשבו כי חיי את הרבה פקרי בתי אלהים ינקום
נקמה ממך : ראי אם תמלאי עוד עלילה להרוג את המלך הורדוס אסוף * וגם נשים
רבות בעד הסלוות והסרכי קללוה וסרפוה וגדפוה על אשר היתה הולכת להרוג את מרימי
במרמה על לא פשע בידיה ומדי עברה עם מרימי ואם ההורגים לה במאמר המלך
כל נשים היו לועקות עליה ומסרפות ומגדפות אותה ומרימי המלכה שתקה ולא ענתה דבר
כי אם היתה לועדת והולכת אל מקום המות בלתי פחד ובלתי יראה כאשר חנך אשה אל
בית השמחה ולא שינה זכרון המות אם פניה גם לא שינה לעד הליכת המלכות ממנה *
ותבז המלכה במות כאשר עשו כל בני משפחת בני השמונים גדולי הנפשות ותראה לכל
את יקר משפחתה ואת גדולת אצותיה ומדי עברה והולכת היתה לועקת ושנאה : ויהי כי
הגיע אל מקום המות ותפשו את נארה לסרב וישחפה עבר הענך במלכות המלך ותמת
ותאסף אל עפה ומרימי המלכה עלתה על כל הנשים אשר היו בדורה ביפיה ובמראה
ובקדושתה ובנאמנותה ולניעותה וביראת יי אשר בקרבה ודבר פרוה לא נמצא בה לעולם
ושקר דברה שלומית הרשעה עלי * ונכלה גדולה עשתה הארורה בהלשניה אותה לשקר
להמיתה

להמיתה ולהמית את יוסף אישה ואם מרימי יפה בחואר ובמראה אשר לא יוכל אדם לספר
 את רוב יפיה ככחוב בספר יוסיפון אשר כתבנו לרומיים הנה היא היחה אם כל חשה הגונה
 לבעלה ולדקת ומסירה וייראה את נפשה וזכר נודע לכל כי האלהים ראה את מפשיה כי לא אחר
 לנקום נקמתה אחריה כאשר נספר עוד פה ואיך יאמר אדם כי נמצא במדימי פרות דבר אשר
 יחייב את ראשה למשפט מות אזי יהיה לה לנפשה וקלון ואיך היא היפה מקללת את המלך
 הורדוס יוס יוס ולועקת עליו בראותה אותו יטעה ואשם בדבר : אבל הנפש אשר האשימה
 ואשמה הנפש ההיא חשא את עונה י ולא אחר יי את נקמתה ויך את בית המלך
 במכת דבר וימותו רבים ממשרסי המלך ושירו ורזניו וגם כל פרי יהודה לקו בדבר
 ימים רבים בשנת מות מרימי המסירה : ויתפלל העם אל יי וילעקו ויאמרו אלהי אלהי
 ישראל על נפש אחת תאבד את עמך הקדוש והלא נקמת נקמתה כי מתו נפשות רבות
 מעמך בגלל מות מרימי המלכה וידעו כל ישראל כי לחנם המיתה ממיתה ופחה יי אלהינו
 שמע את חפלת עבדיך והסר מעלינו את מכת הדבר ואם לא כלנו פחים * וגם המלך
 התודה אל יי וילעק לעקת ויבכה ויתפלל אל יי ויאמר יי אלהי ישראל כי העון הזה
 ובשצילי לער המגפה הזאת בישראל * ועתה הכה אותי ואת בית אבי בדבר ועם עמו
 עמך בית ישראל בעוני ובפסעי וירפא יי את העם ותפאר המגפה :

פרה חמשה וחמשים

ויהי אחרי כן וינחם הורדוס המלך על אשר
 הרג את מרימי אשתו ונהפכה סמת המלך
 לחלוא ויתאו המלך את מרימי אשתו ויזכור את שמה חמיד כאלו היא בחיים ויצו למשרתיה
 לעשות לה בית מסתה חמיד וסולחן ערוך ולשי' לה כסא למושב כד המלך כמנהגם לעשות
 בחיים * ויפיל המלך צולי גדול על אהבת מרימי ועל חלואה כי לא יכול לסבול את חלוא
 עליה וימאן להחנחם וכמעט אשר מת מרוב החלואה ומאחצתה בסייה ובמותה וחרף
 אלכסנדרה חם מרימי כי חלה המלך ותועץ להורגו אם צמרצ יאם צמס ויוגד למלך ויצו
 להורגה * וזהרנ במשפט כי חשבה לשלוח יד צמלך * ולמלך הורדוס שני בנים אשר
 ילדה לו מרימי המלכ' אשתו ושם הגדול אריסטובלוס ושם השני אלכסנדר וישלחם המלך
 בחיי אדם לרומא ללמדס מוסר מלכי רומא וגם ללמוד את מכתבם ואת לשונם : ויהי כשמוע
 הנערים ברומא את הדבר הזה וכי מפה אדם ויתפצצו הנערים ויחר להם מאד על הרג
 אדם ועוד אחר זה מעט נספר אודוסיסה כראוי להם : וירפא המלך מחליו ויתן את
 שלומית אחיתו אל כוסתצרוס בן המלך האדומי לאשה וישימהו נגיד על כל ארץ אדום כי
 מוליס היו כל בני אדום מימי הורקנוס בן שמעון אשר מל אדום ויאסרם בכבלי מילה *
 ויהי כמלך כיסחצרוס באדום ויבקש להוליח את אדום פחמת יד יהודה ויקס את הכלס
 הקדמוני אשר היה לעצוד' לאדום וישלח אל מצרים לשאול רכב ופרשים למרוד בהורדוס *
 ויוגד הדבר להורדוס ויבקש להרגו ותחטקן אליו אמו ואחותו לבלתי עשות כן בפעם
 ההוא וימחול המלך לכוסתצרוס בפעם הזאת ויהי אחרי כן ותפול מריבה בין כוסתצרוס
 ובין שלומית אשתו ותלשינהו אשתו אל המלך הורדוס ותבך ותחטקן לו לדבר אל כוסתצרוס
 לכחוב לה ספר כריתות במלות המלך ויתן לה ספר כריתות במלות המלך ולא בחורת
 משה רבי' כי לא תוכל האשה לפגוע את אישה : אבל האיש יוכל לפגוע את אשתו וק כי
 ישנאה וכן דבר יוסף בן גוריון הכהן בספרו ויהי אחרי כן ותדבר שלומית אל המלך על
 אודות האנשים אשר הסביא אותם כסחצרו' בכפר אשר לו והם מזדע המלוכ' מן השמונתי
 ויהיו

ויהיו סבואים אחד מיום אשר לכד הורדוס את ירושלים עד היום י"ב שנה . וכי הגידה
 שלומית זה אל המלך לזה להרוב חוסס ואת כוסתוברו' . ויהרגו את האנשים הנכבדים
 וגם לכוסתוברוס וגם לסימנוס וגם רוסתיאוס והוא היה מהפחתמים אשר ביהודה ולא
 השאיר מי אשר יעמוד לפני עונותיו אבל חלל את התורה . והיא עשה בירמות גדולות בירושלי'
 משים ואזן לבנה ויסקוק עליהם את תמונת הגוים אשר כבש . ויעש צדקה מעשה
 מסגר גדול פורמית ויעש עגלות אשר לסוסים ויסגר ויזן סביב היכלו מסגר אשר לחיות
 ונתן בתוך המסגר אריות . ודובים ונמרים וזאבים וסורים וישלך להם לאן ובקר לעורר
 ביניהם מלחמה . וגם בני אדם התגר עם החיות פעם בפעם . ופעם יגבר האדם ופעם
 תגבר הסיה ופעם תגבר הבהמה ויהרוב זה לזה ויתן המלך רכוש רב להמתגברים ודבר
 זה היה לנכרים שמחה וליהודים מדלת העם היה לרה ויקנאו בו עשרה בחורים מבחורי
 יהודה כמו שמאי וחזיריו וירלגו עליו במרבות שלופות . ובכר ידע המלך את הדבר הזה כי
 הגד הונד לו מקודם יום אחד ולכן לא יוכלו להרגו אשר רלגו עליו כי סבבוס גדודי
 המלך וימיתום . וגם האיש אשר הוריע הדבר היה מהם וכיום השלישי למות' מעל למלך
 יצא ויחטכו את צשרו וישליכוהו לכלבים . ודברים רבים כאלה עשה הורדוס וערים
 רבות כבש וערים רבות בנה וסוף בנה את שומרון באורך וברוחב במדה הראשון' ויקראה
 סבסתיאה ויזן בתוכה היכל גדול לאבוסטוס המלך ויזן קיסריאה בה מאבני שיש ותחיתה
 העיר בה מאד מאד . ויזן ארמון ומסו' לאניות הבאות שם בנה ויבנה את העיר מעשה
 גדול ועוד ערים רבות זולת אלה ולא תספרנה מרוב : ויהי בשנת י"ג למלכותו ויהי
 רעב גדול וכבד בארץ יהודה ובארצות כל הגוים אשר כבש הורדוס . והיו תחת ממלכתו
 ובמלכיהם היה שבע גדול ויוניא המלך כסף וזהב מאוצרותיו ואבנים יקרים לרוב לעזור
 בם את העם כי רלו העם מאד מפני הרעב : וישלח המלך אל כל הממלכות אשר לו
 וישלח למלכים ויאסוף סמים לרוב . ויביאהו על ים יפו ועל ים קסריאה ויהי שבע
 גדול כי אבוסטוס המלך המושל ברומא שלח אגרת אל פטרוניאוס אשר במלכים לשלוח
 ספינות ואניות גדולות הרבה מאד נושאות סמים למכור בארץ יהודה מלבד האניות
 המלאות אשר שלח אבוסטוס מנחה להורדוס המלך וילך פטרוניאוס באניות רבות וימלא
 זול בארץ יהודה וימכרו הסמים בזול כאשר לזה אבוסטוס וישביע הורדוס את כל
 ארץ יהודה ויצא לאופים לתת לחסלוקים ולחולים וליתר העם הצמורים נתן חטים . כה
 עשה המלך כל ימי הרעב ויכלכלם כל ימי הרעב וגם חמשים אלף נכרים אשר בא
 אליו מפני הרעב כלכל המלך מהוננו ומאוצרותיו . ויתן המלך לנכרים חמרים פי' אלף
 חמרים וסחמרים עשר חיפות . ויאהבו עם יהודה למלך מהיום ההוא והלחה וגם כל
 הגוים אשר סביבותיו קרובים גם רחוקים אהבוהו ויאל שמו בגוים וילך בכל הארצות
 לאמר הנה המלך (אשר) הוא מגן לעמו כחומה ויגילם מרעת הרעב : וישכחו העם את
 כל הרעות אשר עשה מחמול שלטום ויהללוהו כשראהו עוזר ביום
 לרה למי אשר הוא בה . ולא הזכירוהו מאז לרעה כי חס לעוב ואויביו לא דברו עליו
 רעה מפחד ומיראה כי חמיד בהב ללבוש עוני והלך בתוך העם בבגדי עניות שלא
 יכירוהו ולהשתנות ולדבר עם העם ולבסות מי הוא אהבו מהם ומי הוא אויבו . כשמלא
 אהבו כבדו והעשירו וכי מלא אויבו המיתו ביסורים רעים . וישביע את העם ויאסרם
 בשבועה להיותם נאמנים לו . ורבים לא רצו להשבע ברצונם ולא נמלטו מידו עד אשר
 השביעם

השביעם להיותם נאמנים לו. וימת פהעם בעת ההיא כל אשר לא ראה להשבע. עלבד
הזקנים אשר צפושים כמו הלל ושמאי וכל חבריהם כי אחס לא הביא בשבועה כי היו
אוהביו. גם ביום אשר לכו על ירושלם הורדוס ואנפונינוס הם כמה על הפרושים
כלם אשר הסיתו את העם לקבל את הורדוס ולהביאו אל העירה ולהמליכו כי אמרו
בעבור מוקשי עם מלוך ימלוך זה ולכן לא הביאם המלך בשבועה וגם השרים אשר
לחסידים והחכמים כבר כבוד גדול גם השר מנחם הסגר לשמאי (כי מנחם אשר זולתו
איש נדיק וחכם היה בימים ההם) וידבר יוסף בן גוריון בספרו לאחר דברים רבים
ים לנו לכבוד פה מחכמת עם יי. כי לא היו חכמים בעולם כעם יי. וגם הסכמה לא
מלכם בעם אחר כי אם בעם יי. אבל זה המעשה עשינו אותו בספר הרומיים כי הוא
ספר יסרך לעדות זה. אבל זה הספר אשר כתבוהו לישראל לא נלסרך בו לזה כי
מעלת חכמת עם יי ידועה היא מישרי מנר תורת משה רבינו ע"ה. ונמה שנספר
ממנחם הנזכר פה יכירו וידעו הבאים מישראל ומכל הגוים מה הוא החכמה אשר היתה
בישראל אשר היו חבירו מנחם ויתר הדברים בזה הלל הם כתובים על ספר יוסיפון
בן גוריון הכהן הנקרא ספר חכמת יוסף ובאותו הספר לא כתב יוסיפון זכרון שום
מלחמה רק זכר זכרונות חכמה בלב ויהי זהו הורדוס נער והולך אל החכמים ללמוד
מנחם יושב ציטבות הזקנים והחכמים ובספרות הלך וירא מנחם את הנער וקם
וישחמוה לו ויאמר אליו ימי תמלך ימי המלך. ונחשב הנער הורדוס כי לחק מנחם
ויקלל הורדוס את החכם, ויחפשהו מנחם החכם ויכהו בידו אל שוליו כאשר יכו את
הנערים ויאמר אליו מלוך תמלך בעושר וכבוד גדול ותגדל מלכותך בעם יי. מזה מלך
והיה כשבחך על כסא מלכותך זכור תזכור את המכה אשר הכיחך כי אות הוא לך על
עונות ומסלות אשר תעשה ואשר תסעף: ואתה תעשה רעות הרבה וגם תפשה טובות.
אבל שמע בקולי וחפוש את הסובות ועוז את הרעות ויבך מנחם בדי גדול. וימפשהו עוד ויכהו על שוליו
אני בעתיד אשר לא תעזוב את הרעות ויבך מנחם בדי גדול. וימפשהו עוד ויכהו על שוליו
ויבך הנער וילך לדרכו: ויהי כאשר מלך הורדוס כאשר דבר החכם ויזכור את הדברים
האלה ויקרא למנחם הנזכר ויאמר לו נאמנו דברך אשר דברת ואף כי סכמת האלהים
בך דבר נא אלי עשה והודיעני את השנים אשר אני אמלך גם כמה אחיה וכמה אמלך
וידום החכם ולא ענה: וכראות המלך כי לא ענהו דבר ויבסל: מאד ויאמר בלבו אמנם
כי יראה החכם הזה כי יקצו ימי על כן דומם. וישאלהו עוד המלך ויאמר לו אמור
נא לי האמלך פשרה שנים: ויענהו מנחם ויאמר עשר גם עשרים גם שלשים ועוד.
ויאמר לו המלך וכמה הוא ועוד וידום החכם ולא ענה עוד דבר על אשר שאל וישמע
המלך מאד על דברי מנחם ויאמן לו ויכבד אותו ויתן לו עושר גדול: וזה הדבר אשר
היה בעם יי בעת ההוא בשנת שמונה שנים למלך הורדוס אחרי הכותו את כל המלכים
אשר נלחם עמהם ואחרי בנותו כל הערים הגדולות והצורות אשר בנה בהנים יי.
אלהי ישראל אליו מכל אוכיו מסביב: ויאסוף המלך את כל עם יי ושריו וגבוריו
ואת יתר דלת העם וידבר באזניהם את הדברים האלה לאמר: שמעו אלי והאזינו לדברי
העם אשר בחר בו יי להיות לי לעם סגולה מכל העמים בעבור אהבת אבותינו ובעבור
השבועה אשר נשבע להם וישמור את השבועה ואת הצרית על כן הציל אותנו ממלחמות
גדולות ויכבדו לפינונו גוים רבים ומלכים אדירים זולתי מלכי הרומיים אשר הם אוהבנו

יוסיפון פרה נה

חזירו ואדונים לכל הממלכות ועשה אחי ורעי קדושי יי: הנה הניח יי לנו מסביב
 והרפיץ יי לנו כאשר תראינה עיניכם כיום הזה ומדוע לא נשלם לו נמולו הפוע
 כמעשיו הפועים אשר גמלו ואשר עשה לנו ומדוע נתעלל ולא נבנה את היכלו ואת ביתו כבנין
 הראשון כי אבותינו אשר שבו מהגולה בנו אותו לר ולא כמדה הראשונה ולא נאה לנו
 להאשים את אבותינו בדבר הזה כי עבדים היו למלכי מדי פרס ויבנו אותו כמדה אשר
 נחנו להם מלכי פרס: ואשרי כן היו עבדים למלכי פרס ולמלכי יון עד זמן החשמונאים
 וכאשר קמו בני החשמונאים קמו וילאו לחירות: ויקחו את מלכות מיד היוונים
 וישמידו אותם אבל לא יכלו לבנות את הבית בשלמותו כרצוננו לבנותו היום מפני
 המלחמות אשר קבצום ועשה הניח יי לנו מכל חויביו מסביב בארץ ואין שטן ואין
 פגע רע: והנה בניתי ערים גדולות על שמכם לגדל אתכם ולא על שמי בניתי אותם
 כי אני אשר ואחת רבים עם רב ועלום יוסף יי עליכם ככם אלף פעמים ויבנה אתכם
 כאשר דבר לכם. ועשה קדושי ישראל אל תזעזעו להחזיק בדי לבנות את בית יי
 כרצוני כי לא לאדם הוא הבנין והבירה כי אם למלך יי ארון העולם כלו חזקו ואמנו
 אחי ורעי והסויקו את ידי ונבנה את בית יי כבנין הראשון בארכו ורחבו וגובהו ונעשה
 ונללים ויחרישו כל העם ולא ענהו דבר כי יראו פן יהרום הבית פרס אשר יבנה אותו
 כרצונו ואולי לא יוכל להשלימו ויאחר את הבנין וישאח הבית הרום: ויאמר המלך
 לפס ולשרים מדוע תחרישו ולא תענוני דבר על אשר דברתי לכם: האבקש מכם זהב
 וכסף ועבדים במלאכת הזאת: הודות והלל ליי אחי זהב וכסף עד להרצוי ואולדותי
 מלאים מכל חבני חפץ ומסגלות מלכי הארץ ויי נחן לי בחופשי על זה פרס שמתי
 את דבר הבנין בלבי גם מהגויים כבשתי אתי עבדים רבים ועמדו במלאכה וכי ירלו
 מבני עמנו לעלות לעבוד בעבודת הבנין הקדוש הזה אני אתן את שכרם כרלונם והיו
 הם ואנחנו בנוה שלום וזקן אחד מחכמי זקני יהודה פנה את המלך דבר לאמר: אדוני
 המלך תחיה לעולם כי תעשה רצון האלהים ותלך בחקי התורה לקיים את מצותיה: את
 הנראה אלי חגיד לך וכאשר עם לבני אשינך אין לב העם כואב לא על כסף ולא על זהב
 ולא על עבודה ומלאכה כי כלנו כאשר אנחנו קרואים בשם יי ישראל את אשר ישנו פה עמנו
 עומד היום ואת אשר איננו פה עמנו עבדים ליי: ולו כספנו וזהבנו וגויחנו ונפשותנו:
 וזידו כפקיד רוחותינו אבל לב העם כואב אם תהרום הבית ופגע יפגע בנו ולא תשלם
 דלונך מה יעשה ישראל וזית יי יהיה הרום והבית אשר חסל בעבודתו לא תשלם ואם
 ספרוך כל דק בנין הבית שרלונך נבנותו ותבנה סביב כרלונך ואחר חסיר את הבית
 הראשון ותקדיש את חבניו ורעפיו ואת חלקי בניו לקדושת בנין הבית
 הגדול שתבנה כרלונך יהי יי פמך ועמנו ונעשה ונללים ויהי כאשר השלים הזקן לדבר
 ויענו כל העם פה אחד בהעמית קול אי לאמר מה ילאו דברי הזקן החכם לא נוכל להוסיף
 בהם ולא לגרוע מהם ויאמר המלך לא נהרום עד אשר נערוך כל הבנין ואת כל דק
 הבנין לבנות את הבית ויעש המלך כן ויערוך את כל חלקי הבנין ואת כל דק הבית וכל
 האריך לעבודת מלאכתו מהונו ומאולדותיו ועלם ואבנים ועגלות לשאת את האבנים
 ולהביאם מרחוק בהמות קופים וחמורים וסורים ושאר בהמות למשא: זהב וכסף לרוב
 אבנים יקרות וכל מעשה זהב: חרטים ואומנים יודעים בכל המלאכה הנריכה לבנין הבית
 פשרת אלפים איש עבדים עובדים ביער מהגויים לי אלף איש: עבדים עובדים מהגויים

יוסיפון פרק נה

במחלצ האזנים ל' אלף איש יהודים טבחים מובדים במלחמה בירושלים בשכר בלונס
 ל' אלף איש כהנים חמישים ראויים לבא בקודש הקדשים במקום אשר לא יקרב איש א'
 אלף איש לויס יודעים בשיר ולשרת בבית ח'ק איש ויערוך את הכל בלונס ויחקן כל
 חקוני בדק הבית כנפשו ויקבץ כל העם וכל השרים לראות מערכת העבודה והבנין וישמחו
 כלם ויאמרו למלך פחה פח לעשות ליי נעשה וגליה • וכראות המלך כי לב כל העם
 באים אחד לעשות המלחמה ולבנות בית יי ויחל הוא בידיו במלחמת יסודות הבית ואחריו
 לקחו ממלחמה כל שרי יהודה הפרחמים וכל הזקנים החכמים ויחר העם • ויעבדו המלך
 בנפשו ביום ההוא בעבודת הבית כשכיר יום • כן עשו כל השרים וכל הנכבדים אשר
 ביהודה ובירושלם יד יד עם המלך ויעש יסודותיו ואזנים גדולות מאד ויבנה את בנין
 הבית עליהם • והבית אשר בנה הורדוס המלך ומאה באמה ארכו ומאה באמה
 רחבו ומאה ועשרים אמות גבהו רק בחוץ בנה אשר לבנון הגובה אשר בחוץ • גג הבית
 גבה עשרים אמה • ועוד על זאת היסודות כ' אמה מחמת וזה ממספר הקומה •
 והאזנים אשר בנה זהן המלך את הבית לבנות כשלב ואורך האזן האחת כ"ה באמה וי"ב
 אמה רחבה ושמונה אמות קומתה אבני שיש • מדה אחת לכל האבנים מיסוד הבית ועד
 קצות הבית ויבנה הבית מאד במוך העיר ויראה הבית למרחוק ויעש את הדלתות מעשה
 לעלופים מזוזות יהם ומשקופיהם ומפתחותיהם ומלקי פתחיהם עשה כסף ולכל דלת מהדלות
 עשה פרוכת כמדת הדלת עשה הפרוכת והפרוכת מעשיהן מעשה אורג מזבז וחללת
 וארבעין וחולעת שני ומאבנים יקרות בנקודות זהב וחללת יפה את הפרוכת כנו • ויחן
 על כל פרוכת זו זהב מעשה פרחיו ועש את קדש הקדשים בארכו וברחבו כמדה הראשונה
 ויחנהו על פני רומב הבית כמשפטי ויעש המלך עמודי זהב ואדניהם כסף ואת ויהם
 עשה זהב ויעש גפן זהב טהור ויחן על ראש העמודים מלמעלה גפן ואלף ככרי זהב
 טהור משקלה • והגפן מעשה חרש חכם היחה שריגיה ופליה ופרחיה זהב נוץ ואשכולותיה
 זהב ירקרק וענביה ותרלניה וזגיה אבני יקרים וכלה מעשה סוסב ומעשה נקוד והיחה
 הגפן ההוא פליאה לעיני כל רואיה ושמה לכל המביטים אליה וזהב היה כלו זהב
 סגור ורבים מקופרי רומב העידו כי ראו אותה בחרבן הבית וכן העידותי אני יוסף בן
 גוריון הכהן נספר אשר כחצתי להם על פי סופריהם • ויעש את האולם הפנימי ויחנהו
 על פני רומב הבית ויבן לפניו שתי קורות מעשה סוסב ויהרס צברול מסונן ולא ידע
 אדם את מחשבת המעשה ההוא עד היום הזה • ויעש המלך מישור סביב לבית וימלא את
 כל המקום ויעש את כל העקוב מישור • ויסוב את הבית בארבעה אולמים ויעש אולם
 מזרחי ויחנהו על פני הבית קדמה • והאולם אסוריו במזרח ופניו אל הבית וארכו
 עשרים וחמשים באמה ורחבו מאה באמה צמדת הבית וגבה מאה ועשרים באמה ויעש
 את הסלר לפני האולם המזרחי • ויבנהו מעשה רפה באבני שיש • ויעש מאה וששים ועשרים
 ארבעה וארבעים עמודים הטור האחר והטור השני ארבעים עמודים • והטור השלישי
 ארבעים עמודים • והטור הרביעי ארבעים עמודים • ואורך העמוד האחד העשים באמה
 ושלוש אמות עביו ומדה אחת למאה וששים עמודים • ובין עמוד לעמוד חמש עשרה אמה
 ובין עמוד חוס כל בנין העמודים ואורך הסלר המזרחי כ"ז אמות כי ערך את הבנין עד
 נחל קדרון • ויעש כפות על הכתל ועל הכפות בנה בשרים ורצפות אבנים ויבן את הבנין
 עליהם וידבק את הבנין ויבנה הבנין מאד עד אשר לא נראה הנחל אל מול פני הבית
 ויעשהו

יוסיפון פרק נה

ויעשו בשלשה גנות ויאמר יוסף בן גוריון הכהן כל אשר עמד בימים ההם על השלישי מלמעלה לא היה יכול להניח אל עמק הנחל מצד הנובה אשר לבנין כי המטה נראה מחמת ולא נראה עמק הנחל וכן המלך את קיר הכסף בין האולם ובין הבית ויעש דלת והבן שסוט ויקם על הדלת מרוב כבוד והבן סהור משקלה ויכתוב על הדלת בפתחו והור הקרב יומת ויעש את האולם התימני ויתנהו על פני הבית נגב והאולם האחורי תימנה ופניו אל הבית מאחיים ומעשים באתה ארכו ורחבו מאה באת כמדת הבית ונבהו מאה ועשרים באתה ויתן לפניו את החצר ויעש את האולם נגב מעל החצר ויסגור את החצר וירבקהו אל החצר המזרחי ויעש השערים והדלתות כלש פשה בחצר המזרחי ויעש את האולם במערב מבא השמש אחוריו במערב ופניו אל הבית מאחיים ומעשים באתה ארכו ורחבו מאה באתה כמדת הבית ויעש את החצר אשר למערב ויתנהו על פני הבית והאולם ואחוריו אל אולם מבא השמש ויעש בן ד' שערים השער אשר משקיף אל בית המלך הורדוס והדרך בחוף אשר בו דרכים שלשה השני מהם הולכים אל מחוץ לעיר והאחד הולך ויורד בתעלות אל העמק ומשם סובב ועולה אל העיר כי העיר עם המקדש נראה צבירה סביבה עמק גדול וכן עשה בחצר הנפון וכ עשה בחצר הנגב ויעש את האולם אשר לפניו ויתנהו על פני הבית לפונה והאולם אחוריו אל הנפון ופניו אל הבית וארכו מאחיים ומעשים באתה ורחבו מאה באתה כמדת הבית ומאה ועשרים באתה נבהו ויעש את החצר ויתנהו על פני האולם לפונה ארכו שבע ועשרים באתה ורחבו באורך וברחב החצר המזרחי ובאורך וברחב החצר התימני והאולמים מרם אחת לכל אולם ואולם והעלרים מדה אחת לכל העלרים רק החצר הדר לא הייתה מדתו כמדת השלשה חצרים כי מקומו מקום צורית ולכן לא האריך אותו המלך ויתן בו המלך ארבעה שערים לפאת הצפון בחצר וארבעה שערים נחן בחצר התימני נגבה וארבעה שערים נחן בחצר הנפון ובחצר קדמה מזרחה נחן שנים עשר שערים ונתן בו שער אחד גדול מאד ויאמר יוסף בן גוריון הכהן בשער הזה לא היינו באים בו נשינו ובטפינו רק בקדושה ובטהרה באתו כל פס אשר באנו בו בימים ההם ולא היינו באים והולכים על הרגפה אשר בחצר לפני האולם אשר על פני הבית ונבא עד האולם רק הנשים לא היו באת עדין ואנחנו האנשים אל הבית לא נגשנו כי נבול הכהנים הוא שם וגם הכהנים לא נגשו אל קדש הקדשים כי אם הכהן הגדול היה בא שם פעם אחת בשנה ואמנם כל אשר בבית ראינו בעמדנו בחוף האולם בימים ההם וכל מעשה הזהב אשר בבית בהיות שער הבית פתוח עד החצר היה נראה והגפן אשר לזהב וכל התעשים אשר בה וכל המעשים אשר בבית וכל עדיי הזהב אשר היו משלל הבנים אשר נתן יי ביד המלך הורדוס ויוסף את ישראל מהם הכל חקע המלך בקיחות הבית מחוץ וידבר יוסף הכהן בן גוריון הכהן לאמר כל אשר ספרנו פה ראינו בעינינו ושמענו בו ואמר הגיענו אל גדול בחרבן הבית אשר לא נוכל לספר מעט ממנו ועל הכל הודות והלל ליי אלהינו כראוי לו ותשלם כל המלאכה מקץ שמונה שנים ובשמונה השנים אשר בהם נבנה הבית מתחלת הבנין עד סוף הבנין לא המסיר יי ביום על ירושלם רק כלילה לבדתי מנוח את בני ההיכל כאשר כתב יוסף בן גוריון הכהן המעיר על זה על פי קבלתו מתבמי ישראל ועל פי סופרי הגוים הנאמנים ויעל המלך הורדוס עולות ליי וזבחים ושלמים ביד אלהיו הטובה עליו ושלש מאות פרים הקריב

ביום ההוא ולאן לרוב הקריב ויחנך את הניח בשמחה גדולה ויעש משתה גדול לכל שריו ועבדיו ולכל זקני מדינות יהודה ולכל חכמי ציוס השלימו מלאכת הבית והוא היה יום אשר בו קבל המלכות והיה מנהגו מדי בשנה לעשות בו משתה לכל השרים ולשמות כל זקני המדינות וחכמיהן וביום ההוא נשלמה כל מלאכת בית יי' ויעש המלך מאז בן ככל שנה ושנה וכה לזה לכל שרי המדינות אשר ביהודה להטיב את לב העם וללוחם לעשות בן ככל שנה ושנה ביום אשר בו נשלמה בית יי' ויעש המלך בירושלם שמחת בית יי' שנה אי תמימה וכל השנה ההיא היתה שנת משתה ושמחה בכל שרי יהודה וישמח העם בבית יי' מאד מאד ויהללו את יי' בשמחה ובהלל בכלי שיר ובחלולות ובצלילים ובקולות וחרושה על בנין יי' אשר ראיו צווי ושותם וצוד יבנה שליטת לחלה ולשם ולתפארת ויכונן יי' לעולם אמן ואשר כתבו מתעשה בנין הבית ומלאכותיו הוא מעש מהרבה כי מלאכה גדולה היתה מלאכתו ולא כתבו פה לא ספור חלה ולא ספור שליטה ובספר אשר כתבו לרומיים כתבו כל המלאכה (ויסקף הכהן בן גוריון הכהן מעיד שלא על ספר אחד לבד כתב את מעשה בנין הבית כי הנה כתבה על ספר מלחמות יי' והוא זה גם כתבה על ספר הסכמה אשר לו כי ספרים רבים כתב וספרי חכמה והנה בין הרומיים והיונים גם כתב ספר תובנות ומריבות אשר בו הוכיח יוסף הכהן הסופר את ספרי הגויים אשר דברו רע על ישראל והטיב בו עליהם תשובות דברים ויגד עליהם וגלחם וידבר טוב בו על עמו ועל משפחתו כאשר יכול לדבר לפני כל יודעי דת ודין) :

פרק ששה וחמשה

ויהי אחרי הדברים האלה ויצאו מפיר רומה שני בני הורדוס אשר ילדה לו מרימי אשתו הם אחד אלכסנדר ושם השני אריסטובולוס ויצאו הנחורים הנזכרים צמחם ונכעם בגלל הרג אדם והיה להם זרוע וכה לבזורה ממעפחת נשיהם כי אלכסנדר הגדול לקח לו אשה בת מלך כפתורי ואריסטובולוס לקח לו אשה בת שלומית אחות הורדוס המלך וצנאוס ירושלימה לא כתבו כבוד אל אציהם הורדוס המלך ולא שאלו את שלומי כי שנאוהו על אודות מות אדם ויכר המלך הורדוס צפניהם את רעת לבנם וגם מנידים רבים ורכילי גלו את ארזן המלך להשחר מפני ציו ואמר לו אדונינו המלך השמר לך מניין כי נקמת אדם מנקשים לעשות ולנקום ויהי כשמוע המלך את דבריהם ויחרד המלך חרדה גדולה ויאסוף אליו הבית את אנטיפטר צו אשר ילדה לו ריסתילוס הראשונה אש' היתה לו לאשה טרם מלכו על ישראל ואחשה ההוא היתה ממעפחה לעירם וישלח הורדוס אותה ואת צנה מתמול שלשום ולא קרב אליה בעבור אהבת מרימי אשתו וכאשר ראה המלך כי בני מרימי שנאוהו וישיבה לביתו אותה ואת אנטיפטר צנה ויחן ציד אנטיפטר צו הנכור את כל ביתו ומליבתו תחתיו להיותו מלך אחריו כי אנטיפטר היה הולך תמיד אחרי המלך והיה אומר אנטיפטר למלך תמיד ומתחנן לו לאמר אני ממעפחת דלה ולעירה ואחי הם ממעפחה יקרה והם מנקשים להרוג אותך ואותי ודע מה תעשה כי הם יצקו לנקום נקמת אדם ממך וממני ואנטיפטר היה ערום לרע מאד ובעל מרמה ויועץ עם יועלי הרשע ויפתה את המלך לאמר כי אלכסנדר ואריסטובולוס הם מתחננים להורגו ויצק אנטיפטר את אריסטובולוס ויאמר לאנשי אהביו איה הוא ואסיר את ראשו מעליו צדי כי ארז הוא

יוסיפון פרק נו

ע

הוא לאציו ואחי גם כן אויב הוא לו כי אם לא יחמול על אציו חייך יחמול עלי *
הגיד אנטיפטי לשלומית דודתו הנה מותך אריסטובולוס נזקק לקחת את נפש אצ
ואחייך ואחי כן ישוב וינקוט נקמת אצו ממך * ואחיי שלומית ואיה הוא הראו
אותו ואקח את בני מעיו בידי ואחן את נתי לאיש אחר אם לא פותה עלינו ואם פות
חמות גם היא עמו כי לא נחמיה אני לעזרת רוח * וחצא שלומית אל המלך ותנ
לו את הדברים האלה ואמר אליו כה וכה דבר אנטיפטר ופחה אדוני המלך ותנ
אחי ממך ונפלאחי חייך תהיה יועץ לרע ולא חסיר הרשע מכנוד * ויקלוק המלך מא
עליה ויאמר אליה כל המגיד לי דבר על בני מות יומת הניחו לי ואני יודע מה אעש
בבני * ויקלוק המלך מאד עוד על שלומית אחותו ועל אנטיפטי ויקס וילך אל רומי
ויולך עמו את אלכסנדר בנו הגדול ויהי צהירותו צרומה ויעמוד אותו לפני אנוקסו
מלך רומא לענשו לפני צמשט מות אם בן מות הוא * וישאלהו המלך אנוקסוס מנ
זה ועל מה זה לועק אציק מרה ממך וידבר אלכסנדר את דבריו צחמתי לפני אנוקסוס המלך
ולפני אציו היושבי יחד ויאמר אליהם לאמר חמנס כי לר לי אל אחי אשר נהרגה עו
לא פשע לא אעלי זה כי אין לב האדם מור לבל ידאג ויכאז למסלת אבותיו * כי
גם הסיות והצהמות יכערו רחמיה על קרוביה ועל הוריהם ועל צערם ואיך אחי
לא יכאז לבני ולא אדאג ולא אחמול בזכרי את אחי אשר ילאתי ממנה וצרומה נולדתי
מלא יש עד היותי יש * ואמנס כי רכילים ילכו צעמי לאמי כי אחלל את כבוד אחי
צערו מיחת אחי לא אחלל * כי כבוד אחי הוא כבוד אחי * ואם על חלול אחי אחי
צוכה וכואז חייך יעלה על לבני לחלל את אחי * והלא אם חלול האם ימית הבן פעם
חלול האב ימיתו פעמים חייך עספר להם ומי יאמר כי בן יסכים לחלל את כבוד
אציו אם לא יהיה בן * בלתי אמונה חלילה לי ולאחי מעשות נבלה לאציו ולחלל את
כבודו ואם אמנו ממה האלהים יבקש את רודפיה על לא חמנס צכפיה וינקוט נקמתה
מהם כי אחי ואחי צניה אליו גלינו את ריבה ואת רציו * אצל אנטיפטר אחינו הגדול
אמנו הוא אשר יציר את חיות אדוננו המלך ואציו עלינו ויקליפהו להרוג אותנו
באשר הרג את אמנו אנחנו מה נעשה על זה ומה צדינו יכולת הננו ציד אציו
ויעשה בנו כחפלו וכרלונו ואם יש את נפשו להמיתנו בניו אנחנו ורשיון ומעשלה
לו עלינו ואם יש את נפשו להמיתנו יי יצחר לו הטוב צעד נפשו ונפשותינו * ואנטיפטר
אחינו הגדול כבודו הנה הוא חובה עלינו ומה נלדק לפניו רק נשמה ויעבור עלינו
וכהיה למדרך כפות רגליו וירצה דבריו עוד צקול צכי וצקול נהי דבריו וגם אנוקסוס
זבל שריו צכו על דבריו אלכסנדר * ויחל אנוקסוס את פני אציו הורודוס מלך
יהודה לחמול על בניו ולרחם עליהם ולא יהיה להם לאכזר וינסיחם על אש הוא
מכיר ויודע מלד האמת שיורי דרכו שבניו הם שלמים עמו ויחפוש את אלכסנדר בנו
וישליכהו לרגלי אציו ויחל את פני הורודוס לחצקו ולנשקו ולקבלהו לשלום * ויחללה
המלך הורודוס על בנו ויחצקהו וינשקהו כרלון אנוקסוס המלך ויתן אנוקסוס המלך רומא
אל הורודוס מלך יהודה מנחה גדולה מכסף ומזהב וישב המלך הורודוס ויצא ירושלם
פרק שבעה וחמשים ויהי כי צא ירושלימה ויקרא את כל העם
וידבר את כל הדברים האלה צאזניהם לאמר
דעו אחי ורעי כי הלכתי אל רומה להתחבר עם אנוקסוס צמשט המלכות לראות

יוסיפון פרק נו עא

זי מצני ימלך אחרי זאת מי מהם אסקיד עליכם וישפוט הוא צעלמו ואני עמרו
 בעלת המשפט להמליך את שלוש בני להיותם שלשם חזרים צמלכותם על ישראל
 אחרי כי אנטיפטר הוא זכור אבל אמו לא היתה מתשפתה יקרה ואלכסנדר ואריסטובולוס
 מתשפתה יקרה היתה אהם ולא ימשלו אלה על אלה רק כל אחד ימשול על חלקו
 המלכות כי ארץ מלכותו הודות ליי והלל לו רחצת ידיים היא ויי נתן לנו ממלכה
 גדולה אשר בה יהיו צבצור ממלכים רבים ועתה עדים אהם היום עם יי כי אחרי
 נותני אני נותן מתשלם מלכותי לנ' בני אבל צחיי לא נאה לאחד מהם לנקט מתשלם
 מלכות רק יהיו אחת רעיוני : ואהם קדושי עליון כדור את בני אחרי אותי חף כח
 צחיי כנקלה כנכבד מהם כי שלשם לאחרי צחיי הם ואני הנני מוכן לשלם לכל איש
 ואיש כמעשהו השמרו לכם מלשון הרע ומעלות רעות ואל יהיו לכם דברים רבים על
 בני והשמרו לכם עמי משיצח מקומות המעשה כי מקומות המעשה יצאו האדם
 בעלה רעה ודברים מציאי' כעם בלז האדם ומתוך הכעס צא האדם למחשבות
 רעות ובאש' הרום תקצר את הים צהירותו שוקט בן הדברים הרעים והבלתי נכונים
 מקצרים את לז האדם ואהם שרי ונצורי עם יי ונחלתו עולו את בני צעלות טויות
 ונכוונות ודברו דברים טובים צלזניהם לבלתי יציאם דברים לפסוע צלזניהם ויחמלו
 ואהם בני כדור את אציהם למען תאריכו ימים ואהבו איש את אחיו כקטן כגדול
 וינשק עוד וינשק את שלשתי לפני העם ויאמרו ויחצרו צלזניהם אחת ויתן ברכה
 ושלום לעם ויעצו את העם וילכו איש לדרכו ועם כל זה לא שקטה הקנאה ונצית
 הורודוס כי בני תריעי אחרו לא נאה לאנטיפטר להיות חזרנו צמלכות כי אמו
 צלזניה היא וגם אנטיפטר היה צרום לרע מאד מאד ויחנק את אחיו לפניהם וידבר
 צמלם דברי שלום ואשריהם הים ממים אורצים לשמוע מה ידברו אחיו ולהגיד אל
 אציו : והאורצים היו מגידים להורודוס את כל אשר היו מדברים הצמורים וגם אשר
 לא היו מדברים כי אנטיפטר הים נותן להם את שכרם על ככה ואנטיפטר זה לא היו
 מעשיו טובים כי סצרתו סצרת רשעים ויועליו יועלי רשעים וישיצתו מושג לליס
 ומנפים ודרכו דרך חטאים ועמהם היה יושג תמיד לאכול ולשתות ואותם היה שוכר
 העיד סקר על אחיו לאמר כי הם מנקשים לשלוח יד ולהרוג את המלך אציהם ויצוהם
 יגידו למלך הורודוס כאשר הורם אנטיפטר ויען אנטיפטר לפני אציו ואמר צמלמה לאמר
 אדוני המלך אל תאמין לדברים האלה כי אין בלז אחי דבר רע על כן רמה אנטיפטר
 את המלך והאמין לפגידים לו אחר אשר היה מראה אנטיפטר אשר אין בלזו על אחיו
 צמלמה רע ואילו יי מראה את עצמו כי היה מקנא צהם היו שושג המלך כי כל אשר
 יגידו לו המגידים לא יגידו כי אם צעלם אנטיפטר ואנטיפטר היה לז את לז המלך
 יום יום צמלור' מחבולתיו וצרשת ערמתו וישכור עוד על אחיו ולהלשיני' את פרודוס
 המלך ואת שלונית אחותו כי המלך היה שומע לעלתם מאד ולא היה עושה דבר צלזניהם
 צלזניהם כי פרודוס הים נותן למלך מדי שנה צמלמה מאת ככרי' זהב מהמדינות אשר
 מעבר לנהר פרס ויאססו המלך מאד מאד ויתן לו לאשה את אחות אשתו ואשרי מותה
 נתן לו את צמו לאשה ויענה פרודוס על דבר פלגשו ויקלוק המלך מאד על אחיו
 ואף גם הלשינו אותו אל המלך ויאמרו אליו אשר צקס להשקות למלך סם המות וגם
 שלונית אחותו הלשינו אותה אל המלך לאמר כי שלסה אגרת אל סוליאון אויב המלך

יוסיפון פרק נז

לזכות עמה : אזל פרודה ושלומית התלוו כי דברו אליו אזל חמת
המלך היתה שפוכה על אלכסנדר כי אנטיפטר שכר רשעים אשר אמרו למלך כי ראו
את אלכסנדר עומד וחרצו שלופה צידו ואורצ את אחיו אנטיפטר להורגו : ואז קרא
אנטיפטר ולעק לפני המלך ויאמר אדוני אבי המלך הנה ידעת כי עד עתה עמדתי
בעזרת אחי ודברתי עליהם טוב לפיך ועתה הנה שמעתי אשר אלכסנדר אחי קם עלי
להרגני ויצאו עוד שלשה קריסי המלך והאחד הוא משקף למלך והאחר הוא אשר
יצא קערות לפני המלך צעת האוכל והאחר הוא אשר ישמור את מעת המלך :
ויאמרו למלך כי אלכסנדר נדר להם שמד זהב הרבה לפרוע באנטיפטר ועוד אמרו
למלך כה אמר לנו אלכסנדר עד מתי תצטור על הזקן הזה הורודוס אשר כבר נפלו
שערו ראשו מהזקנה צטור צי ועשו דלוי והרגו אותו ואז ארים מעלכתם צממלה
ואתן לכם עושר גדול כאשר אמלך ואם לא תעשו כן הנה אני מהרה אהרוג את
אבי ואמלך כי אחי יד רמה וחזקה מגבורי יהודה אשר יעזרוני על ככה ויהי כשמוע
הורודוס כל הדברי האלה ותצער צו חמתו וילכוד רבי מעצדיו וההרגו רבים מהם : וגם
את אלכסנדר צנו לכד ויאסרהו צמחשתי וצכצלי צרזל ויתכסה צממאר : וילכוד גם
כן רבים מעצדיו אשר ידע צם אשר הם איהבי אלכסנדר צנו וילו לפכותם וליקדם
באכזריות למען יגידו האמת ויגלו הסוד והעלה אשר היתה להם עם אלכסנדר ורבי
מהם אשר היתה להם עלה עם אלכסנדר לא הדור דבר אזל מתו צנבעים וציסורים
גדולים מלצר אי מהם אשר לא יכול לסבול היסורים הודה האמת ואמר אמני כי אלכסנדר
ואריסטובולוס אחיו יעלו עלה להרוג את המלך צעת האוכל כאשר ישים המלך דעתו
אל האוכל וישצ לצטס : כי אמרו הנה אז נדלב עליו צחרצות שלופות ונהרגהו ויצרת
אל רומה ונמלט את כפשותו ואילו נמלא חן צעיני אבוסטרו מלך רומה לסאול צממו
חיל וגצא להלחם על אנטיפטר אחיו מאציו ונהרגהו ותהיה הממלכה נכונה צידינו :
ויהי כשמוע המלך את דבריו האמין לו וילכוד את אריסטובולוס ויאסרהו צמחשתי עם
אלכסנדר אחיו : וירא אלכסנדר כי נצאש צעיני אציו ויכתוצ ד' חגרות צדצרי לסון
הרע להלשין גם הוא את יועלי אנטיפטר אחיו ואת פרודה ושלומית : ויאמר אדוני
המלך אמנם כי אני חטאתי אמת הוא אמנם פרודה ושלומית הם אשר הסיתוני על
המעשים האלה כי פרודה אוריז למלך מיום אשר היתה לו מדינה עם אשתו צת המלך
צעצור פלגשו אשר המלך ליה להסיר מציתו ומהיום הסוא והללה הנה הוא אוריז למלך
ויכת' עוד עליו דצרים רעים וקשים וגם שלומית הלשין אל המלך לאמר כי הוא ידע
אשר זנחה עם צמור אחד משוקת' : ודצרים קשים ורע' כחצ עוד על שרי המלך
ועל יועליו וישלחם אל המלך : צעת ההיא צא ארצוליאוס מלך כפתור אצני גלאפיראה
אשת אלכסנדר חתנו למלט אתו מיד הורודוס אציו צחכמה וצמרת' כי ידע כי לא יוכל
להלילו רק צמחוננים : ויהי כצואר לפני הורודוס וילעק צחרון אף ויאמר העוד חתני
אלכסנדר חי הרולח יחיה אים הוא ואסיר ראשו מעליו צידי כי שמעתי אשר הוא אוריז
לאציו גם כי הוא אוריז ואם לא ממל על אציו איך יחמול עלי : הרלוני אותו ואקח
את צני מעיו צידי ואתן את צתי לאיש אחר אם לא עותה ואם עומה חמות גם
היא צמו כי לא כתחיה לעצור לרולח : ויאמר למלך חמה אני מתך המלך אם עוד
הוא חי אלכסנדר הלא לא נאה לך לאמר נקמתו מיום אל יום אזל מאז היי לך להציאני
אליך

לך ולהתחצר עמך על הנקמה הזאת כי יום הרגך את זנך אהרן גם אני את
 תי כי צידך נתתה להיותם לך לבת והיא אהבה את הרשע ועושה צד והסתירה עלות
 כך הרעות לכן עליה יש משפט מות כי לא הגידה לך את עלת זנך הרשע ועושה
 מהר ונהרג את שניהם כי לא באה לרחם עליהם ולא תרחם אהה על זנך ולא תוכל
 לרגו כי יכמרו רחמך עליו הרוב אהה את צתי ואני אהרגו את זנך הרולת וישמע
 מלך את דברי ארצוליאוס ויאמן לדבריו ויאמר לו נעשה כדברך ויאמר אליו הוי
 מלך הורדוס איך תוכל להודות על דברי מבצתי מחקק ומדרש על האמת לא כן נעשה
 ומנס נחקור על הדבר היטב ונשקלוהו במשקלות שכלנו ואז נעשה את אשר יצטר טוב
 שכל והצחי' וישמע המלך את דבריו ותשכך מעט מחמתו מאת זכיו ויקבל אהה' ארצוליאוס
 יואל לאכול ולשתות עמו באהבה : ויגנוז ארצוליאוס את דעת המלך הורדוס ויאמן
 ומלך לדבריו כאלו הוא אחיו : וירא ארצוליאוס כי מלא חן צעירי הורדוס וידבר
 אליו לאמר ישמע דברי המלך הורדוס וסיס לך אליהם חסוד וסקול בשכלך על מה
 בקשו זניך לשלוח ידם צד ומה חסרו מעמך והלא ידעת כי לא חסרו ממך לא כסף
 לא זהב ולא מתעלה ולא גדולה ולא כבוד וגם מלכו' נתת להם ואם כן איפה איכה
 עלה על רוחך אשר הם יחשדו עליך רעה : הלא אלה דברי רשעים ומטלים אשר
 פתוך להשחית את זניך : והנה פרודס אחיך כאשר מסית אותך לעשות רעה לזניך
 : הן הוא מסית את זניך לעשות הם עמך רעה למען תסחת אהה והם : ורשעים
 החטאים יגנוזו את דעתך ויפתוך למען היותך זקן ורלוך לישב בהסקט ובשלום וישלחו
 נדנים צדיך ציך וצין זניך ולא תוכל לישב בהסקט ובשלום מפני יועלי הרשע אשר
 הם ירגו לרמות אותך ולהוריד את שיצחק ציגון סאולס ולהשחית את זניך : ואהה
 המלך החכם אל תאמן לדבריהם כי זניך באיצריך הם וכל איצרי הבוף אזהנים זה
 זה ואזהנים לבוף הנמלאים עמו : ויאמן המלך לדבריו ותשכך מחמתו מעל אלכסנדר
 אריסטובולוס זכיו ומצער מחמתו על פרודס אחיו מאד מאד : וירא פרודס אחי המלך
 כי צערה זו מחמת המלך וראה כי המלך שומע לעלת ארצוליאוס : ויחל את פני ארצוליאוס
 לדבר אל המלך ולהסיר חרונו מעליו : ויענהו ארצוליאוס אחי אדבר עליך אל המלך
 אך צא את אלות לך על זה כי תצא אל המלך אל חכמה פשעך אצל התורה על כל
 אשר עשית ואמור כל המדנים אשר שלחת צינו וצין צניו : ויצא פרודס לפני המלך
 ויפול לפניו ארצה לרגליו ויתודה לו על כל אשר עשה : ויאמר אל המלך את כל זה
 עשיתי צעור פלגשי אשר הפריד המלך ממני ובגללה כעבתי ועשיתי כל זאת ויאמר
 ארצוליאוס אל המלך שאל נא עון אחיך שמצטן אחד ילאחם סניכס וגם אני יש לי את
 ופשע לי אצל סלחתי לו : כי מה יעשה האדם לפעמו וצמרו : ואם חכאצ ידו אי רגלו
 או אחד מעלמותיו סלח ראו לו לרפא את שר איצרי ולחזקם : ומי יעלה על רוחו
 לקנץ את עלמו ואת צמרו כי יכאיז לו : וצן אדם ראוי לו כי יפסעו צניו או אחיו
 לנהל אותם לאט עד אשר יציאם צמסור' צרית אהבתו לא להצטיר מחמתו עליהם עד
 ישמידים וישמע המלך הורדוס את דברי ארצוליאוס ויסלח לאחיו ויתרגל אליו : ויאמר
 המלך הורדוס לארצוליאוס הנה אתה רפאת שר לצניו מעשה אשר צאת אליו
 כאשר יצא הרופא היודע אל החולה וירפאהו מחליו : וכן עשית אהה כי רפאת מצערת
 קלפנו וסככת את מחתי אשר היחה בלצני על צני ועל אחי וכן אני אסלה פניך כי תסלח
 לאלכסנדר

לאלכסנדר בני ולא תקח מעמו את בתך גלפירה כי אני אהבתי כנתי והנה בני
אלכסנדר הוא איש זרן ובתך אשה חכמה ודבריה חסידה ויטעם לה ולא יחטא
ויאמר ארצוליאוס לא אסלח לכל אקחנה מעמו ואחכנה לאחד מעבדיך הקטנים ולא
אניחנה אל אלכסנדר ולא יהיה הוא מושל בה כי תכלית שנאה שנאתיו ויאמר המלך
לארצוליאוס לעני עשה ושא כל לעונו ביום הזה אך הפעם סלח לו ויאמר ארצוליאוס
אני אעשה כדבר המלך ויהי אחרי כן ויצאו אלכסנדר ואריסטובולוס לפני המלך
וינצקס וינצקס וגם ארצוליאוס חנקס ונצקס ותהפך הלה לשמחה והאכל ליום טוב
והנה בזאת השמחה והערמה והחכמה הליל ארצוליאוס את אלכסנדר חתנו ואת
אחיו מיד אניהס ויעש המלך משתה גדול ויתן לארצוליאוס פי ככרים זהב למנחה
ואת ערש הזהב אשר בה אניהס יקרותו ויתן לו סריסים יפים ופלגש אחת תואר
ויפת מלכה אשר טעה פניצוס וינו לכל שריו לתת לו ענקה ויתנו לו עושר גדול וילך
המלך עמו וישלחו עד אנטוניה וילך ארצוליאוס לדרכו והמלך שם אל ביתו לשלום :

פרק שמונה וחמשים

ויהי אחרי הדברים האלה ויצא בירושלם
איש מזרע לקו וסמו ארצוליאוס והוא הי
איש בולע בלע אהב זה ויצא למלך ענקה ויתן לו המלך כפלים כמנחתו ולא שוה לו
זה אך כדור עוד על כל שריו ויעמוד לפני המלך וישרתו וימלא חן בעיני המלך ויקבלהו
המלך בין היועלים וירא ארצוליאוס את השנאה אשר בין אנטיפטר בין המלך ובין
אלכסנדר ואריסטובולוס ויהי הוא מתקיף ואהב לאנטיפטר וישכרהו אנטיפטר להרע
לאחיו ויפתה ארצוליאוס את אלכסנדר בדברים לאמר הלא לך נאה למלוך לצדך על
כל ערי יהודה כי אתה צחור וגבור ומעשפחה יקרה ולא נאה לך להיות אנטיפטר
חבר עמך במלכות והוא איש מעשפחה שפלה מלך אמו ויפתה את הנער בדברים האלה
ויגד לו אלכסנדר את ערמת ארצוליאוס וסומו אשר תלכו מיד אביו ויאמר אליו דברים
רעים על אביו ויצא ארצוליאוס ויגד למלך הורדוס לאמר אדוני המלך לא נאה לי
לכסות ולסחור את כל הרעות אשר אני רואה בציתך כי צניך יועלים עליך פלות
רעות כי דבר אלי צנך אלכסנדר עד מתי לא ינקום אלהים נאני אשר הרג את אחי
ואת כל משפחתה והשפית את כל המלכות וגם הגיד לו כי ארצוליאוס חתני יען לו
ענה להרוב את אביו כי הוא גואל הדם לאמו ולזקנו אשר הרגם אביו וידבר עוד דברים
למלך אשר לא דבר הנער מהם מאומה ויאמר עוד ארצוליאוס ידוע יהיה לך אדוני המלך
כי צניך נוצלו עם שרי החילים אשר לך בשנתך בהשקם יקומו ויהרגוך וינצקס המלך
הדבר ויעלם אגרת אחת כתובה על שם אלכסנדר ואריסטובולוס מלומה אל שר אחד לאמר
בהרגנו את אביו אנחנו נברח ונבא אליך ותקבלנו בתוך הקריה עד אשר נאסוף את אנשי
עזוסנו וילכוד המלך את שר הקריה ויאסרהו באכזריות להתודות ולא התודה השר
דבר ולא נעלם דבר דע כי היה הכל שקר מה שאמרו עליו אצל המלך מרוב כעסו
ומרוב חמתו לזה לאסוף נחושתי את אלכסנדר ואת אריסטובולו בניו ויתן אל ארצוליאוס
כי ככרים זהב וילך לדרכו צימם ההם הלך הורדוס המלך אל לור אשר על הים ומשם
בא אל קיסריה ובכל מקום אשר הלך הולך את בניו עמו אסורים נחושתיים וירחמו
כל עיניו וכל מחסו עליהם והוא לא סעל על הנערים בניו ויהי בתוך זאת המלחמה
אשר

אשר למלך איש גבור חיל למלחמה אשר מנעוריו היה מלומד מלחמה וסוקין בגבורה
 ובמלחמות וסמו חורו ויהי לו בן והיה אהב מאד לאלכסנדר בן המלך וחננו ונעצור
 אהבת בנו חמל על אלכסנדר בן המלך הורודוס בראותו אותו אסור בכבלי ברזל ויקרא
 ויאמר בקול גדול אהר הרחמים ותתם החמלה ונעדרה האמת ויאמר אל המלך הורודוס
 הוי והוי על אז אשר לא יחמול על לאאלי חללי כמוך אשר חלמין ליעלי רשע אשר
 הם אויבך ומצקשים להסיר את בניך מלפניך ותשאר דוד ושומם בלתי בנים ובלתי
 בואל ואחר כן יקומו עליך ויסרגוך איה חכמתך הורודוס ואיה טוב לבך איך לא
 חזין כי ישיאוך יועלי הרשע לעוררך לשפוט דם בניך ויכל חורו לדבר אל המלך
 ואמר יועלי המלך למלך ידוע יהיה לך אדוננו המלך כי חורו זה בעלת אלכסנדר בןך שחד
 את תריפון אשר לו חק לגלח את ראשך וזקניך ולחקן את שערותך בתער וידבר
 אליו לאמר חדר תערך והיה בגלחך זקן המלך ונתחת לחיי החתון העצר התער חדר
 בגרונך והמיתתו ואלכסנדר בנו יעשרך כי ימלך עושר גדול וילו המלך לחפוש את
 חורו ואת בנו ואת תריפון אשר לו לגלח זקן המלך ולחקן שערותיו בתער וילו המלך
 להכות את חורו ואת תריפון במכות מוסר קשה באכזריות וביסורים רעים וירא הנער
 בן חורו את מכות אביו ואת יסוריו ויכערו רחמיו על אביו ויאמר אל המלך אם
 תחמול על אביו ולא תיסרהו עוד ותסלח לו אני אגלה לך כל הסתרים על כון ואודיעך
 כל הדברים ויאמר המלך אליו הנה סלחתי לבניך רק אמור לי האמת ויען הנער
 ויאמר האמת הוא כי אלכסנדר בןך הסית את אביו להרגו ואביו לא נקם לשלוח יד בך
 תלכו ולכן דבר לתריפון לעשות כמעשה אשר שמעתי והנער בן חורו לא דבר זה
 כי אם להליל את אביו אבל עם כל זה לא הועיל לו ויקרא המלך אל כל שריו ועבדיו ויגד
 להם את אודות חורו ואת אודות תריפון ומעשיהם ויעוררם ויהרגו העם זיום שהוא את
 חורו ואת בנו ואת תריפון צמקלות לפני המלך ואת אלכסנדר ואת אריסטובולוס אחיו בני
 ערימי אשתו ליה המלך וישאום ויוליכום אל שומרון והיא עיר אשר נקרא שמה סבסטיאס
 ויחלו את שניהם על עץ במלות המלך אניהם וימותו :

פרק תשעה וחמשים

וישמם אנטיפטר בן הורודוס על מפלת
 אחיו ועל זה התעוררה שנאת כל העם
 עליו ולא חדל אנטיפטר מלצקם עוד ערמות ועלות רעות בראותו כי התחילו לגדל
 הילדים בניו אלכסנדר ואריסטובולוס המומתים בדבר המלך אניהם ויהיו בני אלכסנדר
 תיגרן ואלכסנדר בשם אניהם אשר ילדה לו גאלפירה בת מלך כפתור ובני אריסטובולוס
 היו שלשה האחד הורודוס ושם השני אגר יפס ושם השלישי אריסטובולוס בשם אביו
 אשר ילדה לו צירונצי בת שלומית ושלשה בנות היו לבלומית שם האחת יאורידארת
 ושם הב' מרימי ושם הג' צירונצי גם שתיים בנות היו לאריסטובולוס שם האחת
 איזוי ושם הב' מרימי בשם אמה וירא אנטיפטר את הילדים ויהנה המלך הורודוס
 נהפך לרחם עליהם להיותם בניו המומתים בדברו ויקנא בהם אנטיפטר מאד מאד
 ויהי היום ויאסוף את שריו ובגוריו המלך הורודוס ויאמר אליהם לאמר ידעתי כי
 קרבו ימי קילי והנעתי לימי הזקנה ואראם תמיד הילדים בני המומתים במלות
 ולא אוכל להניע צם כי אם צדמות ובכתי כי אני הוא אשר עשיתי לי את המצות
 הזאת ויירי היחה לי זאת המכשלה כי הסירותי את אחות בני מלפני בחמתי ושמעתי חמית

יוסיפון פרה נט

לדברי יועלי רשע אשר הסיחוני והדיחוני עליהם ועתה אני מרחם על ילדיהם למען
 אשר הם קטנים ויחומים ואחלה לחת להם עוזרים יהיו להם כאבות ויאמר לפרודת
 אתה פרודה אחי הן נחך לארום וכנום לנן אלכסנדר הנכור ואחתייה לו לאב
 ולאנטיפטר אשר בני אנטיפטר קח את נח אריסטובולוס לנך הגדול לארום וכנום
 וגם נך הקטן הורודוס קח לארום וכנום את נח אריסטובולוס הקטן ויחזו המלך
 הורודוס את ידי ימיניהם ויחן זה ציד זה ויעש את החזונות וישמחו על ככה כל
 העומדים לפני המלך רק לאנטיפטר חרה מאד אשר ראה כי יקח בן אלכסנדר
 את נח פרודה אחי המלך הורודוס אשר ערה גדול צידו גם הנה ארצוליאוס מלך
 כפתור זקנו אשר לנער ומה אעשה אני כי יקומו עליו אלה ויירא אנטיפטר
 מאד פן יעזרו פרודה וארצוליאוס את בן אלכסנדר לזקם לו המלכות והממשלה וינך
 אנטיפטר לפני המלך אצור ויאמר מה אעשה אני נחך לי את המלכות ואת הכת
 גתה לנן אלכסנדר כי נחת את נח פרודה אחיך לנן אלכסנדר אשר הוא בן ארצוליאוס
 ומי יוכל לעמוד לפני שני שרי הגבורים האלה ויאמר אליו המלך והלא אתה תמלוך
 אחרי ומה לך אשר תירא וצידך המלכות ולך הוא ויירא עוד אנטיפטר מכל בני
 המלך כי טי נשים היו לו ותלדנה לו בנים ובנות ושחים מהם עקרות לא ילדו
 ותלד לו בוסתיאוס אשתו את אנטיפטר וממרימי אשתו נותר לו הורודוס הקטן כי
 שני בנים אשר לה הגדולים הומחוצמלות אניהם ומלחצום אשתו נח ארצוליאוס
 ילדה לו נח ושמה אורוליליה גם ילדה לו היא את נח קלעאפטרה ואשתו
 סירוסלמית ילדה לו את הורודוס ואת פוליפוס ואורדיפולוס אשתו ילדה שתי בנות
 שם האחת דורסני ושם השנית שלומית ועל כן ירא אנטיפטר ממשפחת בני המלך
 הורודוס עלד אמותיהם ויחבר אנטיפטר לו עלי רשע ויחן להם שומד כסף וזהב
 לרוב למען יחזיק צידו צדק הממשלה והמלוכה ויחברו אנטיפטר ופרודה עם יועלי
 הרשע ואנשי הצליעל גם שניהם ויחברו למלך הורודוס כי ערכו לפניו סעודי דופי
 ודברי מרמה ותחנולה לרע ויגבצו דעתו להחיר את הממנות אשר עשה המלך מהילדים
 בני הנהרגים ואנטיפטר ופרודה שניהם היו עושים יום יום משהם עם יועלים ימים
 רעים ויהי היום ויקנוף הורודוס על פרודה אחיו ויאמר אליו לך לנחתך והשאר לך
 שלא תראה את פני עוד כי ציוס ראוחך פני תמות ופרודה שב לציחו ופני המלך
 לא ראה עוד וישלח המלך את אנטיפטר בנו אל רומא לאבוסטוס לשאול לו לשלום
 וישלח אליו מנחה על ידו וצימים ההם מלה פרודה אחי המלך את חליו אשר מת
 צו וישלח אל המלך דברי תחנונים לבוא אליו ולהתחנן לו לזוות לפניו על צרכיו ועל
 ציחו לפני המלך ויחמול המלך וילך אליו וינך עליו וילך המלך לכתוב כאשר לוה
 ולקיים את כל הכתוב וימת פרודה ויעש לו המלך מספד גדול ויקברהו בכבוד עלום
 אבל השמועה אשר שמע המלך עליו כי צקם להשקותו סם המות זכר ויבקש הדני למלוא
 האמת וילכוד את קריסי אחיו ואת שפחותיו וילו לייסר אותם באכזריות בכל מיני
 חנוס ויטורים קשים ורעים ואז אחת מהשפחות אשר הייתה מיוסרת ציטורים לעקס
 ואמרה אלהי העולם כלו אשר נפש כל מי צידך וצידך כח וגבורה לחזק ולגדל הלל
 אותנו וכן האכזריות הזה כי חנם נמות בלא עון אלהי עולם הסב את העון הזה
 על ראש בוסתיאוס אשת אדוננו המלך ואם אנטיפטר נעשיתה חמיד טולחנות עשתה

צניחה לפרודה ולאנטיפטר צנה הם שותים ואוכלים כל היום וכל הלילה וזה קרוב יעלו שניהם על המלך ללכת אנטיפטר צרומא ופרודה יעמוד עם המלך להשקותו סם המות עד יהרגו את המלך ואחר יבא אנטיפטר וימלוך כי חמר אנטיפטר לפרודי הצה נא עלה ונהרגהו כי אם לא נמיתהו לא נמלט מידו גם אנחנו כאשר לא נמלטו צניו מידו ומי יודע אם יקצו אנשים ויכזבו עלינו וישקרו בנו בדבר רעים שיאמרו לו ויהרגנו כאשר כזבנו אנחנו על צניו והרגם ועל מי יחמול זה אשר לא חמל על אשתו אשר אהב ועל צניה אין לנו מה לעשות כי אם לרחיק ממנו ולנוס מפניו כאשר ינוס איש מפני חיה רעה כי הנליכני צמרמי ונתי חמליך אני והוא מי ועדין נראה כנחור צממו ואני זקנתי וג' שיבה זרקה צי וספרות לבנת למחר צראשי ומי יודע מי ימות קודם אם אני ואם הוא ועוד כי הנס ילדים בני אחי המומתים התחילו להתגדל ומשלנו עומם כאשר יחזיק אדם את ראש הנחש ויחיה עוד וינשך גם צנו הקטן הורידום אשר ילדה לו ערימי אשתו אהובתו אשר לא ישכח אהבתה הנה הוא אהוב צעיניו עאר ומה אעשה אני והנה אני ידעתי כי לא לי יתן את המלכות רק ירמה אותי ולא יבקש עלי טוב רק רע כי הנה הוא אויב לכל צניו ולכל נסיו ולאחיו ולכל משפחתו וגם אתך פרודה אשר אתה אחיו ומנעוריך אתה משרתו הנה הוא שונא והוא אויב לך ולא דבר נסתר פעמים רבות אלי אל נא תסיה לך אהבה עם דודך ואל תדבר עמו ואני אתן לך מאה ככרי זהב והוליא שכר לרשעים להרגו כי אויב הוא לנו ואיך סנלתי את עול הגלות והצו הזה לאמר כי אני אמלוך אחרי ואשב על כסאו ואני לא אהיה מזה דבר ופרודה אמר מי יוכל לסבול את רעת מחשבותיו הלואי ונהפכנו לחיות רעות ולבהמות יער למלט את נפשותנו מידו כי איש אשר לא חמל על אשתו ועל צניו איך יחמול על אחיו אבל אין פז ריח והללה אחר כל זאת כי אם ציר ימינו ומרגנו לכן חזק ונחמזקה להרגו ערם יהרגו אותנו כל הדברים האלו דברה השפחה אל המלך והלילה את נפשה ואת נפשות חנרותיה ומות ומחצות האכזריות כי האצין המלך לדבריה על אודות קי ככרים מזהב אשר דבר למת לבנו אנטיפטר כי לא שמע הדבר הזה אדם בעולם זולתי המלך ואנטיפטר ועל כן האמין הורודוס לדברי שפחת פרודי וישלח המלך ויתפוש את הפקיד אשר לאנטיפטר צנו כאמן ציתו ויחצטוהו בחצות אכזריות ויהי כאשר לא יכול לסבול הודה ויאמר אמנם אמת כי ממלרים שלחתי אוריאון אשר הוא אהוב גדול לאנטיפטר בן אדונו המלך ושלח לו כלי אחר קטן מלא סם המות להשקות את המלך ויקח אנטיפטר את הכלי ויתן אותו אל פרודה דורו וידבר אליו לאמר צלכתי אני אל רומא כי אעשה צעינין אשר ישלחני אני סם השקה הסם הזה לאני וימות מיד ונמליך אנחנו יחד כרלוניך וכרלוני ולא אוכל להשקותו אני צו פן יאמרו עלי כי אני הרגתי את אני ויקח פרודה את המלך את הכלי ויתנהו אל אשתו לשמרו למשמרת וישלח המלך אל אשת פרודה לאמר קחי צידך את הכלי אשר צו סם המות אשר נתן לך פרודה אחי לשמרו למשמרת ומהרי להניא אותו אלי ומשמע האשה את דבר האנשים אשר הגידו לה את מאמר המלך ומאמר אליהם לאמר חכוני זה עד אעלה בעלייתי ואקח הכלי אשר המלך מבקש ואצוואה עמכם אל המלך ומעל האשה בעליית ציתה צמרום סגג להניא את הכלי ומאמר אל המלך ומשמע את

יוסיפון פרה נט

עלמה נמנעל מרום הגג חרלה ולא נפלה על ראשה ותפול צלדה ולא מזה כי מזה
האלהים היה למען יסלם לאנטיפטר על פניו את אשר עשה לאחיו ויציאו את האשה
לפני המלך ויטילו וישימו אותה צמטה לפניו . ויאמר אליה המלך אמרי לי האמת
ען אכרות את צערך ואשליכהו לכלבים . ואם תגלי לי את הסוד ותודיע לי את
האמת הנה סלחתי לך ולכל אנשי ציתך . ותען האשה ותאמר שמע האיש אשר צו
צמר האלהים והנה אונן לדברי כי לא חכמה דבר עתה ממך כי לצי אהיה שומרת
אמונה ופרודה אישי נח . והנה בעודנו צחיים אני לא גליתי את סודו ואף כי מרם
נחתי לוארי למרצ . ועתה כי נח והיא נמלט מידך וילך אל המקום אשר צו
העצב חפשי מאדוניו למה אסתיר ממך סודו או אעשה זה על אהבת אנטיפטר בןך הרשע
שהציאני אל השחת הזאת ותאמר האשה אל המלך זכור נא אדוני המלך יום אשר באת אל
פרודה אחיך ציום שחלה את חליו שמה צו ותשב לפניו ותבן עליו צצכי דמעות
כסך האחים . ויאמר המלך אזכור כי אמת תאמרי . ויהי כאשר הלכת אתה אז
צערצ אל בית מלכותך לשכב עד אור הבוקר ואנחנו נשארנו לשרת את אדוני
פרודה אחי המלך . כלילה ההוא קראני פרודה אחיך ויאמר אלי אשתי צאי אלי
ואענהו הנני אמתך ואמה אדוני ויאמר אלי הראית דמעות אשר הדמיע אדוני
אחי המלך עלי . ואענהו ראיתי ואדוני המלך עשה כסך האחים הנאמנים לעשות .
ויאמר כלכדתי צמלודת מרמות אנטיפטר הרשע כי לכדני ולדני זהם כאשר שלד את
הלפרים שבעד כי חשבתי להרוג את המלך אחי ולסלם לו רעה תחת טובה אשר גדלני ואשר
הטיב לי יותר מאני ועתה לכי הציאני לי את הכלי אשר צו סם המות אשר נתן לי אנטיפטר
הרשע להרוג את אחי המלך . ואציאה את הכלי לפניו חתום צחותם אנטיפטר וינו
עלי לשפכו חרלה לציניו ואספכי לפניו חרלה לציניו . אמנם אשר הותרתי כי ממנו
שמרתיו צממתי הכלי ההוא עם חותם אנטיפטר למען ארצהו לאדוני המלך ציום אשר
אוכל להליל את נפשי ואם יאמר המלך ולמה לא הציאותיו אזל עליתי אל הגג ואשמטה
את עלמי ממנו להמית את נפשי כי יראתי את היום הזה אשר אני צו עתה ואמרתיו אולי
לא יאזה המלך לחת אמונה לדבר ויברכי צמוסרות כאחת הנבלות ותרם האשה את
ידה ותושט את הכלי אל המלך . ויקח המלך את הכלי מידה וירא כי האמת אתה ויסלם
לה וינו לרופאים לרפאותה ויסלמה אל ציתה צעת ההיא שלח המלך הורודוס אגרת
אל אנטיפטר צו לאמר מחר צא אלי ואל תעמוד כי לא אוכל עוד לנהג את המלכות
כי זקנתי ואתה אינך פה עמי ולימי ההם גם ארצוליאוס ופוליפוס צני המלך היו
צדומא עם אנטיפטר צו הגדול ללמוד חכמה ומוסר מלוכה . ויקנא גם להם אנטיפטר
ויכתוב עליהם ג"כ אגרות למלך לאמר . הנה גם אלה צניך אוליך הם כי הם ידברו
עליך רעות לפני אגוסטוס הקיסר ולפני שריו :

פרק ששים

ויכתוב עוד המלך אל אנטיפטר צו לאמר אמנם ידעתי צני
ידעתי כי גם הם אולי הם ולכן מחר צא אלי אתה ואל
תעמוד והצא את אחיך הנזכרים עמך ואעשה צם נקמה ואמליך אותך לצדך לפני מותי
ויהי נקץ שבעה חדשים אשר שלח המלך את האגרת אל רומא וילא אנטיפטר מעיר
רומא ויצא עד ארץ ששמה תקנתו וישמע שם כי נח פרודה דודו ויצן עליו ויתאבל
ונאור ולא מאהבת פרודה צכה אזל למען כי נשאר לצדו ואין עמו מי אשר יעזרהו
להרוב

להרוג את אביו ויהיה לו יד במלוכה כפרודה • ומשם בא אל אחיה ויצא במחזו אל קסריה וישמע שם כי השליך המלך את אמו מלהיות גזרת • ויחרד אנטיפטר על ככה חרדה גדולה עד מאוד • ויצך אנטיפטר מאד כי ידע כי נגלה כל סודו ויחשו לנרוח באניה ההיא אונס עצדיו ושריו וסריסיו אשר היו אתו שם היה כל נפש אחד מהם לשוט לביתו • ויאמרו לו שמע בקולנו ואל תזרח כי אם תזרח עתה יאמר אויבך עליך רעות הרבה באזני המלך והוא יאמין להם כי ישמע אשר זרחת • ולכן לא פוצ לך לתת מקום לאויבך כי צוואך לפני חצך הנה הוא יקבלך בכבוד ולדבר אויבך לא ישמע ולא יאמין ויפלו כל אויבך והמלטינים אותך אליו יפלו בשחת אשר כרו • ואחיה תראה כי אם תלך אל המלך ירוממך ויכבדך כחמול שלטון וישפיל כל שונאך ויפלו פניהם • ויאמין אנטיפטר לעלתם וילא לארץ מן האניה ויאמר ללכת צרגליו על הארץ למען לא יכירהו אדם • וילך צרגליו ואדם לא ילא לקראתו כי קלת מהאנשים אשר היו יראים פן יפגע המלך בהם כי ישמע אשר הם יכזרו את אנטיפטר וידוע לכל כי הוא אויב למלך ומהם לא ילאו לקראתו לשנאה אשר שנאוהו ולכן לא ילא אים לקראתו לכבד • וירא אנטיפטר כי כלכד בשחיתות עונותיו כאשר ילכד הדג זרחת אשר יערכו לו ויתן אל לבו להערים כפעם צפעם ולראות איככה יוכל למלט מיד אביו • ויסע וילך ויצא לירושלם ולא מלא אים מכל האנשים אשר פגע בם בדרך אשר ידבר עמו וגם שומרי המלך אשר הכירוהו באו עמו כאשר לוח המלך לבא עמו כאשר יראוהו בדרך לבלתי יזרח בשמעו כי המלך ידע סודו ולא יצא העירה • וכאשר קרצו אל העירה ירושלם לא נתנוהו שומרי המלך ללכת לבית כי אמרו אולי יחבא ויעל אל בית המלך פתאום ויצא לפניו ויפול צרגלי המלך ויסתר המלך פניו לבלתי ראות אותו ולבלתי הזינו בו • ויקס אנטיפטר ויצקס לחצק לאביו ולנשקו ויהדוף המלך את חבוקו מעליו ולא קבלו • ויצך המלך ויאמר אליו הוי רוח לא תבוס מפעליך כי תרלה לחצק את אשר נקשת להרוג ותגע אותי צידך ועדן תועצו צידך המלאות דם כי רחמת את אחיך על לא אשמה שהסיתני להמיתם על לא חמם צכפיהם • רחוק ידיך מלאות דם קודם בנקיון אם תוכל והסר מעליך את השמועה ששמעתי עליך אם יש לאל שכלך על ככה לא וצא לפני למחר אתה וזורו השליח אשר שלח הקיסר אגוסטוס מרומא ולא תדבר דבריך ואף כי אתה רוח לא היה ראוי לתת מקום לך לדבר • הנה עם כל זה למחר נתתי לך מקום לדבר ואשמע את דבריך בנחת בגלל אשר לא זרחת ואמנם זאת לפני • ואנטיפטר ילא מלפני המלך צרעד וצפחד וילך לביתו ולא ידע את הדבר המקליף את המלך עליו ויסרד על זה ויסער לבו מאד • ותצאנה אליו אמו ואשתו ותגדנה את הדבר לאנטיפטר מראש ועד סוף וישמע ויערים בלבבו איככה יוכל למלט את נפשו צדריה מהאשמה אשר נפל בה • ויהי ממחרת וישלח המלך ויאסוף את שריו ואם אומציו ויאסוף עוד את המלטינים אשר הלשינו את אנטיפטר לבא אליו וישלח ויקרא לזורו אשר הרומי אשר שלחו הקיסר אגוסטוס המושל ברומא אשר שלחו לדרוש את שלום הורדוס מלך יהודה ויצא זורו לפני המלך עלימיו בכבוד גדול • ויאמר המלך אליו השמעת זורו שקס בני אנטיפטר עלי ויצקס להרגני • ואני עם לבני להמליכו תחתי ולהשיצו על כסאי • ויאמר זורו למלך ישפוט המלך את משפטו על בנו כרמתי אז ויקרא המלך את האגרת אשר שלחה כוסחיאום אם אנטיפטר אל בנה לאמר • הנה

יוסיפון פרק ס

שמע חניך את כל אשר יעלה עליו להרגו וסודך הנה הוא גלוי חלוי ועתה השמר
 לך פן תבא פה כי אם תחיל כבוד וכח גדול ושאל לך מאת אנוסטים חיל וזוא עמו
 כי אין לך פה ריות והללה כי אם יד רמה ומלחמה ואם לאו מות והשחטה ויאמר המלך
 אל זורו ראש זורו איכה מאמר הכניא לודק אשר אמר חויצי איש חנסי ביתו וישלם
 המלך ויציאו את חנטיפטר לפניו ויצא ויפול לפני רגלי חזיו בכבוד כנפול אדם
 ממכת מרצ ויאמר המלך אל העומדים לפניו החרישו כלכם ואל ידבר אדם אחד מכם
 ושמעו לדברי ויחרישו כלם וחנטיפטר נופל על פניו ברגלי המלך ויאמר המלך היש
 לדיק בארץ אשר יסבול את הרעה הזאת אשר חשב בני לעשות לי והיש ארץ אפים אשר
 יאריך אפו על חנטיפטר ולא עתה נתגלה אלי זדונו כי אם מיום אשר הסיתוני דברי
 מרמותי ומותתי את בני היקרים אשר נחתי נקיים מעון בגלל לשונו הרע ודברי
 רכילותו עליהם לחנם ועל שנאחו אשר שנאם חנם עוררני בקנאתו אשר קנא עליהם
 על אודות אשר היה אדם יקרה ונכבד ונאה להם המלכות ועשיתי צם כאויל וכמשוגע
 וכנער והמלכתי זה בן האולה והספוך לי לאויב ולאחיו והעם עד היום בוכה ומתאבל
 עליהם והוא שמח על מותם האלהים יעוררני מרם מותי לנקום נקמתם ממנו ואוכל
 עלזה ולא די לו כי גרה אותי על בני ואהרנה אותם אבל נהפך עלי לאויב ויבקש
 להמיתני לולי חסד אלהים עמי ואיך לא אצכה השר זורו ואיך לא מתאבל ואראה תמיד
 כשי בני היקרים אלמנות צביתי ובני צני יתוומים מאבותם ואראה את חנטיפטר הרשע
 אשר עוררני להמיתם על לא חנם בכפס עודנו חי לפני והאמת הוא כי אני נתתי
 מקום לזה הרשע לעשות את כל אלה כי שמעתי מאז לעלותו גם כי נשאתיו על כל בני
 והם היה ממספחה שפלה למען שהיה ראשית אוני והעלכתיו למלך אחרי והוא לא חכם
 את יום מותי לפני האלהים אבל מיהר למלוך בשפכו את דמי לשלם לי רעה תחת טובה
 עקצ שאתתיו שנא אותי והוא שנאוי ומתועב צעיני אלהים ואדם גם כי נתתי לרשע
 שמחועב הזה בעודנו חי מלכות וממשלה ואחן לו שלם מאות ומעשים ככרי זהב ושלחתיו
 אל רומה להתחבר עם אנוסטים וללמוד שם דרכי המלוכה והממשלה ולקנות אומץ וגבורה
 ולצא בחדרי אהבת אנוסטים המושל ברומא כאשר צאתי אני ואם תאמרו אחיו אשר
 הרגתי קמו עלי כמוהו ולכן הרגתי חלילה להם מזאת הנבלה וחלילה לנפשותיהם
 הקדושות לתת משפט לפני האלהים על ככה כי נקיים המה ואני חסיתי לאלהים ולהם
 יאבל הרשע הזה איש דמים ומרמה הוא רמני בכזבו עליהם בכזבי ויסיחתי להמיתם
 חנם ימיתו האלהים ולא יראה את עלמו בממשלה כי הוא צלתי ראוי לה ועתה
 זורו השר השמר לך ואל תאמין לדבריו כי יחנן קולו אל תטה אזניך לתועבות לבו ואל
 תרחם על דמעיו כי כה יושפטו לרמות ולגנוב דעתי בערמותי הרעות וזה רימתי
 ובגז דעתי ודעת רבים עד שיעוררני עם חבירי הרשעים והציאתי אל חק הצלתי מרחם
 על צניו והרגתי את בני חנם כי יום יום היה מספר מהם רעות בדברי כזב ומסבב
 במרמותו לבוא אלי חנסיים בכזבי ולהעיד על דבריו והוא היה שומר לי במרמה
 ולעיני בני אדם היה מראה לי אשר הוא לי סביצי כחומה ובסתר היה אורב לי וקם
 עלי ואני האמנתי לו כפשי וגופי והמלכתי עלי והוא חושב עלי רעות להמיתני ועי
 יאמין כי יקום עלי זה אשר אהבתי ועשיתי לו יקר וגדולה על כל בני הודות לה והלל
 לו אשר גלה לי את רות לבבו ואת סודו הצור וימלסני מידו ולכן זורו השר אצכה

יוסיפון פרק ט עו

כי ארסא כי נשארתי בדר ושומם ואנה אלך ואנה אצרח כי ראיתי לרות רבות עלי מנן
 המשפחה שפלה ובני אשר היו בני משפחה גדולה הרגתי . . . ואת הככל הזה שיש
 הצליעל החייתי ועתה מה לי עוד כי אם לבקש על הכלבים הנמלים לשמות דם
 להשקותם את דמו ואנקום נקמת בני ממנו . החסידים ממני וממנו . ויהי כאשר
 דבר המלך אחד דבריו צנכי גדול וירם את קולו בחרון אפו וידום . וישא אנטיפטר את
 ראשו מעט מעל הארץ מנין רגלי המלך כאשר ישא האדם המוכה בחרב את ראשו ויפתח
 את פיו ויעמוד ויאמר . אדוני המלך דברי כיצותיך ותוכחותיך הנה יעזרוני ויהי לי
 לעליץ יושר לפניך וכאשר צקשת להרשיעני בדברך כן תדיקני צהם . ואמנם אשר
 דברת מהיומי שומרך ושוקד לשומרך לבלתי נגוע כך אויב תאויצך וזה לעיני העם
 ובסתר ארצתי לך . האלהים יודע כי לעולם לא עלה זה על רוחי ומי לא ידע כי אלהינו
 יעשה נקמה צהים אשר יבקש רע על אציו . ורם צער אנכי מאיש ולא צינת אדם לי
 גם לא יראת אלהים בקרני גם אנכי ידעתי כי כן הוא ואם לא יראתי מהאלהים הלא
 יס לי לירא פן יקרה לי כאשר קרה לאחי אשר הרגתי בדברך והיה זה בגלל הקנאה
 אשר נלאו צי ויצקשו להרגך כי המלכתי עליהם על היותי ממשפחה שפלה והם היו
 ממשפחה יקרה . וכאשר ראו כי המלכתי על כן עמדו עליך לרעה וימותו צעונים .
 ואני ידעתי כי לא נאם לי לעליץ ואמנם עידך היתה המלכות אלי ועל מה תאמר כי
 יעלתי להרגך אם לקבל מלכות הלא כבר המלכתי ואם בגלל כבוד הלא כבר כבדתי .
 ופי יעלה על לב כי עוני הסיחתי להרגך כי העון יסית האדם להרוג נפש למען יקם
 עושר הלא כבר אתה נחת לי עושר גדול והעשרתיני אל רומא בכבוד גדול
 וכבר ראיתי מלכים שם אשר צאו לשאול את שלום אנוסטוס קיסר והנה הם מלכים
 בני מלכים כמוני היו אבל עשירים כמוני לא היו ואף כי אניסטוס אשר הרע את לבו
 עליך אני הטבתיו והשלמתיו עמך והשבותיו אוהבך כבדאשונה צבלתי ידיעת סליחון
 הכלחם כך ואף כי נתן לי סליחון זה לרוב לחת לו חיל להלחם כך . ולא אנה הוא
 לשמוע לו צלכתי אני שם כי נשא פני . ויהפך הקיסר בגללי לך לאוהב ולסליחון
 לאויב . ומי גלה את סוד האויב צבקשו לשלוח יד כך כי אם אני ואיך תאמר עלי
 כי אחי עליך נחשבת רולח ואני הוא אשר תפסתי את קורנתו כאשר צקש להרגך והרגתי
 והנה עתה זוכר אני כי לא רליתי ללכת לרומא צסולחך אותי כי ראיתי אשר תקנאי
 אחרי יהיו כורי שחת לרגלי אבל קבלתי החללה ממלכתי צדרך צעצורך ולא שנאחיה .
 והנה אקרא אל הקיסר אשר לא ישמע אל דברי עתה יטהרני אם תאזה באגרוניו
 מהעון הזה . והנני אני נכעתי ונאחתי ומתתני לבא לפניך והנני הנה . ואעידה לי
 עדים נאמנין על יושר לצי עליך . ולא אעיד על זה עדים מנכי אדם כי בני אדם יראים
 הם להעיד את האמת ומתם לוקמים שוחד ויעלימו האמת . אבל העדים אשר יעידו
 צי ואשר יענו על לצי הנה הם צלתי יראים מפניך גם לא יקחו שוחד להסתיר האמת
 ולא יקחו שוחד ממני להעיד שקר וכזב כנני אדם כי כל האדם כוזב . והעדים שהם
 הם שלמה עדים נאמנים ועל פיהם יקום דבר משפטי לאמת . ושלשם יענו צי נגד
 ה' ונגדך . והם השמים והארץ והים אשר לא יחמלו על איש כי יקום על דם אציו
 ויעמוד על דם הורו והנה אני צלתי הולך תחת השמים על מה ועל מה לא הרעים
 עלי קול אלהים עלי מן השמים . והנריק עלי צרק והמיתני אם תעלתי לך . ופוד
 הנה

יוסיפון פרק ט

הנה ענתי צים למה לא עמדה הסערה עלי להטביעני כאשר חרה חף הים ציונה
צברו עמי האלהים . ועוד הנה הלכתי על הארץ למה לא פתחה את פיה לצלעני
כאשר פתחה לדתן ואזרים אשר קמו על משה וציוו ע"ה אשר לא הרע לישראל
והיה להם לאז ולמוכית . והלא אצטלוס החוטא לאציו צברו צמלחמה למלט את נפשו
אחד מאילני הארץ לזה ויחפשו צעירות ראשו ותלה אותו עד צל ההורג והרגו כי לא
הצטז להחפץ להציאו אל אציו ואלו צל אל אציו נמלט . ואני הנני לפניך באתי ולמה
אני מת ודוד עשה נקמה על הריגת צנו ולזה להרוג את ההורג ואני למה לא אחכה
ונקמה מאויבי אשר ישאלוני חנם אצל בדבר אחד אחלה פניך ושא נא את פני לצל
תחנני ציד אחרים להרגני רק הרגני אתה צידך ויהי ידי אסורות לפניך והולא את
צני מעי וקרע את לצני וכרתהו לקרעי . וחקור צו היטב ודרוש אם חשב עליך מחשבה
רעה . ועתה אדוני אצני עלמה זה תחכה ותאריך משפטי אם תחמול על צנך טהרני
מאשמה ואם לא תחמול מהר ועשה צי משפט ונקמה כחפך ורלוך . ואם תאמר צלצך
לא אשלח ידי צצני כי עלמי וצברי הוא דע כי האיש אשר יבקש את נפשו להרים
ידו צך באכזריות איכנו עלמך וצריך . ויהי כאשר בלה לדבר את הדברים האלה ודברים
רבים אשר לא כתבתי סה וכחצתים צספר הרומיים וישאו קולם ויצכו כל העומדים
לפני המלך רק המלך לצדו לא צכה . וגם ניקולוס הסופר הנאמן היה שם ושמע
הדברים האלה ולא צכה כי הוא היה אזה צדול לנערים המומתים צני מרימי . ויען
ניקולואוס הסופר צרשיון המלך לאמר ויאמר לצוכים על מה צצכו ומה צצכו מערמת
אנטיפטר וכציו צצכו . ואת מה תרחמו ועל מה תרחמו ואם צלצכם רחמים רחמו
על הצנים היקרים אשר מחו חנם אשר הרג אותם המלך צלשון הרע אשר הערים
עליהם הרע הזה צלשון הרע וצערמת הרע אשר אם יעלט זה ממשפט מות את כל
צית אציו יסחית . ולמה ימלט זה ממשפט מות איש אשר רלה את אחיו ועל אציו לא
חמל וישא ניקולואוס את קולו צנועם קינת ויגז את ראשו ויספור כאשר יספרו על
המת ויקונן על הנהרגים צני מרימי ויאמר עורה אלכסנדר עורה והקילה אריסטובולוס
קומו ורלו אריצכם אשר הרג אתכם צצריו ואחם הייתם נקיים כי הציא עדי סקר להעיד
עליכם צלשון הרע לאצרכם ואצרכם המלך לא חשב כי יכצ הוא עליכם . ועתה עונותיו
לכדוהו וצא צעון משפט מות וחושב להחלל ממנו צצרים אשר הם מתועבים צכצ
וצערמה עורו וערכו עלמותיכם לפני המלך ועתה את מי ילדיק המלך צמשפט ואת מי
ירשיע . ועתה אחם העימדים פה העדה הקדושה אל תרחמו על אכזרי כי כל מרסם על
רשע הנה הוא אכזרי רק מות יומת איש הדעים ואיש הצליעל אשר יעץ על אציו להרשיק
את צניו מלפניו ולהרגם רחוק ממנו למען לא יראה ולא ישמע צמוחם ויסמול עליהם
אם העריך הזה ימלט ממות כל צני המלך כלם ימית כי צכלם יקנא ולא ירלה להשאיר צן
להורדום המלך צלחו . וכה משפטו להרוג צהשקות משקה סמי מות ולגכוב דעת הצרי
ולרמות לצות צני אדם . כי פרודה אחי המלך נאמן היה למלך ואזה מאד אצל האכזר
הזה נכצ את דעתו והספך לאויצ למלך . ויוסף עוד ניקולואוס הסופר לדבר דברים
רבים ולגולל על אנטיפטר את כל הרעות שעהו להציא עליו מהרלימות ומהמלשיניות
אשר עשה ויכל ניקולואוס הסופר לדבר וידוס . ויאמר המלך אל זירו אתה הסר זורו
שאל את הרשע הזה הים לו לדבר עוד ולהסקיף צכצים וישאלוהו ולא פכה אנטיפטר

עוד דבר רק כי אמר הנה האלהים יהיה עלי לעד כי אני נקי מכל זאת ויאמר המלך
 לנאמניו הציאו לי את הכלי אשר בו סם המות ונתתיו לכם לשמרו לי עד לחקשתי מכם
 ויצאו הסוחרים את הכלי אשר נתן אנטיפטר אל פרודה אחי המלך ויראהו לאנטיפטר
 ויאמר אליו הוי עריך ורשע סחכיי אשר זהו חותמך וכליך וידום אנטיפטר צראתו
 את הכלי כאנן ויאמר הורודוס המלך הציאו לפני איש אשר לו משפט מות ונכסה בו
 הסם הזה הרפואי אשר רלה בני להשקיני ויוצא לפני המלך איש אשר היה עליו משפט
 מות וילן וישכחוהו ויעת האיש מיד ויקח המלך מהאשקה ויתנהו אל השר זורו
 להוליכו עמו לפני אגוסטוס הקיסר ולהראותו לו ולהודיעו רעת אנטיפטר וילן המלך
 אז לאסור את אנטיפטר בנחשתיים ובכבלי צרזל ויתנהו אל בית האסורים במלכות המלך
 ואנטיפטר אף כי היה צנית האסורים לא חדל מערמתו ומלשונו הרע ויכתוב אגרי
 על סם אקיימי אשת הקיסר מלאה קללות וחרפות על המלך שלוהה מאת שלוומית
 אחות המלך אל אקיימי אשת הקיסר רעותה מלאה קללה וחרפה ובגידה על המלך
 מאת שלוומית אחותו ותמלא האגרת הזאת צעיר ויבואוהו אל המלך וכמעט שלא
 הרג המלך את שלוומית אחותו לולי כי מלא אגרת אחרת אשר שלחה אקיימי אל אנטיפטר
 וכתיב בה כדברים האלה לאמר אשר דבר לי על שלוומית דודתך אחות אציק הנה
 כבר כתבתי לאציק אגרת והודעתיו כי היא שלחה אלי בגללו אגרת מלאה קללות וחרפות
 ומיני בגידות וידעתי כי המלך יהרגנה ואתה שלח אלי את הזהב אשר נדרת אלי
 על דבר אשר העדתי אל המלך את אשר הועדתי והערותי להרוג את אחותו
 וכאשר מלא המלך את האגרת הזאת ידע כי מערמת אנטיפטר ילא האגרת הראשונה
 למען הרג המלך את שלוומית אחותו כאשר הרג את בניו באגרת ערמתו ובכזבי ערמתו
 והי צימים ההם סלה המלך הורודוס את חליו אשר נת בו ויכבד עליו את המולי
 עאל ויכתוב צברית לאמר כי לא ימלך אנטיפטר בנו אחיו ויקרא המלך הורודוס
 את שלוומית אחותו ויתן לה כסף וזהב וילן עליה לעשות חפלו על בני השרים אשר
 סגר באיפדרומי ולהרוג אותם למען יבכו רבים במות המלך הורודוס והמלך הורודוס
 בן טבעים שנה במלכותו ויכבד עליו חליו מיום ליום ויבקש לעשות נקמה באנטיפטר
 בנו לפני מותו אמנם חכה את המלאכים אשר שלח אל אגוסטוס הקיסר לדבר
 לו על מודות פלבס אקיימי כי היא היתה בעלת אנטיפטר ולכן שלח המלך אל הקיסר
 להודיע לקיסר לעשות בה נקמה ואחר כן יעשה גם הוא נקמה באנטיפטר בנו
 והי מיום ויכבד המולי עליו וילך לו מאד וישנא את חייו ויבחר במות ויאמר לעשרתיו
 הציאו לי תפוח ותנו צידי מאכלת אטהרנו צידי כי סוב לי לאכול ויעשו כן
 מערתיו ויקם הוא מעט ויתחזק ויסמוך בזרועו השמאלית את ימינו וירם יד ימינו
 במאכלת אשר בו קלף את התפוח ויבקש להתקיעו בצטנו וירץ ארקילאוס בנו ויתחזק
 צימינו ויקם את המאכלת מידו וילילו מלפסוע צעלמו וישאו את קולם כל
 העומדים לפניו ויבכו וכל עבדיו וסריסיו ואנשי ציתו נעקו נעקה גדולה וצכו והקול
 נשמע עד למרחוק ומלא השמועה לאמר כי מת המלך הורודוס וישמע אנטיפטר
 וישמח לקול נעקת העם ויאמר לפקיד אשר על צית האסורים שלמני ואלך לי אל
 אצי לספוד ולזכות כחק הנון לאז (וכל זה אמר בערמה שיוכל להנלל ולצרות) ותראה
 מה אעשה לך מכבוד וספקיד לא האמין לדבריו ולא סתירו מתאסרו ומחנלים

יוסיפון פרה סא

אשר עליו ולא רצ לו אשר לא שלחו אצל כל פני המלך ויספר לו את דברי אנטיפטר
וילעק המלך בחרון אפו ויאמר העוד ישמח במותי הרולח ויגל ביום מפלתי וציוס
עוהי נשבעתי חי ה' כי היום יועת * וילו המלך להורגיו * להרגו ויהרגוהו במלות
המלך ויצאו את ראשו לפניו ויראהו ושמח המלך שככה * וימת אנטיפטר הרשע
ויקבר בעיר אשר שמה אירקטא כלש' * ליה המלך וינחו הסופרים במלות המלך את
שם אנטיפטר * ומכתב הצריח למלוכה אשר למלכי יהודה כי צו היה כתוב כי המליכו
המלך הורדוס לפנים :

פרה אחד וששים

וימליך המלך את אקילארים בנו ויכתבהו במכתב
צריח המלוכה אשר למלכי יהודה וישביע את
העם להיוחו עליהם למלך אחרי ויתן את טבעת המלכות אשר לו אשר צידו לחלמי
עצדו הנאמן לתתה לארקילאוס בנו אשר מותו * וימי המלך הורדוס אחרי הורגו את
אנטיפטר * בנו ה' ימים וימת ויאסף אל עמיו * והימים אשר מלך הורדוס המלך על
כל עם יהודה ל"ז שנה * וימת הורדוס המלך איש מלליה בכל אשר יפנה * ומי יתן
וכאש' פלליחו האלהים מחון ומסניז והיה עניו לאנשי ציחו ומרחם אצל היה עליהם
לאיש מדון ומגרה * ומנעוריו היה איש מלליה ולו נאם למלך יוחר מאבותיו וימלך
בגדולה וכבוד ולא רצ לו כי מלך סניז רבות כרלונו ויתן את המלכות לבנו * אצל
מתן לו ממלכות שלא לקח מאביו * וימת ויעזוב את ציחו צנכי ונהי כי הרג את צניו
אצל הגזירה אשר בזר על שלומית ועל אלכסנדר וישביע * להרגו את שרי העם ואח
צניה למען יצכו ימים רבי * צמותו * סנה שלומית לא בן עשמה * אמנם דברה
באזני שרי הגדודים לאמר * המלך ליה לפתוח את האפדרומי ולשלוח את שרי העם
ואח צניה כי נחם המלך על כל הרעה אשר דבר לעשות להם ומשלחם וילכו לצתיהם *
וימי אחרי כן ויאספו כל העם וילא חלמי עצד המלך הורדוס הנאמן וידב' באזני העם
דברים טובים ונכוחים ויראה להם את טבעת המלך הורדוס * ויאמי אל הגדודים
ואל השרים הנה המלך לוני לפני מותו לתת אחרי מותו את הטבעת הזאת לפניכם
לארקילאוס ולהמליכהו אחרי כי הוא כתב במכתב הצריח אשר למלוכה למלכי יהודה
כי ארקילאוס ימלך אחרי והנני נותן לו לפניכם את טבעת המלך ומעשה היריף את
ידו ואת רגלו במלוכה עדים אחס היום * ויפתח את מפתח מכתב הצריח מהמלוכה
ויקרא באזני הגדודים את אשר ליה המלך הורדוס להמליך את ארקילאוס בנו אחרי
וימת הדב' בעיני העם והשרים וימלאו כף הגדודים יחד וירימו העם כולם פה אחד
לאמר ויאמרו ימי אדוננו המלך ארקילאוס לעד וימלא את מקום אבותיו * וילך
ארקילאוס המלך וכל עם יהודה אחרי לקצו * את המלך הורדוס * בעיר אשר שמה
אירואן והיא רחוקה מירושלם מאתיים רים * וישאו את מטת המלך אשר שכב עליה
המלך מת * ומהי המטה מזהב טהור ואזניים יקרות עליה צמסגרתה מסניז ומכסה
המטה ארוג זהב וקשור צפחילי עליהם קרסים האזניים יקרות * ועל ראש המלך
עטרת זהב גדולה וכתר מלכות ומקלו צימניו * והוא יושב צמסנה על המטה כאשר
צמיתו צחיים * וכחות הגדודים לפניו כסד' * צראסונה גבורי גדודי יהודה ואחרים
גדודי כח גרמייאל וגלום הם פראנקים * וכלם חבורי חרב ומלוצני שריונות ועדיי
המלחמה * והגזרים והמחאזלים והמקונני הולכי רחוק מנגד הלך וכה וקונן ויתר

העם הולכי אחרי המטה • וארקילאום המלך הולך קרוב למטה ושרי יהודה הולכים
 סביבו חיים עדיו עליו מזהב ואבני יקרות • וכלם חגורים בכלי מלחמה • וחמשים
 מעבדיו הולכי לפני המטה מפזרי • בכל הדרך מור ואהלוח וכל צמח ערבלרית וכל צני
 המלך היו עם ארקילאוי קרובי • למטה ופוסעי • צפסיעותיה • אחרי פסיעות העלך
 אחיה • ויקצר המלך הורודוס צעיר אירואן כאש • לזה המלך והעיר רחוקה מירושלם
 כמו מאתיים רים • ויעשו לו כל העם וכל השרי כבוד גדול בכל הדרך כלכת • אחרי
 מעתה • אבל לא היו עושי • כולם הכבוד מאהצתו אמנם מפני יראה • כי רבים מן
 העם היתה חיבה בלב • על הורודוס ועל בניו ואם לא היו יכולי לדבר צפיה • כי ירא
 האדם לדבר צפיו • הנה היו חושפים בלצם צאיצחם כי טבע העולם • כשים ממעלה
 לאדם אויצו להסתיר מחשבתיו מצני אדם ולחשוב בלבו את אשר ירלה אם טוב ואם
 רע • ויקצר הורודוס המלך צעיר הנזכר • כבוד גדול עם כל צנדי מלכותו • אחר
 הדברים האלה ויולילו העם את מחשבת לבם חולה ואת השכלה אשר סגלו
 למלך הורודוס מתמול שלשום הודיעו וידברו עליו בגלוי לאמר חיים מרח
 ואים רע היה המלך הורודוס אשר טרחו ועולו הכבד עלינו מאוד
 ואכזריות אשר עשה לנו וגזר על עמו • כי מלך גאה ואכזר היה ולא מלך עד אשר
 הסיר ואשר הפשיט את כסותו ולא הניח לאדם עושר צמח אשר הכבד עלינו •
 והעשיר צימיו את הנכרים וידל את היהודים • והניח אויצים על הקדש וטמא את
 הקדש והעקדש ואשרי אשר מת טרם מלכות הורודוס ולא לוקי • באכזריות הורודוס
 ולא ראה צעמל מלכותו ולרות הורודוס ואכזריותו עלינו נצרו על אשר ראינו מהלכות
 מהיותנו בגולה בארץ אויצנו כאשר מלכו עלינו מלכי • צל אשר שלחו אותנו מארצנו
 לגולה • אבל זה הורודוס הטריח אותנו יותר מאשר הטריחונו הגויס בגולה כי מלכי
 צל שלחונו ספסים הגולה לצא אל ארצנו והורודוס הגלה רבים מארצנו ויחנס למס
 והמלך הורודוס היה אכזר מדריש וצעל זדון מארחתשת • וצולע ממלך מדי ואנחנו סכיני
 את יום מותו ללאת חפסים והוא עד כה יכבד עלינו והו' טרחנו לעצור • כי המליך
 עלינו את ארקילאום צנו במקומו • והנה ארקילאום יעשה כרעות אשר עשה אציו •
 ועוד יוסיף עליהם חדשות אשר לא עשאם אציו • והו' ואוי ואצוי על העם אשר
 ימלוך עליו ארקילאום כי הוא מלך עלינו אשר לא נרלהו ולא נצחר צו וטוב לנו להיות
 צל מלך ממלוך עלינו ארקילאום אשר מתנשא לאמר כי הוא ימלוך עלינו כהורודוס
 כן הוא • ואלה הדברים לא ציהודה היו מדברים צם היהודים לצד אבל גם צדומא
 הלשינו את ארקילאום על ככה ושלוחים שלחו לפני הקיסר ולפני הישישים צדומא
 צהיכל אפוליגום אשר צנה אנוסטום הקיסר • ויהי כראות ארקילאום אשר היה לצ
 העם עליו וילך לו אל רוצא אל אנוסטום הקיסר לצקס ממנו לעזרו על המלכות
 כי עם יהודה צלתי צומר צו • ויהי צהיותו שם לפני הקיסר • והוא מדבר עמו על
 ככה והקיסר עתלה אליו • ויען אנוטיגנוס צן שלומית אחות המלך הורודוס אשר
 היה שם ויאמר לקיסר כדברים האלה • חמה אני מאד אדוני הקיסר המלך ממך איך
 תקבל את דברי ארקילאום ותאמן לו כי יסכן קולי באמרו לך עזרני ואמלוך על יהודה
 והלא כבר הוא מלך ואת פיך הקיסר לא שאל ומה יש לו עוד לצעוק ולדבר לפיך •
 הנה ישנ על כסא המלכות אשר ציהודה ולא צמספסך ושפט על העם ולא צמאמרך

יוסיפון פרק סא

ומה יצקם עוד . כי מה לו לרכוז על מרכבה כלה זהב אם לא כי מלך ומה לו
לחם כתר מלכות בראשו אם לא כי מלך ולמה מלאו לבו לשבת צמרום הכסף בירושלי
ומעל הכסף לצדק את העם וגדודיו כחק המלכים אם לא כי מלך מעלמו ולא חכה
משפטיך ומאמריך . והלא הורדוס אציו צמטפטיך ומאמריך קיסר מלך ככתוב בלוחות
הצריח אשר ציינו וציניכם וכי יאמר ארקילאוס לפניך כי אציו המליכו ולא מעלמו
מלך וכי לא קבל המלוכה רק לקיים את מלות אציו ואשרימותו צא אליך לקיים מלכותו
דע אדוני המלך כי המלך הורדוס צהיותו צהיי צחמתו וצדעתו המליך את אנטטיפטר
צנו וכאשר הלטינותו רשעים לפניו והרגו והכניד עליו החולי וקרה דעתו ממנו המליך
את ארקילאוס והוא צבלתי דעתו כמשוגע אשר לא ידע מה יעשה . והמופת על זה
הם עם יהודה וירושלי הנה כי הוא צבלתי שלום צדעתו ומשוגע ממראה עיניו הלא
תראה כי צחלת מלכותו צטנה הראשונה מלך כחק המשוגעים וזה כי צא צהיכל ה'
צחג המלות עם גדודיו ולחץ שם את העם וילו לגדודיו וישלפו את חרבותם ויליעו
צעם ה' אלעמי אלפים פגרים מתים ארלה צחוך ההיכל צחג המלות הראשון למלכותו .
הנה זה הוא הזאת אשר צחג ארקולאוס העומד לפניך צחלת מלכותו לכפר על ישראל
ויהודה . ועתה אדוננו הקיסר ואתם ישישי העלה רחמו עלינו והסירו מעלינו את
המלך האכזר הזה כי לא נאה למלך ציהודה אלא מזרע יהודה מאצ ומאם וען הפרתמיס
אשר מזרע המלוכה . אצל ארקילאוס זה הנה ואם הוא צן הורדוס המלך אמו היתה
אדומית חסוקה לאציו ומאין לו הוא למלך ציהודה כי אנטטיפטר הגדול אציו הורדוס
הכלחם מלחמות הקיסר הראשון היה נכבד צעיני הקיסר וצעיני הרומיים . ולעולם
לא שאל מלכות כי ידע כי לא היה נאה לו . והורדוס צנו מלך ממוקסי עם ה'
ולדותיו ולא רצ לו אשר מלך הוא אצל נתן ג"כ מלכות לצנו אשר הוא לא קבל
מאציו . ויוסף עוד צן שלומית לדבר דברים רבים ולהלשין את המלך ארקילאוס אשר
לא כתננוס פה ומקקנוס צספר הרומיים . וצסוף דבריו אמר לאגוסטוס הקיסר ועתה
אדוננו הקיסר רחם על העם הצורח מקלף אכזר אל רחמי מלכותך ותנה לנו ראשים
מארנך כאשר נחת צאחם ונשמע אליהם ולא נמרוד . וכיקולאוס הסופר היה שם צמעמד
הדברים האלה והוא איש חכם ונצון והקיסר שומע לעצמו ולדבריו בראש קרואי העלה
ויען ויאמר הוי צן שלומית מה המיה הגדולה הזאת אשר עשית בדברך ולא צמוקר דברת
כל דברך כי כעסך לעורר הקנאה על ארקילאוס הישר הסייתך מדעתך לדבר כדברים
האלה אשר דברת . ואתם היהודים זה חקכם וזה משפטיכם להשחית שלום וצריח
לעורר מלחמות וקטטה . ואם יש את נפשכם לעורר מלחמות ולהרים יד על מלכות
הרומיים מה לכם להלשין את ארקילאוס ועל מה תחמה בלוחות הצריח אשר ציינו
וצייניכם וכי ארקילאוס איננו קשור בלוחות ההן עמנו כאחד מהם . ועוד מה
מאמריך כי הורדוס המלך המליך את אנטטיפטר ראשון ואשר ילא והמליך את ארקולאוס
אחרון וכי לא נאה למלך להמליך איזה ירלה מצניו להמיר את הראשון אחרון ואת
אחרון ראשון כאשר יישר צעיניו . והלא הקיסר ימליך איזה אשר יצטר מצני המלכים
ואז יצחרו הם מצניהם כרלונם וזאת פעמים רבות עשה כי המעשלה היא לקיסר
והורדוס המלך מי המליכו אם לא הקיסר . ואנטטיפטר אשר צחר צו הורדוס ראשון
ולא קלף אציו המלך על רשעו והרגו והיה מי עד היום ולא היה צומר צו אדוננו
הקיסר

הקיסר ההיתח מועילה לו בחירת אציו הורודוס ועתה כי נחר את ארקילאוס אחרון
לא ימלך אם לא יצמחהו הקיסר ולפני אדוננו הקיסר דברי מי יאמרו דברך או
דברי הורודוס המלך אשר המליך את ארקילאוס בנו הנחש צעיניו למלוכה ואתה
בן שלומית היש לך ממעלה במלוכה או חלק ונחלה בה על פי משפט המלכות דוס
וכמה קלונך והכן את עלמך לשרת אל אשר ימלך ומה לך אתה למשפטי המלוכה
וישמע הקיסר את כל הדברים האלה וירא את עלת ניקולאוס הסופי החכם את לבו
כי היה שלם עם האמת ויועץ עם ישים העלה ויתן את שררה המלכות אשר ניהודה
לארקילאוס ולא נתן לו כתר מלכות ויצטחשו כי יתן לו כתר מלכות אם יהיה
נאמן לו כי אז הוגד לקיסר כי כבר התעוררו היהודים למרוד את אנשי יהודה ברומיים
ויצא ארקילאוס אז ביהודה ויעש נבלות רבות וישתדר צשרת המלכות פי שנים
וישמע אחרי כן כי מלך לוב הוא יוצא המלך אחי ארקילאוס אשר לקח לו לאשה את
גלפירה אשת אלכסנדר הנכבד בין הורודוס אחי זה הרשע ארקילאוס ג"כ והנה היא
יצתה ועליו הוא משפטה כי אחיו יוצא את ולא הקיסר שם בישראל וישלח ויקחה
לו לאשה והיא כבר היו לה בנים אלכסנדר בעלה הראשון אחי ארקילאוס והיא
כאשר לקח ארקילאוס את גלפירה יצתה ויציאה ירושלמית אל ביתו ותחלוס האשה
והנה אלכסנדר בעלה הראשון עומד לנגדה ותחמוד היא לחזקו ואלכסנדר הדפה פסבקה
אותו ויאמר אליה חדלי לך מעלי ואל תגעי בי והלא תכלמי כי תצא לחזקני ואת נבעלת
ליוצא מלך לוב ולא רצ לך זאת אבל נבעלת לארקילאוס אחי ותראני את חרפתי צייתי כי
תבעל לפני וישמע ויאמר חי ה' כי עוד לא אשא את החרפה הזאת עד אשר אעשה כך
ובארקילאוס אחי אשר עמך נקמה כי היא שוכב עמך לפני בזאת הלילה ועשה נבלה גדולה
אשר לא כדת ותיקן האשה ותספי את חלומה לנערותיה ותחי גלפירה אחר חלומה
ימים צי ותאת ותאסף אל עמה מקץ צי ימים אשר ראתה את החלום וגם ארקילאוס
אחרי מותה ראה בחלומה והנה טי שצלים מלאות ועוזות עומדות בקנה אחד וישא
עיניו ארקילאוס וירא והנה שור אחד גדול עומד כנגד השצלים ויולא השור את לשונו
וילחך את השצלים ויצלעם ויקץ ארקילאוס מחלומה ויספר את חלומה לאחר מהחכמים
לפתרו לו ויאמר לו החכם הטי שצלים טי שנים הנה והם השנים אשר מלכת
והשור אשר ראית לוחך וצולע לשצלים הוא הקיסר אשר לרומה סיקח את מלכותך
צמנה הזאת והיא מקץ חמשה ימים עלה על ארקילאוס חיל ברומיים ויאסרה
שר החיל צנחשמים ויסלחשו אל רומה ויונת שם וימלך אנטיפטר אחי ארקילאוס
אחריו ויסב שמו הורודוס

פרק שנים וששים

וציאים ההם את אגוסטוס הקיסר המסיד ואחריו
מלך תיזריאוס הקיסר והיה תיזריאוס איש רע
ורשע וישלח פילאטוס שר לצא לירושלם וללם דמות תיזריאוס קיסר צידו ויצקש
להציא הללם העירה וימנעוהו העם תלצא בו אל העיר כי אמרו העם אליו לא יצא
ללם אדם צעיר הקדש ויקלוק פילאטוס שר לצא רומה על עם יהודה ורצים מאנשי עיר
ירושלם המית בחרצ גם רצים מגדודיו הולעו פגרים מתים ארלה צימי תוצריאוס
הקיסר לא לצד ביהודה נעשו נבלות כי גם צרועא וצכל ארלות ממשלתו עשו נבלות
הרבה ומכלי העמים והמשפחות ועתה נספר אחת מן הנבלות אשר נעשו צרומה צימי
תיזריאוס

יוסיפון פרק סב

75

תיצריאום הקיסר : צימיו היתה אשה אחת צרומה יפה תואר ויפה תראה עד מאד
 והיתה מלאה חן ויופי על כל הנשים וכל רואיה היו עוזבים מלאכתו ומציינים אליה
 ורצים התאוה לשכב עמה שרים וגדולים ולא יכולו כי היתה לנועה ועפולת צפול ושמה
 פאולינה והיתה האשה נחמדת לבית תפלתה : ויהי יום מיוחד והיתה האשה נפתח
 הבית וירא אותה צהור אחר ושמו מונקלום והוא שר הרכב של הקיסר תיצריאום ותצער
 צו להצתה כאש על יפיה ועל חמדתה וישלח אליה שליח לאמר לה כי אם תתננה
 לשכב עמה הצהור יתן שכרה כי אלף דרכמוני זהב : ותמאן האשה לשמוע ותגלה
 את הסוד ותספרהו לצעלה : ויהי הוא מלא שומרה מללאת מצינו : וירא מונקלום
 כי לא האזינה פאולינה אליו ויתחכם בדרך אחרת להשיגה וילך אל הכהן אשר היה
 על פהיכל שהיה צרומה צימיו ההם וצהיכל ההוא היו שני ללמים שם האחד אקורים
 ושם השני אנוז : ואנוז היה גדול צעיני העם אקורים להחמדות יותר : וילך
 הצהור אל הכהן ויתן לו אלף דרכמוני זהב להסית את האשה ולהציגה אל פהיכל
 לילה לעשות עמה הוא את תאות נפשו עמה וילך הכהן בערמה וידבר אל האשה לאמר
 כה דבר אנוז האלוה הגדול צואי אל פהיכל ושכני נכח מוצאי ואקום צלילה ואדבר
 לך בסתר כי אהבתיך אשר תהיי נביאתי ותשמה נאמר האשה ותספר לצעלה הדברים
 האלה ויאמר לה אישה ומי יוכל לענוע מאשר ישאל האלהים ותלך האשה אל פהיכל
 ויפרשו אליה בערותיה לנכח המוצא מטה כבודה ותשכב שם האשה צלילה ההוא ותללתי
 בערותיה מן פהיכל כי כן לוא הכהן ויהי צעלה ויקם הצהור מאחרי המוצא בדמות
 אנוז ויצא תחת צגדיה ויפול עליה בנשיקה ותיקץ האשה ותשאלהו ותאמר מי אתה
 ויאמר אנכי אנוז צאתי צאהבתיך ותאמר האשה את אהה אלוה למה תתאוה אל האשה
 היוכל אלוה להתערב עם אשה ויאמר לה הצהור יוכל עם אשה יפה כמותך וגם
 אשה אחרת עשתה כן ותילד לו את יוצי אלוה כמוני וגם נשים הרבה ילדו אלוה
 כמוני ותאמר אני מאושרת בצנות אם יאסבני אלוה : ועלכן לא תנעה עלמה מהצהור
 וישכב עמה עד הצקר ויהי צקר ותלך לביתה שמהה נאמר ותספר לצעלה את אשר
 קרה לה צהיכל וישמה נאמר האיש ויאמר אשרנו כי פקד אותנו אלהים וגם כל הנשים
 מאשרות אותה ואומרות לה אשריך פאולינה שהתחזרת עם האלוה אנוז : ויהי אחרי
 כן וילך מונקלום וידבר אל פאולינה לאמר אשריך פאולינה אשר התחזרת לאנוז האלוה
 הגדול למדי נא מעתה כאשר לא נענת לאלוה את שאלתי כן לא תמנעי לכל אדם
 וכאשר לא חשכת ומסתורך מאלהים כן נענתה לא תסתוך לאדם שאלתו כי האלוה
 הגדול הוא נחן לי את אשר נענת ממני אף כי הוא הניא אותך צהיכל ונתנך אלי
 לעשות עמך תאותי : ותמאני לעשות חפצי צרנון ולקחת מידי כי אלף דרכמוני זהב
 אשר הנאתי לך והאלוה עשה צהים שאלתי צלא כסף והצוצהיות שמי מונקלום לא
 אצית לעשות חפצי וכאשר הסיצותי שמי אנוז עשית כל חפצי למדי פאולינה נענתה
 והללה לעשות כרלוני וכשמוע האשה זה ותתעלז נאמר כי נתעללה לאיש ותספר לצעלי
 ולא יכול לקטרג עליה כי צרנון הלכה והוא לוא עליה ללכת אל פהיכל :
 וישמע המלך תיצריאום קיסר ויהרוג את הכהן ויהרום את פהיכל והללמים הסביע
 צהור תיצריאום ולא הרג הצהור כי אמר ילדו גבר עליו ואהבת האשה צערה צו אך הדית
 אותו

יוסיפון פרק סג פ

אותו למרחוק ע"כ כחצו הכנלה הזאת הנעשיי צימי תוצריאום קיסר ולהודיע כי צכל
 חרץ מתשלחו נעשו צימיו כדצרים האלה :

פרק שדשה ושנים

וימת ארקילום בן הורודוס המלך וימליך
 אנטיפטר את אורקילום אשר הסיבאת שמו

הורודוס גם הוא הרשיע לעשות מכל חסר היו לפניו ולא עזב תועבה שלא עשה
 וימלוך אחת עשרה שנה על ישראל והוא לקח אשת פוליפוס אחיו בעודו חי לאשה
 והיו לה בנים מאחיו ויקחה לו לאשה ויהיו בנים מאחיו ישראל וגם הוא הרב
 את יוחנן כהן גדול על אשר דבר ואמר לו אקור לך לקחת אשת אחיך פוליפוס לאשה
 ויהרגוהו הוא יוחנן אשר נטלה ויגלה תוצריאום קיסר מלך רומי את הורודוס לארץ
 ספרד וימת שם וימלוך תחתיו אגריפס בן אריסטובולוס בן הורודוס הגדול וימלוך
 עשרים ושלש שנה ובימיו מת תוצריאום קיסר וימלוך תחתיו קיום אשר הרשיע מכל
 אשר היו לפניו וקרא את שמו אלוהי וילו לעשות ולבנות לו מזבחות בכל הארץ ולהזכיר
 שמו אלוהי ולשבע בשמו כל אדם ויאותו לקולו כל גוים ויבנו לו מזבחות וישבעו
 בשמו ויזכירוהו לאלוהי רק היהודים לא אצו לשמוע לקולו ויתעוררו על זה מלחמות
 ויאמרו היהודים יחד נמות ולא נשמע לקולו ולא נעבוד לו צימים ההם שלחו אנשי
 ארץ מלרים סגית אל קיום מלך רומא ושמו אפיין וגם היהודים שלחו כמו כן שליח
 אל קיום המלך ושמו פילו איש חכם מאד אשר עשה ספרים הרבה ויען אפיין
 לפני גיוס מלך רומא ויאמר כל הגוים יזכירו שמך אלהים ויבנו לך מזבחות וישבעו
 בשמך בשם אלהים רק אלה היהודים לבדם לא יוען אליו פולו שליח היהודים ויאמר
 מאמס כי אנחנו נאמין באלהי ישראל ולא נבנה מזבח רק לה' אלהינו ולא נזכיר שם
 אלהים אחרים ולא נשבע זולתי זה לבד ואנחנו נמסור נפשינו למות ולא נשמע
 לדצריכם ויקלוק קיום על פולו השליח וישליכהו מלפניו בצזיון וילא לחן וידבר אל היהודים
 אשר היו מקווי אותם במלכות המלכות ויאמר אליהם הטינו דרכיכ' ושזנו אל ה' צכל לבצכם כי
 צת לרה הוא ויאמרו היהודי איש לאחיו לא תסנו היום כי עת לרה היא לישראל כי
 נלך קיום מלך רומא מאד אצל יש רפואה לדבר ועזרה צאו ונשוב לעזרה הראשונה הישנה
 נזדת אבותינו הוא ה' אלהינו וילכו לבית התשלה ויקדשו לזם ויקרא עלרה ג' ימים ויקראו
 אל ה' אלהי ישראל בחזקה ויענם ד' אלהי ישראל צלום ונחפלה ויהי ציום השלישי
 יער ה' על קיום את רוח גדוריו וילגו עליו צחרות שלופות וימיתוהו ויכרתוהו
 קללוהו חתיכות חתיכו עד אשר לא נתן ליקצר ויאכלו הכלבים את צשרו וינקוס ה' נקמת
 היהודים מאת קיום קיסר וימלוך תחתיו קלאודיש קיסר וישלח קלאודיש את פילו
 מאמס אל היהודים אל ארלם צכנוד וילכו ירושלם וכל ע"ה הרבו המזבח אשר צנו
 על שם גיוס מכל ארץ ישראל ויהי אגריפס מלך ישראל ככנר בעיני קלאודיש קיסר
 מלך רומא מאד וימת אגריפס והימים אשר מלך על ישראל עשרים ושלש שנים
 וימלוך תחתיו אגריפס צנו וימליך עשרים שנה וגם קלאודיש מלך רומא מת וימלוך
 תחתיו נירון קיסר צימי אגריפס זה בן אגריפס וכל ימי מלכוהו לא שקטה הארץ
 ומלחמות מישראל עם רומיים עד גלות יהודה לרומא הוא גלות חורבן בית המקדש
 ונשי צננת עשרים למלך אגריפס נחש הסמיטי הוא חדש אב במשעה למדש ובימי
 אגריפס זה נמרצ הנית והתעוררו מלחמות גדולות צכל ארץ יהודה וצכל ארץ ארם

וישטימה

יוסיפון פרק סג

וישמיחה ויאצדה . ופעמים שנה לא חדל אגריפס לשלול שלל ולנח צו ולסדר נפשות
זינע בכל ארץ ארם מלע גדולה פגרים מתים וגם ציהודה כלה פגרים רבים עד כי
עלה עליו פילוס שר לבא רומה בחיל כנר וציד חזקי ויך את פריציו וילכדו ויאסרו
צנחשמים ויוליכוהו אל רומא ולא פהר את הארץ מדעים כי גדלה שנאת העם איש באחיו
לשנוא ולהרוג . אז למחא רעה גדולה בקרב ירושלם צחולותיה וכל שוקיה ובהיכל
ה' והיה אם שונא איש לרעהו וישכור עליו רומם מן הפריצים וצידו חרצ חדה קטנה
בעל פיפיות הנקרא סכין ויסחר הפריץ את הסכין תחת בגדיו ויצא בתוך המון העם
צשוק או צהיכל ה' וימלא את האיש אשר יבקש להרוג ויקרב אליו בתוך העם ויגש
צלדי האיש ויכהו צסכין וימיתוהו ולא נודע מי הכהו כה עשו תמיד בכל יום תוך
ירושלם נוסאי הסכיינים בתוך העם ויאנח העם אנתת חללים ורואים תמיד צעיניה
את המות והמניח לא ראו על כן קראו לעות התיא מות עורית אשר אין לה עינים .
ויירא העם מאד מפני הפריצים צעלי הסכיינים כי קלים היו צעלי הסכיינים ונמחרים
צמלאכתם ואומנים להרוג נפש צערמתם והיו מתחצרים ומאצצי עם צני אדם יום
או יומים עד כי האמין לו אדם עד כי הלך עמו בתוך העם ומכהו צסכין וימיתוהו
ויצבוהו לעיני העם ולא נודע מי הכהו וימותו רבים צקלות המעשה הזה וצערמת
הרשע הזה : ואז נהרג נתן הכהן איש לדיק ומסיד וטוב וימת בתוך העזרה ולא נודע
מי הכהו ורבים כמוהו לדיקים ומסידים ומכמים נהרגו צימים ההם . ותגדל אימת
צעלי הסכיינים ואימתו העלמתי וילכו העם בקרב ירושלם איש כלי מלחמתו צידו מלוצס
שריון מפני צעלי הסכיינים אצל מדלת העם שלא היה לפסם שריונות יראו מפני חרצות
צעלי הסכיינים וילאו מירושלם עם נשיהם וטפס וכל אשר להם וילכו ללכת הנה והנה
לגור מפני הרולחים ויאמרו הפריצים לפילוס שר לבא רומיים כי הנה אנשים ילאו
מירושלם למרוד צמלכות רומיים וישלח פילוס אחריהם חיל ויכס לפי חרב מאיש ועד
אשה מעולל ועד יונק לא נשאר מהם עד אחד :

פרק ארבע וישיש

צעת ההיא נחשורה מלחמה צין יסודי ורומיי
כי מרדו היהודים צרומיים צעצור פילוס שר
לבא רומיים כי הקסה עולו על היהודים ויעס נצלות צירושלים לספוך דם נקי ולנאוף
נשים ולענות צחולות צערי יהודה וצולע וסודד ואכזר . וצעת ההיא צאה צירוניקי
אחות אגריפס המלך להשתחו' לה צירושלים ותרא והנה פילוס לומץ את ישראל צחזקה
על לא דצר חמם והרג מהם רבים צעצרה ותלא צירוניקי לצכות ולהתחנק לפני פילוס לחמול
על העם כי נכמרו רחמיה עליהם ולא חמל עליהם . והי כמלחק צאחות המלך צלכתה
יחפה צהיכל ה' וילעג עליה . ושם נמלא צחור צבור חיל וסמו אלעזר צן עכני שהיה
אציו כהן גדול והי צהיות עכני הכהן ואלעזר צנו איש צחור חזק ואמין לצב מאד
וירא הצחור את כל אשר עשה פילוס לישראל ויקנא קנאה גדולה ויתקע צשופר ויאספו
אליו אגודות צחורים ופריצים אנשי מלחמה ויעורר מלחמה ויתגר עם פילוס ועם
גדודי רומיים וילחמו צהם ויכו צהם מכה גדולה . ויגצר אלעזר על פילוס וכל גדודיו
סילה ארלה ויצרח פילוס מירושלם וילך פילוס לצדו אל ארץ מזרים והי צנוסו מלא
צדרך אגריפס המלך צא מרומי מאת צירויין קיסר לבא ארץ יהודה ויספר לו את כל
אשר קרהו עם צחורי היהודים כי אז צא המלך אגריפס ומזרים לירושלים ותשלח
אסות

יוסיפון פרק סד פא

אחורו צירויקה אגרת אל אחים המלך אגריפס להיות בעזרת היהודים וגם כל העם ילאו מירושלים לקראת אגריפס המלך דרך ששים רים וישחמו לו ויאמרו יחי אדונינו המלך אגריפס וידרוש המלך אגריפס את שלום העיר ואת שלום העם ויצא המלך צירושלי ועמו שני רומיים צמחכו גדולים ויהי כצא אגריפס המלך צתוך ירושלם וילעקו כל העם אל המלך לעקם גדולה ויאמרו הושיענו המלך ויהי ידך עמנו לעזרתנו כי לא נעבוד רומיים עוד ויהי כשמוע המלך את הדברים וירחם המלך על העם ויחמול אליהם אזל הרע בעיני המלך אגריפס מאלד בשמעו את דבריה אשר דברו העם למרוד במלכות רומא ויאסוף העם בעזרה צמחרה הסיכל וכל זקני ישראל הטובים שצחם והכהן הגדול ענני ויספר להם את כל גבורת רומיים ואת עולם ממלכתם ואת כל הגוי אשר השחיתו קניצ עד צלי השאיר שריד ופליט ויתחנן עליהם לצלתי החגרות צרומיים ולצלתי השחית את פליטת ישראל וידבר אליהם המלך עוד כדברים האלה לאמר שמעו והאזינו אחי ידעתי כי מכלאצ גדול ועלצ צלצכס וגם אני אשמעלצואדאג עעכס כי אזלה ידיו להלחם צרומיים אזל אם תשמעו לפלתי אז טוב לכם כי צמקו העלה שם החסועי שאו עליכס מעט את עול שרי רומא עד אשר אשלח אגרת דברי שלום אל כידון קיסר ויסר מעליכס את השרים האלה ואל תמהרו ללאת לחירות כי רבים מצני אדם צצקסם חירות יפלו בעבודה קשה ורבים מעמינו רעים וצני צליעל מצקסים לגרית מלחמות וישחמו צמלחמו כי זה מעשיהם ויפלי הטובים צרעחם על כן שמעו דברי ותי שהיא חכס יצין מעמנו ותי שהיא כקיל ילמד מדברי על כן תהיה לכם חכמה ואז טוב לי ולכס כי אני אדבר צנח ואחם תשמעו ותצינו ואם לא תסרישו ותחמו קולכס להריצ ולהוכיח שמים רעות תעשו כי תכריתו מפי הדבור וגם מלאזניכ תכריתו שמוע ולא תשמעו דברי אזל האריכו אפכס כי אשלח אגרת אל הקיסר ויסר מעליכס השרים האלה הרעים וישלח לכס שוטרים ענוים כי אם יהיו לכס שוטרים ענוים יחשצ לכס לחירות ולא לעצדות ואם שוער זדון הוא קשה העבודה ועמה תהיה לכס חריכות אפים ולא תחרפו אחם ואף כי רשעים הם כליומה ישלחם לעשות רעה צגלוי אזל צקחר יעשו רעה ואם תחרפו אותם יעיזו פניהם ויעשו רעה צגלוי ומאחר הם שופעי ושוטרי יהפכו להיות לרים ואויבים כי טוב שוער רשע מאויב לדיק כי זה צקחר יאכל צני אדם אזל זה צגלוי ישחיק אדם ואל תחגרו צהם צינו ותדעו צחיות היפר אשר הם תחת ידי צני אדם והם צכצלי צני ל חריות דוצים ונמרים אם לא תחגר צהם לא יתגרו צך ולא ירעו ולא ישחיתו ואם תלך לעקומותם ותחגר צהם יתגרו צך ויהרגו אותך ונפשות רצות צינו ותדעו מן הקדחת אם צתלחת הקדחת תעשה לו רפואה ציותר היא קשה ואם תעשה מעט תשכך חמתה מעלמה ותסיר ועתם תאריכו אפכס פן יתעוררו עליכס קיסר וכל מלכות רומיים למלחמה כי הקיסר לא יצקס רעתכ ולא שלח השוטרים האלה להרע לכס אזל לא ידאו עיניו מנערצ למזרת ולא תגיע ידו מרומה ועד הנה כי צפר ודם הוא אזל אם תחכוני ואשלח מלאכיי אל קיסר ולקחתי מעליכס את השוטרים האלה צשלום צלא מלחמה וצלא שפיכות דמים ואם תעיזו להלחם צמלכות רומיים לא תכלו כי אלהים עזרם צכל הארץ מסופה ועד קלס העולם מושלים וכל סגוים יעצדו להם עד צא גס קלס וכל סגוים עוצדי רומיים יחשנו וידם עמהם להלחם צם ועמה שמעו והאזינו שמוות סגוים אשר כצשו רומיים ואין להם

יוסיפון פרק סד

להם כלימה לעצור רומיים • גוי הנקרא אחוני היושבים בארץ יון גוי עז ואריר אשר שרפו נחיהם ועריהם לנלתי ירדה זהם שרשן עלך פרס כי נא עליהם נחיל עלום ואריר וכנר מאד ואין מספר לחילו ולא יכלה ארץ אסיא"ה להכיל המון חילו וקטן הים בגביו להכיל המון חיותיו וקלרה הארץ לשאת המון חילו כי אמר שרשן מלך פרס אחריצ נכף פעמי עם המון חילי את הים ואעשהו יבשה • וגם אלך בהמון חיותי בחוף הארץ ואעשה את הארץ ים ויגבה לבו בהמון חילו וילא חסוני לקראתו וילחמו יחד וסילו מהמון שרשן עלך פרס פגרים רבים והוא גרם מעליהם נספינה קטנה ויתלט מהם ועתה האחוני אשר גזרו על שרשן מלך פרס ויכנשו גוים גדולים ועלומים הם עתה עצדים לרומיים • וגם גוי מקדון אשר עשה נצורות הרבה אחד משרי רומיים שולט זהם היום ושמו אגיס"לה והוא רודה בגוי שהוא והם איהנים לעצור הרומיים אדוניהם • וגוי מקדון וגוי אפריקי אשר הם שני מלכים אדירים ועלומים אשר כנשו כל גויי הארץ ויכניעו עתה אין להם כלימה להיות עצדים לרומיים כי לפנים הם ציטו להכניע רומיים ועתה הם עצדים לרומיים אלה שני גוים עצדים לרומיים ולא הועיל לפליפוס עשרו ולא לאכסנדר גבורתו כי פליפוס ואכסנדרו הגדול לא אצו לעצור לרומיים וידע כי לא יוכל להלחם עמם אכסנדר ויצא מארץ מקדון ופאת לפון וכל המון גוים היושבים נפאת לפון עד הרי הסלב אינו עוצר לשום אדם רק לרומיים • וכל פאת תימן עד הרי החול הם יזרעו ורומיים יקלרו קליניהם • וכל ארץ כוש והרי עדן וכל גוי חמרו"ם וכני"א"ה וכל מעצרות ועד הרי החסך ועד גבורת נהר סנטיון הגיע עמשלת רומא ולא יכלו לעצור כי אין עס מעצור לאדם וכל ארץ הודו עד ארץ סינים ועד גבורת מזרח שמע נקלה ארץ ליני" שלטו היום וכל ארץ מערב ועד ארץ קריתן אשר קבלה מלכות רומיים עוצר דרכים חדשי" במקו אשר לא צאה לעולם שם אגיה סנה יצאו צלחיותיה ויעשו סמורה ויתנו עם לרומיים • וגם גוי פרנקוס גוי עז ואדיד וגוי צורגו"ני"א עם עלום וכל ארץ גימ"ני"א ועד ים אוקיינוס וארץ צרמ"ני"א קלה הארץ וגם דנישכ"י היושבים בארץ סנמ"רכא אשר סתחנאו בחוף גלי הים אוקיינוס לנלתי יעצרו לרומיים סנה הגיע עדיהם עמשלת רומא והם עצדים היום לרומיים • וגוי אינגלוסי"א ואירלנ"א היושבים באי"רלנדא צתוך ים אוקיינוס צאיים היום עצדים לרומיים • וגם פתרוס אנשי צריחכס לא יעצרו לכס כי רומיים הכנידו עולם עליהם • ואל תאמרו לנצנכס כי רומיים הם כעלריים וכערצ אשר אחס נהונים להלחם זהם כי הם משונים בכלי מלחמתם ורוב עשרם ערוצ עושר כל הגוים כי הם לקחו עושר כל הגוי"א ואל יצטט אחכס חומת ירושלם כי רומיים חומת ים אוקיינוס עצרו :

ויוסף

עוד אגריפס לדגדג דברים רבים אשר לא כתבנו פה • וידגר עוד אגריפס לאמר טוב לכס איהני טוב לכס ועוד חניות נמסו קיסרית עומדים לשמור נפשכס מן הסערה כי כאשר תצא צפלב הים אין להשמר מן הסערה מנלי הים אשר לפלב כי אין מחוז לנוח כי אם סערות ופחד המות ויאמר עוד סימו לנצנכס על אהצת ארלכס ואהצת צניכס ונסיכס ופפכס ואהצת מקדסיכס ואהצת כהניכס וחמלו עליהם פן תשחיתון הכל צמעשה ידיכס וסימו לנצנכס על דברי כי דברתי חסופת נפשכס צאזיכס השלוס אשר צחרתי לי עם הרומיים דברתי לכס

אם תשמעו ותעשו שלום אני עמכם יחד ואם תלחמה תזכרו אחס לזדכם עשו אם
השלום אני ואחס ואם תלחמו סוף ממני וישא קולו אגריפס ויבך ויבכו עמו כל
הזקנים והחכמים וזקני ישראל העושים וגם ענני הכהן הגדול בכה אצל אלעזר
בנו הגדור ועמו יד רצה וחזק עמד וזכורי הפריילים לא זכו ולא שמעו ולא הסו
לזנס להם וידלגו פתאום בחרבות' שלופות על שרי הרומיים אשר באו עם אגריפס
המלך מן רומה ויהרגום ואת כל אנשיה' הבאי עמהם וכל העומי אשר עם אגריפס
המלך בירושל' וציהודה ובראות' זקני יהודה דבר זה וכל החכמי וחסיד' שזה
ברחו וצירושל' כי היו יריאים ונירון קיסר ומן אכזריות רומיים וילכדו את מלכות
ליון וישבו שם כי לא רלו הזקני והחכמי והחסיד' להיות בעלה אחת עם הפריילי
ותגדל המלחמה בין הפריילי ובין החכמים וילכדו הפריילי את היכל ה' וישמעו
אלעזר וכל חציריו הכלים אליו כי נסו זקני העם וראשיה' וכי הם זהר ליון וילכו
אליה' וישחיתו מהם עם רב מאד ותגבר ידם על החכמי והזקני וירא המלך
אגריפס כי גדלה יד הפריילי מאד מהם והוא במסנה אל תמוך לעיר וישלח שני
שלישים גבורים שם האחד דריוש ושם השני פליפוס ועמה' ששת אלפי אנשי חיל לעזור
את הזקני והחכמי ואת כל מצקשי השלום ויגברו על אלעזר ועל זכורי הפריילים
סניריו ויכו בהם מכה גדולה וילחמו שבעת ימי ויגברו על הפריילי ויצריחו סלון
והכות עד ההיכל ותשי מלחמה חזקה מאותו יום והלאה בין אלעזר וחציריו הפריילי
ובין אגריפס המלך וחילו והזקני והחכמי והשרי אשר אחס י ויבואו שרי המלך
אגריפס צהיכל ועמהם גדודי המלך וידלגו עליה' מאחור נוסאי הסכיני אשר לפריילי
ויבואו בשוך אגודי חיל המלך אשר צהיכל ה' ויכו בסכיני הנה והנה בחיל המלך
כי חניפות וחרבות גדולות היו שלופות ביד גבורי המלך כחק המלחמה אצל נוסאי
הסכיני כאשר היו קטני באו תחתיה' וידקרו תחת שריו' ויפלו רבים מחיל המלך
הבאי צהיכל ה' ותגבר עוד יד הפריילי ויכו בהם מכה רבה מאד ויצרחו וילאו חיל
המלך מירושל' ועמה' דריוש ופליפוס שרי המלך ועמה' הזקני והחכמי וכל מצקשי
השלום וילכו אל אגריפס המלך ואלעזר בן ענני וזכורי הפריילי משלו על ירושלם
וישרפו את בית המלך אגריפס אשר בירושל' ואת כל אולרותי וכל צחי גבויר
ומחמדיו צזור לה' ואת כל אשר אלרו אבותיו וישרפו את כל כתני הסוצו ואת כל
שרי סלוחיו אשר צצית המלך אגריפס וישרפו את בית צירוניק' אחות המלך ואת
כל אומני עושי העלאכה אשר לעלך השחיתו ותגדל ממעלת' צירושלם :

בימים ההם היו בכל ערי ארס יהודים וארעיים יושני יחד ותתגר מלחמה
בין היהודים ובין ארעיים בכל ערי ארס וגם אנשי קסריא הציאו
חיל רומיים העירה עליהם ויהרגו כל היהודים אשר מלאו צעיר וגם אנשי דמשק
מעלו לז ימדיו להרוג את כל סיהודים אשר צחוכס ויכסו את סודם ולא גלוהו לנשיהם
כי רוצם היו שומרים את תורת סיהודים וסוקי ישראל היו כולרים ויהי צלילם
ההיא ויקומו הארמי' וילכדו את הדרכים ואת מצואות העיר ואת הצחיס ויהרגו
מהם כעשרת אלפים יהודים כי הארמי' איש כלי מלחמה צידו והיהודים סוככים
על מפתח ערומים ולא ידעו את הדבר וישמעו סיהודים אשר היו צירושלם את

יוסיפון פרק סד

סד

כל הרעה אשר עשו הארמנים לכל היהודים בארץ ויחגרו את כלי מלחמתם וירגלו
 אל דמשק כארצו וכדוכים שכולים בארץ וצקף גדול וישרפו מירוחם באש ויכו
 את אנשי דמשק לפי חרב מאים ועד אשה מעולל ועד יונק תשור ועד שם מגמל ועד
 תשור וכה עשו צרצים מערי הארמנים כי הכו אותם לפי חרב ולא חסלו על
 זקן ועל אשה ולא חמלו על ילד וקטן כי את כלם הרגו באכזריות והפילו מהארמנים
 בתוך עריהם במפלגה גדולה כי זקניהם ועולליהם ויונקיהם הרגו עד אשר היונקים
 מעדי אומם הרגו ותנאש ארץ ארם מריח הרונים כי אין להם
 קוצר כי השחיתו היהודים את כל ארץ ארם וישמידו ולולי כסתיאום
 שר לבא ממלכת רומא אשר הליל את ארץ ארם מיד היהודים אז חזר כל זכר ארץ
 ארם וכל ארץ לוצ' ויטעו כל עם יהודים מארם לבא אל ארץ יהודה ויצואו אל
 עיר שטיפולי אשר לארם להלחם עליה כי היא עיר מצור וצעת ההיא יהודים
 וארמנים יושבים שם יחד ויצואו חיל יהודה לפני העיר ויקראו אל
 היהודים היושבים צניהם לשלום ויהיהודים יושבי שטיפולי לא ענו לאחיהם שלום
 אמנם קללות נמרלות וחרפות וגדופות כי היהודים אשר היו שם עם הארמנים יושבים
 יחד כאחים ורוצם נשבע לוי היו וגדל נפש היה להם ויאמרו להם חיל יהודה
 לשלומכם באנו ולעזרתכם ויענו היהודים אשר בשטיפולי לא נקבל שלומכם ולא עזרתכם
 ויראו כן חיל יהודי ויאמרו לנסוע וללכת לירושלם ולשבת שם כי היה שם אחס
 כסף וזהב אשר אין מקפר לו אשר הביאו מארם והארמנים יושבים שטיפולי
 אמרו איש אל רעהו הנה היהודים יסוצו להלחם בנו ואלה היהודים היושבים בתוכנו אחלי
 יעשו עמם שלום ויחנו את העיר צידם ויעשו בנו נקמה כמו שעשו ליתר עם
 ערי ארם ויאמרו אל היהודים היושבים בתוכם שמענו שמיל יהודה יסוצו להלחם
 בנו ועתה לאו לכם מהעיר עם נסיכם וצניכם וטפכם ותשכן בעיר הקרוב לעיר
 הזאת עד יסוצו מעלינו חיל יהודה הנא להלחם בנו ונצחם אלינו ויעשו כן היהודים
 וילאו מהעיר וישבו ציער ושם היה צחור אחד ושמו שמעון איש פריץ ועריץ גבור
 קומה ורוחב לב בעל זרוע ואיש כח ואמין לבב שהשחית רבים מעם יהודה למנוח
 חן צעירי הגוים וימכור רבים מעם ה' ויצוא חיל יהודה על שטיפולי להשחיתם
 שמעון זה היה יולא תמיד כגד חיל יהודה והורג מהם רבים ומשיצם לאחר ולא
 עזב שמעון את חיל עם יהודה מעולם להשחית לעיר שטיפולי ולהרוג אנשיה וכאשר
 ישב שמעון ציער לבטח עם ימר היהודים שהיו שם עמו מיושבי שטופולי ושאלו
 אצלו עמו ויחא איש שוע וזקן ורבים זקנים יושבי שטיפולי וחיל לרוב מאד עמם
 ויאספו הרומיים והארמנים יחד ויהיו חיל כבד וילכו ציער ויחרגו כל היהודים
 הנמלתי שם אשר היו מיושבי שטיפולי שהיו י"ג אלף נפשות ושמעון עם צית אצלו
 ועם משפחתו ועם הזקן אצלו צפני תי היער חוקים על עין אים כבחרת ויצאו
 בתוך היער להרוג לשמור ואת אצלו וכל משפחתו עד בלתי השאיר להם שריד
 וירא שמעון והנה חיל הרומיים וחיל הארמנים באו עליו וישלח חרבו וירץ עליהם
 ויך בהם מכה רבה מאד וישיצם לאחר ויאספו עוד עליו המון רב מאד ויצראתו
 כי המון רב נאסף עליו והוא לבדו נשאר ולא יוכל להמלט ממנו ויעמוד על חל אחי
 וקצבו שלופה צידו ויאמר הוי ארמני ורומני יושבי שטיפולי שמעו ואדברו לכם דברים

מעט דברי טובה וכאז לב אונם עתה ידעתי שנלדק ונמשפט אדם כלחמי ולא תחמלו עלי אשר הללתי אהכם מיד חיל יהודה ולא עזנתי להרוס ולהחריב את עריכם ולהרוג אתכם ולא נשיכי ולא זניכם ונזנתיכם נחרצ כמו שעשו לי את ערי ארם • אבל כלחמתי מלחמותיכם והרגתי רצני מעמי וממשפחתי למלוא חן צעיניכם ואחנה דמם ודמי לערבון לכם ושמרתי אהבה לנכרי ואיבה לעמי ובגללכם הרגתי לעמי אבות על זנים וזנים על אבות • ואחם תגמלוני עתה גמיל רע על פועלי עמכם טוב • האמת כי צדק ונמשפט יעוררכי האלהים לגמול אותי בגמול הזה להענייני תחת אשר הללתי אהכם • ועתה הנני אמות אונם נחרון אף ובקלף גדול ממני ואחנה צי נקמה על אשר הרגתי את חניי ואת אהבתי ואהרנה את נפשי צדי לנקום דם נקמת אחי אשר שפכתי מהם כי אני הוא להם גואל דם ולהראות כחי ובגדתי לכם פן תחגלו עלי בנפלי לפיכך בעלמתי ותאמרו כי הנה אהנו הרגנו את שמעון בנור יהודי והנה אהנו להרוג את נפשי צדי נמשפט כי אעשה נקמה צי על שפכי דם רב מדמי אחי ואמית את עלמי כרונת אשר תמיתו המורה • ויהי כדברו הדברי האלה וימלאו עיניו דם ופיתו קלף כפעם בפעם אשר זה היה משפטו כי יתעורר לבגדוה ותבער זו חמתו וישלך רחמי מנגי ויצו את החמלה ויקח את אביו ויוציאו מתוך היער ויהרגו • ואחריו הרג את אמו למען אשר לא יתחננו על הילדי ולמען אשר לא יכאז לבם עליהם • ותדן אשתו נחמלה וצלוני ותפסו את לווארה לחרצ למען אשר לא תראה צמות צניה • וידולו הילדי צני שמעון ויתנו את לוואריהם תחת החרצ לכל יראו צמות אציהם ולצלתי יוסרו ציד פלרי הצוררים להם ואחריה הרב כל אנשי משפחתו וכל צני ציתו ויאסוף את כל פגריה למקום אחד כאיש רונת צמלחי למען שלא יראה אחד מכל אנשי משפחתו ציד אויצו כי הוא הרגם כלם • ואחרי כן הרים את ימיו ויהרוג את נפשו בגודל נפש ובגדורה למען שלא יקרב איש כרי לחלל את בגדוהו כי יתפאר עליו לאמר אני הרגתי • את כל זה עשה שמעון בגבור למען ינקום נקמה בעלמו על אשר שמר אהבה לנכרי ושנאה לעמו למען הראותו את כחו ואת בגדוהו וימת מיתה זרה ומית' משונה כזאת והיא מיתת גודל הנפש אשר זכרנוה :

פרק ששים וחמשה ויהי אחרי הדברים האלה כאשר מרדו היהודי צדומי וכאשר הרגו את שרי צדומי ואת כל חילם וילך אגריפס המלך אל רומא ויגד לנירון הקיסר עלך רוצח את כל הדברים האלה וישלח נירון הקיסר את כסתיאו סר לבא רומא היושנצארים ויד רומא עמו מחיל צדומי כי נלחם עם מלך פרס ויפחו וישמידו והשיצ ממלכת פרס תחת יד רומא וילו עליו נירון הקיסר לעלות ביהודה ולדבר אל העם דברי שלום ולדבר על לבם להשיצ צנרית ובשלום ויעל כסתיאו ציהודי וילא אגריפס לקראתו ויגד לו כל אשר קרהו עם היהודי הפריזי ואיך דבר עמהם על אודות השלום ולא אבו לשמוע בקולו ואיך שרפו את היכלו ואת אולרותיו ובזזו להם את כל אשר לו • וישמע כסתיאו את דברי אגריפס וישמח על דבריו מאוד כי מלא עלילה לעשות נקמה ציהודי בעבור אשר שפכו דם לרוב מחיל צדומי ומיוסצי ארם ויאסוף

יוסיפון פרק סה

ויאסוף כסתיאור את חיל גדול כחול אשר על שפת הים לרוב ויצא כסתיאור אל עיר
 קסריה וירא כי יפה צבינה וילו כסתיאור לשרוף אותה וישרפנה וילך משם אל
 עיר יפו וחיל כבד מאד וילחם בה צים וצבינה וילכדה ויהרוב ברחובותיה ח' אלפים
 וח' מאות איש ונעם נכס ויצא ליצנה וישרוף צאש את כל סביבות העיר ויהרוב
 את כל הנעלאים מחוץ לעיר וילאו לקראתו אנשי לפורי צחכוכי צדרי שלום ויחמול
 עליה ויקצלי ולא נלחם עמהם ולא קרצאל עירם ולא הרג מהם איש והפרילי אשר
 היו צעיר לפורי נכו ההרה צממע כי כסתיאור צא ויהי כלחם מעיר לפורי
 וידלגו על חיל כסתיאור צמולה ויפלו מהמונו ר' איש גצורי וגם את גלפירה שר
 לצא כסתיאור הכו צמלחמה הטיא חצל לא מת כי נולע וישיצו הפרילים את פניה
 וינכסו מפני כסתיאור וירדפי הוא עם כל חילו ופרשיו ורצים מהם השיג והליע
 לארץ והנשארי הרה נכו וגלפירה שר לצא כסתיאור הלך לעיר קיסריה כי
 היתה כבד לרומיי ויתרפא שם מהמכות אשר הכוהו פרילי יהודה ויסע משם
 וילך אל עיר אשר היה שמה אנטיפיריס ויואל להלחם עליה ושם עלא עם רב
 ומחנה גדול מהיהודי וההפרילי גצורי יהודה וכשמוע הפרילי כי כסתיאור צא
 וילאו לקראתו להלחם עמו וירא מחנה יהודה צרחוק את מחנה כסתיאור כי רב
 הוא ויצחר לו לעשות מלחמה עמו צצקעת גצפון אשר היא רחוקה מירושלם חמשים
 רים ואז הראה מחנה יהודה את עלמו כצורה וילך עם יהודה גצפונה ויצאו כל
 גצורי יהודה גצפונה אשר הוא רחוק מירושלם חמשי רים ציוס הששי לכסע וישצחו
 שם וירדפי כסתיאור עם כל מחנהו עד גצפון ויחנו לפני העיר וילחמו עליה
 ויהי לאחר השבת צאשצורה הצקר ויחגרו איש את כלי מלחמתו וילאו ען העיר
 ויריעו צאות מלחמה ויערכו מלחמה עם מחנה כסתיאור ויליעו גצורי הפרילי חקעו
 איש והרוכצים כלם נפלו הרונים ארלה ומהעם אשר עם כסתיאור ההולכים ארלה
 סלו כ"ז אלפי איש ויפלו צמלחמה הטיא מהיהודי כ"ז איש וצמלחמה הטיא
 כראתה גצורת מונצו ראש חיל היהודי אשר שם גם אז כראתה גצורת צנדיאוס
 הפריץ אשר שלח ידו מחלה להכות צמחנה הרומייים צמלות אלעזר הכהן ראש הפרילי
 גם צמלחמה הטיא קנו שם גצורי יהודה כי עוררו את חניחותיהם על חללי רומייים
 צגצורה וישלחו עוד כסתיאור ואגריפס כי נסעו משם מלאכים לירושלם אל אלעזר
 צן עכני הכהן ראש הפרילי שציהודה וצירושלי ויצקשו לעשו שלום עם אלעזר ולצא
 צצריה עמם פן ישחית עם יהודה צרעת הרומייים המשתחיי ולא אזה אלעזר
 לשמוע לדברים האלה חצל הרג אחד מהמלאכים אשר הלכו אליו מאת כסתיאור
 ואגריפס כי הרצה לדבר עמו צלוס וצריה ויאסוף אלעזר הכהן את הכהני
 ואת העם ללחם למלחמה על כסתיאור ויהי כראות כסתיאור את לצ אלעזר הכהן
 ואת לצ העם עמו יחד כי נקשר צקטי אמיץ להשחית את הרומייים ולהשמיד והוא
 כבד טעם משעם גצורת הפרילי הגצורי אשר ציהודי גצפון ויסצ פניו ללכת לרומא כי
 ראה כי לא יוכל להלחם עם הפרילי וכי אין לו ולא לחילו גצורה לפניהם ויאמר
 ארלה מה יהיה אחרית זה ומה עלה יתן נאמן הקיסר על ככה וירד יפו וימלא
 שם חניות הרומייים אשר צא שם חילם ויצא צהם סם חילו ויצא אל רומא ויגד
 לכירון הקיסר את כל אשר קראו ויצהל הוא וכל עם הרומייים כשעם את גצורת

עם יהודה . ותשקוט הארץ מהמלחמה . בשנה ההיא ותהי חשוע' גדולי' לארץ יהודה
 בשנה ההוא על ידי גבורת אלעזר הכהן הפריץ הגדול אשר הושיעם מיד כסחיו
 הרשע אשר נשבע אז לנקום נקמה לרומיים מיהודים ויקלוף וישנע לאמר כי
 ישמיד את כל היהודים עד צלתי השאיר להם שריד . ואלה הם אשר הושיעו את
 ישראל צבים שני מיד אויזיהם מיום אשר התעוררו מלחמו' על היהודים ועל
 ארלם ויפרצו פרצות צישראל והפרלה הראשונה הרעה אשר הופרלה צישראל אז היא
 פרצת אנטיוכוס הרשע המלך המקדוני אשר חשב לצלתי להסיר' פליטה בארץ וכי
 הרשיע לעשות צישראל הרשע הגדול ויהרוג מעם יי' חכמי' וכזוני' שרים וחקנים
 צחורי' ונערים גדולי' וקטני' ישראל' ולוי' וכהני' . ויתקבלו כל שרי יהודה וילכו
 אל מתחיהו בן יוחנן כהן גדול זהר המודעית אשר היה נחנא שם מפני רעת
 אנטיוכוס המקדוני ושריו . וילעקו אליו לאמר הושע את עם ה' היום הזה ואל
 תחשוב למלט את נפשך והלך האויז משמיד ומחריב את עמך וסופך את דמך . כי
 דם כל ישראל דמך הוא ועיני כל ישראל' עליך לעמוד עמה' בלרה הזאת להיות להם
 חשועה על ידך וישמע מתחיהו אז את דבריה' ויבך בכי גדול ויאמר אליה' אל
 תיראו ואל תערצו מפני המקדוני' האלה כי ה' נלחם לכם ואחם תחרישון . ויתעורר
 מתחיהו בן יוחנן כהן גדול ויושע אז את ישראל' מיד אנטיוכוס המקדוני ויכהן
 מתחיהו בן יוחנן כ"ג אחרי הכותו את המקדוני' שנה אחת וימת . ויכהן תחתיו
 יהודה בנו ו' שנים וימת במלחמה ויכהן תחתיו יוחנן אחיו ה' שנים וימת גם הוא
 במלחמה . ויכהן תחתיו שמעון אחיו שמונה עשרה שנה וימיתו חלמי' חופנו בתוך
 משמה היין . ויכהן תחתיו יהושפן בנו והוא אשר נקרא שמו הורקנוס הראשון
 ימלוך כ"א שנה וימת . ויכהן תחתיו אריסטובולוס בנו שנה אחת והוא הנקרי' המלך
 הגדול כי הוא אשר החמיל לתת עטרת מלכות על ראשו ויהפוך את הכהונה ויחללה
 למלכות תקץ ח"פ שנה ושלשה חדשים לעלות ישראל מצבל . וימת אריסטובולוס וימלוך
 תחתיו אלכסנדר אחיו כ"ז שנים וימת . וימת אלכסנדר ותמלוך תחתיו אלכסנדר'
 אשתו חשעה שנים ותמת . וימלוך אחריה אריסטובולוס בנה שלשים שנה . וצימיו
 עלה פומפיוס שר לצא רומא על ירושלם וילכדהו ויקח את אריסטובולוס ויאסרהו
 בנחושתי' ויוליכיהו אל רומא וימלוך תחתיו הורקנו' אחיו ארבעים שנה . וצימיו מרד
 אנטיגנוס בן אריסטובולוס אחיו וירס יד זהורקנוס עם חיל פרס ויתפשטהו ויאסרהו
 בנחשתי' ויוליכיהו צבלה ויקלץ את אזנו לצלתי היות עוד כהן ומלך . וימלוך אנטיגנוס
 ג' שנים וצימיו ברח הורדוס ויאסוף את כל חיל הרומי' ויצא ויהרוג את אנטיגנוס
 בשנת שלש למלכו . וימלוך הורדוס תחתיו ל"ז שנה וימת . וימלוך תחתיו ארקללאוס
 בנו ט' שנים ואחרי כן לכדו מלך הרומי' ויאסרהו בנחשתי' ויוליכיהו לרומא וימת
 שם . וימלוך תחתיו אנטיפטר אחיו ויסב את שמו הורדוס ותהי מלכותו שלישית י'
 שנים וילך וילכוד את ארץ ספרד וישמידהו על אשר לקח מלך ספרד את אשת אחיו
 וימת שם : וימלוך תחתיו אנריפס בן אריסטובולוס בן אחיו שלש ועשרים שנה
 וימת וימלוך תחתיו אנריפס בנו עשרים שנה והוא אנריפס זה אשר אהנו עת ה' בספרו
 ובספור הרעות אשר קרו לישראל צימיו וכל ימי מלכותו לא שקטה המלחמה מישראל

יוסיפון פרק סה

עם הדומיים עד גלות עם יהודה למדינת רומא ויחרב המקדש והוא חרצן בית המקדש השני אשר ראו עינינו זכוי וחרב ומי יתן והיה מחסד אלהים עלינו להראותו עוד זכוי אך איך ישחנו עלינו סדרי צראשית לטוב כי נאריך ימים עד הזמן ההוא שיהיה זמן חסודה לישראל לטוב ולהלכה מארלם לא הגיעו לדקותינו אל גבול אשר נגללו יגיע לנו זה המסד האלהים כי אשמים אנחנו רק נאמר אשרי הדור אשר יעלט ויהיה לפליטה ולסארת ישראל עד הגיע זמן בנין הבית פעם ג' ואשרי הממכה ויגע לראות צטוב ה' ולחזות צנועם מסדו אשר יהיה בישראל צימים ההם ועתה אנחנו צהיותנו כואצים צלרותינו זאת נרפא מתן כלצנו ושצר לצנו כי נזכור גדולת התשובה ההיא ונשמח ונשים כי נחשוב צה ונה יעשו הרואים את כבודה אשר עין צעין יראו צטוב ה' את סינת ליון וירושלם ונשכחו הלות הראשונות העוצרות ואלה לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלה על לב אשרי הדור אשר ה' אלהינו יצחר לנחלה לו צימים ההם להוסיע את ישראל מיד הגוים ולקנץ את נפלותיהם צימיו והסם הוא היודע העמידות והטוב צעיניו יעשה רק כי היום הזה תחננו אליו היא לקיים את יעודו לעמו להסיות להם ולשום להם שארית צארץ כל הימים ולא יפר צריתו אחס כי (וכלם) ההוא אמר ולא יעשה ודצר לא יקימנה כי אמר על עמו ציד משה עצדו ונאמן צכל ציתו ואף גם זאת וגו' הנה כאשר טובו נלצ צעולמו כן יהיה כל הימים נלצ לשום שארית לישראל (יסייה כאשר יהיה כל הימים) לכן נחמו נחמו הרואים היום הזה צלרה כי עת יצא וצניכם יהיו הרודים צארץ וינחמו עוד השומעים צלרתנו זאת כי הוא קץ לכל לרות ישראל ולא צצוא עוד לרה אחריה לעם ה' ומעי מעי אוחילה כי אספר עתה חרצן בית מקדשנו אשר ראיתו צנוי וחרב ופקודתו צאה עתה היתה מצוכתו ועל המלחמות אשר ראו עינינו ומעם ה' עם הלרי' הלוורי' לנו כי העיר ה' את רוחם לנקום נקמת חלול תורתו מענו וקראנו סם לספרנו זה מלחמות ה' גם כי לאעלי רצו ורצים מעם ה' הופקדו לעות צקדושת נפשותיה' ולא הודו לחלל הסויצים את מקדשו צרלובי ולחת יד לאויציהם לטמא את היכל ה' על אודות המלעם ממות נפשות כלם כי מתו על פי ה' צאור פני מלך סיים האירו הן אס נקצרו או על הארץ חללים נפגרו וזכר לדיקי' לצרכה :

פרק ששים וששה

צשנת עשרים שנה למלך אנריפס צחדש החמישי הוא חדש אב ציום חשעה לסודש וישלח כירון הקיסר רומא מנחה להעלות עולות ושלמים אל בית ה' צירושלם ויצקם לשלום ולצרות מחכמי יהודה וחקני ירושלם לאמר הגישו נא את מנסחי לפני ה' אלהיכם כי לי רלון ומחשצה צעצודתו כאשר עשיתם למלכי רומא אשר היו מלכים מלפני ומושלם צומשלח רומא ואני הנה שמעתי את כל אשר עשה לכם כסחיאור שר נצאי וירע צעיני מאד ולכן הנה אנכי מקיים לכם צרית אמנה צעלת יועלי רומא וחקניה אשר לא ירים אים את ידו ואת רגלו מהיום ההוא והללה עליכם שר נצא רומא כ"א שריכם שוטריכם ושופטיכם כלם יהיו מאנשי יהודה וירושלם ואגריפס מלכיכם יהיה על כל שריכם לאדון ולמושל ואת אשר יאמר לכם תעשו רק סם מעשלת הדומיים יקרא עליכם ויהי כנא המלאכים אשר שלח כירון הקיסר

הקיסר אל ירושלים ויבאו לפני ענני הכהן וידברו אליו בדברים האלה ויראו לו את
מנחת הקיסר ויעמידה לפניו ותהי המנחה פה אחד לעולם מעומר בעשרת זסב
גדולה וקהני מלופים זה ועליו תכסה צנר ארצמן באזנים יקרות ולפניו נוסאיסכל
עשרה ככרי זהב ואחריו ללן לרוב לשלמים ויהי בשמות אלעזר בן ענני הכהן את דברי
המלאכים ההם ויעמוד וישלי את המנחה היא מנחת גירון הקיסר מצית ה' כי
אמר לא תכלל את מקדש ה' אלהינו במנחות בני נכר ולא יספון ה' אלהינו לא
לעולותיה ולא לזבחי שלמיהם ויחקע צשופר ויערוך מלחמה מול חיל הרומיים אשר
היו לזבחים במשמרותם לשמור את ירושלים ויפלו חללים רבים ציוס יהוא מן בני
הרומיים ואחד מהסדרים אשר היו על לבאם נח ואחד מהסדרים נתפש חי והסדר אשר
נתפש היה גבור מלחמה אחד אחד ויהי כיראה כי כלתה אליו הרע' עמלחמה היהודי'
ויאמר סתחיו אותי ואמסר לכם סי ולא תמיתוני וישבע לו אלעזר הסריץ כי לא
ימיתו וכי יחמול על גבורתו וימסר צידו סי אחרי אשר סלה רבים מגבורי יהודה
וימיר אלעזר את שבעתו וימיתו ויאמר לו מרס סמיתו אותו כאשר סכלה נשים
חרצן כן תסכל הנשים אחד וילו לנערו ויסגע צו וימת ואגריפס המלך צרחותו
את אשר ראה ונשמעו את אשר שמע הלך לו אחד ויעמוד צרחו אחד וילעק ויאמר
הי אלעזר הסריץ לו צאה הרעה אשר אתה מסבצ במעשיך פליך ועל צית חציך
לא נדאג ולא נצכה אבל אוי למצקסי השלום והמנוחה המלאים צימך אשר חדקס
רעתך ותמיתם עד מתי תהיה לנו למוקס אויב ה' וסוכא עמו למה תחבל את
כרם ה' לצלות ותסחיתו ויהי בשמות אלעזר את דברי אגריפס ענהו ויאמר אליו
בדברים האלה מה לך לשם מלך ואם אתה מלך למה לא תלום ליסרני ואיה גבוריך
קרצ אלי עמהם והרצס צי המוסר ונראה אם אתה מלך צלמת או צסקר אבל
מעמוד מנגד וסדנר ורגליך עומדות לצרות כעמוד סכלב מנגד לנושא כלי מלחמה וסריץ
לסונו לכצות וירמוז אלעזר לפרילים סציריו אשר ירונו וילכדו את אגריפס המלך
עדי עמדו הוא לשמות דציריו ומדי דצרו הוא עמו ועצד אחד מעצדי אגריפס המלך
אשר סעמידו על סל סחוק מנגד לראות אם ספרילים יתעוררו לקרצו אליו ולהודיע
זה ויושט העצד את ידו על ראשו ויתן אות צריחה לאגריפס המלך צזה לאמר
צרת לך מהרה משס כי אם עוד מעט תעמוד שס הנס ספרילים יסאו את ראשך
מעליך וסיינו אתה ואנחנו ססאים וכראות אגריפס את אות עצדו סכאמן לו ויצרח
משס מהרה וירונו אחריו ספרילים ולא יוכלו להסינו וילך לו אל יפו אשר סית' צעמסלי
הרומיים וימלט שס אחרי כן צרח אגריפס המלך משס ויצא אל עדינת רומא ויגד
לגירון הקיסר את כל סרעס אשר נעשתה צירושלם ואת כל אשר עשה אלעזר הסריץ
למנחתו וכי לא צדונו עשה ולא צלחתו פעל וישלח עוד עמו הקיסר את כססיו
פר לבאו צחיל כצד מאד ויבאו אל ארץ יהודה סניהם וילכדו מקלות סערים סנצורו
אשר ציהודה וגס את יפו סרקו כי גצרה יד ספרילים על יפו וייראו הרומיים מאד
אשר לא יסלטו ספרילים ציוס ויהיה עיר יפו לרומיים למוקס כי יסאצרו ויתגברו
סיהודים צעיר יפו והוא מקום מחוץ לאניות הרומיים אשר תצאנה ואל ירושלים ואל
ארץ יהודה ויעלו אחרי כן אגריפס וכססיו ירושלימה לסלחם צפרילים ולהסמיד
ויבאו לקראתם אלעזר בן ענני הכהן ויסר סכהנים וירצ ספס וימלאו אותם סונים

צין ירושלם וצין יפו ויערכו אתם מלחמה ויפלו חללי היהודים לפני הרומיים והכהנים נסו אל ירושלם וירדפו אחריהם כסחילא ואגריפס ויתר סיל הרומיים עד שערי ירושלם ג' ימים ויהי ציוס הרציפי וילאו הכהנים ויתר העם מירושלים פתאום ויכו במחנה הרומיים וימיתו מהם ה' אלפים איש רגלי ואלף רוכבי סוסים ויצהל מחנה רומיים ויהי כראות כסחילא ועמו כי אין לנוס מפני היהודים ויצתרו ונצתרו הרומיים ארבעים אלף איש ויעמידם צין מחני הכהנים למחניהם וילו כסחילא לאחר עמרו כל הלילה חוקעי שופרות וצתרו את האש למען אמלט אני ואגריפס המלך לארלנו ואתם לא תמושו מהנה עד הצוקר ויהי כראות היהודים וחיליהם את זה התקננו כלם אגודה אחת לשעווע קול השופרות לדעת מה זה ועל מה זה ויעמדו מרדוך אחרי הרומיים : וישכימו צקק ויראו והנה נסו הרומיים לילה דרך קיסריא מהלך שלשה ימים וירדפו הכהנים אחריהם וימלאו את כל כליהם מושלכים בדרך אשר הסליכום אנשי המסנה להקל מעליהם לנוס והכהנים לא לקטו את הכלים הנשלכים כי דף אלעזר עם כל העם אחריהם עד שערי קיסריא וכסחילא ואגריפי נמלטו אל מחוז קיסריא ויצתרו סניהם אל רומא ויצאו אל קיסר־אגירון ויגידו לו את כל אשר קרה להם צעיר ירושלים והנה הם מדברים עמו בדברים האלה והנה מלאך אחד בא ען ארץ פרס כי מרדו מלך פרס ועמו לצלמי שמוע למנך הרומיים ויתחנהל הקיסר אחד אחד כי ראה אשר מרדו עליו מקציע כל ענדיו :

פרק ששים ושבעה

נעת ההיא בא אספיהנוס שר החיל אשר שלחו כירון אל ארץ המערב ואל ארץ אשכנז וצדמניה ונבקקוסיא ויכניעם להסות שכמם לבצול עול הרומיים ולעצוד לכירון הקיסר ויהי כבא אספיהנוס ויגד לו המלך כירון את כל הרעה אשר עשו הכהנים למי הרומיים בארץ יהודה ואשר המיתו את עם הרומיים ואת גדודיהם ויגד לו כל הדברים אשר הגידו לו כוסחילא הרומי ואגריפס היהודי מלך יהודה וירע צעיניו על ככה מאד מאד ויהי אחרי הדברים האלה וישלח הקיסר כירון את אספיהנוס שר החיל ואת מיטוס בנו עמו ללכת לנקום נקמת הרומיים מאת פרס ומאת יהודה וירושלים וילום המלך כירון לאחר כה חעשו והרסחם פרי מבליהם והמרמחם את כל אשר ממלאו אל חשיצו יד מאיש עד אשה עף ועולל ויונק וזקן להחריעם וילך אספיהנוס ומיטוס ויעצרו צים ועמיהם כל סיל הרומיים ומצמר גדודיהם ויצאו עד מחנה אנמוכיאם ויהי כשמוע היהודים את הדברים האלה ויצתרו מן השרים אשר ציהוד וירושלם ג' שרים גצורי מלחמה אותי יוסף הכהן הגצור למלחמה בעזרת יי' ואת עכני הכהן ואת אלעזר הכהן בנו ויפקידום על הארץ ויחלקו להם ארץ יהודה צגורל ויתנו להם עזרה ציד היהודים למלחמה וחפול שליט הארץ צגורל הראשון כל ארץ הגליל מארץ נפתלי והלא ליוסף בן גוריון הכהן לכצוד ולתפארת ויקרא אותו יוסיפון לשם מעלה ותהלי כי אז נעשה לעשות מלחמה והגורל השני ילא לעכני הכהן הגדול ירושלם וכל סציעותיה להיותו עתיד ומוכן לחזק את המומות ולערוך מלחמה עול אספיהנוס אם יצא עם והגורל שלישי ילא לאלעזר בן עכני הכהן ועמו יהושע השר עם כל שרי יהודה בכל ארץ אדום עד אגית ועד ים סוף ויתר הארץ ילא

צגורל

צבירל למנשה והוא שר עשרי יהודה מיריחו עד צאכה אל כפר פרת ומעבר לכהר
 וכל ארץ ארם נהרים וליתר שרי יהודה והכהנים הכבדים המקידו את הערים
 הצלורות תגבול ירושלים עד צאכה מלרימה ויסע אספיהנוס עם כל עמו מאנפוכיאה
 ויצאו ויחנו בארם לונה ויועלו יחדיו הוא ושריו לאמר נלכה ונעלה ראשונה בגליל
 ונראה מה נעשה בארץ יהודה ויהי כשמוע יוסף בן גוריון הכהן לאמר אשר יעץ
 אספיהנוס לעלות אל הגליל ולא יוסף הכהן בן גוריון הכהן מירושלים ויעל הגליל
 ויצן את הערים הנשרקות ויחזק את המומות אשר צערים ואת דלתותיהם וצריטיהם
 ומנעוליהם וארמונותיהם ויפקוד שרי נצחות למלחמה בראש העם לשלמים ולמאות
 ולחמשים ולעשרות וימלא ידי העם מכל כלי מלחמה וילמד את העם את אותות
 קולות השופרות ואת המרועות בחלולות צאי זה קול יערכו מלחמה וצאי זה קול
 יתקצו וצאי זה קול יפרדו ויגד להם ויודיעם את קול אותות תרועות המלחמות
 וילו את העם לאמר שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל יך
 לביכם ואל תיראו ואל תחפזו מפניהם חזקו ויאמץ לנצחם להלחם בעד עריכם ובעד
 אדמתכם ובעד עמכם ולא תגורו מהמות כי אם חזקו ואמרו לשמור את אדמתכם
 לצלתי גלות מעליה ולהלחם בעד מקדש יי לצלתי וימלא צוועאת הגוים אף כי
 המות טוב לנו במלחמה מהחיים בגולה ויהי כקרצכם אל המלחמה על אויביכם
 וראיתם כי יפול חלל מגבוריהם וימעורר עוד לקום יכהו עד יפול
 ולא יוכל קום וכי תראו כי יפול חלל צבנוריתם וקנאיתם ליי
 אליהו למלט מיד האויבים אם תי לרפא ולעזור לו
 ואם תחלקו לקצרו צבנרי ישראל ונזה נצחיה כלנו מות עמיים ונלליה צעלמותינו
 כי נצחר למות על יי ועל צריחו ונמלט נפשונו אליו אל חור החיים צשמים והוא
 כי חלכו אל האור הגדול ויהי ככלותו לדבר את כל הדברים האלה לעם יהודה
 וישראל וינחר לו מיהודה ששים אלק איש רגלי ורוכצי סוסים מתי מספר וינחר לו
 מכל אלה שש מאות איש צבירי חיל למלחמה ואנשי מעמד לגבורה אחד לעשרה
 עשרה למאה מאה לאלף אלף לרצבה וילך יוסף בן גוריון הכהן לערי אגריפס אשר
 בארץ יהודה לתפסה כי יד אגריפס הית עם הרועיים אם צדק ואם צרע וילך
 ראשונה לסייארנה הוא העיר הגדול אשר לאגריפס אשר שם חללות הכסף והזהב
 וכלי המלחמה אשר לו למלחמות מלכים ויהי כנא יוסף אל העיר ויעמוד לפני
 השער וידבר דברי שלום באזני העם אשר על החומה לאמר פתחו לי השער
 ומקרתם צדי את כל חללות המלך אגריפס ואת כל עמאדיו ותחיו ולא תמותו
 והלא טוב לכם להיות צבירל מקדש יי ונחלתו מהיות צעזרת אגריפס אשר נוסף
 גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ומחזק את ידי שונאינו להלחם במקדש יי ובעם
 נחלתו וישמעו אנשי העיר אל יוסף ויפתחו לו את שער העיר ויצא שמה וישלימו
 עמו ויסגירו צידו את כל חללות אגריפס המלך כי הפיצו דברי יוסף צעיניהם ויאותו
 גם המה להיותם צבירל צעת ההיא הלך ליוסף מאד כי הונה לו לאמר אשר צדו
 אנשי מצריה ויצדלו עין העם היושב צירושלים וימירו את גורל יוסף והפכו להיות
 עצדים לאספסיוס ויפקד עליהם אספסיוס שר עשרי הרומיים ויהי כשמוע יוסף

ויפתחו לו את שער העיר ויצא שמה וישלימו עמו ויסגירו צידו את כל חללות אגריפס המלך כי הפיצו דברי יוסף צעיניהם ויאותו

את הדברים האלה עזב את מחנהו בעיראנה ויקח עמו שם מאות בחורים ללכת
 פניהם ויצא עליהם פתאום ויהי כבואו על השפת הים אשר לגינוסר וירא שם
 ספינות הרבה מוכנות לעזרת אספיהלום שר רומא וגבורים וילכו יוסף וישכרו אספין
 ויפזרו צים הנה והנה ויהי כראות אנשי פניה את הספינות מפוזרות צים ויאמרו
 הנה העושים זה והמפזרים לספינות האלה הלא הם חיל יוסף הכהן ואז נרחו
 גדודי רומה העירה פניה וישכרו נעדם את שער העיר ויגש יוסף אל שער העיר
 ויקרא באזני העם לאמר מה הקשר הזה אשר קשרתם צי ולא צי קשרתם כי אם ציי
 ותפגעו בצרות יי אשר כרתו לו ותמירו את הסצוה אשר נשבעתם צאלהי ישראל
 אשר יחד נלחם צאויצנו ונכניעם ויענו העם את יוסף מעל החומה לאמר צי
 אדוננו שמע נא את דברי עבדיך חלילה לנו להיות בעזרת הרומיים כי אם בעזרת
 עם יי אלהי ישראל ומקדשו ועם נחלתו אך יש בקרצנו אנשים זדים צני צליע
 אשר ברחו צרית עם אספיהלום והם הביאו אחד מעירי העיר ועתה אדוננו אם
 יש את נפשך לבא אל העירה עם גבוריך צא אלינו ונחיה עמך וכל נמות ציד שונאינו
 ויפחחו האנשים את שער העיר ויצא יוסף ואנשיו אל תוך העיר ויכבדו אותה וישלח
 יוסף את ידו לחפוש את צני הצליעל אשר היו שם ויאסור מהם כשש מאות איש
 וישלחם אל פייארה העיר אשר לקח ויתר אנשי הצליעל אשר עזרו למוט אספיהלום
 הכה לפי חרב ובס את שוטר העיר אשר לו לכד חי ויוליאו מחוץ לעיר וילכו לאחד
 מגבוריו לקלץ את כפיו מהרה וצויתחנן השר ההוא אל יוסף לאמר יישר נא
 צעיניך אדוני לקלץ הכף האמת ולהשאיר לו האמת והיו מחנוניו ללעג צעיני יוסף
 וצעיני גבוריו ומשצוהו לצלתי גבור ולצלתי בעל כפס גבורי ויעני יוסף ויאמר אל הגבור אשר
 לו תכה לגמרה ויכרות את כפו אשר יצטר לו וישאיר לו את אשר יצטר משתי כפותיו
 ויעש הגבור כאשר צוה יוסף ויחן את חרצו לשר ויקח השר החרצ מיד הגבור
 ויברות את כפו השמאלית וישאיר לו את כפו הימנית וישלחוהו וילך אל מחנה
 אספיהלום להראות את חרפתו צמחנה הרומיים ויהי אחרי כן וימרו גם אנשי
 לפרי ויקשרו על יוסף הכהן ויכרתו צרית עם אספיהלום ועם החיל אשר לרומיים
 ויודע הדבר ליוסף וילך עם כל מחנהו למלחמה ותשגב העיר עמנו ולא יכול לה
 כי הגזיהו חרבותיה עד מאד מלפני בן ויחזקו את כל מגדליה ויחן יוסף על העיר עם
 כל מחנהו וילך עליה ימים רבים :

פרק ששים ושמונה

צימים ההם שמעו אנשי ירושלים כי
 מרדו גם כן אנשי אשקלון ויתנו יד
 לכחות צרית עם הרומיים וישלחו להם את נגר האדומי ואת טילה הצלי ואת
 יהונתן עמהם מגבורי ירושלים עם אנשים רבים מדלת עם הארץ ויצאו אשקלונה
 וילורו עלית ימים רבים ויהי צעת ההיא היה צחך העיר ההוא איש אחד מעירי
 הרומיים ושמעו אספיהלום איש גבור חיל עמד וחזק צמלחמה ויהי צאשמורת הנקר
 צטרם יכיר איש את רעהו וילא אספיהלום השר עם חזירי הגבורים אשר היו אתו
 מהעיר אל מחנה היהודים הלרים על משמרותם על העיר ויך בהם מכה רבה מאד
 וקפלו מסיחודים צעת ההיא עד אור הנקר עשרת אלפים איש והנשארים לא נסעו
 ממקומם כי אמרו טוב לנו למות צמלחמה הזאת מלגום מלפני אויבנו ויתאמל

היהודים על מעמדם ויחזקו ויצטחו ציי' אלהי ישראל ויהי צהירות הצקר ויערכו
 הנש רים מן היהודים תלחמה עם אנטוניאוס וימותו ממחנה הרומיים דרים וגם
 כי מתו במלחמה ההיא מהיהודים מתי תספר וגם הרבו הרומיים את טילה הצבלי
 ואת יהוחנן הירושלמי ויהי תספר ההרגים מן היהודים במלחמה ההיא ט' אלפים
 אנשי חיל וצראשם שרים טילה הצבלי ויהוחנן הירושלמי ולא נמלט מהיהודים השרים
 אך נגר האדומי לצדו כי נחצא צקר אחד אשר היה צדקה ההיא וירדסו נצורי
 הרומיים ולא תלחמו כי נעלם מעיניהם צקר וישלחו את ציער סניצות הקצר
 אשר נחצא שם צמקום אשר נעלם מעיניהם ותאכל האש את העלים ואת הקולים
 אשר סניצות הקצר ואל הקצר לא נגעה כי נעק נגר אל יי' בכל לצדו להלילו מיד
 האויצים צפעם ההיא לכל יחשלו צו כרונם ומוטע ימות פעם אחרת במלחמות יי'
 כגזור וימלט נגר הנצור מיד הרומיים כי הלילו אלהי ישראל אשר צטח צו ויהי
 אחרי כן וישלחו היהודים מירושלם פס רצ לצא אשקלונה לקצור את החללים אשר
 נסלו מהיהודים ויצאו היהודים שלוחי ירושלים אל עיר אשקלון ויקצרו את שללי
 היהודים אשר נפלו במלחמות אנטוניאוס י' חאלף אים חיל צין שתי המלחמות ויחפסו
 למלוא את נגר האדומי ולא תלחמו והם צעודם תחפשים ויקרא אליהם נגר צתוך
 הקצר אשר נחצא שם ויאמר אליהם סכני כי הלילי האלהים מיד האויצים לנקום
 זהם עוד נקמה במלחמת יי' ויגר נגר ליהודים את כל אשר קרהו וישמחו היהודים
 מאד במלוא אותו חי גם צממעם את דברי הנם אשר תחטום צו כי הלילו יי'
 ויצטחו ציי' כי יהי אז לעזרתם וחסוי להם הלל נגר הנצור ומלוא אותה לזות על
 ככה והרומיים נסגרו צתוך העיר כי נזהלו מאד מרוב היהודים אשר צאו לקצור
 את החללים ויקצרו היהודים את כל חללי היהודים הנפלים בשתי המלחמות הסס
 ולא יכלו הרומיים אשר נסגרו צעיר אשקלון למנוע אותם מזה וישאו את נגר הנצור
 עמם חי ויוליכוהי ירושלימה לחת שם הלל והודות ליי' אשר הלילו מיד הרומיים
 צעת ההיא ויחזק יוסף הכהן ויעל עם חילו וילחם באשקלון ויגזר עליהם וילכדה
 יכה את אנטוניאוס ואת כל העם הנמלאים צמו ואת כל נצוריו לפי חרצ עד צלתי
 השאיר להם סריד ואת הכפרים אשר תחוך ואת כל המקומות אשר סניצותיהם שרף
 יוסף צאש וכן עשה לכל הערים ולכל הכפרים אשר כרתו צרית עם הרומיים
 והעם היוצא זהם וגם נצורי הרומיים הנמלאים עמם צעיר הכה לפי חרצ ואת
 צתיים שרף צאש ויהי אחרי כן וילחם יוסף הכהן עם אנשי לסרי ויגזר עליהם
 וישפוך דם רב מכל העם אשר כרתו צרית עם הרומיים וישחת אותם לאין מרפא
 וישרוף את עריהם וכפריהם צאש ואת ספסם ואת כסיהם וצנותיהם הולך צשני
 ירושלימה ואת כל הנמלאים שם מגדודי הרומיים הכס לפי חרצ ויהי כשמוע
 אספיהנוס וטיטוס צנו את כל הרע אשר עשה יוסף לרומיים צהכותו את גדודיהם
 אשר היו להם צגליל וצהכותו את כל היהודים אשר היו עם אספיהנוס וטיטוס
 צנו צצרית ויחר להם מאד ותצער צם חתם ויסעו ויצאו תנמירם היא עכיר וסס
 היה אז אגריפס מלך יהודה וצמו י' חאלף אים נצורי מלחמה ורומי קשת ונוסף גם
 הוא וכל חילו צחיל אספיהנוס ויהי מחנה רומיים עם מחנה גדול מאד ונוספו
 עמם עוד מיתר הגוים וצמי הארץ אשר סניצות ארץ יהודה נצורי חיל עד אין
 מספר

עספר ויעוד צאו אליהם לעזרתם גבורי חיל מן ארם נהרים ומן ארם נוצה ומאשור ומשנער ומפרס ומכשדים וממקדון וממדינוש בני קדם וגם ממלכים ולוז ודרן וקצא וכל המדינות הקרובות והרסוקות אשר היו תחת יד היהודים כלם פרקו עול היהודים ועל לוארם וימדרו על ממלכת ירושלם ועל מלכם ויהי ידם עם חיל הרומיים ועם אספסיאנוס וטיטוס לעזרה כי היו ליהודים עצדים מרם זהו היהודים הכבדו את פולס עליהן ולכן צאו לעזרת הרומיים להלחם כלם עמהם יחד עם ירושלם ועם יהודה רק יושני ארץ אדום לא היתה ידם אז עם טיטוס ועם אספסיאנוס אזני כי היו עצדים ליהודי ולא צא מהם איש לעזרת הרומיים כי מלפני כן נלחמו אנשי אדום על ירושלם ולא יכלו לה ויגזרו היהודים עליהן ויכבשו אותם וילכדו וימל אותם הורקנוס הראשון מלך יהודי על כן שמרו אנשי אדום את משמרת בית יי וצריחו ולא מדרו ציהודי וציושני ירושלם ויצאו אל ירושלם ויהיו בחוכי ושלשים אלף איש ארומיים גבורי מלחמה היו אז צירושלי לשמור את חומותיהם וכלם היו שומרים את משמרת בית יי בשמרים את חומות ירושלם בעומדם על העיר גבורל צמחירות ויהי אחרי כן ויסעו אספסיאנוס וטיטוס בנו עם כל מחנהו ושרי לבאו מעכו ויצאו אל הגליל וילורו על ההר ויחנו שם ויוגד ליוסף לאמר הנה מחנה הרומיים חונה צהר הגליל וישלח אספסיאנוס לפניו חיל גדול עאר מחיל הרומיים וילו אותם לרלף את הדרכים הצעלי המערי ולהפיל הרכסי ולשר הדרכים העעוקשים ולהסיצ את הנתיבות לעשות מקילה לעמו כי חרה אפו על היהודים עד מאד וכשמוע יוסף את הדבר הזה וילא אליהם מלפורי הוא וכל מחנהו ויכנס ויחריעם לפי חרב ויעש צהם נקמה אשר לא נהיתה כעוה עוד כי היה אלהיו עמו וכשמוע אספסיאנוס וטיטוס צנו את כל אשר עשה יוסף לחיל הרומיים אשר שלחם לשר הנתיבות לפניהם ויאמר לעלות פתאום עם כל היהודים אשר אחס אל יוסף למלחמה ולשמור את כל הדרכים לצלתי חת דרך אל יוסף להמלט ולצרות ויהי כשמוע יוסף כי קרב אספסיאנוס ובנו טיטוס וכל חילו למלחמה לבא אליו ויסצה הוא פעל לפרי וילך אל עזריא וכשמוע אספסיאנוס כי ילא יוסף מלפרי וכי הלך אל עזריא וילך הוא וכל מחנהו עזריא ויהי כאשר ראה יוסף כי צא אספסיאנוס ועמו בנו טיטוס וכל חילו למלחמה ויכנס יוסף מפניהם אל יודפתה היא העיר הגדול אשר צגליל ויסגריוסף וכל חילו בחוכה :

פרק ששים ותשעה

צעת ההיא שלח אספסיאנוס מלאכים גדולים וזכבדי ויקרים אל יוסף לאמר כה אמר אספסיאנוס שר חיל רומיים מה צלע צהסגרך צחוך שומת העיר לא אלי והשלחת עמנו וכרתנו צריח עמך ועצרת את הקיסר מלך הרומיים וחמיה ולא תמות אתה וכל העם אשר אתך וישלח אליו יוסף לאמר סנהלי ארוכה ימים אחדים ואדצרה צאזני צני עני כדצריך אשר שלחת אלי ואולי ישתעו צקולי וגשלים עמך ונכרות צריח עם ממלכת הרומיים וירף אספסיאנוס מיוסף ויתן לו ארוכה וישלח יוסף מלאכים אל כל העם אשר צירושלם אל הכהנים ואל השרים ואל הסגנים ואל יחר העם לאמר אליהם דעו אחי ורעי כי שלח אלי אספסיאנוס שר הרומיים לאמר

לאמר • מה צלע כי תקשו את ערפכם לנגדנו ולא תלכו אלינו ונשלים עמכם ונכרתה
לכם ברית ותפצדו את מלך הרומיים הקיסר על מתשלח רומה וחמיו ולא תמותו
ולמה תרלו להשמיד את נפשיכם ואת נשיכם ואת בנתיכם ונפלת' כלכם
בחרב והנשארי' מכם יגלו מעל אדמתכם ללכת בשני אל עמים אשר לא ידעתם
ואל גוי אשר לשונותם לא תשמעון ותשאר ארצ'י שוממה מאין יושב ומקדשכם חרב
מאין אדם • לא כן תעשו הגבורים הגבורים רק שמעו בקולי וילאמם אלינו כלכם
והשלמחם עמנו ותחיו ולא תמותו ואכלו את סוצ ארצכם ותנוחו על אדמתכם כי סוצ
חיים ומנוחה תמות וגלות וישלחו כל יושבי ירושלם הכהנים והשירים והסגני' וכל
חורי יהוד' ויתר העם אשר בירושלם אל יוסף לאמר • השמר לך ולא תאנה להשלים
עמכם רק חזק ואמץ להלחם עד כלותך אותם או עד אשר תמות גם אתה במלחמה
וגם כל העם אשר עמך ותלחם מלחמת יי' צעד עמו וצעד מקדשנו וצעד ערי
אלהינו יהי' מה שיהי' ולא תהי' ידך עם הגוים • והי' כשמוע יוסף את דברי אנשי
יושבי ירושלם ואת דברי הכהני' והשירי' והסגני' וחורי יהודה ויתר העם אשר שלחו
ציד המלכ'י לאמר פה אחד כדברי' האלה ויתר אפו עמד ומתנו צערה זו • וילא
יוסף הכהן תיודפתה וכל העם אשר אתו ויערכו מלחמה לקראת אספסיאנוס ולקראת
מחנה הרומיים ויפלו ה'יהודי' לפני הרומיים במלחמה ההיא • ויחל אספסיאנוס להלחם
ב'יהודי' מהיום הפוא והלאה בגבור' וילך אל עיר גררתה וילחם בה וילכדה והיא עיר
גדולה בגליל העליון והרם' ויכה את עמה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק
משור ועד שם מנוול ועד חמור עד בלתי השאיר להם שריד ופליט • ויאמר אספסיאנוס
היום החלתי לנקו נקמת גדודי הרומיים ושריה' אשר הכוס ה'יהודים בארץ יהודה •
ויסע משם אספסיאנוס הוא וכל חילו ויצא אל יודפתה אל העיר אשר היה יוסף בה •
ויהי ציוס הראשון לחנוחו ציודפתה ויתן לכל עמו מחיה עמאכל ומשתה לרוב
וישעמם ויחגרם כלי מלחמה ויהי מתחרת ויריעו כל חיל הרומיים תרועה למלחמה
ויסובו את העיר מסביב ויתלצו יוסף על מגדל אחד מציט ורואה במחנה הרומיים
והנה היא מחנה גדול מאד • ויתקע יוסף בשופר ויתן אות מלחמה וילא למלחמה
הוא וכל לבא ה'יהודי' אשר היו עמו וילחם במחנה הרומיים במחמת הסר מן הצקר
עד הערב • והי' מתחרת צהיית פערב ויחדלו מהמלחמה ויפרדו ה'יהודי' מעל מחנה
הרומיים ויצאו העירה והרומיים שצו אל מחניהם ואל אהליהם ויפול במלחמה ההיא
חיל גדול מאד מה'יהודים וגם מהרומיים נפל אז חיל גדול • כי הרומיים בנאותם
החאזרו על ה'יהודי' ויאמרו ככניע תהיה את הגוי הקטן הזה ולא יהיה לנו למוקש
כאשר הכנענו את כל הגוי' אשר לכדנו ואז נמלא מנוחה • וה'יהודי' העיזו פניהם
לעולם ויאמרו נמותה העם כלנו יחד בקנאות מקדש אלהינו ולא נתן יד לשמאים
סערלי' לסמאן ואחרי השמידנו אותם ננוח ועל כן על גאות הרומיים ועל עזות פני
ה'יהודי' אז נפל שם עם רב במלחמה ההיא מאלם ומאלה ותחזק עוד המלחמה ציניהם
ציוס הני' וציוס הג' וציוס הד' ותחזקה המלחמה וכל ה'יהודי' אשר קניצות יודפתה
נפו כלם אל מחנה אספסיאנוס ונוספו עליהם ומהי יד כלם עם מחנה הרומיים
לפזרתם • ובכל עת אשר יוסף נלחם עם מחנה הרומיים מחוץ לעיר יודפתה היה
שולח אספסיאנוס מחנה מגדודי הרומיים להלחם צעיר • ויוסף עם העם אשר אתו

נלחמתי עם אספסיאנוס ומחנהו מחוץ לעיר • והיהודי הנשאר • צחוך העיר היו
נלחמתי עם גדודי הרומי • הצאים עליה • מחנה קטן כדל מחנה גדול מעל לחומה
וילכו היהודי הנשאר • צעיר הלך ומסור עד אשר נשארתי מתי מעט וגדודי יוסף
וצחוריו אשר היו נלחמתי מחוץ לעיר נפלו כלם במלחמה • מלכד מתי מעט אשר נסו
עמהם ויחלט צעיר ויסגור יוסף את שערי העיר צעדו וצעדס :

פרק שבעים

ויגר אספסיאנוס הוא וכל מחנהו את עיר יודפת ימים
רבים • ויסב אספסיאנוס את תעלת הנוים אשר היחה
צאה מחוץ לעיר אל העיר • ומחנה היו שוחים כל יושגי העיר כי היו עימיה מים
ערבים מאד מאד • ואספסיאנוס הפנה אותם אל פחה אשר לנגד העיר לצל יבואו
המים יודפתה וינמחו יושגי העיר מאד כי לא היו להם צעיר רק מן צור וירא יוסף
כי אין מים צחוך העיר ומי החעלה העסקה • את יושגי העיר כל סימני • ויאמר
צלצו עמה יבאו הרומיים עלינו ויתהללו לאחר עתה נלכדם כרלוננו כי אין להם מים
אז נניחם צלמא צחוך העיר • ויקח צנדי • ויסבלס צמי הצורות אשר היו צעיר
ויפרסם אותם על קירות החומות כניצ לעיר להראות למחנה הרומי • כי מים יש
צחוך העיר למען לא יתהללו הרומי • על היהודי • לאחר עתה נחריס אתהם כי אין
להם מים צחוך העיר • וילו אספסיאנוס ויבן קרוב לעיר מלור ודיק ועליו חיל
הצרזל העשחית את חומות העיר ומפילן • ויגש אל העיר את חיל הצרזל ויחל לנגח
צחיל צקיר החומה אשר ליודפת להפילה • וזה מעשה חיל הצרזל אשר צו יפילו את
חומות העיר וישחיתו • ויקחו ראשונה קורה גדולה ארוכה ועבה וישיתו צראשה כוצע
גדול וחזק כחציית חיל צעל הקרנים מצרזל נכחד חזק ומשקל הכוצע כחלי הקורה
וגם הקורה מלוצסת צו עד סליה ואז יטביעו צארץ לעומתם סני תורני • גדולי
ויחלו את הקורה האילת צין סנייהם • צחצלי • חזקי • עשוי • מקנצם חזק מחוטי צרזל
ומקום חליית צין סני החורני • כאשר תהיה קרוב לחומה כרלות הנלחמי • לנגח את
החומה צקרניה • וצאחור הקורי צקלה אשר מנגד לחומה טבעות חזקות • מצרזל
מסומרות זה סיטצ ומצלי • עשוי מקנצום וחומי צרזל קשורי • צהס • והיה כי יצקשו
הנלחמתי להפיל את החומה יורו צחוצק את קורת האיל • כירות רמת קטן ויתחצו
קרניו החזקי • צינות האצני • אשר לחומה ואז יתלו משקולות גדולות בטבעות אשר
צאחורי הקורה ועם רצ מרחוק ואנשי • רצי • יתחזקו ויתחצו למשוך המצלי העוצרי
בטבעות הקורה אחרור להטפיל את קלה הקורה אשר צאחוריה • לצרץ וערס יוכלו
על ככה תחרעש החומה ותחנועע ויעקרו חצני צנייה • ממקומות רבים ותפול החומה
לצרץ • ויש אשר ישיתו את חיל הצרזל על עגלה הולכת ועל די אופני • גדולי • מעץ
מצורזלי צצרזל ומסומרי • צמקמורות מתחתיה • והאיל ההוא יעשו לו די רגליס
כדמוי רגלי האיל או יות • מדי לפי גודל הקור • אשר לאיל אשר הקור • היות • גדולי • לאיל העגלי
מקורת שלשי • אמה • ארך • וארך • היות • קטנה • עשר • אמות • רק • כי יהיו • מקספר • אופני
העגלי • כמקספר הרגלי • כי כל רגל ורגל • מרגל האיל יליצוהו ויתקעוהו • ככה אופן • מאופני
העגלה • והיה כי ירלו להפיל החומה אנשים יסירו את העגלה • אשר עליה האיל
מרחוק צדחותם אותה • הפון • רצ • מאחור • צארצעה • זנבות • קורות • עליס אשר לה • מאחור
צמרולה גדולה • ויגמו • צאיל • אשר • עליס • את • חומת • העיר • אשר • ירלו • להפילה • וראש
חיל

איל הצרזל המשחית החומה הנשוא על עגלה בלתי צעל קרנים רק הוא גדול ואמור
 ועשוי מצרזל חזק מאד ולואר הראש עצ מאד ועוד כספר ענין זה לפנים וחומות עץ
 רחבה ומה יס על העגלה להגן צעד הדומי חומה מאחוריה לעת הלורך פן
 יורו עליהם מעל החומה חלים ואצני וכל אילי הצרזל המשחית אשר צם בלחם
 טיטוס צירושלם רוצם היו אילי עגלות ולא היו לו שם אילי תורני רק שני כאשר
 כספר עוד שם והקורה מהאילות אשר ספרנו ענינה חזוק עשרה אנשי עזיה
 וארכה נ' אמה וחלולה היא מצפנים ומלחה מעור מריא כרוך וטווי אחרי המצלות
 מעשי העץ איננו מועיל כ"א להעמיד ולהליצ הממונה ועץ הקורה מחוץ ענופה
 צצרזל רק והיה ענין העור מלפנים לצל תשצר הקורה בכוד המסקולות הכבדי אשר
 יתלו צמצעותיה מאחור וכמסוך האנשי את קלה הקורה מאחור בחצלי להשפילה
 וענין העץ מחוץ להעמיד הממונה ולהליצה וענין הצרזל על העץ לשמור את הקורה
 לצלתי ישראל שומרי החומה מעל לחומה וקרני כובע האיל אשר בקלה הקורה
 המנגח לחומות העיר ומספרה כרלון אים ואיש רק לא יהיו פחות מעשרה קרנים
 והקורה עשרה אמה ולא יותר מנ' קרני והקורה מלה אמות ויהי הקרני המספר
 אשר יהיו והנה כל קרן וקרן יש רחב מקום אמה ועוצי כל קרן וקרן מהם כעוצי
 חזוק אים אחד וארכו אמה וחלי לא פחות וחומת עץ ארוכה כגדר מלוצשת צפורות
 מריאם מעוצדי צמחן אדם יעמידו במקום אחור הקורה ומה להגן על האנשי
 הממעסקי במלחכת הנגיחה זה למען לא ירים רועי קשת בחלי מעל לחומה אשר
 ילחמו זה והקורה האילית אשר הקריצ אספסיאנוס לנגח זה את חומת העיר יודפת
 אשר לר עלינו זה ואנחנו צחוכה ארכה היה חמשי וכ"ה קרני היו בכובע אילה
 וחזוק י' אנשי היה עזיה וחזוק אים אחד היה עוצי כל קרן וקרן מקרן אילה
 ואמה מרוחב מקום היה צין כל קרן וקרן מקרניו ואלף וחמש מאות ככרים היה
 מסקל המסקולות החליות באחוריה לעת הלורך ואלף וחמש מאות אים בצורי חיל
 היו ממעסקי עמה לנגוח כי היה מלוה אספסיאנוס לנגח זה את החומה וק"נ זוגות
 מסוורי או ש' זוגות מקוסי ופרדים היו לריכי להעתיק את הקורה ואת כל כלית
 ממקו למקו ומעיר לעיר צעגלות כי היו רולי לעשות כן ולא הייתה הקורה מקשי
 רק מחוצרת מאיצרים ע"י שלשלאות של צרזל ומצעות מצרזל מלומדות ומחוצרת לעת
 הלורך כאלו היא מקשה במלחכי נפלאה ומחוצרת ומפורדת חלקים חלקי להעלותה
 חלק חלק צמקומות ההרי להלחם זה צערי הצלורות אשר צראשי ההרי כי יעמידו
 על עמדה לעקום אשר יכשר להם להעמידה צו ויהי צנגחם הרומי את חומת
 יודפתה וירא יוסף כי התחילה החומה להחרע ולהתנועע ויקח שקים גדולי וילן
 יוסף וימלאם חזן ויתלום בחצלי מעל קיר החומה לצלתי יגעו הקרני אשר לאיל
 הצרזל באצני קיר החומה למען יכה האיל בשקים החלויים כי היה החזן רך ולכן משך
 את הקרני מהזיק אל החומה כי היו באים בתוכו כמשפט כל רך לעמוד לפני הקשה
 ולהמעיע את חזקו וכראות אספסיאנוס את תחצולת יוסף ויתחבל גם הוא ויעש
 צערתה וישלח יהודי מרגלי צחוך העיר ובעת צאות הנגיחה באיל הצרזל ויכרתו את
 חצלי השקי המלאים בחזן ויפלו הם עם השקי המלאי בחזן על הארץ ויקבלום
 חיל הרומי ולא מתו ופחאוס הוסיפו עוד לנגוח על החומה ויהי צהלחם עוד לנגוח

יוסיפון פרק ע

סג

על החומה ושם ציודפתה היה אים גבור חיל מהכהני ושמו אלעזר הכהן וגם הוא
 נמשפחת עכני הכהן הגדול אשר היה אז צירושלם וצראותו אלעזר גבור יודפתה כי
 החלו עוד הרומיי לנגח את החומה צחיל הצרזל כפעם צפעם וישא חנן אחת מעל
 החומה ויהי חור גדול זה וירד אלעזר פתאום מעל החומה וירכב על קורת האיל
 ויקשור שלשלת מצרזל בין קרני האיל ויקפוץ בגבורה מעל הקורה והנה השלשלת
 צידו ויעל ויצא להעיר כי קיר החומה נראשה עד מקום נגיחת הצרזל היה שפל
 ויצא את קלה השלשלת צעיר ויתנה ציד גבורי רצים מנצורי יודפת לקשרה צמורדי
 וצכותלי בתוך העיר לענן לא יוכלו הרומיי עוד להסיר הקורה האילות משם
 ולראות אולי יוכל להשחיתה ויתגבר עוד אלעזר הכהן וירד על הקורה וירכב עליה
 ויך את העם אשר היו מתעסקי עם האיל וימת מהם חמשי אים ויתר העם נמו
 מלפניו וישב עוד אלעזר הכהן ליודפת ויצא אל העיר וימשכוחו יושבי העיר אליהם
 דרך קורת האיל וישמחו בו מאד ויעל עוד אלעזר על מגדל אחד ממגדלי הרומה
 וישא חנן גדולה מהלורי החזקי וישלך אותה מגובה המגדל צכח גדול על ראש האיל
 וישצרהו ויפלו קרניו לארץ וחלק גדול מהראש כי היה הצרזל יסן והכלי היה קדמון
 מחצלי הקדמוני אשר היו צרומא ועלתה חלודה על צרזלו ונאכל וירד עוד פתאום
 אלעזר מעל החומה ויקח את חלק ראש האיל הנצצר וישליכהו אל תוך החומה ויך
 את יתר העם אשר היו עומדי שם ויניסם מפניו ויורו המורים בחלי אל אלעזר
 הגבור ויתקעו בו הי חלים ויעל עמהם וישלחו אנשי החומה את ידיה וימשכו אותה
 ויעלו את אלעזר הגבור אל החומה כי לא יכול לעלות כי ירו לו מכות החלים
 ויריעו העם תרועה גדולה על אשר גבר אלעזר הכהן הגבור להכות צרומיי ולשצר
 את איך הצרזל אשר היו צטוחי צו ולקחת חלק ממנו ולהציאו אל החומה ולתפוש את
 יתר הקורה האילות בחצלי צרזל צעיר לצלתי יוכלו הרומיי להסירה משם ולסוצ עוד
 ולכבות ויתאזרו ציום ההוא רצים מנצורי יודפת כי ראו גבורת אלעזר הגבור וירדו
 ויחלקו את הקורה לחלקי ויפרידוה ואת משקולותיה ואת טבעותיה ואת תורניה לקחו
 ויציאום אל העיר ציום ההוא ואלעזר הגבור מת ממכות החלים ציום ההוא צסם טוצ
 כי נלחם צצר מקדש ייי וצעד עמו וצעד ארץ ישראל בגבור כאמן ליי ויתחבל כל
 העם מאד מאד ויקצרוהו צעיר ויכצרוהו כל ישראל צכצור גדול ועל חסיפתו ועל
 גבורתו ועל נאמנותו ועל מלחמתו לשם ייי ועל תורתו כי נלחם צאויצי ייי עשו כל
 ישראל זכר לצרכה ויהי כראות צחורי יהודה את אשר עשה אלעזר הכהן מן
 המלחמות אשר נלחם עם הרומיי ואשר עשו לו כל ישראל מהכבוד כי עשו לו זכר
 לצרכה ולשם טוב ויקראו ליי אלהי ישראל שנים צחורים יהודה מצינים
 ומשכילי צכל חכמה וגבורי מלחמה שם האחד כתרם ושם השני פוליופוס ויפתחו את
 צער העיר וילאו וילחמו עם הרומיי ויכו וישחיתו צחיל הרומיי הרבה מאד וימותו
 גם שניהם צמלחמה על מקדש אלהיהם ועל ארלם ויהי כראות יוסף את המלחמה
 כי נתחזקה וכבדה מאד וילא מהעיר ויך צמחנה הרומיי מכה רבה מאד ואת
 המלוד ואת כלי הצרזל אשר נשארו ואת הרומיי עוד ואת יתר כלי המלחמה שרף צאש
 ונתחזק המלחמה מאד מאד ויחלו הרומיי לנוס מפני יוסף כי ראו כי נתני אנשי
 יהודה נפשו למות על שם אלהיהם ועל ארלי ולא עמד חיל הרומיי למוכס ויתחבל
 אספיאנוס

אספסאנוס ויחזק את לב עמו ויאמלס ויפתס דדברים טובים ויתן להם כסף וזהב לרוב מאד ויתן להם מחיה ומאכל ומשתה ויצמדו וילחמו עם יוסף ועם אנשי יהודה ביום ההוא עד זא השמש . ויהי בהתחזק המלחמה ויורו היהודים היורים בחלי ויכו את אספסאנוס בשוקו הימני ויצהלו כל גבורי הרומיים כי ראו את הדם זא משוק אספסאנוס ותהי המלחמה ביום ההוא חזקה מאד בין היהודים ובין הרומיים . וירא טיטוס כי הוכה אציו וירץ צהלה לעזרתו ויאמר לו אציו מה לך צי כי נצלה חזק ואמן ונקום נקמת אציו מהיהודים האלה אשר התחזקו למולכו וילחמו עד שניהם טיטוס ואספסאנוס עם כל חיליהם ביום ההוא מלחמה גדולה ועליונה וחזקה מאד . ויפלו ביום ההוא חללים רבים מחיל הרומיים ומחיל יוסף רבים וישארו עתה עם יוסף מתי מעט וילך ויצא העיר יודפת . ויהי מנוחת ויקומו חיל הרומיים ויליצו עוד תלור ודיק תחת העלור והדיק אשר שרף יוסף וגם חיל צרזל העמידו בין תורנים שנים כמשפט כי די חילי צרזל הביא אספסאנוס מרומא חילי תורנים ואמנס חילי צרזל משחיתים שהם חילי העגלות שהביא אספסאנוס מרומא שלשים חילי עגלות קטנים וגדולים קורת הגדול ארך שלשים אמה וקורת הקטן ארך עשרה אמות . גם קלעי פוללות אשר הליצו עשרים קלעים בכל סביבות העיר ופאותיה . ויערכו עוד הרומיים מלחמה על עיר יודפת עוד בפעם בפעם והעיר יודפת נשארה שכולה מגבוריה כי נפלו כלם במלחמה וישאר זה יוסף ואנשים מתי מעט עמו ויעלו כלם על החומה ותעלה גם הנשים על החומה כי אין אנשים עוד למלחמה . ויקלעו אנשי אספסאנוס אל העיר בקלעי הסוללות מכל פאה ותצא אצן גדולה מקלע פוללה ותך על צטן אשה הרם מאנשי היהודים העומדות על החומה ותעצור האצן על צטנה ותוליך האצן את הילד כי עקרתו מצטן אמו דרך מחליה רים . ויוסיפו עוד לשפוך פוללה ולקלע ויקלע צאצן ותך האצן על ראש אחד מגבורי יוסף ותפלה ראש האיש ותוליכוהו האצן עמה מהלך רים אחד :

פרק שבעים ואחד

בעת ההיא זא אחד מגבורי הרומיים ויעמוד מתחת לקיר החומה נכח יוסף כי השנ צלצו לאמר חולי אוכל לירות את יוסף בחלי שכן צמס המות . ויצט יוסף אליו וילעק תול הגבור לאמר הוי צוגד אל תמיתני וילפת האיש כי חרד לצו צלעקת יוסף וישפכו היהודים עליו שמן רותח מעל החומה ויונס עורו וילך מופסע כמשוגע בכל מחנה הרומיים הלך ולעוק וצכה בכל מחנה הרומיים עד אשר מת האיש ההוא . ויתגרו עוד אספסאנוס וטיטוס צנו להלחם צי דפת עד מלאת שמונה וארבעי יום ותשגב החומה אשר לעיר מהם ולא יכלו לה ולא היה להם כח ללכדה . ויהי אחרי כן כאשר כלו שרידי הנשארים בעיר יודפת כי נלאו ולא יכלו לשקוד ולשמור עוד את חומת העיר ויעלו טיטוס ואספסאנוס שניהם לילה על החומה ויעלו עליה כי חדלו השומרים לשמור עוד על חומת העיר . ויהי צעלות שניהם אל החומה ויעלו אחריהם מגדודי הרומיים הרצה וירדו הרומיים מהחומה אל תוך העיר וישצרו את צריחי השער הגדול אשר לעיר יודפת ויצאו כל חיל הרומיים בתוך העיר ויריעו מרועה גדולה למלחמה . ויהי כשמוע היהודי סעיית הרומיים ויקילו משנתם וכלם

יוסיפון פרק עא

וכלם חרדים ונחפזי ויתפסו איש חרצוצידו וילאו כלם אל רחוב העיר כי רחוב גדול
 לה להתקבץ. ואנשי העיר זו בעת המיה. וישאו עיניהם ויראו והנה חיל הרומיים
 בא צחוק העיר דרך מצוא השער הגדול אשר לעיר וילחמו היהודים עם הרומיים
 וימותו היהודים במלחמתם במקום מעמדם ברחוב כי אמרו היהודים איש אל רעהו
 כמותה במלחמה ולא נתפס חיים. ויקם יוסף הכהן הוא וארבעים איש
 מגבוריו הנשארים עמו וילאו מן העיר ויצרחו היערה וימלאו מערה אחת ויצאו
 שמה ויתחצאו כלם במערה ההיא. ואנשי העיר כלם תמו במלחמה ההיא כי לא
 האמינו את צרית הרומיים כי שאל יהודי אחד לרומי אחד צרית לאמר החייתי
 ואסור אליך וישבע הרומי ליהודי לאמר כה יעש' לי אלהים וכה יוסף אס' אחיתך
 ועתה קורה מעם ולא וצוא אלי ויען היהודי ויאמר אל הרומי הנה לי יד יתיך
 ואצטחה כך. וישלח הרומי יד שואלו אל היהודי ויתנה אליה והוא לא נטה לצו
 לדעת אשר יד שואלו היתה כי נזהל. ויהי צחת הרומי את יד שואלו אל היהודי
 ויתמוך זה היהודי. ויאחז הרומי את השלח ציד ימינו וינת את היהודי כי לא
 היה צידו שלח כי השליך את כלי המלחמה וידו כי האמין צרומי על כן נת.
 ויהי כראות היהודים כי לא הקים הרומי את צריתו וסבועתו לא נאמנה וכי המית
 היהודי אשר צטח בו אחרי אשר נשבע לו לצנתי ימיתו. ויאמרו נמותה כלנו יחד
 ולא נצטח צרומיים ויתחצרו היהודים למות על קדושת יי' אלהי ישראל ובמותם
 המיתו עם רב מהרומיים במלחמה ההיא הרבה מכל אשר המיתו במלחמותיהם
 הראשונות ותלכד העיר אחרי כן. ויוסף וארבעים איש אשר היו עמו נחצאו כלם
 במערה אח' וישלח אספסיאנוס את כיקור השר ואת פילירנוס וגליאקנוס עמו
 אל יוסף לאמר לא אלי ותחיה ולא תמות. ויאמר יוסף אל הכלוים עמו במערה
 ההיא מה תאמר נפשכם בדברי אספסיאנים ונעשה כי אני אס' תרלו לשמוע לעלת
 אייעץ אהבם כי נלא ונלך אליו אס' יכרתו צרית השרים האלה עמנו כאשר אורר
 להם ואני חושב כי בהיותנו לפני אספסיאנוס הוא ירחם עלינו. ויהי כראות האנשים
 אשר היו עמו כי נטה לב יוסף ללאת אל הרומיים ויאמרו אליו תמהים אנחנו ממך
 השר יוסף כי נצחרת מרצות עמך עם כהונה ומלכות לקדוש ליי' אלהי ישראל
 ותפקד לשר לזא גדול צראש עמך ותראינה עיניך חרפות עמך וכשלון לאנך ציוס הזו
 ותחלה לחיות צזאת החרפה ומה לך עוד חפץ בחיים והלא המות טוב לך מהחיים
 ועת' כהיו' הזה אולי תחשוב כי הם להחיות אותך יקראו לך או להיטב לך באחריתך הם קוראי
 אותך ולא זאת המחשב' מחשבת' אונם יקראוך. ללכדך חי להחללך לאמר הנה משוב
 מלחמתם תפסנוהו חי ולכן רמה ידינו. ועתה אחינו ושרינו אס' תמית את נפש
 טוב לך מאשר תלא אליהם ויתהללו כי נלחנו ראש היהודים והנה צידינו ויראו צ
 נלות וגבורתה' יהי' אס' לא ימיתוך ואס' ימיתוך הלא טוב לך למות בחרצך מאשר תמו' בחרצ
 וגם טוב לך למות מאשר תחיה לשמוע חרפותיהם וגדופיהם. ואס' יחיוך אל תאמ
 כי יחיוך לטובה או לחסד אך לחרפה ישמרוך אשר היא קשה ממות למען יתעלל
 כך בחרפת גדופיהם ועתה אחינו ושרינו ההללוך כי שמת לבך לחיות אחרי אס'
 אצדת את עמך ואת אחיך ולאיזה חפץ תצחר בחיים אחרי אצוד עמך ואחיד. והנה
 בא נשכלך וראה איה דבר עשה רצינו עליו השלום אשר אמר לפני האלהים ע
 ישראל

ישראל אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא תספרך אשר כתבת • ולא רנה לחיו אחרי כלות
 ישראל ואם אתר לו היכול על הכל הכיתה לי ויתר אפי צהם ואכלם וכו' ואיה
 אהרן אחיו אשר עמד בין המתים ובין החיים ויתילצ לפני המלאך הנוגף בגבור
 ויתסור את עלמו למות על עמו למען יעלור את המגפה מעל ישראל ואיה שאל
 המלך ויהונתן בנו אשר נלחמו צעד עם י"י וימותו על י"י ועל עמו והלא שאל
 היה יכול להליל את נפשו ואת נפש בנו ומות במלחמה ההיא אשר מת צה וזה
 כי ראה אשר נכשל ישראל במלחמה ההיא לא חפץ בחיים אצל צה מות מחיים כראותו
 כי נגף עמו במלחמה ולכן לא נפרד מאחיו בחיים ובמותו גם הוא גם בנו יהונתן
 הנאחזים והנעמים גם זכור לא השר את לדקת דוד משיח י"י אשר אתר צראותו
 הדבר הרעה על ישראל שהי נא ידך בי וצוית אבי כי אנכי חטאתי ואני העויתי
 וחלה הלחן מה עשו ומה חטאו ואיה התורה הקדושה הלפונה בלבך והלא כהן ומשיח
 אתה והורתנו ולמדחנו את התורה הקדושה לדעת איכה נוכל לאהוב את י"י אליהנו
 בכל לבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו • ואם לא יהיה זה כי נעצדנו ונאחז את אשר
 יאהב ומות על צריחו ועל תורתו ועל מקדשו עם עצדיו הנהרגים על ייחוד שמו
 הגדול צה יהיה • והלא אתה העדות בנו פעמים רבות לאמר כי כל איש אשר
 ימות במלחמה על י"י ועל מקדשו ועל תורתו יהיה בגדול י"י וחלקו ויתיישר ללכת אל
 האור הגדול ולא יראה החשך הממשיך הנפשות • והלא אתה הוא יוסף הכהן שלעקת
 פעמים רבות במלחמה בקרב הממנה לאמר • אני הוא יוסף הכהן הממונה במלחמה
 אשר נחתי את נפשי למות על עם י"י ועל ארצו ועל עמו • ועתה בלאתך אליהם חי
 יתעללו בך מה תאמר אליהם ומה תענה אותם וצנה תכופר צמתך וכלימתך כי
 יאמרו אשר צסקר הם כל אחרי פיך • והלא אתה הוא אשר אמרת לעם הלחמו
 צעד עם י"י עד מותכם במלחמה כי אם תמותו על מקדש י"י ועל תורתו מותכם
 יהיה כפרה על נפשותי ויתלכו אל האור והוא אור חיים אם אמת הדבר אשר
 דצרת צפך מדוע תחשוך את נפשך ממות מלכת אחרי עמך אשר הם הלכו אל
 האור הגדול • וסנה עד היום היית עליון על כל הגוים לשמוע גבור ושר גדול
 וקלין בגבורי מלחמה כי משמעך רבזו ומאיתתך חלו ועתה תתן את נפשך להלכד
 ציד הרומיים כאשר העצדים המשוררים או כאחת השפחות הנמרפות • והלא חרפתך
 וצמתך יהיה גם זה וחרפת עם י"י כי שר ומלך וכהן אתה ומשום לנגיד מלחמה
 כמותך ואשר בכצלי צדל הגוים ועוד • כי עליך יאמרו כל הגוים מן היום הזה
 והלאה לאמר הלא זה הוא האיש אשר נקרא את עלמו ואת בגדיו ויתר עמו למות
 ימלט נפשו לצי לחיות • ויהי ככלותם לדבר אליו כדצרים האלה וישלפו איש סרצו
 ויבשו אליו בתוך המערה ויאמרו אליו הסכת ושמע יוסף השר אשר עלינו אם
 תאבה לשמוע בקולנו נמות או תך צראש כאדון וכגבור ושר וגדול ונמר לך על אי
 זה דרך חרלה למות ומות בגבור • ואם תמאן למות צכצור דע כי נמית אותך
 כאחד הקמוס עלינו לרעה • ויען יוסף הכהן ויאמר אליהם אמנם אחי ידעתי כי
 לדק מדצרון ועי יחפון בחיים כהיום הזה ומי יתן אלוהי דבר ויקרא את נפשי
 ויקחנה אליו כי ידעתי כי טוב לי המות מהחיים על כל החרות שעצרו עלי והוא
 הידוע תלפוני הלבנות והוא נותן הנשמות ומי יפתח צעד סיקבור והלא הוא המסגיר

יוסיפון פרה עא

24

והפוחת כי הוא אלהים חיים אשר צידו נפש כל חי ורוח וגו' ויפת באפנו נשמת
רוח חיים ויחיינו להיוחנו חיים לפניו והוא הפקיד את רוח החיים בקרבנו ויסגור
בעדה. ועתה הנוכל לפתוח בעד אשר סגר בעדו אלהינו והלא כלכם ידעתם כי
הנפש הזאת אשר אחנו פקדון הוא לנו מאתו ואנחנו עצדיו והוא עשה לנו את
הנפש הזאת ואם נשליכנה אליו בלא עת דרוש אותה ממנו הלא יחר אפר צווינו
זעומים ורחופים לבלתי מלוא מנוח במקום החיים האמתיים עם אברהם חזינו ע"ה
ועם יתר הלדיקים והחסידים והאבות הראשונים הלא ידעתם כי לא הלכו אליו
בלתי קריאה אמנם טרם נקראו ואחר הלכו אליו וכן עשה לכל לדיקיו וחסידיו ולכל
הצדושים והלא ידעתם כי לפנים קרא למרע"ה והוא היה צמירו וצחינו אמר אליו
אלהי ישראל ענה אל הר העצרים הזה ואז ענה ואם לא נקרא לא ענה מעל
וכן לא יוכל אדם לתת נפשו לאלהים צדונו אם לא תדרש נעמו ועתה אחס אחי
למדו לא מאיז כי כשאמר יאמר יום אולד צו הלא היה יכול לטנוק עצמו ולמות
או לדקור עצמו צחרצ ולמות או לשמוע בקול אשתו כשאמרה לו בדרך אלהים ומות
אכן האריך אפו בהיותו צמחין רע וצנגעים גדולים עד אשר נדרשה נשמתו עקרבנו
וישלמנה ליי"י אלהיו ולא רצה להשלימה אליו בלא קריאה אמנם כי שאל את נפשו
למות אך ניר ייי ולא מידו הלא הוא אמר המתכים למות ואינו ולמה לא המית
עצמו. אמנם חכה המות יצאסו מיד אחר ולכן לא מת עד צא קלו והשלים ימי
חלדו. וגם הנולך דוד ע"ה החסיד אמר הוליה ממסגר נפשי כי ידע אשר הנפש
סגור. היא צנוף ואין מי יפתח בעדה בלתי האלהים וידעתי כי המות טובה גדולה
והיא בעת פקודת הנשמה צדון טבע האדם ותשוב אל האלהים אשר נתנה. גם
ידעתי אשר אם ימות איש במלחמת ייי זהו כבוד גדול והנה הוא ילך לאור הגדול
ויאור צאור החיים אזל לא ידעתי כפרה לנפש האדם כי ימית עצמו ויפגע הוא
בעצמו וינחר הוא להשיצה אל עמה בבלתי עתה או בבלתי מקרה יעשה זה
עמה אחי וריעי דעו אשר גם לי לבצ כמורס לא נופל אנכי מכם בצצר לצי כי
אחיה חרפת עמנו וחרצן חרלנו. אזל הנכי אשם ליי"י כי אצחר לפגוע בנפשי
ולהמית את עצמי צידי על ככה. ואחם השרים הדצקים ציי"י אלהיכם צמשה וצדעתי
אמרו מי יליץ בעדנו לפני ייי אלהינו אם נחטא בנפשותינו ונחרוג איש את אחיו
והלא ידעתם אשר כי יהיה לאיש עצד צער ואיש צדון ורשע והוא סורר ועורה
וקשה עורף כאשר חציאסו עת לרה אל חסר דעת ויראה כי לר לו ולא יקום לו
לחשועה ילך ויהלה צאילן או צולחו ויחנק או ידקר בכלי צדל צידו וימת. משפט
לבצל ההוא אז הוא להכרית יד ימינו אשר המיתסו וגם משפטו לגזור עליו לבלתי
יקצר צקצר כי את נפשו השמית ואיך נצחר אנחנו בעלמנו להמית איש את אחיו או
ליפגוע איש בעלמו צידו למות. ואולם מי יתן מוחנו ציד לוויצנו ולא כמות הנצלים
לרמות איש את אחיו ונחשבה לרלחים כי רלחנו איש את רעהו. ואם ימית אדם
ממנו את נכסו ויהיה הוא המשמית את עלמו צידו כאשר עשה המלך שאלו אשר
הללסם אותו הנה זה המעשה יחשב לי לאשם ועון אשר לא יכופר. ועם זה הנה
הוא יחשב לבצל מורף לבצ וקצר נפש ומסר תקות ישועה מיי"י ולכן הורינו אבותינו
אשר לא ינעו אדם מנפשו תקות ישועה מאת האלהים ואף כי תהיה למרצ הולכת

וצאה על לואריו יחזקיה ע"ה שחמר לו ישעיה הנביא ע"ה לו לציתך כי נח אמה
 וכו' הנה הוא לא חשך את עלמו מלהתפלל אל האלהים להצריך לו עוד פייס
 בעולם הזה להשלים חפץ נפשו ולתקנה לקראת אלהים וי"י אלהי ישראל כי ראה
 מעלת תקות נפשו אל ישועות י"י ומסובתו אליו כלל שלם הצריך לו ימיו ע"ו שנה י
 ואמנם שאל כי ראה אשר לא נמלך על ישראל כי אם צדוקים ולא צדוק י"י
 כי אמרו לסמואל הנביא תנה לנו מלך וימלוך עלינו ועל כן סר האלהים מאחריו כי
 לא מלא אחרי י"י והלך במלכותו קדושתו להרשיע בכל אשר יפנה להעמיד מלכותו
 על ישראל בחזקה וכי ראה י"י אלהינו את דוע לבנו סר מעליו כי לא הלך לבו
 אחרי רצון י"י ויצחק צעיר נמנו להמליכו על עמו ונחלתו ובעבור זה נשח י"י
 את דוד עבדו והמליכו על ישראל ושאל עודנו חי ושאל כי ידע זה רדף אחר דוד בכל
 יכלתו להשחיתו ולא יכול לו כי י"י היה עמו וכי ראה את דוד בכל דרכיו משכיל
 ומלליח ואת עלמו נחשיא ומרשיע ולא היה לו כל שלם לתקות ישועה מיי צחר לו
 מות נחיים ולא רצה לחיות בנפול עם ישראל צהרי הנלצוע ואני אדמה כי לא פגע
 בעלמו אז כי אם ממורד לבנו ומחמר התקוה בנפשו ליסועה כי אמר פן יצאו
 הערלים האלה ויזקרוני אלו היה צו גבורת נפש היה עומד על עמדו עד ימות
 עותו או אולי היה נמלט ושם אל י"י ונושע אצל סבב מות קשה על נפשו ועל
 צנו ואחם התנוגנו וראו כי לא היה מלך חומל ולכן נשחת כי אשר לא יחמול
 על צנו ועל נפשו איכה יחמול על זולתו ואשר דמיתם להקשות אלי בדבריכם מאהרן
 ע"ה אמרו לי למה עמד אהרן בין המיתים ובין החיים הלא לנוען עלור את
 המגפה מעל ישראל ואלו ידע כי יגוף הוא לא היה עומד לפני הנוגף אמנם צעם
 בקדושת לדקתו כי ישא פני הנוגף ולא ינגף ועמד לפני המלאך להסיר את הנוגף
 מעל עם י"י ואנכי אינני כאהרן אצל אני כאחד מצביו ונעולם לא חשכתי את
 נפשי ומות לצלתי אלחם צעד עם י"י אמנם אני עתה צלתי צוחר לפגוע ענמי
 צדי פן אחטא לאלהים ואשמה נפשי כי לא קוהה ליסועתו וידעתי כי טוב לי
 למות ציד אויבי למלחמה ולמות צדי ואם אתם צוחרים בזה צוחר ונפלה על
 אויביו פתאום ומות במלחמות י"י ואז טוב לנו או אילו יתנם י"י צדינו כי יהום
 אותם ויאבדם כי יש את י"י להושיע צחיל רצ או מעט ואחם אם חרואני כי תחת
 נפשי ממדקרו חרב אויבי צוחר תדעון כי רך לבב אני וכי מרוב רשעת נפשי אעש
 זה למלוא תן צעיני אויבני אצל אתם חראו אשר אחילצ לפניכם באיש חיל ופני
 לא חסב מכלי המות איך תוכלו לשפטני למורד לבב והלא ראיתם אשר לא הסתרתני
 פני ממלחמה לעולם וצעיר יודפת עמדתי על עמדי תמיד כי צאתי עם אויבי
 י"י למלחמה יום יום והכיתי בהם מכה רבה מאד צהילצני נכחם וי"י ימים על
 יודפת העיר הקטנה כי אמרתי אולי אוכל לגרש את אויבי י"י מארלנו ואסיר
 לבס מעל ירושלי לצלתי לכת אליה ולמלחמתי עמהם עד אשר תמו כל גבורי המלחמה
 ולא נשארת כי אם עמכם ולהלחם עוד עמם לא יכלתי ולמסר את נפשי צידם
 ללכדי לא הואלתי ואל המער' הזאת עמכם צרחת' ועתה אחי דעו כי המות
 צעמו טוב הוא מאד יך לא טוב הרוב איש את עלמו ואת אחיו ללכת אל שאלו
 ואזרון צעון בלעו כי צנה חודע גבורת נפש האדם ועוד תקוה צי"י כי אם

צבול כל אשר יצא עליו עד צא עת פקודי נפשו והתזוננו וראו הארצו וזיתר
 סיות היער אשר ילחמו עד ימותו צמלחנה עם החיות אשר יצאו עליה להמיתם
 למען ימלטו את נפשם מן המות ואלה החיות אשר יארכו את נפשם וכלי מלחמתם
 הלא הם שיניהם ולפרניהם ולמחלם לא יתכלו בהם צדקם אצל ילחמו עם הצאים
 עליהם לטרפם וללכדם עד ימותו והנה אכחו אתם אמן אכחו
 כלי מלחמה צבצבו יספיקו לנו כלי מלחמותינו ככליהם אשר הם נעשי להם
 צמלחנת הטבע הנה אכחו כלים נעצב ככליהם ואם אינם חזקים כמו הם ינוסף
 לנו עליהם כי אכחו כלים נעשים צמלחנת אדם נלחם בהם צאויצנו מנני האדם
 האויצים לנו צלון וצחירה גם נלחם בהם צאויצנו מחיות היער האויצים לנו
 צבצבם האויצ לצבצבנו ונחזק ונחזר ונחזק ונחזק להלחם להסעם אלה ועם אלה
 אם למות ואם לחיים ועתה אמן נבחר להתי קשר האהבה אשר אכחו מאלת יי
 הצוחר לנו לעם לו ולסגלה לקדושתו ונהיה אויבים לנפשותינו כי נלחם איש צאחיו
 או נמית את עלמנו צדינו ואם תאמרו כי נלחמו איש צאחיו הלא כלנו וגם
 היינו אלפים ורצות אמן ומפרעוגל להם לא נחשב כי אם לנפש אחת וכאלו הם
 איברי גוף אחד ואיך יעלה על דעת לב איש כי יפגעו ידיו צעיניו או צרגליו
 או צאחיו להשחית אתם לא שיהיה משונה ממראה עיניו אשר יראה ולא יהיה
 איש צינה עוד רעי ואחי הציו וראו את רצ החובל למה יצבול את סער הים
 ויתקוטט לילה ויום להלחם עם גלי הים ושאונום הלא למען מלט את ספונתו וימלט
 את נפשו ממות ואם צחפץ נפשו יקדמה למשצרים או לצורי אשר על שפת
 הים להשצר יאמרו הנה האיש הזה הצליעל חוטא נפשו ומשחיתה ומשחית ספינתו
 ואנשיו וסוחריו ומנונם והמלך האנושי אם יפקוד כלי מלחמתו אל הפקידיו אם לו
 הלא ישמרו לו עד עת פקדו אותם וידרשם מהם וישיצום לו ואם המה צדוקים
 ישליכום אליו צטרם ידרשם מידם הלא יכעיסוהו עליהם ויחר אפו בהם ויכלם ואם
 אדם יצא לפני המלך בלא עת משמרתו ולא יקרא הלא יגער בה המלך לאמר למה
 זה באת אלי ואחא לא נקראת במאמרי והנה כל הנפשות אשר צישראל לאלהים
 המה והיא נתן צדוקו וצחקו וסוף יקחם צדוקו וצחקו צעת אשר יחפון כי
 יגיע קץ פקודה להם אז חלך כל נפש אל מקום מנוחתה ואל מחילתה ואם יתעורר
 איש להולי נפשו ממסגרה בלא עת קלה צידו הלא האלהים לא יקבלנה ואליהם
 ישיצנה וגם מנוח לא תמלי אמנם תשחת ותאבד כי נגרסה מנוקם ממסגרה בלא
 עת קלה בלתי פקדה מהאלהים וכל ימיה תנוע ותנוע ואחם אחי ורעי מה תועולו
 צזה כי נפגע אכחו צדינו להמית את עלמנו ולגרש את נפשותינו מגופותינו צצלת
 פקודה להם אלא כולך את חרפי העון הזה וצמה יכופר לנו ומי יליץ צעדנו
 וינך יוסף מאד צדקו אליהם כדברים האלה והמה רואים צו צוכה ומתזוננים צו
 כמלעיגים עליו

פרה שבעים ושנים

והיו אחרי הדברים האלה פרס יוסף הבהן
 את כפיו למרום ויאמר אתה אל שדי אבינו
 אתה יארכנו בסעודך ובסוכך הגדול ומחומר קרלחנו ואחא מנהיגנו ומנהלנו באמונתך

ורוב חסרי תשובה ורחמיך לא כלו ממנו ואם עוונותינו מאתך הרחיקינו הנה עם כל
זה מעשה ידך אנוחנו כלנו ועמך מאז נקראנו ואתה מושל על כל הצדיות ועל כל הנפשות
ואתה כל אשר תספן תעשה ואין מי יאמר לך מה תפעל • אבינו אתה אנוחנו הסומר
ואתה יולדנו ואם טוב בעיניך יי אלהינו לקחת נפשותינו אליך קחם נא על ידי מלאכך
ולא נפשם ולא נשאל אנוחנו בהן ואם סבירי אשר עמי פה לא יבסרו בחלק חפלתי זאת
לפניך הנה נפשי לבדי לפניך ועליה חבקק רחמיך ואם טוב בעיניך לקחת הנפש שנתת
בי קחנה ועשה בה כרצונך כי בידך היא ואתה נתת בי ואתה משמרה בקרבי • ואמנם
אני לא אפגע בנפשי להשחיתה ולהוליתה ממסגרה טרם עת פקדתי ואחשב לפניך
במשחית נפשי כי ידעתי כי כאשר לא יוכל הארץ לחיות בלא משחית כן לא יוכל למות
בלא משחית • ואליך נשאתי את עיני היושבי בשמים לעשות חסד עם עבדיך הנמצאים
פה ועמי להרמיק מלצדינו בחירת הפגיעה בנפשותינו בידינו ואם ידעת בהם כי לא
יספלו בהם ציוסר ויבסרו בפגע השחיתת הנפש טרם בא פקודתה • אנא יי אלהי אבנא
סן זאת בעיניך כהתפלל אליך כל חסיד לעת מנחה • והסב את לבם לשמוע לעלה אשר
זה אוכל אני למלט את נפשי משחיתות נפשותיהם • ואני הנני מפקיד את רומי בידך
ואת נפשי תקח באוירות חסדיך כי בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש • ויהי ככלות
יוסף הכהן להתפלל לפני יי ולהתפלל אליו ויסב פניו אל האנשים אשר היו עמו וירבה
להם שלום • והמה אמרו לאמר כי הרבת לדבר כי עמדת להתפלל בערך ובעדנו החוכל
להסות לצדינו אליך לשמוע לענתך בבחתי בחירתנו הלא הודענוך כבר וגם נודיעך עתה כי
אנוחנו בומרים במוות באי זה דרך שיהי' ולא נבחר בחיים עוד • ולכן הבה ענה ורבה
הלום ואמור איך תבחר למות כי אותך ראינו נדיק לפנינו ושר וגדול וראוי למות ראשונה
וירא יוסף כי המרעים הנזכרים בקשו למות על כל פנים ואזנס לא הטו לדבריו ולבס
לא שחו אליה' ולא סועילה לו חכמתו בזה ויאמר אליהם בצדמה אם כן שמעו נא
רפי ואחי ואחנה לכם ענה הלום אחר חש' תבקשו למות וחרלו למות כלנו איש במרצ
אחינו טוב לנו למות בגורל על זה הדרך נפול בורלו' בכלנו עד נהיה שני' חש'
נבחר להמיי זה אם זה • ואחר כן נפיל בורלו' על הזונות אי זה זוג יאל ראשונה למיתה
ויעמדו השני' אשר יהיו בזוג ההוא ויפילו גורלות עליהם והיה האיש אשר יפול עליו
הגור' למות ראשון ימות במרצ אסיו • והממ' ההוא יבחר לו למתית אחר מבני הזוג
השני' אשר יבחר לו ימיתוהו • ובני הזוג השני' יפילו עוד גורלות ואש' יפול עליו הגורל
למות במרצ אסיו ימות ראשונה • והממית יבחר לו איש להמיתו את אשר ירלה מבני
הזוג השלישי ובני הזוג השלישי ישובו עוד להפיל עליה' גורלות לראות מי ימות ראשון
מהם במרצ אסיו והוא ימות ראשונה והממית יבחר לנפשו ממית מבני הזוג הד' והוא
ימיתוהו וכן נעשה עד תומנו כלנו יסר וגמותה כדברי' ולא נחיה ולא נראה מרפת
מקדש אלהינו ואת גלות עמנו • והזוג האחרון חש' ישא' יתבקו כיסר בהדקר מרצ זה
בבטן זה ומרצ זה בבטן זה וימותו שניסם יסדיו • או יפילו גם הם גורלות ואשר יאל
אליו הגורל ראשונה למות במרצ אסיו ימות ראשונה והנשא' אחרון ידוע יהיה לכם כי
לא ימלט ולמען אשר אנוחנו עתה מ"א איש ולא נבא במספר לזונות בשום נפילה תחלה
גורל ונרא' מי מכלנו ימות ראשונה ונסירה מבינינו ואשר כן נחלק לזונות והאיש ההוא
יבחר לו מי ימיתוהו מבני הזוג הראשון חש' יאל עליו הגורל ראשון למות • ואשרי מות

יוסיפון פרק עב

האיש ההוא בני הזוג הראשון יפילו להם גורלי ויעשו כאשר יעצתי וישמעו האנשים
 את דברי עלת יוסף הכהן וייטבו דבריו בעיני כלם כי מיום היתה זאת כי
 שמע אלהינו אל תפלת יוסף ויאמרו אליו כלם פה אחד הננו ועשינו כאשר יעלה
 ולך משפט העלה לחלק האנשים ולהפיל עליהם גורלות ויאמר אליהם כשבעה כלנו
 בשם יי לקיים זאת העלה על פי הגורל ויאמרו כן נעשה וישבעו כלם בשם יי לקיים
 את העלה היעולה הזאת ע"פ הגורל ויחלי יוסף ויפיל הגורל למלוא את האיש אשר חין
 לו בן זוג ויפול הגורל על יהודע הכהן בן אליקים הגלילי והוא היה איש גבור חיל מאד
 והוא היה ראש הקרואי נכב ענה אחרי יוסף הכהן והוא היה אשר החזיק ברסע עלתו
 לעלת המית בעת ההיא במערה ההי והוא ילא ראשו למות בגורל בבחתי המלא לו
 בן זוג אחרי בן הערי יוסף ויחלק את האנשי לזוגות ויפל גורלות על הזוגות ויאל
 גורל זוגו אחרון ויקו ליטועה ויאמן ביי ובחסדו כי ימלט את נפשו משחיתות נפשות
 המרעים ההם ויחל יהודע ויבחר לו אחד מבני הזוג הראשון למיתה וימיתהו אחרי כן
 עמדו בני הזוג הראשון למיתה ויפילו עליהם גורלות לפני יוסף ויפול הגורל על האחר
 ויפגע האיש מהם בחצרו בגורל וימיתהו ובני הזוג השני למיתה עמדו לפני יוסף והפילו
 עליה גורלות וימת האיש את חצרו על פי הגורל הנשאל מבני הזוג השני בחר להמיתו
 אחד מבני הזוג השלישי למיתה ויעשו כן כלם עדו תומס בחרז ולא נשאל מהם גולתי
 יוסף ורעהו והוא בן זוגו ויאמר ריע יוסף וכן זוגו ליוסף הכהן הכה נא ונפילה גם
 אנחנו גורלות עלינו ונאסף אל אחינו ויען יוסף את רעהו כן נעשה אם תרצה
 אמנם שמעני ואדברה באזנך מעט אמור לי אם אלה הנפשותיהם נפשותיהם פשעו ביי
 להמית את עצמם בידם ולא יכולתי להטוי את לבם למלט משחת את נפשותיהם
 אחרתי אני ואחתי למה זה גרע לנפשותינו ונחטא כמורם ליי כי אם ילא עלי הגורל
 להרוג אותך ואעשה כן אחשב לרוחם ואולי אמלט אחרך ולא אמות ואם ילא עליך
 הגורל להרגני ותהרגני תחשב לרוחם ואולי לא תמלט אחרי ואף כי תחשיב להמלט ונאבד
 את תקותנו מעט יי אלהינו כי נשחית את נפשותינו כי כל האנשי האל אשר אחת
 רוחה אות מתי הנה הם חטאו בנפשותם ומתו בלתי מוסר ולמה נחמה אליהם אנחנו
 ונחטאנו ליי אלהינו ולנפשותינו וכי תאמר ומה נעשה על השבועה
 אשר נשבענו ועל הצרית אשר קיימנו הנה לך לדעת כי השבועה לחטוא אשר יפירנה
 לא יחטא כי לא יקפוץ האדם להשבע ברצון האנשים כי אם לקיים דת ומלוה וחק
 ודוד אמר על ככה נשבעתי ואקיימה ואמנם הנדר והאיסור והשבועה לחלל דת ולהפ'
 חק מלוה לא יכוננו לפני יי אלהינו ואנחנו פרים השבענו פה השבועה הזאת כבר נשבענו
 אבותינו בעדנו בהר סיני אשר יקיימו הם ובניהם את חורת יי ומשה רבינו ע"ה
 ברת ברית עמם על ככה אז ואם אשר היה שם כרתו ואחנו כלנו ביניהם אשר לא
 היינו שם ברת הצרית הסוא ואין יעלה על לבנו להשבע להפר חורת השם ומלותיו
 להיותנו רולמים ואחר מעשרת דבורותיו הוא לא חרלתי לכן אחי ידוע יהיה לך כי לא
 נחוש על השבועה אשר נשבענו ועל הצרית אשר קיימנו כי נפיר כי יי אלהינו יראה
 בנו ולא יאשימונו על ככה ואני מיראחי מהרשעים המחוס האלה פן יפגעו בי ראשונה
 החזונתי לקנות חסדולות הגורל והשבועה למען אקס ענה בערמה למלט את גפתי
 משחיתות נפשותיהם ומלבי היה כל המעשה הזה והנה אתה רעי אם תאבה לשמוע לי

אמלט את נפשו עם נפשי וגם אני לא אפיל גורל ציני וציניך ולא אצמר בקיום הצרות והשפועה אשר אין קיום להם במשפט ועל משמתי אעמוד ואחילצה מנגד להלחם עמך להמיתך ולמלט את נפשי ויהי כדברו יוסף כדברים האלה ויקפוץ וירלג אחורנית וחרצו צידו וישלוק את חרצו ויעמוד מנגד לראות מה ידבר בו רעהו ומה ישיב על חוכמתו וכשמוע האיש ריע יוסף וכן זוגו את דברי יוסף לא יסף עוד להרים יד ורגל וראש לפניו ויאמר אליו הנני ועשימי כרצונך כי איש אלהי אתה ברוך יי אלהי ישראל אשר עשה לך את הנפש הזאת אשר בקרבך ואשר נתן בך רוח חכמה ובינה ויכלית לקנות החכמה למלט את נפשו ממות וברוך יי אלהי ישראל אשר לא עזב סודו מעמדי אשר הוליאני בגורנך להיותי לך לרע ולבן זוג אשר בזה תמלט נפשי מיד שאל ומרדת שחת ובירלך גורל לך ומשפט כי לא ימות שבת הרשע על גורל הצדיקים ועוד אמר ריע יוסף כדברים האלה ליוסף כי ירא ממנו פן ימיתו בחרצו כי יוסף היה בצור ממנו וגם הוא בחרו אליו לבן זוג בלתי בעל גבורה בחכמה ובמרמה למען יהיה מחנכו הו' עליו ובזה רב שכל יוסף ורעהו כי גמלט מחרב הפתאים הרשעים ההם וגמלט מחרב רעהו ולא נשחתה נפשו :

פרק שבעים ושלושה

ויהי צעת ההיא ויקרא יוסף אל ניקנור הסר מהעברה ויאמי אליו כדברי האלה התכרות צרית ואמנה לי אשר לא תפגע צנו לא אתה ולא איש מאנשיך הנמלאים פה או זולת' מחיל הרומיים עד אשר תצילנו לפני אספסינוס והוא יעשה צנו כרצונו ויען הסר ניקנור את יוסף ויאמר אליו כה יעשה לי אלהי וכה יוסף כי כן אעשה כאשר דברת אך כי תלא אלי אתה ואנשים אשר עמך ויען יוסף ויאמר אלל אליך אני ואשר אחי מי בי אם קרה מקרה ומחו מאשר היו עמי במערה איך ילאו אליך ויענהו ניקנור לאמר יוסף יוסף לא תחשוב כי לרמותך אני צל לא אלי וצטח ציי וצי לא תירא ויאמר יוסף השבעה לי על ככה ציי אלהי ישראל ואם אין שמו נודע לכם ויען ניקנור ויאמר אני נשבע לך כאשר ילר את העולם בחכמה כי לא תירא ממני וצטח צי ויכרות ניקנור צרית ואמנה ליוסף ולאשר עמו וישבע במכתב הצרית והאמונה בתק הרומיים ויורה המכתב אל תוך המערה צדומת וצרול הצדומת צידו ואחורי הצדומת הולך אל המערה ויקח יוסף מכתב הצרית והאמונה ויקראוהו ויצטח צי ניקנור הסר וילא אליו הוא ורעהו ויהי כראות ניקנור הסר את יוסף צל אליו והוא יושב על מושבו כבוד עשילו אנשי ציער נכח פתח המערה ויעמוד מפניו ויקחם וינשקם ויושיבם לימינו ויבך עמו צכי גדול וגם את רעהו כבוד והושיבו צין פולירנוס ונאליקנוס הסרי אשר היו אתו וישאל ניקנור את יוסף על יתר האנשי אשר היו אתו לאמר איה איפה הם ילאו גם הם עלינו ונכבדם ולא נרע להם ויגד יוסף לניקנור את כל אשר קרהו עשה וירעש ניקנור וירעד כשמעו את אומץ לב הסיודים ורעת מהשנחם ויקם ניקנור הסר מעם וילך לו ויקח את יוסף ואת רעהו ויוליכם לפני אספסינוס הסר הגדול מכל שרי הרומיים ויהי כראות מחנה הרומים את יוסף ויחנהו מאד ויריעו תרועה גדולה ומקלט העם היו שומעים שומעה גדול על אשר כלכד יוסף הגבור ונחפס מי והיו אומרי האל האל ראת עינינו אשר סתאוינו ומקלט העם היו מתאבלים וצוכים וערי נפש ואומרי הלא זה הוא איש הגביר

הגבור המהולל צמחה היהודים וצמחה הרומיים אשר צמחה אימתו את כל מחנה
הרומיים וילך שמו גבורתו בכל הארץ איך כלכד ואיך נתפש גבור מלחמה כמוהו
וסר וגדול צארו ובעמו . ואם אדם כזה כלכד זקרב ארצו וצחוק בני עמו וצמחפתו
צמח ממלע אכחו צארו ככרי . ורשעי מחל'אספסיונו קרצו אל אספיאנו ויאמרו אליו אדוננו
לו ופגע בזה האיש וימות ואל תחמול עליו כי יצים מעם הרומיים השמית והוא הוא
אשר ירה החלי והכה אותך צדוקיך כי אם תמיתו לא יעשה עוד מלסמי ואם לא
אתה תראה כי עוד ישוב ויקצץ חיל עלינו וישמידך וישמידנו . ויוסף מלא חן בעיני
טיטוס בן אספסיוס כי מהי היתה לו זאת העונה וכשמוע טיטוס את דברי הרשעי
העחלים את פני אביו על יוסף למות . ויהם טיטוס אותם ויחל לשחוק בליהם
ולהניע ראשו בגדס ויאמר הוי תרעי מה תעולו עלה רעה לאצילהמי איש שצא אלינו
צצמחון צרית ואוננה ותאמרו להפר צרית ולצטל חק אף כי הפר כיקבור כרת צרית
עמו צעד אבי וצעד הקיסר וצעד הרומיים כלם . הלא אתם בני מות ועליכם משפט
כי תשלחו יד להפר צרית הקסריות ולצטל חק מלכות רומא . ומי יודע עוד חולי
כלכד גם אכחו אלל היהודים כאשר כלכד יוסף הגבוי איש חיל הזה וסר גדול
המזין המלחמות צעלה נכונה וכשמוע אספיאנוס את דברי טיטוס בנו יסרו
דבריו צעיניו ויחמול על יוסף הכהן וימנעו מלמות צחרצ ויפקידו לשר וגדול
צחוק שריו ויוליכו עמו מעיר לעיר עם אגריפס המלך . ויהי אחרי כן ויסע
עם אספסיוס עם כל חילו וילך אל תלמידי הוא עכו ומשם נסע וילך אל קסריה
היא עיר גדולה ומזין המלך הורודוס ויהי כראות אנשי קסריה את יוסף עמו
וילעקו נכח אספסיוס לאמר המיתו ואם לא הוא יגרה עליך מלחמות גדולות
ולא שמוע אליהם אספסיוס להמיתו ויוגד לאספסיוס הנה אנשי עיר יפו הולכים
צפניות אל האיים ארלי ומשלחך לשלול שלל ולצוז צו ולהרוג ולאצד את עמך וילו
אספסיוס לארוצ להם עד אשר ילכו פעם אחת . ויהי כי ארצו להם וילכו כאשר
הלכו צא אספסיוס אל יפו ויתפסה כי לא היו שם גבוריה ויהי כצא ספינות
יפו עם גבוריה מהאיים וימלאו מחנה הרומיים צחוק העיר והם מצקשים ללאת אל
היצסה . והנה רוח גדולה מאד מקצרת הים צסעה גדול ורצ ותשצר כל ספינות
יפו אל הסלעים ואל הבורים אשר על שפת ים יפו כי אין שם מחוז ויתנגפו הספינות
צלורים וצסלעים שעל שפת הים ומהם כאצרו צים והמלטים אל היצסה דקרום
הרומיים צערם ילאו אל היצסה ויהרגו ויעותוס . ויהי מקפר החללים אשר נטצו
צים ואשר הרגו הרומיים על שפת הים אז ארצעה אלפים איש גבורים מלצד
הגבורים אשר נפלו ציודפת מאנשי יהודה שהיו מי חלק איש :

פרק שבעים וארבעה

וישלח אספסיוס את צליריכוס ואת טריפוס שרי הרומיים עם בנו טיטוס
וילכו ויחנו על הערים הצלורות אשר צגליל ויתפשו . וכה עשה טיטוס לערים
ההם ולאנשיהם אשר השלימו עמו החיה ואשר הקשו עורף וילחמו עמו המית צקרב
המלחמה וכל הערים אשר היו צגליל לאגריפס המלך השיצלו מלצד טירנה כי החרים
אותה ואת עמה האנשים אנשי המלחמה . ואת הנשים ואת הטף מקרו ציד הרומיים
והעיר

והעיר ההיא החרמו מכל ערי הגליל לצד • וילך ויסע משם אספסיאנוס אל העיר
גמלא אשר צראם ההר ועל כן נקרא שמה גמלא כי היא הייתה מנחת ערי אגריפס
וכל אים היה נגמל זה עוז • ועיר סילווקיה הייתה לפניה והיא ארץ הרים ופרדסים
ונחל מים וזה כל עץ פרי • ויתחנן אגריפס אל אספסיאנוס ויאמר אליו אל נא
אדוננו נשחית את העיר הזאת אלכה נא ואדברה באזני העם לשלום אולי ישמעו לי
ויחיו ולא ימותו • ויאמר אליו אספסיאנוס לך ועשה כרצונך כי גם זה נשחית פניך •
וילך אליהם אגריפס ויקרא אליהם לשלום וידבר אליהם דבריו ויענוהו גם הם שלום
אצל במרתה • ויאמרו אליו אדוננו המלך ולמי כל חומת ישראל הלא לך גשה נא
אלינו הלום ודבר עם עבדיך • והי כאשר האמין אגריפס אליהם ויקרצ אל העיר
והוא שומע לדברי המדברים עמו ומדבר עמם ויפילו עליו מעל החומה אבן גדולה
ותפול על סכמו ותשצי כתפו וזרועו ויפול לארץ ויקרצו כעריו אליו וישאוהו ויעלוהו
אז מהמות ויצאוהו אל אספסיאנוס • והי כראות אספסיאנוס כי חללו אנשי
סילווקיה את מלכם וישלחו צו יד ויעשו צו נקמות וישבע אספסיאנוס לנלתי יסע
משם עד לכדו אותה ועד החרמו את עמה • והרומאים הרומיים חזקו ורפאו את
אגריפס ממכת האבן אשר נפלה עליו ויתרפאו שצרי כתפו וימלט מהמות ויקלוק
אספסיאנוס ויחר אפו על עיר סילווקי ויתן עליה ללו' אותה וילחם זה בחרון אפו
על אשר חללו את מלכם • והיהודים שבתוך העיר אמר אים לאסיו נחזקה
במלחמותינו כי אין לנו עוד תקוה לחיות אחרי אשר שלחנו יד במלך אגריפס •
ויאלו גבורי העיר וילחמו עם ממנה הרומיים ויכו בהם מכה רבה • ויערכו הרומיים
את אילי הנרזל אשר היו אתם עוד אל קיר החומה וינגחום ותפול החומה לעת ערב
על הארץ ותבקע העיר • ויצא אגריפס אל תוך העיר ועמו עם רב ועלום • וילו
אספסיאנוס את כל חילו לאמר לא תצואו בתוך העיר הלילה הזה אמנם עמדו כל
הלילה מקציצ' למותם למשמרת עד הצקר והיה הצקר תראו איך תלכדו את העיר הם
לא שמעו אליו ולא שמרו מלות אדוניהם אספסיאנוס ויצאו בתוך העיר לילה ויקוץ
היהודים עליהם לילה כי ראו אשר הם בתוך העיר ויסגרו להם מולאות העיר
ומצולותיה לנלתי פנות הכה והנה ולנלתי לאת וצא אחד מהם • ויכו היהודים את
הרומיים מכה רבה וגדולה מאד בתוך העיר עד צלי השאיר מכל הצאים צעיר עם
אספסיאנוס רק הוא ועשרה אנשים אשר נמלטו עמו כי הרגו כל חילו היהודים בתוך
העיר וימלט עוד עמו וצוליו שר לצאו • והי צצקר וינס אספסיאנוס ועשרה אנשים
אשר היו עמו וצוליו שר לצאו כי שם נפלו גבוריו כלס וירדפו היהודים אחריה וידקו
את צוליו שר לצאו ויהרגו אותו והוא היה הגבור הגדול בממנה הרומיים • וינס משם
אספסיאנוס ואנשיו וילכו ויעלו אל ההרים להמלט שם וישלח מלאכים אל טיטוס
צו' אל ארץ ארם לאמר לו להציא את חיל הרומיים אשר שלח אספסיאנוס עמו
ללכת אל ארץ פרס ויציאם טיטוס אל ארץ יהודה •

פרק שבעים והמשה • והי אחרי כן ויתקצן אספסיאנוס עם חיל
גדול מאוד וילך הוא ואגריפס אל עיר
סילווקיה ויכוה לפי חרב עד צלתי השאיר להם שריד • ואחרי כן הלך אספסיאנוס
אל

אל יתר ערי הגליל וילכדם ויבס לפי חרצ . ויהי אחרי כן ויצא צנפאלו הוא וכל
מחנהו כי היא נשארה עיר מצור תכל ערי מצור הגליל וימן עליה לצור אותה כי
שם נקצלו עם רב וכבר אנשי דמים וזני בליעל והמה היו משחיתים את ארץ יהודה
ויהי שם בעיר ההיא איש אחד ושמו יהוחנן והיה האיש ההוא נצין בספרים וחכם
לצב ואומץ שכל וחכם להרע ולא הלשון ובעל עלה ומחשבה רעה ויודע לפתות
להסית רבים בדרך ירלו ללכת ומשטין ומרשיע . כל אשר יפנה כרלונו . ועש זה
היה איש דמים צטנעו ומנהגו ומהיר לשפוך דם ולעשות כל רעה ולקחת שלל
הנפתי אליו בשפכו את דמו ולחמוד כל הון צמאמה וברשע ויגדל האיש ההוא
מאוד מהון החמס והגזל ויתלקטו אליו אנשים רקים ופוחזים ורעים ורולמים
ושורדים וקורים ומורים כמוהו וימלא ידיהם מעושר ונכסים מהמס וגזל ויתחצרו
לו ויהיו לו לאחים ויהיו עמו אגודה אחת ויהי הוא להם לשר . וצעת ההיא צא
אל העיר טיטוס כי שלחו אצלו למען השלים את העיר ולקרוא אליה לשלום למען
השלים עמו . ויצא טיטוס אל העיר וישלח מלאך אל יושביה לכרות ברית אליהם
ולדבר אחס שלום . ויאחזו זקני העיר להשלים עמו ולכרות ברית ואמנה . ויהי
בראות יהוחנן הנזכר איש הדמיו ואיש הצליעל את זקני העיר אשר הם מצקקים
להשלים אל טיטוס ויפקוד את אחיו המתחצרים עמו לשמוי את החומה לצלתי את
הזקנים לדב עם הרומיים אך אמר כי ידבר הוא עמהם ויען יהוחנן הפריץ את
מלאך טיטוס לאמר חג ליי . מחר אמור לאדוניך טיטוס ויחדל מעלינו יומים וציום
השלישי נשיב לכם תשובה . וישמע טיטוס אל דברי יהוחנן ויעש כן ויחדל מעליהם
שני ימים והיה זה בערב חג שבועות אשר הוא חג הקלי . ויהי ציום השלישי ויקם
יהוחנן לילה הוא ואנשיו אשר התלקטו עמו ויצרחו מן העיר דרך ירושלם וטיטוס
לא ידע כי צרת יהוחנן ואנשיו ויהי צדוק וישכם טיטוס וידב עם אנשי העיר
וישלח אליהם מלאך לאמר מה יש את כפשותיכם הסיצוני דבר . וישיבו יושבי העיר
לטיטוס לאמר כרות לנו ברית ואמנה והננו עזרים לך ונעשה את רלוך רק כי לא
יגש רומי בנו לא צנפס ולא בשלל עמון . ויכרות להם ברית טיטוס ואמנה על
ככה ויחתים וימן להם ויפתחו האנשים את השער ויצא טיטוס וכל חילו עמו אל
העיר ויקצלו אותם היהודים צמאמה וצטנו לצב וכבוד וישאל טיטוס על יהוחנן ועל
אנשיו ויגידו לו כי צרת הוא ואנשיו עמו לילה דרך ירושלם אז שלח טיטוס רודפים
אחרי יהוחנן ואנשיו ולא מלאו אותם כי מהרו לצרוח ולא משיגום רק הסיגו מחלה
העם אשר ילאו להמלט עמם אנשים ונשים וטף זקנים ונכשלים וימיתו הרודפי
אותם ואת נשיה ואת טפס ויקחו כל שלל הנפול אתם . אחרי כן לכר טיטוס את
ערי הגליל כלם ויפקד עליה פקידיו . ויעתק משם אספסיוס אל הר מצור הוא
הר השלג והרתצור גבהו שלוש רים וראש ההר הולך מישור עשרי ושלשה ריפים .
וישלח אספסיוס את שר לצאו פלגרום וילכוד את ההר ואת העיר אשר נמפל לו .
ועד פה נשלמו הספרי מהמלחמות אשר היו בגליל ובארץ ישראל הגליליות . ויתר
המלחמות הרעות והמעשי העלומי והנוראים אשר נעשו שם לא כתבנו פה ורצו
מלמנות וכתבנו בספר הרומי : ועתה נתחיל לספר את מלחמות ירושלם אשר לרו
עליה הרומי ונספר ספורה צמונה כמשפטנו לעשות . ויהי כצרות יהוחנן הגלילי

אל ירושלם וינאל שם אנשי בני צליעל רקים ופוזמי ורולמי ואנשי דמים ומרמה
 כמוהו לאין מספר כי מכל מקומות ארץ יהודה וירושלם באספו אל ירושלם אנשי
 מלחמה להיות לעזרה לבית מקדש יי אלהינו ויקבל ענני הכהן הגדול ובאספו אליו
 וכראות אנשי מלחמה את יהושכר ואת גבורתו סרו מאחרי ענני הכהן הגדול ויתלקמו
 כלם אל יהושכר הגלילי ויתחזרו לו ויהי עתה עם יהושכר הגלילי ויועץ יהושכר עם
 אנשי הצליעל והדמים לשלוח ידם צעירי העיר להמית ולקחת הונם ועושרם
 ויהי מנהג כי יתפשו איש ואיש וגדולי העיר ואומרי לו יהושכר ואנשיו הלא אתם
 הוא אשר שלחת ספרים אל הרומיים ואל אספסינוס להסגיר את העיר צידם
 וצדצם אליו כדברי האלה בלזני העם הדל והוא אומר חלילה לי מעשות זה
 היו מציאים בני צליעל להעיד עליו עדות שקר לזמן יספט כמשפט התורה למות
 ויעשו כן לאנטיפטר וללוציא והמה שני אנשים שרים וכבדי ועשירי טובים מגדולי
 העיר ויקחו את כל הון צתיה את כספי ואת זהבם וחמדת להיות נחיה לבני צליעל
 ובני הדמים ויקחו את הכהני הגדולי וישליכו מעומרות מעבודת הקדש ויפילו בורל
 לאחר מי כהן ומי לא כהן כי היו מתעתעים צכהונה וצעזידתה ויפול הגורל
 על איש אחד מבני הכהני ושמו פאני צן פניאל והוא איש שרה עובד אדמה שלא
 ידע משפט הכהונה ואת עבודת הקודש כי לא נאה לאיש כמוהו לכהן צכהונה גדולה
 ויפקידוהו לכהן גדול ויהי להם הכהונה ללעג וקלם ויהי כראות אנשי האמונה
 והיושר שהיו צירושלם כי הגזירה עליהם יד בני צליעל ויועדו כלם יחדיו ויתחדשו
 להלחם עם בני צליעל ויקנאו העם ליי אלהים ויתלצו נגדם וילחמו בהם ותחזק
 המלחמה מאד בין העם ובין בני הצליעל ותלך המלחמה הלוך וגדל צרמוצות העיר
 וצחולות וצבוקים וצחיכל יי ובעזרה עד עלאת העיר חללים ומדוקרי כי אין רחוב
 ואין בוק ואין לד שאין שם מלחמה ותכבד יד כל העם על הרומי ועל בני צליעל כי
 רצה קנאת העם עליה ויחלו להכניע ויראו הפריילי כי אין להם יד להתיצב נוכח
 העם הממנכלי להג' וינוסו כלם אל היכל יי ויסגרו צעדם והיו שם צתוך ההיכל
 ויהי כראות ענני הכהן הגדול ויתר עדת המסידים והעם כי נסו בני צליעל אל ההיכל
 למלט את נפשם ואלו ענני הכהן את העם לאחר חדלו לכס ואל חלממו עמם צקרב
 ההיכל המקודש והמנוסר צדם הרשעי החללי בני הצליעל ויחדל העם מעליה וילו
 ענני הכהן להעמיד עליה שומרי העם מקציב ההיכל ועל שער ההיכל לצלתי
 תחם ללאת מההיכל ויהי מספר השומרי אשר העמיד עליה ענני הכהן על שער
 ההיכל וקציבו שש אלפי איש תופסי חרב ונושא לנה ורומח ולוצסי שריון וכובע
 כלם מלומדי מלחמה גבורי חיל ויחשוב ענני מחסבם לאחר הנה אנשי הצליעל
 נסגרו אל ההיכל ואין לכו ראוי לשלוח בהם יד צקרב היכל יי הקדש גם כי המולה
 גדולה תהיה צעם יי להמית איש את רעהו צהיכל יי וישלח ענני מלאכי אל יהושכר
 הגלילי שר הרומי והפריילי לאחר לו לעשות שלום ציכיה וימאן יהושכר הפריץ
 לעשות שלום צינו ובין העם כי שלחו הפריילי אל אנשי אדום לצא אל ירושלם לעזרתם
 ואנשי אדום היו עזים וקשים מיום היות וגבורי מלחמה אך נכעמי היו תחת יד
 יהודה כי הכה אותם הורקנוס מלך יהודה וימל אותם ויתן לגבוריה עול עבודה
 להיות גדודים לשמור יומם ולילה את סומת ירושלם ויתר העם היו כלם ליהודה
 למע

י וסיפון פרק עה

2

למען ויהי בשלוח יוחנן סר הפריילי להציא חיל אדום על ירושלם ויצואו גבורי אדום
 לילה עשרי ושנים אלף איש גבורי מלחמה חגורי כלם צבלי מלחמה וחלולי לבא
 ויהי כשמוע ענני הכהן הגדול והעם שהיו עמו את קול מחנה אדום כי בא לילה ויעל
 ענני הכהן על החומה וישאלם לאמר מי אתם ומאין באתם ואנה תלכו ויענוהו גבורי
 אדום לאמר אדומיי אנחנו ומאדו אנחנו באים לדרוש את יי והיכלו וגם לדרוש שלום
 עמו כמשפטנו לעשות באנו ויען ענני הכהן אותם ויאמר לא כנים אתם כדצריכי
 כי לא באתם לדרוש את יי ומקדשו ועמו ותעזרו להם כי אם לעזרת יוחנן סר
 הרולמי ואנשי הצליעל באתם והלא טוב לכם לבא לעזרת יי ומקדשו מעזריכי את
 החטאי הפריילי אשר יצקשו להמריצ ולהחריצ צית יי ועמו וישפכו צעיר יי
 הקדושה דם לדיקי וחסידי ונקיי מחטא וצבאל רשעתם כתחזקו הרוומיי עלינו כי
 לנו מלחמה ונצית עם הפר יי ומחוז עם הרוומיי ותחזק המלחמה עלינו צעיר מרעת
 הפריילי עד אשר אמרנו מי יתן מותנו ציד הרוומיי ממותנו ציד יהוים כמונו ואם
 אתם באתם לעזרת הכה חטאת ליי אלהינו כי באתם לעזרת חטאי ורשעי ורולמי
 צעם יי כמוהם כי דרכו ברשעת על עם יי כדורכי גת ויעשו את היכל יי מעון
 רולמי וכוה רשעי ועתה אתם אם באתם לדרוש את יי כדצריכי למה אתם חגורי
 צבלי מלחמה ואנחנו לא צבללי פגרו את שערי העיר לצלתי חת אתכי לבא אל
 העיר בפע צפעס רק פגרו צבלי מלחמה אשר אתכם שהם כלי משחית ולא
 יאות לאיש לבא לדרוש את ה צבלי מלחמה וצבלי משחית כי אם צמחות וצחודות
 וצמחות הלל ליי ועתה אם חפלי אתם לבא אל העיר לדרוש את ה כדצריכי שלום
 צואכם הסירו את כלי המלחמה מעליכם וצאו אל העיר צאלו ויענו אנשי אדום
 ויאמרו אל ענני הכהן ואל הכהני והזקני והשופטי והשוטרי הכלציי אתו מעל
 החומה לאמר חמיי אנחנו עונך אדוננו ומכפר בעדנו הכהן הגדול ומיתר כהני ה
 וזקני עמו ושוטפיו ושוטרי הכלציי עונך שם ודצריכי נפלאי צעיינו מאד מאד אשר
 נכיר מדצריכי כי לאויציי נחשצנו צעייכי ולא אצית לתחנו לבא העירה כמשפטנו
 לדרוש את ה ואשר אמרת על היומנו חגורי צבלי מלחמה הלא ידעת כי אספסיאנופ
 הקריצ לבא העיר הקדושה הזאת ואנחנו צממענו זה חגרו כלי מלחמתנו לבא לעזרתכי
 ולשמור העיר כאשר עשינו ושמרנו זה ימים רבים ואיך יעלה על רוחכי כי אנחנו
 נבא לעזרת הרשעי והפריילי אשר אתכם ואנחנו מיום המולנו והעול אצותינו לשם ה
 אלהי ישראל לא סרנו מחוקי התורה ומלותיה ועתה אמרו לנו הים עלות צחורה
 ה להחזיק ציד רשעים כי נפכה אנחנו אליה לעזור לחטאי כמו הם חלילה
 לנו מעשות זה כי כלנו הנמלאי פה ויתר אנשי אדום עצדי ליי ולעמו ושוטרי
 משמרת תורתו ומשמרת ציתו ועמו ועוד הם מדצרי כדצרי האלה והנה ענן גדול
 מאד וצחק ואם מתלקחת ומושך ואפלה וקול רעש גדול מרעים את הכל ומרעידו
 וצד ורעמי קזקי וקוראי מרעמי ומצהיל כל רואיה ויצרחו כל העם הכלציי על
 החומה לשמור את החומה נקצי גם צרחו כל הכלציי עם ענני הכהן הגדול ולל
 יכלו להחזיק להם מעמד ולעמוד על עמדי עוד וענני הכהן הגדול אנן לבו לעמוד
 להציע באותות השמי הנוראי הנראי ומשצ צלצו לשפיט על מה הם יורו אותנו
 והם הנוראי הנראי עליה וישפוט צושפט מעוקל כי הקולות ההם הנוראי והצדקי
 והרעמי

והרעמי' והרעש והצרד והענני' והאש מחלקת והחושך והאפלה ויתר האותות הנורא' הנרא' אז שם כלם יורו כי המה משלחת עזרה מאת ה' להלח' בעד עמו ובעד עירו ובעד מקדשו • וזה המשפט שפטו גם כל הזקני' אשר עמו ולא ידעו כי כל האותות ההנה היו מורי' על רעת ירושל' ועל רעת ישראל ולכן הלכו כל העם העומדי' לשמור את חומת ירושל' מקציצ' אים לביתו • ויראו אנשי הדמים והצליעל הסגורי' צהיכל ה' כי צרחו אנשי הלצא השומרי' להם על שער ההיכל וקניצו וגם צרחו העם אשר היו שומרי' על החומ' כי נצאלו ונחפזו ללכת אים לביתו מפחד' מהקולות הנורא' ההם וההצדק' והרעמים והרעש' המרעידים ויקומו הם ויפתחו את דלתות ההיכל וילאו משם וילכו דרך שער החומה בחשך ואפלה • ויצאו אנשי הדמים ואנשי הצליעל שהיו בתוך ההיכל ויוחקן עמהם ושריה' ימין ושמאל ואין אים מכיר את רעתו מן החשך והאפלה שהיה אז בעיר ועם כל זה לא היה אים יולא מדלתות ביתו החולה צכל עיר ירושלם כי נצאלו העם מפחד האותות הנורא' ההם • והפרילי' לא פסדו ולא נצאלו ויקחו מניירות צידם ויצאו אל שער העיר ויגדרו את צריח השער מצפני' וכאשר היה גובר קול הרעש וקול הרעם היו הם אז מתחזקי' לשצר המנעול ואת צריחיו ולגדרי' למען לא יוכר קול השצר והגרידה צקול הרעש והרעם ונזהרל קולות הרעש' והרעמים היו גם הם נחדלי' מלשצר ומלגדר למען לא ישמע קול השצר והגרידה לאיש ויעשו כן עד אשר נצרה ידם וישצרו את מנעולי השערים ואת צריחיה' ויפתחו את שערי ירושלם ויצאו את חיל האדומי' העירה וישוטטו צכל העיר צלילה שהוא לראות מה יעשו ואיך ילחמו ציושני העיר עד להשמיד ולהכרית • ויצואו עוד צהיכל ה' ויולאו משם האנשי' הנשארי' מאנשי הצליעל ואנשי הדמים ויאספו כלם עם האדומי' וישצרו אלה עם אלה ויהיו לעם אחד ולאנודה אחת • ויכו צעם ה' צלילה שהוא שמונת אלפי' ות"ק אים כלם נצורי' אחוזי חרצ מלומדי מלחמה מלצר אשר הרגו מדלת העם הרצה מאד • ויהי הצוקר חור וישלחו את ידיהם צעשירי העם ליסרם ציקורי' רעים וקשים ויקראו את שופטי העם ושופטיו ואת שצעי' הזקני' אשר לסנהדרין וישיצו צחקו' המשפט ויאמר אליה' יהוחנן הנלילי אים הצליעל ואים הדמי' למה לא חשפטו על העשירי' האלה משפט מות כי הם כרתו צריח עם מחכי הדומי' להסגיר צידם את העיר הקדושה הזאת • ונעת ההיא לקחו אים גדול מנדולי העיר וסמו זכריהו והיה האים ההוא אים לדיק ותמים וחמיד וטוב מאד וירא את ה' וטוב עם ה' ועם אנשי' והיה עשיר גדול מאד • ויאמר יהוחנן ראש הפרילי' עם עדת הפרילי' כלם אל הזקני' לאמר שפטו על האים הזה משפט מות כי הוא היה צעזרת אויביו ויועץ למסו' את העיר הזה צידם וכשמוע הכהני' והזקני' השופטי' את דברי יהוחנן שר הרולחי' ואת דברי אנשי הדמים ואנשי הצליעל שהיו אחוויכירו כי הם מנקה' למות את זכריהו על לא חומם צכפיו ומחשצתו זכה ליי' אלהי ישראל ויצכו האנשי' מאד מאד ויאמחו עד לא חדלו מן הצכי אשר צכו עליו • וירא יוחנן אים הצליעל ואים הדומי' וריציו עמו כי הכהני' והזקנים צוכים על זכריהו ולא ירלו להמיתו להיותו אים לדיק ותמים • ויאמר אליה' יהוחנן וריציו הצטרם ימות זכריהו צצכו עליו הצטרם יצא חצל המות לו חנודו כה יעשה לנו אלהים וכה יוסיף אים כה תעשו לנו צמספטיכי' אים לא נשלם יד צכם ראשונה ואנחנו נשפטו את משפטי

עם ה' כרלוננו ויעיזו אז אנשי הצליעל ואנשי הדמיי את פניה' ויקחו את זכריהו
מקרב הכהני' והזקני' השופטים ויסירהו מצית המשפט ויוליכוהו על ראש מגדל
החומה הפונה קדמה ויסליכוהו משם לארץ ויפול זכריהו מתעל לחומה אל ירכתי
עמק יהושפט וימת' וייראו הכהנים הזקני' השופטי' מזה יוחנן הרשע ומיתר הפרילי'
אנשי עלתו ויזהלו מהם מלד' כי אמר יוחנן הרולח הרשע אל כל הכהני' והזקני'
והשופטי' אם לא תשפטו את כל אשר נביא אליכי לשפוט כחפלו דעו לכם כי כמות
זכריהו כן תמותו כלכם :

אז תפשו איש לדיק ועשיר ואוהב לכל אנשי ירושלם ושמנו גורניון הנבזר והיה האיש
נבזר חיל מלד ואיש מלחמות ונבזן וחכם ולדיק וחמים' והוא היה המתנדב ראשוני
להלח' בכל המלחמות אשר נלחמו מן הגוים הנלחמים על ירושלם והיה משפטו כאשר יקראו
הגוים נוכח היהודי' למלחמה ולא הוא לקראת' ויהרוג בהם הרג רצ' ויכס גם מכת רצה
ויצריח' מעל היהודי' ולכן היה כל צערו חצרצורות ופלעים ופניו וראשו מעולאים
ממכות חרצות ורמחי' מרוב המלחמו' אש' היה נלחם צעד בית ה' וצעד עמו' ועל
אשר לא אזה לשמוע בקול יוחנן האכזר הנזכ' להיותו מאנשי עלתו ומנצי עדתו לזה לתפשו
ויתפשו אותו הפריליס ויבאוהו אליו' ויאמרו לו יוחנן הרשע לו לציתך והתורה לה' כי צן
מות אחת ויוליאוהו יוחנן ועדת הפריליס אשר עמו אל מחוץ לעיר להרגו שמה למען לא
תקום מצוכה צעיר על מות גורניון כי כל יושבי העיר היו אוהביו ואוהביו ויתחנן
אליהם גורניון ויפול לפניהם ויצך ככי גדול ויאמר אליהם כדצרי' האלה הנח אחרי אשר
עלה על רוחכם להמיתני על לא חמס ככפי ולא תמלטוני ממות ואם אני נקי לה'
ולכם משפט מות ואחם ידעתם זה תקו כל בא תחנת' לפניכם יגדל' חסדכם עמדי לקצור
את נצלת' כאשר יכשר צעיניכם' וצזה אמלא חן צמותי צעיניכם ויענוהו ויאמרו
אליו לו הרבנוך ולא דצרת דצר היינו קוצרי' אותך כי כן היה צדעתינו' ואולם עתה
אחרי אש' דצרת ושאלת ממני זה אותך להרוג ולא נקצו' ואח' נצלת' נשליך על פני השדה
לעוף השמים ולחית הארץ והוא בכל זאת היה מתחנן אליה' על ככה ויפגע צו יוחנן האכזר
ויויחתו' ויסליכו את נצלתו אל חית השד' ויצוהו העירה :

ואם פה יאנוס פחת הרומיי' הקריצ' לצוא אל ירושלם וימן בקיסריה וימן
עם ממיה לכל תחנתו מזון ולדה וכסף לרוב' וישנו שמה
הוא ומחנהו ימים רבים כי אמר לעמו צדעתו את המלחמה אשר צתוך ירושלם צין
היהודים אל נמהר לצוא אל ירושלם לשלוח יד במלחמה עד ילחמו יושביה בתוכה ויהרגו
איש אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרובו' ואולי צזה יכנע גאון עוזם כי יראו כי
ימותו במלחמה אשר תהיה ציניהם' ונרעצ וצלמא אשר יגיעו ממלורנו להם'
ואם פסינום איש יועץ טוב היה בכל עלות המלחמה' והטיצ לעשות צעלתו זאת לו
ולעמו מלד מלד' וישצ הוא עם עמו בקיסריה ימים רבים' והעם אשר צירושלם
נלחמו עם יוחנן ואנשיו אשר נקהלו אליו עד אשר נפלו מן העם חללים רבים לאין
מספר' ומהם נפלו מדוקרי' צככיני הרולחים הרשעים הפרילי' כי מקלת הפריליס
החמאי' היו אוחזים איש סכין תחת צגדיה' ויסתירו אותו תחת מדויה' והיה באש'
יקרצ הפרץ פחאוס אל הלדיק והסכין תחת צגדיו נעלם וידקרהו איש הצליעל ללדיק
ויפול במקומו וימת שם ולא היה יודע הלדיק מי הכהו' ויפלו מן העם כאלה וכאלה
רבים

רבים ורבים יותר מאשר נפלו במלחמות הרומיים עד אשר לא נשאר מהם כי אם עתי
 מקפר : ויהי ציני ההם וישלח יוחנן הרולח ואיש הדמים חיל מירושלם ומאנשי
 המלחמה אשר אחו וילכדו הערים אשר השלימו עם אספסינוס והשמיחום ויכו בהם
 כל המלחם גם מן היהודים ומן הרומיים וילך גם הוא אחריה אז ויעזרם על ככה
 ויקחו את כל רכוש הערים ההם וילכדו גררה אשר בעצר הירדן וישנו שם : צעת
 ההיא שלחו כל יושבי ירושלם הכהנים והזקנים ויתר העם אל אספסינוס דברי שלום
 ובדית אחת לאחר חנה ידך לנו לעזרתנו כי רבה רעת יוחנן ורעת האנשים הרולחים
 אנשי הצליעל אשר עמו וישחיתו צעיר האלהים עם רב לאין מקפר : וישלחו גם
 אנשי גררה אל אספסינוס כדברים האלה לאמי אם רכונך לעשול צארץ יהודה וירושלם
 מתסלה חזקה אשר לא תוסר שונע לא לעלותינו ובואה אלינו ואל תעמוד כי אתנו פה
 יוחנן ואנשיו הרשעים הפריילים וישחיתונו ברשעתם ויכלו את כל אשר מלאו אתנו
 מאדס ועד צהמה וימשלו בנו ובנשינו ובכל אשר לנו והנה עומדי עלינו להאזינו
 ולכלותינו לבדתי השאיר לנו שריד ופלטה צארץ : ואם תבוא אלינו תחזק את עם
 חילך מבחן ואנחנו עם אנשינו מצית ונכלם ונשחיתם והיית לאדון לנו ואחר חלך אל ירושלם
 צאין סקן ואין פגע רע כי גם כל יושבי ירושלם רולי לעבוד אותך ולהיותם תחת
 מתשלת הרומיים ואנחנו והם צעלה אחת על ככה : וכשנענו אספסינוס את דברי אנשי
 גררה וילך אליהם לעזרתם ולא פנה ללכת אל ירושלם וצעת ההוא הוגד ליוחנן ואנשיו
 אשר היו שם כי אספסינוס בא עליהם : ויכו את שר העם אשר בגרר וילאו מהעיי
 לצרות ושימו את פניהם לצרות היערה וישמע אספסינוס כיהם צורחים דרך היערה
 וישלח אחריה את פולוגרוס שר החיל וישיגם ויך בהם מכה גדולה מאוד : וישצ פולוגרוס
 מדרוך אחרי הפריילים אשר עם יוחנן האכזר : ובשובו דרך גררה וימלא על שפת
 הירדן עם רב עדלת הארץ והמה מנקה לעלות אל ירושלם להעלט עמה : וילקח
 אותם אל הנהר ויך מהם שלשה עשר אלף איש ויתר העם נפלו צירדן ויעותו צמים
 חשעיי ושנים אלף איש טף ונשים וגם לאן לאין מקפר עד אשר נסחם שטף הירדן
 מרוב הפגריי מנבלות האד' והצהמה : ויתרחבו מי הירדן ללאת מנבלות אל הצקעות
 ואל השדות הנה והנה כי סתמו הפגריי ונבלות הרוב את דרכו צעד הירדן מלשטוף
 מימיו צשטף כושפטו : ואחרי זה התגברו המים על סחוס הפגריי והנבלות ויגרפו
 כל הפגריי ההם וכל הנבלות אל ים קדום הוא ים החמר ונקרא גם כן ים המלח ויכסו
 פגריי המתי גדות הירדן מרוב נבלת אדם ובהמה : ויהי אחרי כן ויסע אספסינוס
 משם וילך אל ארץ אדום וילכוד שם שחי עריי צלורות שם האחד לגריט : ושם השנית
 כפרחוק : ויך מיושבי העריי ההם עשרה אלפי איש ויתרם שנה צסני ויסע משם וילך
 אל חמת גדי וילכדה היא חמת גדי אשר זה מעינות המים החמים אשר מהם יולדות
 מעינות חמי העיר עצריה והם שרשי כל המעינות החמי אשר בכל הארץ לפי משפט
 יודעי טבעי הארץ והחוזים צכוכני : ויעחק עשם ויצא אל שומרון וילכדה : ומשם
 צא אל יריחו וילכדה : ויחל לצנות את כל העריי אשר לכד ולכוון את החומות אשר
 להם ולתת אנשי מלחמה ושומרי להיות עוד לעזרי צלכתו לצור על ירושלם ויעש כן
 ויצן את העריי ההם כרלונו ויחזק את חומותיה : ויסע משם ויצא אל קיסריה
 לאסוף שם אל כל חילו ואת כל עמו לבוא על ירושלם למלחמה לצור עליה ואנה עלאכים

יוסיפון פרק עה

צאו אליו מן רומא ויאמרו לו כי מת כירון הקיסר על רומא צלודו צעדה אשר
 כפלי אש יי עליו מן השמימי מידי לכתו ללוד ליד עם שריו וימת . וימלך מחתיו
 גלצא ויהי קיסר על ממעלה רומא שנה אחת וצחוק השנה שהיא הכוהו שרי הרומיי
 אשר קנאו זו על המעלה וימיתוהו וימליכו מחתיו את ציטלין וציטלין היה איש כסיל
 רע ואכזר ושכור ולא נאה לו למלך אף כי להתקסר וישמעו כל שרי הרומיי אשר
 היו עם אספסינוס הפחת לכבוד המעלה אשר לרומא את דברי המלכאיי ההם ויראו
 כי מת כירון הקיסר צפגע יי והרומיי אשר צרומה המליכו אחריה את גלצא ויכוהו
 וימיתוהו חוך השנה הא למלכו תוואחריו המליכו את ציטלין והוא איש רע וצליעל ושכור .
 ויחר להם מאד מאד ויקלפו הסרים ההם על דברי המלכאיי ההם ויאמרו אליהם החמו
 השרי הגדולי הראויי למלוכה ולקסריות מרומה כי המלכת איש שכור עלינו . ואותו
 קסרתם צחק הקסריות ואת כתר ממעלה הרומיי השפלתם ולמה לא המלכתם את
 הפחת אשר עמנו הוא אספסינוס אשר הוא בצור ואיש חיל ואיש חכם ומצין עלמנות
 אשר לכד ערים גדולות וצלורות והכניע גוים רבים ועלומים ומלכים אדירי תחת
 ממעלה הרומיי והזקין במלחמותיו להגדיל ממעלתו ולהרבותה ולהרמיצ מקום מלכותו
 וכוסף זו על גבורתו ועל חזקתו וחכמתו עוצ עלתו אשר אתו צהיותו יועץ נאמן בכל
 עלת המלחמה וכאשר ידמה בן יהיה . ועתה תחת אשר היה נאה לכם להמליך את
 אספסינוס או איש כוהו . ואם הוא צלמי נמלא אחכם המלכת עלינו איש צליעל
 ונצל ושכור הסכלת עשה . ואלהים יצחר לממעלה הרומיי המכהי הראוי והמליך
 הנאות לכבודה . ויתיעלו כל שרי הרומיי אשר היו עם אספסינוס להמליך ולקסר
 את אספסינוס ולהפקידו על ממעלה הרומיי למלך ולקיסר . ויצאו כלם צעלה אחת
 ויקומו על אספסינוס ויאמרו אליו אתה ממלך עלינו כי לך יאחה מלוכת ממעלה רומא
 איש כמוד ימלך עלינו ויתקם בממעלה חק הקסריות ועתה מלך כאשר נפסך עלינו
 ועליך לבזק ועלינו לקיים . וימאן אספסינוס לשמוע לדבריהם ולא אזה למלך
 עליהם ויחזקו הם ממנו ויאנקוהו ויוסיצוהו על כסא המלוכה וישמו כתר מלוכה
 ועטרת קיסריות על ראשו . וישלח ידו להסיר את כתר המלוכה מעל ראשו ואת עטרת
 הקיסריות כי לא חפץ למלך ולא להתקסר . וישלפו הרומייים איש את חרבו ויאמרו לו
 מלך עלינו ואל תמאן כי אם מאן אתה למלך מות תמות צניית חרצ . וירא אספסינוס
 כי כונתם לאנקו על ככה וכי רצו להמיתו ויירא מהם פן ימיתוהו וימלך עליהם ויקבל את
 חק הקיסריות וישצו לו כל הסיל ויכרתו להם צרית ואמנה חק הקסריות וישצו על כסא
 המלוכה להיות קיסר ומלך מלכים :

פרק שבעים וששה

צימים ההם היחה המלחמה הולכת וגדלה
 צירושלם . וישפך צקרצה דם רב בגלל רשעת
 יוחנן שר הרומאים ואיש הצליעל ושרי הפריילים אנשי הדמים אשר עמו צעלה להשחית
 את עיר יי ועמו . וצימים ההם היה צירושלם איש רמי וצליעל משועי עם יהודה
 שמו שמעון ויחל גם הוא ללכת צחקות יוחנן הגלילי שר הרומאים לשפוך דם נקי
 ולשלול שלל ולבזז צו צירושלם כי מלפני כן העלו ענני הכהן לשר צירושלם ויהי לו
 לשטן . ואחרי כן נתחזק עליו ענני הכהן וישליכוהו מחוך צירושלם וילך לו ויתחצר עם
 אנשים רקים ופומזים ורומאים . וישם שמעון זה על לבבו לאמר אם לא אחצר
 לרשעי

לרשעי ארץ לא אוכל לינקס מענני ומעוזריו אשר הסליכוני מירושלם וישלחוני מאחם
 צנעת ונחרפה אשר חרפה היא לאיש כעוני להיותו מושלך ומשרתו להיות גבש ושודר
 ולא יהיה משחרר וילך בכל ערי יהודה והגליל ויקרא בחולות הערים ויעצר קול גש
 שלח ספריי באשר לא היה שם לאמר מי הוא אשר יצקס להמלט מאדוניו או מי הוא
 עשוק ורלוך בארצו או מי הוא עבד יצקס דרור או מי הוא סורר ועורה לאציו או
 לעלכו או לבית דינו או מי אשר יש לו כושי ינשו צו אומי הוא אשר ירא מדם נקי
 אשר שפך פן יפול ציד אנשי המשפט והולך ציערים צהרים צדד או מי הוא אשר
 יודע כי הוא מחוייב ראש למשפט המלוכה על פועל רע אשר פעל צרע או מי
 אשר ירצה לגזול ולחבוט ולנאוף ולגנוב ולרמות ולאכול ולשתות בצלתי יגיע כפיו יסוי
 כל ויצא אלי ואפרוק מעל גואריו עול משפט ואשציעהו מנועם גזל וממס כרלוכו וכנפשו
 ויאספו אליו כעשרים אלף איש רוממי ושודדי וסוררי ומורי ורשעי ופריילים
 ויחל להרע לישראל ולהרשיע בכל אשר יפנה וישמעו יושבי ירושלם והכהני והזקני
 וענני הכהן הגדול עתה את רעת שמעון כי רצה וכי הוא הולך וגדל להרע לעם יי
 וילך להם מאד ויאמרו עתה ירע לנו זה יותר מיוחנן האכזר ויתיעלו זקני ישראל
 ושרי הכהני וענני הכהן הגדול עתהם ויאמרו איש אל רעהו הנה ונסלחם אליו
 אנשי חיל וגבורי מלחמה ויצאו עליו פתאוי אולי יכלו להכותו או ללכדו מי מרס
 תגדל רעתו יותר וכוסק גם הוא על לרינו הנלחמים צנו מצית ומחונן ויהי לנו למוקס
 וישלחו אליו חיל כצד מאד מישראל ויהודה רכצ ופרשי ועם רגלי וילכו אליו פתאוי
 ויצאו עד מקום מחנהו ומלאו אותו חונה צהדות פזרע ומשחית את תבואת הארץ
 ולודה ושודר ושוקס את הגרנות שורק ומשחית הכל מגדים ועד קמה ועד כרם זית
 ויחלקו זקני מחנה ירושלם את המחנה ויחלו להכות בשמעון וצמחנהו ויכו צו וכפריליו
 פכה רצה מאד ואחרי כן נתחזק הוא על עם יי ויקס עליהם לילה ויך בהם מכה
 רצה מאד ויפנו האנשים הנשארים ממחנה ירושלם וישימו פניהם לנוס דרך ירושלם
 ויידוך שמעון אחריהם ויכס עד שיערי ירושלם ויכתם עד השחיתם ויפלו מהם סללי
 צדוך הרצה מאד ולא נשארו עתהם כי אם נתי מעט ויהי אחרי כן וילך משם
 שמעון להלחם באדום ולהשיצ את מלכות אדם תחת ידו ולסור אל משמעתו כי היתה
 תחת יד ירושלם וילך ראשונה אל עזה כי עזה היתה בצרת לכל ערי אדום והיא היתה
 ראשונה לגבול אדום מפאת ירושלם וינלא אדום לקראתו צעם כצד וציד חזקה וילחמו
 עמו ולא הגביר חיל שמעון על חיל אדום ולא חיל אדום על חיל שמעון ויפרדו זה
 מזה ויסקר כל איש מהם ויש מצעל ריצו עם מחנהו ויחל לשמעון על ככה מאד ויאמר
 עוז מותי עחי כי לא יש יכולת צידי ללכוד את אדום ויע שמעון מלהלחם באדום
 ויחן על גבול ארץ אדום מנגד וישצ שם ויחשוב לערוך עמהם עור מלחמה ויהי
 הוא חושש את מחשבות המלחמה אשר יערוך איך יערכנה והנה יעקב האדומי צא
 אליו והוא היה באדום נגיד וגבור חיל ואיש מלחמה ורולח וכשמעו את שמע שמעון
 ואת שמע הקול אשר העביר כרת צרית עמו ויצא אליו ויאמר אליו אל ירע צעיניך
 על אשר לא יכולת במלחמתך הראשונה ללכוד את אדום ותאמר לנפשך כי יד חזקה היא
 יד אדום ולא תוכל עלי כי יכול תוכל לאדום גם כי תחריס את כל ערי אדום כי תלכדם אם
 סרלה רק כי תשמע לעלתי והנני מקגיר את אדום צידך ויענהו שמעון לאמר הנה

נא עלה ודבר הלום וכי יצא דברך וכדנוך • ויאמר אליו חנה צדי חלי העם אשר
 אתך ואלכה לי לילה ואשכ במקום מארצ האורז • והיה צוקר השכם לא וערכת
 עמהם מלחמה • וכראותך כי יצאו האדומיים לקראתך והריקות את חניתך ופנית
 לנוס • ונתתם מן העיר אל השדה כי ירדפו אחריך ואני עם העם אשר אתי נקום
 במקום מארצ האורז ונחיש אל פתח השער ונכה את שומרי השער • ונבואה העיר
 פתחם ונכה את הנמלאים בה לפי חרב ונרים נסך על העגדל אשר לעיר • ובראותם
 האדומיים את נסך על מגדל עירם יפלו ידיהם וימת לבם ויחרדו ויתר ממקומם •
 ותשוב עליהם ותלכדם כרלונך ותחרימם או לקח לך עלה אחרת • הנה אני לי ימים
 רבים בגיד עליהם וגבורם אשוב אל העיר לילה והיה כי יסאלוני האנשים השומרים
 בשער מאין תבא אענם אשר אני בא ממחנה שמעון אשר הלכתי לרגל ולחור • ואלכה
 לי אל זקני העיר ואומרה אליהם חנו נא לי את גבוריכם ואני אסגיר צידכם את
 שמעון אם ישוב להלחם כי תרתי את כל מחנהו ויכולתו כראתה אלי ושמעתי אשר
 צקק לאור היום יצא אלינו עוד להלחם בנו • ואתה השכם צקק וצא אלי וערכת
 עמי מלחמה כי אני אחיה בפני המלחמה והיה בראותך כי אני בא לקראתך הרק חניתך
 אלי ופניתי אני לנוס לפניך ונתתם עתה ומך בלב האדומים וינסו ורדפת אחריהם
 ולכדתם והכיתם ותצוא צעריהם בלכדך את העיר הגדולה היא עזה • וישיעך שמעון
 עם אנשי מחנהו על עלת יעקב האדומי ותכשר צעיניה העלה השכיח ויאמרו לעשותה
 וילך יעקב האדומי לילה בעזה ויגד לזקני עזה כי הלך לרגל את שמעון ואת מחנהו
 וכי הוא הכיר אשר יסגירו צידם וישימוהו זקני עזה לקלין עם גבוריהם • וילכו
 אחם לאמר אתם אינכם מכירים מאד בתחבולות המלחמות ואם כלכם גבורים • ולכן
 פנו לכם כאשר יפנה יעקב • ואם יסע סעו ואם ימנה חנו ואם יעמוד עמדו ואם
 ילך לכו ואם יצרח צרחו ואם ישוב שובו ולא תסורו מכל אשר ילוה אתכם ימין ושמאל •
 וצקק לאור היום הנה שמעון בא עם כל מחנהו ויזעק יעקב האדומי את גבוריו
 וילא לקראתו • והי כי הקריצ לצוא אליו וירא כי הריק שמעון אליו את חניתו
 למולו ויצרח מהמלחמה וגבוריו עמו • ובראות עם אדום הנשאר כי יעקב צורח
 מהמלחמה והוא היה גבורם וקלינם • ויפנו כלם לנוס מפני שמעון וירדוף הוא
 אחריהם ויכם מכה רבה מאד • וילכדם וילכוד את עזה והיו יושביה עבדים לשמעון •
 ויסע משם שמעון ועמו ארבעים אלף איש גבורי חיל מאדום ויהודה • ואנשי הגדילו
 לעשות שם מרוב השלל אשר שללו מבתי האדומיים הנהרגים במלחמה ויתר האדומיים
 הנשארים הנלכדים חיים השלימו עמו • ויכרות להם צרית ואמנה וילכו עמו ויעצדוהו
 ויגדל עוד מחנהו מאד • וילך מצרונה וילכדה ויקח את שללה וישחת את תבואתה
 ואת קליה • ויבן את עיר חצרון ויגדור פרעותיה אשר נפרלו במלחמה • וגבוריה
 הנשארים ממות במלחמה השלימו עמו ויקבלו ויעצדוהו וילכו עמו • ויסע משם עם
 מחנהו וכי גדל עוד מאד בהאסף גבורי חצרון עמו וישת פניו ללכת אל ירושלם •
 וילך בציצות העיר וישחת את תבואתה ואת קליה ואת קצותיה וגדישיה • וישמע
 יוחנן הגלילי שר הרומאים וקלין הפריזים כי בא שמעון אל ירושלם ללוח עליה וכי
 השחית את כל בציבותיה ויצקם ללאת אליו עירושלם להלחם בו • וירא ממנו להלחם
 בו פנים צפנים כי אמרו לו מרגליו אשר לא יוכל לו כי נפול יפול לפניו אם יראה

שנים עמו כי רב מאד נחמה וכשמוע יוחנן את דברי תרגליו ויגא מירושלם ויארוב
 לו על הדרך והנה אשת שמעון אשר היתה צירושלם יגאה מירושלם עם ענדיה ועם
 שפחותיה לנוס אל שמעון אישה כי פחדה פן יפגעו זה אנשי יוחנן וימיתוה על
 רעת שמעון וילכדה יוספן האורב וישינה ירושלית ויביאה העירה ויתגאה הוא ואנשיו
 על שמעון בלצנצם בלכדם את אשתו ואת שפחותיה ויאמרו עתה יפול שמעון בידינו
 וירגלה לעשות רעוננו כי לא יכלה אשתו ללכת אליו כי לכדוה והוא אהבה מאד
 ובגללה יעשה את כל אשר נחפון ויוגד הדבר לשמעון וילכוו גם הוא רבים מאנשי
 יוחנן ויקנץ את כפותיה כל כף ימין וישימם לחרפה על יוחנן וישלחם ירושלם אל
 אדוכיה וישלח שמעון אל יוחנן לאמר שלח את אשתי ותבא אלי היא וכל אשר לה ואם לא
 תאנה לעשות כן מרה תהיה באחרונה לך ולקחתי העיר הזאת גם כל האנשים אשר
 אלכוד מאנשיך את ידיהם ואת רגליהם אכרות והיו לך לחרפה וייראו יוחנן ואנשיו
 ונמנו יראה גדולה מאד וישלחו לו את אשתו וישב שמעון מחוץ לירושלם ויוחנן בתוכו מחוץ
 חסכל חרב שמעון ומחירי אימה מפני יוחנן כי אנשי יוחנן היו מלומדי לאנש את נשי ישראל
 ולנאוף זהם ולשפוך דם נקי ושמעון אז פנה מעם מירושלם וילך לו אל אדום כי שמע אשר
 עשירי אדו יבדו זו וישלח ידו ויבחו את העיר אשר לאדו וישללי עד בלתי השאיר להם
 דבר ויעשר עושר גדול ויסע מאדום ויצא עוד אל ירושלם מחוץ ועמו כל חיל אדום וחיל
 יהודה אשר נאספו אליו ויחן על שער העיר ויתגדל רעת יוחנן שר הפריילים
 ורעת אנשיו צירושלם כי למדו את אנשי ירושלם לרנות איש את רעהו ואיש את
 אחיו ולנאוף איש את אשת רעהו וירב הזנות בתוך העיר וגם תקלת העם ובחוריה
 היו מגלחים שער זקנם ואת שער ראשיהם מגדלים והיו לונשי בגדי נשים והולכים
 ונותערים עם הנשי למען ינאפו זהם והרעה והתועבה הגדולה הזאת היתה
 לירושלם לשמה ולשעורה ומסגר העיר ואין יולא ואין צא כי היו לא ימית במרב
 שמעון הפריץ והיושב בעיר יראה צמתי ומרפתו מכל פאה ופנה וכי ידבר דבר ימות
 במרב יוחנן הגלילי שר האכזרים והרולחים וירא העם כי גדלה רעת יוחנן האכזר
 בתוך העיר ויקהלו אנשי העיר להלחם ביוחנן ואנשיו וילחמו עמו ויפול מעם ירושלם
 עם רב מאד ולולי חיל אדום אשר ברח מפני רעת שמעון ויאספו אל ירושלם
 לעזור לעיר ולעמה כי אז השחית יוחנן ואנשיו את כל העם היושב צירושלם עד תמו
 וירא ענני הכהן הגדול והכהנים האחרים והזקנים ואנשי האמונה והחכמה ושאר כל
 העם הנוחר צירושלם כי גדלה רעת יוחנן ואנשיו בקרב העיר ולא יכלו עוד לסבלם
 ויועלו כלם לתת את ירושלם ציד שמעון להניאו העירה אליהם ולהעליכו עליהם למען
 יהיה להם לעזרה בלרתם מרעת יוחנן כי הכירו את יוחנן רע ומנו ויאמר כי יכול הוא
 ציוחנן וישמידו ויאצדו וישלחו אליו את אמתו הכהן להניאו העירה וינאן שמעון
 במרמה לאמר לא אחפון לצוא אליכם העירה כי אתם שנאתי אותי ותשלחוני מאחכם ולא
 אנה לצוא אל ירושלי בללון העם היושב בה וישלחו עוד את אמתו אליו לדבר אליו מחנוני
 מאז העם ויפלו בו ויצא לילה הוא וכל חילו אל ירושלם ויהי כצוא שמעון אל ירושלם
 ויפר את צריחו אשר ברח לאנשי העיר להיות עמם לעזרה ויהפך להם לאויב ויתאמר
 בצריח עם יוחנן וימלכו שני הפריילים האלה על ירושלם חלק כחלק חדש בחדש
 ואשר לא היה יכול טרם צא שמעון לירושלם לסבול עול פריץ אחד נעה שכמו הוא

יוסיפון פרב עז

צנאו לסכול עול שניהם . ואחרי כן אחר ימים אחדים ותהי מכשלת אינה ושפחה
צין יוחנן ושמעון בגלל אלעזר הכהן בן ענני הכהן הגדול הפריץ הראשון לישראל
כי שמעון רלה להמית את אלעזר לנקום נקמה מאציו אשר השליכו מירושלם ויוחנן
היתה ידו חזקה עם אלעזר כי מראש היה אלעזר עם יוחנן לעוזר על החמס והפסוד
כי הוא היה הראש אשר על ידו נמחה ממשלת הפרילות בישראל שהיה אציו כהן גדול
ומושל צירושלם ונשאו לו פנים הזהנים ולא יסרוהו . גם אציו לא הוכיחו ולא יסרו
כי היה יחיד לו . והוא היה הראשון אשר קרב את אנשי החמס להיות לאגודה אחת .
והוא עזר ליוחנן הגלילי צנאו תחלה אל ירושלם . ולכן נשטמו שמעון ויוחנן על ככה
מאז והפכו לאויציו ותהי המלחמה ביניהם כל הימים כאשר נספר עוד :

פרק שבעים ושבעה

ביתים ההם שלח אספסיאנו את אנטיוכינו ואת
ענקותינן צ' שריו הגדולים ויועלו החכמים
לצא אל רומא ולהלחם עם בועלין ימים אחדים ולהמיתו וואח' ילך הוא שם להתקשר כמשפט
סוק הקסריות צרומא ולחדש את כתר מלכותו שס' וילכו צ' השרים צרומא ויתקבלו להם
צמחמס חיל גדול מאד וילחמו עם בועלין וימיתוהו . ויפלו צמלחמה ההיא שמונים
אלף איש צמור מגבורי הרומיים צחוך העיר הגדולה רומא . וישמע אספסינוס אחר כך
כי הוכה בועלין צמלחמה וכי מת וכי משלו שריו אשר שלח שם וימהר ללכת אל רומא
להתקם צחוק הקיסריות צממא משפט רומא ולחדש את כתר מלכותו להיותה הממלכה
נכונה צידו . ויחלק כל עמו לחיים חלי העם הולך עמו לעזרה ולמלחמה וחלי
העם עזב עם טיטוס צנו לצור על ירושלם והי' צלכת אספסינוס לארץ הרומיים כאשר
ספרנו ויעזוב את טיטוס צנו צאלכסנדריא וילו אותו לאמר אתה לא תסור מפפה עד
שלחי אליך מכתב צרומא ואיענה אליך מה תעשה ולא תחור על ירושלם ויאמר לו
כן תעשה אציו כדצריך לו עלי ואני אקיים מלותיך . וילך לו אספסינוס אל רומא .
והי' צלכתו לחדש את מלכותו שס' . ויולך עמו את אגריפס המלך ומוכצו צנו כי
אמר אולי ימרדו צי ויולך עמהם ועמו אותי יוסף הכהן אסור צכצלי צרזל כי אמרו
לו יועליו לאמר אמת הוא לא ראית מיוסף אות מרד מיום צואו אליך וגם לא עלה
על רוסו צגר צוגדים כי איש נאמן הוא אמנם מי יודע אחרי נסענו אמתנו מפפה אם
ישוץ ונחם על עמו ויצרח לירושלם ויחזק את ידי יושציה מגבורתו וחכמתו וישלים
צין העם והפרילים אשר צחוכם אשר המה מכינים צמלחמותיהם את עם ירושלם
לצמחה וימליכוהו יושצי ירושלים עליהם והי' לנו לשטן גם אתה צלכתך אל רומא
לרדך אליו כי חכם הוא ויועץ נאמן וכל אשר ישמע לעצמי צכל אשר יפכה יללית
ואספסינוס כשמעו את דצריהם יסרו צעיניו ויוליכני עמהם אסור צכצלי צרזל . צמצר
אגריפס המלך וצנו וגם הם הלכו אחי צלחי אסורים צכצל לא ציד ולא צרגל רק כי
היו נשמרי צסומרים למען לא יצרחו אנה ואנה . והי' כהגיע אספסינוס לרומא וילאו
לקראתו כל יושצי העיר ויקבלאו צכצור גדול וצממא וצטוב לצב וידו לו לאמר כי
לו נאה למלוך ולהתקשר כחק הקיסריות וינו ויאסרו אותי צצית הסוהר ואת אגריפס
וצנו עזבו לרונם . והי' מעמדת היום ההוא ויאספו כל זקני רומא לקשר את אספסינוס
כחק הקסריו כמשפט רומא ואגריפס וצנו עמהם ואחמנה לשר צית הסוהר אשר
צרומא להפקיד עלי שומרים ולהוליכני צמושב מלכות הקסריות לראוי איכה יקסרו
הקיסרים